له وسلې سره مخه ښه

A FAREWELL TO ARMS

Ketabton.com

یکوال: ارنیسټ همینګوې
ژباړن: رزاق راحل

(c) ketabton.com: The Digital Library

آغلې مریم دراني، د خدیجة الکبرا فرهنګي او ټولنیزي ټولنې بنسټ ایښودونکې او مدني فعاله
چي د همدوی په مالي مرسته (له وسلې سره مخه ښه) کتاب د چاپ په ګاڼه وپسولل شو او
د کتاب د مینه والو د تندي خړوبولو لپاره تاسي د کتاب مینه والو ته وړاندي شو.

د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب په اړه.

د کتاب نوم: له وسلې سره مخه ښه.

ليکوال: ارنيسټ همينګوي.

ژباړن: رزاق راحل.

د ژباړې ﭘﺎی: ۱۳۹۳,۱۲,۱

د ژباړن برېښناليک پته:anwerafghan147@gmail.com

خپرندويه: مومند خپروندويه ټولنه.

د پښتۍ ډيزاين: مصطفی درانی.

چاپ: لمړی چاپ.

د کتاب کرکټرونه.

د دې کتاب عمومي کرکټر يا راوي: فريډريک هنري. د پوځ د امبولانس د برخې کارکونکی.

کاترين بارکلي: بريټانوی نرسه ده. بارکلي او هنري يو له بل سره په مينه کي دي.

هيلن فرګوسن: سکاټلنډی نرسه ده. دا او کاترين يو ځای کار کوي.

رينالډي: فريډريک هنري او دی يو ځای کار کوي. رينالډي پوځي جراح دی.

پادري(کشيش): دوی ته مذهبي مشورې ورکوي.

فرعي کرکټرونه: تورن، جګړن، د روغتون چوپړوال او ميرمن يې، بوډا ميرز او ميرمن يې او د هنري ځيني نور ايټالوي ملګري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ.....

هغه چا ته، چي د پښتو ادب بډایه کولو لپاره یې لستوني رابډ وهلي، چي یا یې په تېر کي کار ورته کړی یا په حال کي یا هم په راتلونکي کي کار ورته کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٧٨۶

یاداښت!

د خدیجه الکبرا فرهنګي او ټولنیزه ټولنه له لسو کلو راپدېخوا په ښکلي او تاریخي ولایت، کندهار کي د آغلي مریم درانۍ تر مشرۍ لاندي فعالیت کوي. دا ټولنه ویاړ لري، چي په دې موده کي یې د زده کړېزو او تعلیمي پروګرامونو له لارې، په ښځینه قشر کي ظرفیت جوړونه رامنځته کړې او د هغوی د عامه پوهاوي سطحه یې لوړه کړې. د ښځینه شخصیتونو روزل، د هغوی د پوهي، کورني او اقتصادي، حالت لوړول نور هغه کارونه دي، چي یاده ټولنه یې سرلوړې کړې ده.

الف: د زده کړې او تعلیم په برخه کي:

په کورنۍ او ټولنه کي د یوې مسلماني مېرمني مسؤلیتونه او د عامه پوهاوي د کچي لوړول د قرانکریم او د دیني مسایلو د وروښوولو له لارې. د کورنیو د اقتصادي کچې د لوړاوي لپاره د فني او حرفه یي ټولګیو په لاره اچول. لکه: خیاطي، ګلدوزي، غالۍ اوبدنه، ګلسازي، بیک جوړول، ځپلۍ ګنډنه او ارایشګاه. د خویندو د پوهي د سطحي د غوړېدا په برخه کي د دې ټولني مسؤلین د کورنیو له مشرانو سره په ګډه په دې توانېدلي، چي د سواد زده کړي، انګلیسي کمپیوټر، انټرنیټ، رسامي و خطاطي او لاسي کارو د ټولګیو له لاري د خپلو کندهاري خویندو په خدمت کي وه اوسي. نوموړې ټولنه همدا ډول ویاړي، هغه خویندي چي له دې ټولني سره یې اړېکي لرلې او لرې یې هم، نن ورځ د ښونځیو په لوړو ټولګیو کي درس لولي او یا هم له دولسم ټولګیو فارغه سوي او په ټولنه کي په دنده بوختي دي. د خدېجه الکبرا فرهنګي او ټولنیزه ټولنه په ورته وخت کي په کندهار کي د معلولو او کنو خویندو په خدمت کي ده. هغوی اوس دومره بریالۍ سوي، چي د ژبي زده کړي په ټولګیو کي له پښتو او دري ورهاخوا په انګلیسي هم خبري کولای سي.

ب: د عامه پوهاوي په برخه کي:

د کندهاري خویندو د عامه پوهاوي د کچي لوړاوي لپاره د خبرو اترو د محافلو، سیمینارو او کنفرانسونو په لار اچول. د دې لپاره چي د پوهاوي لړۍ د کندهار تر ټولو کورنیو پوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسيږي او د کندهاري ولس په تېره بيا د ښځينه قشر په خدمت کي وه اوسي. دې ټولني په کال ۲۰۱۲ کي مېرمن راډيو پرانيسته. چي د پروګرامونو ۷۵٪ تمرکز يې پر ښځينه مسايلو او پاتې ۲۵٪ تمرکز يې پر عمومي مسايلو ورټول دی. د مېرمن راډيو نشراتو د کندهار له ۱۷ولسواليو څخه ۱۴ولسوالۍ تر پوښښ لاندي نيولي دي. خپروني يې عبارت دي له: ديني ټولنيزي، ښوونيزي، فرهنګي، اقتصادي، په خاص ډول د عامه پوهاوي خپروني. د يوې ترسره سوې سروې له مخي تر اتيا زره زيات خلک د دې راډيو له خپرونو ګټمن سوي. مېرمن راډيو په کندهار کي د ښځينه قشر د ستونزو سپړونکې.

ج: د عدالت غوښتني په برخه کي:

د کندهار د ښځو د عدالت غوښتني شبکه د خديجه الکبرا ټولني د خدماتو يوه بله بېلګه ده، چي په ۲۰۱۲ کال کي د ښځو له حقوقو څخه د دفاع په خاطر تاسيس سوه. هدف يې په کندهار کي د زيانمنو سويو مېرمنو سره د هغوی د حقوقو د لاسته راوړلو په لار کي همکاري او مرسته ده.

د: ملالۍ ميوندي انټرنيټ کيفې:

د دې لپاره، چي خويندي لا ډېر معلومات ترلاسه کړي او خپلې درسي ستونزي حل کړي. دغه کيفي رامنځته سوه، چاپېريال يې بشپړه ښځينه او وړيا دی. خويندي کولای سي، چي د اسلامي او پښتني اصولو په مراعتولو سره له دې اسانتيا ځانونه ګټمن کړي.

ر: له بې وسه مېرمنو سره اقتصادي مرستي او په اضطراري حالاتو کي د کندهاري ولس په شمول د نورو هيوادوالو لاسنيوی.

س: د کندهار د ځوانو ليکوالو د کتابو د خپرولو په لړ کي له هغوی سره مرسته او همکاري.

لاسته راوړني:

څنګه چي هيڅ يوه کړنه د خدای او خلکو په وړاندي بې مزده نه پاتېږي، آغلې مريم درانۍ هم د دې د هغو ارزښتمندو هڅو په وړاندي، چي د جنوب غرب حوزې د ښځو له حقوقو څخه د دفاع په خاطر يې سرته رسولي؛ ګڼې کورنۍ او بهرنۍ جايزې ترلاسه کړي. هغه جايزې او ستاينليکونه چي له هيواده بهر يې ترلاسه کړي:

لمړۍ: د امريکا د بهرنيو چارو وزارت له خوا د ۲۰۱۲ کال د زوړري مېرمني جايزه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه: د پنسلوانیا ایالت د ښاروال له لوري د ۲۰۱۲ کال د مارچ ۵ نېټې د زوړرړي مېرمني ستاینلیک.

دریمه: د واشنګټن ډي سي د ښځو له طرفه د ۲۰۱۲ کال د مارچ ۶ د فعالي مېرمني ستاینلیک.

څلورمه: د انډیانا ایالتي مجلس له لوري د فعالترینې مېرمني ستاینلیک. ۲۰۱۲ د مارچ ۱۲.

پنځمه: د ټایم مجلې له لورې په کال ۲۰۱۲ کي د آغلې مریم درانۍ پېژندنه د نړۍ د سلو اغېزمنو شخصیتونو په جمله کي.

شپږمه: په کال ۲۰۱۲ کي د عراقي او افغان مېرمنو، د سولې په اړه په ګډو خبرو اترو کي د ګډون ستاینلیک.

اومه: په ۲۰۱۳کال کي د مریم درانۍ پېژندنه د ۳۰ ځوانو شخصیتونو د حقوق بشر د ځوانو فعالو په لړ کي.

اتمه: د هالنډ پادشاهي، د روزولټ بنسټ له لوري د بیان ازادۍ په برخه کي د څلور ازادۍ مډال ترلاسه کول.

په وروستیو کي د خدیجه الکبرا فرهنګي او ټولنیزه ټولنه په دې ویاړي، چي د دې کتاب په خپرولو سره د کتاب د مینه والو په خدمت کې ده. دغه کتاب چي اوس ستاسو په لاسو کي دی، په پنځه سوه ټوکه کي؛ زموږ د دوست او همکار، ښاغلي عبدالرزاق راحل ژباړه ده. نوموړی کتاب د دې ټولني په مالي مرسته چاپ سوی او د هیوادوالو خدمت ته وړاندي سوی. په وروستیو کي په علمي او نورو برخو کي د ښاغلي عبدالرزاق راحل او د هیواد د نورو ځوانانو د کامیابیو په هیله یو. د پرمختللي افغانستان په امید.

خدیجه الکبرا فرهنګي او ټولنیزه ټولنه.

۱/۴/۱۳۹۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړی فصل

د هماغه کال د خزان په وروستيو شپو او ورځو کي موږ په يوه کلي کي اړولي وه. د کلي په سر کي سيند بهېده. د سيند په هاغه اړخ کي يوه هواره منطقه او له هغې ورهاخوا د غرو لړۍ پیلېده. د سيند په بستر کي غټي او وړې ډبرې، پر دوی باندي د لمر وچي او ځليدونکي وړانګې او له پاسه پرې زلالي او تکي شنې اوبه په شړهاري رواني وې. د کور څنګ ته مو يو سړک غځېدلی وو، چي د پوځيانو د تګ راتګ لار وه او کله چي به دوی تېريدل، د دوی د پښو راولاړ شوی ګرد به د ونو پر پاڼو باندي لوېده. د ونو تنې خو په دوړو کي له سره تر پايه غرقي وې. هماغه کال بلګونه له وخته وړاندي ورژېدل. پر سړک باندي تېريدونکو پوځيانو ته به مو کتل، دوی چي به هر قدم پر مځکه ايښوده، ګرد به نور پسي ډيرېده. له دې خوا به بيا باد به د ونو په بلګو پسې راوهلې وه، له يوې ځپې سره به يو خروار بلګونه کښته پر مځکه پراته ول. پوځيان چي به تېر شول، پر سړک به د پاڼو او بلګو پرته بل څه نه وه.

د سيند په ګاونډ کي هواره سيمه ډيره آباده وه. ګڼ ميوه لرونکي باغونه او ښکلې سرسبزي يې لرل. خو تر دې ورهاخوا بيا پراته غرونه خړ او سپېره ښکاريدل. په همدې غرو کي جګړه روانه وه. د شپې له خوا، چي کله به توپونه پر ډزو راغلل، لمبې به يې موږ ليدلې. لمبې يې د دوبي لمر ته پاتېدې، خو دوبی نه وو. د شپې به ډېر يخ وو، خو د باران يا واورې څرک نه لګېده.

ځيني وختونه به مو په تياره کي د پوځيانو د تګ راتګ او درنې توپخانې چي موټرونو به کشولې شورماشور اورېده. ماخستن به پر سړک باندي ازدحام زښت ډيريده. بېشمېره غاطرې، چي په خورجينو کي به يې وسلې او مهمات بار ول، خړ خړ موټرونه چي پوځيان به يې انتقالول او ګڼ نور باربري موټرونه چي له پاسه به پرې ترپالونه هوار ول؛ پر سړک باندي ورو ورو روان ول. لوی او درانه توپونه به بيا د ورځې له خوا هم انتقالېدل، په لويو موټرانو پسي به يې تړلې ول، د غټو غټو سړمو له پاسه به يې زرغونې پاڼې او ښاخلې پرې اچولې وې. په شمالي اړخ کي مو تر درې ورهاخوا د شابلوط ونو يو ځنګل او د سيند په دې څنګ کي يو غر وو، د دې غر پر سر هم جګړه روانه وه، خو چنداني په مزه کي نه ښکارېده. په مني کي چي کله باران وشو او بلګونه ټول پر مځکه راپرېوتل، ټولې زرغونې ونې په تشو تنو او سپېرو ښاخلو بدلې شوې. د انګورو کروندې هم ګرده سپيرې او خړې ايسېدې. د سيند له پاسه يو ډول خوپ وو او د غره له پاسه وريځې راټوليدې. لوی موټرونه چي به کله پر سړک تيريدل، د لارې په اوږدو کي پلي پوځيان به يې په خټو ولړل. دوی به

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر لندو باراني کوټو لاندي لانده ټوپکونه له ځېګر سره جوخت نیولي ول. د دوی پر ملاوستي به دوې چرمي غوټکۍ، چي ۶،۵ملي متره مرمۍ پکښې وې، ځوړند وي. په دې خړ رنګه غوټکیو کي مرمۍ شخي شخي راوتي وې. کوم پوځیان چي لاندي پر سړک به تېرېدل او دا ډول چانټې به یې تړلي وي، داسي به ښکارېدل لکه شپږ میاشتنۍ ماشوم چي یې په نس وي.

یو ډول وړوکي خړ رنګه موټرونه ول. ډېر په بېړه به پر لار تلل. یو افسر به له موټروان سره په مخکي سیټ او څو نور افسران به شا ته ناست ول. دغو موټرونو تر غټو موټرونو ډېري ختې پاشلي او که به یو کوتاه قده عسکر د دوو جنرالانو په مینځ کي ناست وو، ډېر وړوکی به معلومیده. یوازي به یې خولۍ او ډنګرې اوږې ښکاریدې. او که به موټر یو څه ډېر تیز روان وو، نو هغه بیا پادشاه وو، چي په یوډین کي هستېده او په ښار کي به د دې لپاره ګرځېده، چي د ښار له حال و احوال نه ځان خبر کړي، خو حالات خراب ول.

د ژمي له پیل سره دایمي بارانونه له اسهال سره یو ځای راغلل، خو تداوې یې پیل شول. په پای کي معلومه شول، چي پوځ کي یوازي اوه زره نفره مړه شوي وه.

دوهم فصل

په راروان کال کي مو ګڼ فتوحات وکړل. له درې ورهاخو غر او د شابلوط ځنګله ډډه مو په خپل واک کي راوستل. د دې تر څنګ په جنوبي دښته کي هم پرمختګونه وشول. له دې سره موږ هم تر سیند پورېوتو او په ګوریزیا کي مو په یوه کور کي واړول. ښکلې فواره، تک شین باغ او د انګورو په تاکانو پټ دېوالونه یې درلودل. جګړه اوس په څنګلوري غره کي چي له موږ څخه ایله یو میل لا لیري نه وو، په زور کي وه. ښار ډېر ښکلی وو، زموږ د زړه راکښونکي کور شا ته سیند بهېده البته ښار له ډېري ویجاړۍ او ورانۍ پرته فتح شوی وو. خو له موږ څخه ښه ورهاخوا غر لا د دښمن په لاس کي وو. خوشاله وم. داسي ښکارېدل، چي اتریشیان د جګړې له پایته رسیدو وروسته ښار ته د راستنېدو هوډ لري، ځکه له ښاره د وتو په وخت کي یې سخت بمبار نه وو کړی. یوازي یې ځانته د اوړو پزه ایښې وه. په ښار کي اوس هم خلک اوسېدل. کافي شاپ او روغتونونه اوس هم فعال ول. د کوڅې په سر کي توپخانې سنګر نیولی وو. دوې کنجره خاني هم وې. یوه د عسکرو او یوه هم د افسرانو لپاره. د دوبي له ختمه سره یخو شپو، له ښاره ورهاخوا غرو کي جګړې، په توپ ویشتل شوې د اورګاډې پټلۍ، د سیند له پاسه مات پل چي د جګړې ډګر وو، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورلارې پر دواړو اړخو ولاړو ونو؛ په ښار کي موجوده نجونو او هغه بادشاه چي په موټر کي به تېرېده، ځيني وختونه به يې کوچنی تنه او مخ چي خړه ږېره يې هم پري ايښي وه ښکارېد، او بيا ناڅاپه د هغو کورونو د دننه منظره چي د توپ په مرمۍ لګېدلي ول، د کورو ماتو خښتو او کودرکو په باغ يا به هم ځيني وختونه دباندي په کوڅه کي په ښکاره معلوميدل، دغو ټولو شيانو د (کارسو) خزان له تېر خزان څخه چي موږ په وطن کي وو، ډېر متفاوت کړی وو. جګړې هم په عين حال کي تغير کړی وو.

له ښاره سره نژدې د شابلوط ځنګل له خاورو سره برابر شوی وو. په دوبي کي، کله چي موږ دلته راغلو، ځنګل زرغون او اباد وو، خو اوس د ونو د تشو تنو، ګوګليو، ماتو ښاخلو او په بمانو الوزول شوي مځکې پرته بل څه نه وه. يوه ورځ د مني په پای کي دې ځنګله ته راغلم، همالته ولاړ وم چي د غره له پاسه راروانې وريځې ته مي پام شو، ډيره په بېړه مخ په وړاندي راروانه وه، په ضرب د څو دقيقو کي ټوله شين اسمان او ژړ لمر پټ شول. ورسره رنګينه نړۍ په توره و سپينه بدله شوه. په څو شيبو کي واوره پيل شوه. له واورې سره باد هم ملګری وو، تش تور ميدانونه، د ونو تنې، توپونه، او د توپخانې شاته وه ټټۍ ته تللې لار، ټول په واورو کي پټ شول.

ګړی وروسته، په ښار کي د افسرانو په کنجره خانه کي ناست وم او د کړکۍ له لارې مي دباندي وه ورېدونکي واورې ته کتل. په همدې ننداره بوخت وم، چي يو ملګری مي هم راغلی. استي شراب مو راوغوښتل، دوه ګيلاسونه مو ځيني ډک کړل او بيا د واورې غټو غټو غټيو ته چي ورو ورو مځکې ته راکښته کېدل په سيل شوو. موږ پوهېدو چي د سږ کال لپاره جګړه پر همدې ځای پايته ورسيدل. له سينده ورپوري غر فتح نه شو. البته د سيند ورهاخوا يو غر هم ونه نيول شو. د هغوی فتح کول راروان کال ته وځنډول شول. زما سره پر مېز ناست ملګري پادري وليد، چي د کوڅې په خټو او ډم باراني اوبو کي خورا په احتياط روان وو. ده د پادري پام رااړلو په خاطر کړکۍ وټکول. پادري لوړ وکتل، ويې ليدو او مسکی شو. ملګري مي د راتګ بلنه ورکړه، خو هغه سر وښوراوه او پر خپله لار رهي شو. هماغه شپه په خوړنځای کي، ټولو په بېړه آش وخوړل. په پنجو به مو راپورته کړل، هغه به نو په پنجه پسي ځړېدل، تر څو چي خولې ته به کښته شول يا به مو هم په شونډو کي ونيول او خولې ته دننه به مو راسر وهل. بيا به مو په وښو کي له پيچلي منګي نه څيښاک پسي کاوه. په يوه ګوته به مو هم پر ګيلاس منګی راکوږ کړ او هم به مو په هماغه لاس ګيلاس ورته نيولی وو. ګيلاس ته به سره او رانه شراب ورتوی شول. له خوراک وروسته تورن د پادري چخولو ته وجوغېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پادري ځوان او شرمېدوکی وو. زموږ ټولو په څېر، یونیفورم ده هم اغوسته، البته پر خړه کورتۍ یې د سینې په چپ اړخ کې د جېب له پاسه یو سور بخملي صلیب ځړېده. تورن په ماته ګوډه ایټالوي خبرې پیل کړې، تر څو زه هم پوه شم او کوم څه رانه پاتې نه شي.

تورن یو ځلي پادري او بیا ما ته وکتل ″پادري هم له نجونو سره لین بسته کړئ!″ پادري له شرمه مسکی شو او سر یې وښوراوه. دغه تورن به ډېرى وختونه پادري ځوراوه.

تورن ″ څنګه رښتیا نه وایم؟ نن مي پادري له نجونو سره ولید.″

پادري وویل ″ نه، داسي نه ده.″ نورو افسرانو به د پادري له ځورولو څخه خوند اخیست.

تورن ″پادري له نجونو سره! داسي نه شي کیدای.″ مخ یې ما ته رااړولی وو، تورن ګیلاس راڅخه واخیست او ډک یې کړ. سترګې به یې تل زما له سترګو سره جنګولې، خو پادري یې هم له نظره نه غورځاوه.

″پادري، هره شپه یوازي له پنځو سره!″ ناست خلک ټول په خندا شول. ″ پوهیږی؟ پادري هره شپه یوازي وي او په وړاندې یې پنځه وي.″ تورن په لاسو د یوې اشارې سره په زوره زوره وخندل. خو پادري دغه خبره نظر انداز کړه او دا یې یوه ټوکه وګڼل.

جګړن ″پاپ د اتریشیانو ملاتړی دی. هغه په دې خوشاله دی، چي اتریشیان جګړه وګټي. فرانزجوزف یې په طبعه ښه لګیږي. پیسې هم له هغه ځایه ورته راځي. زه لامذهبه یم.″

بریدمن ″تورخرس کتاب دي کله لوستی؟زه به یې یوه نسخه درکړم. همدا کتاب وو، چي زما عقیده یې راولړزول.″

پادري ورته وویل ″ ډېرناولی او چټل کتاب دی. دغه کتاب اصلاً د ویلو نه دی.″

بریدمن ″هغه ډېر ګټور کتاب دی. د پادریانو په اړه معلومات پکښې دي، خوښ به دي شي. نه یې وایې؟″ ما ته یې وخندل. زه پادري ته مسکی شوم د شمعې په رڼا کي راته مسکی شو بیا یې زه مخاطب کړم ″دغه کتاب مه وایه.″

بریدمن ″زه به یې یو جلد درته راوړم.″

جګړن ″ټوله بافکره لامذهبه دي. خو زه بیا هم پرفري ماسون عقیده نه لرم.″

(c) ketabton.com: The Digital Library

بریدمن "زه خپله عقیده پرې لرم. ښه ډله ده." یو څوک دننه راغلی، څنګه، چې دروازه خلاصه شول ومي لیدل چې واوره اورې. ما ورته وویل "واوره پیل شول فکر نه کوم، چې جګړه دي بیا پیل شي."

جګړن زه مخاطب کړم "تر قیامته خو به نه وي؟ ته باید رخصتي واخلې او روم، ناپلز، سیسلي....... ته ولاړ شې."

بریدمن "امالفي ته هم ولاړ شه. زه خپلي کورنۍ ته ستا په اړه وایم. هغوی به د زوی په څیر مینه درسره وکړي."

"پالرمو ته هم یو ځلي ولاړ شه."

"کاپري ته هم یو سر ورښکاره کړه."

پادري وویل "زما مشوره دا ده، چې په ابروزي کې وه کاپراکوتا ته ولاړ شې."

"دې د ابروزي طرفدار ته بیا وګوره! هلته تر دې ځاي ډیره واوره اوري. دی نه غواړي چې د کروندګرو په منظره ولاړ شي. دی غواړي د فرهنګ او مدنیت مرکز ته ولاړ شي."

"همالته به ښکلي نجونې هم وي. ګوره زه به بیا په ناپل کې د ښکلو ځایو ادرسونه درکړم. ښکلي نجونې، له خپلو میندو سره.ها! ها! ها!". تورن خپل ورغوی وغوړوی داسي چې بټه ګوته یې لوړه او نوري ګوتې یې بېلي بېلي وي ونیولې د لاس سایه یې په رڼا کې پر دیوال باندي ښکاریده، دی بیا په ماته ګوډه ایټالوي سر شو "ته داسي ځې" وه بټې ګوتې ته یې اشاره وکړل،" بیا داسي راځې". خمچې ګوتې ته یې لاس ونیو. ټولو وخندل.

تورن "ورته وګوره" لاس یې بیا وغوړوی او د شمعې په رڼا کې یې سایه پر دیوال باندي ولوېدل. د لاس ګوتې یې ټولي نامګذاري کړې، نامګذارې یې له بټې ګوتې څخه پیل کړل "(سوټوټینینټ) بټه ګوته (ټینینټ) شهادت ګوته (کاپیټانو) منځنی ګوته (میګیوري) د خمچې ګوتې څنګته (ټینینټ کولونیلو)خمچې ګوته "ته (پادري) د سوټوټینینټ وه خواته ځې اوبیرته د سوټو کولونیلو وه خواته راځې.". پدې سره یو ناڅاپه د خندا انګازې په خوړنځای کې پورته شوې. د تورن پدې لوبه خورا ساعت تیر وو. پادري ته یې وکتل او چغه یې پرې وکړل "هره شپه یو د پنځو په وړاندي" یو ځلي بیا ټول په خندا شول.

جګړن "ته باید ډیر ژر رخصتي واخلې."

(c) ketabton.com: The Digital Library

بریدمن ”کاشکي زه او ته په ګډه تللي وای او ښه مسته مېله مو کړې وای.“

“هر وخت چي راستنېدې فونوګراف[1] بیا درسره راوړه.”

“ګوره، خوندور اوپیراډیسکونه هم راوړه.”

“کارسو هم درسره راوړه.”

“کارسو مه راوړه. دی بیا رمباړې وهي.”

“ته د ده په څېر د رمباړو وهلو ارمان نه لرې؟”

”دی رمباړې وهي. وایم رمباړې وهي.“

دوی ټول یو له بل سره په جر و بحث اخته ول، پادري زه مخاطب کړم ”که تاسي ابروزي ته ولاړ شئ، زه به ډېر خوشاله شم. ښکلي ښکارځایونه پکښي شته. ښه پاسته خلک یې دي او هوا یې که څه هم یخه ده، خو ډېره صافه او ښکلې ده. همالته زموږ په کور کي اوسه. زما پلار نامتو ښکاري دی.“

تورن ”راځئ، بیره وکړئ، چي بیا کنجره خانه بندیږي.“

پادري ته مي وویل ”د خدای په امان.“

پادري ”په مخه دي ښه.“

دریم فصل

د رخصتۍ له پایته رسېدو وروسته، بیرته هغه خپل پخواني ښار ته راستون شوم. د پسرلي له راتګ سره په سیمه کي پوځي تدارکات زیات شوي ول. کروندې زرغونې شوي وې. پر تاکانو نوي راټوکېدلي غوټۍ زړه راکښونکي وې. د ونو پاڼو هم خپله ځواني د کوچنیو پاڼو له لارې موږ ته ښوول. کله کله به له سیند نه د شمال یوه نرۍ څپه راالوته. ښار ته مي وکتل، پر یوې تپې مي سترګې ونښتې، د همدې تپې په سر کي یوه پخوانۍ کلا ودانه وه. شا

[1] هغه اله چي اواز او موسیقي ثبتوي او بیرته یې اوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته يې خړ خړ غرونه چې په ډډو کې يې لږ سرسبزي هم ښکارېدل، پراته ول. د پخوا په پرتله اوس پوځي تدارکات زيات ول، نوي روغتونونه هم جوړ شوي ول. په ښار کې راروان وم، چې څو ځله له نارينه او ښځينه بريتانو سره مخ شوم. له داسي کورو سره هم مخ شوم، چې زما په نه شتون کې په توپو ويجاړ شوي وه. هوا معتدله وه زه په يوه کوڅه کې چې دواړو اړخو ته يې ونې ولاړې وې روان وم. د لمر وړانګو، چې د کورو پر دېوالو لګېدې هوا ګرمه کړې وه. پوه شوم چې په هماغه پخواني کور کې اوسيږو، هر څه د پخوا په څېر وه. دروازه خلاصه وه. يو عسکر پر ميز دباندي وه لمر ته ناست وو. له دېوال سره په خوا کې يو امبولانس تيارسی ولاړ وو. کور ته دننه ورغلم. د مرمر او روغتون بوی ترې راته. هر څه د پخوا په شان ول، پرته له دې چې اوس پسرلی وو. له دروازي څخه مي وه غټي کوټې ته وکتل. جګړن مې وليد چې د ميز ترشا ناست وو. کړکۍ خلاصه وه لمر خپلي زرينې وړانګې دننه خپرې کړي وي. زه يي ونه ليدم نه پوهيدم چې دننه ورشم، ريپورټ ورکړم او که لوړ وخېژم او ځان پاک کړم. فيصله مي وکړل چې لمړی به لوړ وخېژم.

زه او بريدمن رينالډي په کوټه کې يو ځای اوسېدو. زموږ له کوټې څخه د سرای غولی ښه واضح ښکارېده. کړکۍ خلاصه وه. کټ مي ښه تيار، توس پرې هوار او شيان مي ټول پر چنګګ ځړول شوي ول. ضد ګاز ماسک مي په يو اوږد فلزي بکس کي پروت وو. فولادي هلمټ مي پر کوټ بند باندي ځړېده. بسته او ژمني بوټونه مي له کټ سره پراته ول، پالش شوي هم وه چې يو ډول ځلا يي کول. زما شين اتريشی سنيپر چې کنداغ يي د جوز له لرګي څخه جوړ شوی وو، د کټ له پاسه ځړېده. د ټوپک دوربين مي ياد دی چې په بيک کي مي ايښی وو. بريدمن رينالډي پر يوه بل کټ بيده وو. کله چې يي زما ږغ واوريد راپاڅيد او کښېناست.

رينالډي "سلام! اوه، رخصتي دي څنګه تيره کړه؟"

"ډيره ښه تيره شول."

يو له بل سره مو ستړي مشي وکړل. په غيږ کي موسره ونيول او مچ يي کړم.

ورته وه مي ويل "اوف!"

رينالډي "خيرن يې. يو ځلي حمام وکړه. ښه داراته ووايه چې چيري ولاړې؟څه دي وکړل؟ ټوله کيسه په لنډو کي راته وکړه."

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ټولو ځايوته ولاړم. ميلان، فلورانس، روم، ناپلز، ويلاسان ګايواني، مسينا، تاورمينا[2].....″

"ته خو د تقسيم اوقات غوندي راته چالان شوې. خير، له کومې په زړه پوري خاطرې سره مخ شوې؟″

"هو.″

"چيري؟″

"ميلانو، فايرنز، روم، ناپولي..........″

"ښه بس همدومره کفايت کوي. ريښتيا ووايه، چيري دي ډېر سات تېر شو؟″

"ميلانو کي″.

"دا له دې امله چی هغه دي اولنی ځای وو. ښه نو له هغې سره دي چيري وليدل؟ په کوا[3]کي؟ چيري ولاړاست؟ څه ډول احساس دي کاوه؟ ټوله راته ووايه، ټوله شپه ويښ واست؟″

"هو″.

"دا خو هيڅ نه دي. اوس موږ ترهغوی ښکلي (نجوني) لرو. له دې وړاندي جبهې ته نه وي راغلي.″

"ډيراعلی.″

"ستا باور نه کيږي؟ همدا نن غرمه به ولاړشو، ته به يې په خپلو سترګو ووينې. ښار له ښکلو بريټانوي نجونو ډک دی. اوس له ميس بارکلي سره په اړيکه کي يم. وه ملاقات ته به يې ورځو. کيدای شي له هغې سره واده وکړم.″

"لمړی بايد ولامبم او بيا ريپورټ ورکړم. تاسي لکه چي ټول بېکاره ياست؟″

"له کومه چي تاسي تللي ياست هيڅ کار نه لرو. پرته له يخه، ژړي، د ښنو او لاسو له چاودو، ګونورهيا، قصدي زخمونو، سينه بغل، سخت او نرم چانکريس. لنډه دا چي هره

---

[2] په اروپا کي د ايټاليې هيواد د ولايتو نومونه دي.
[3] دا هم د ايټاليا له ولاياتو څخه يو ولايت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ یو نفر د لویو ګارو د ټوټو په وسیله زخمي کيږي. هغه چي په ریښتیا زخمیان وي، د هغو شمېر ډېر کم دی. راروانه اونۍ جګړه بیا پیلیږي. اوازې خو همداسي دي. ستا په نظر ښه به نه وي چي له میس بارکلي سره واده وکړم ـــ یعني د جګړې له پایته رسیدو وروسته؟"

ورته وه مي ویل "بیخي ښه کوې". له دې ویلو سره مي تالۍ له اوبو څخه ډکه کړل.

رینالډي "ماښام به ټوله کیسه راته وکړې. زه اوس بیدېږم، چي بیا د میس بارکلي سره د ملاقات په وخت کي بیداره او پر حال یم." کالي مي وکښل او په تالۍ کي په یخو اوبو ولمبېدم. په اتوال مي د ځان وچولو پرمهال د کوټې وه شاوخوا او ریناالډي ته، چي سترګې یې پټي وې؛ وکتل. ښکلی ښکاریده، زما همزولی او د امالفي اوسیدونکی وو. له خپلي دندې نه، چي جراحي وه، خوښ وو. ښه ملګری وو. ما لا ده ته کتل، چي سترګې یې پرانیستې.

زه یې مخاطب کړم "پیسې میسې لرې؟"

"هو".

"پنځوس لیرې خو په پور راکړه."

لاسونه مي وچ کړل او له کورتۍ څخه مي، چي په چنګک ځړیدل بټوه راوایسته. ریناالډي پیسې واخیستې، بیله دي چي له ځایه راولاړ شي په جیب کي یې واچولې او وې خندل."زه باید ځان وه میس بارکلي ته شتمن ښکاره کړم. ته زما ملګری او زما اقتصادي ملاتړی یې." ورته وه مي ویل "ځه ورک شه."

هماغه شپه په خوړنځای کي له پادري سره یو ځای کښېناستم. کله، چي خبر شو زه ابروزي ته نه یم تللی خواشینی شو. ده خپل کور ته یو خط لیږلی وو. په هغه کي یې لیکلي ول، چي زه ورځم، ځکه نو هغوی زما لپاره تیاری هم نیولی وو. زه هم د ده په څېر پریشانه شوم. په دې، چي ولي نه ولاړم. ما ریښتیا هم غوښتل چي ولاړ شم. ده ته مي قناعت ورکړ چي څنګه مي له یوه کار څخه فکر او توجه د یوه بل کار په لور واوښتل. په اخره کي دی هم قانع او پوه شو چي ما ریښتیا هم غوښتل ابروزي ته ولاړ شم. هرڅه بیرته د پخوا په شان عادي شول. ما نن بیا ډېر څښل وکړل له دې وروسته مي قهوه له هغه وروسته می بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستریګا[4] وڅیښل. نشه یي کړم. پادري ته مي وویل چي څه ډول هغه کارونه چي موږ یي د کولو نیت کړی وې هغه نه کیږي او بیا هیڅکله د هغه کار د کولو موقع نه پیدا کیږي.

موږ په خپل مینځ کي ښه تود باندار اچولی وو، خو ځنګلوري ملګري مو یو له بل سره په جنجال وه. ما ابروزي ته د تګ عزم کړی وو، خو نه ولاړم. زه وه داسي ښار یا سیمې ته، چي سړکونه یې یخی او داسي شوي وې لکه وسپنه، چي هوا یې یخه خو صافه او تازه، واوره یې وچه او داسي وي لکه ګرد اوغبار، چي پر واوره باندي یي د سویانو پلونه وي، په هغه ځای کي چیري چي بزګران خپلي خولۍ ستا لپاره له سره ایسته کړي او دا لفظ ووایي "مشره" او ګڼ ښکار ځایونه وي، نه ولاړم. البته داسي ځای ته ولاړم، چیري چي د کافې شاپ دودونه ول، په شپه کي به خونه څرخیدل او د برقرار ساتلو لپاره اړ وې چي دیوال ته دې پاملرنه وي. په شپه کي د کټ له پاسه نشه پروت. انسان فکر کوي چي هر څه همدا دي. او کله چي به راپاڅیدې نو یو ډول عجب او غریب احساس به وو. هغه دا چي ستا سره څوک درسره وه. په تیاره کي به له یوې غیر حقیقي نړۍ چي په یوه عجبه احساس سره به دي یي د بیا لاسته راوړلو هڅه کول ورک شوې. او یقیني وه چي همدا ټوله، ټوله همدا وه او بیا له ځانه بیځانه. بیا ناڅاپه سړی پوه شي او ځان په خوب واچوي، بیا پاڅیږي او سهار شوی وي اوهر څه تیر شوي وي. بیا هرڅه تېز، سخت او څرګند وي، خو ځیني وختونه یي د بیي پر سراختلاف وي.

ځیني وختونه تر اوسه هر څه عادي وي. ښکلې ناشته او خوندوره غرمنۍ وي. ځیني وختونه ټولي خوښۍ او خوشالۍ له منځه ولاړي شي او غواړې له تنګ ماحول او چاپېریال څخه ازادي فضا ته ولاړ شې؛ خو هر ځلي ورځ ختمه شي او یوه بله شپه پیل شي. هڅه مي وکړه، د شپې په اړه یو څه درته ووایم، همدا ډول د شپې او ورځې توپیر بیان کړم، دا چي شپه څومره ښه ده، خو دا چي ورځ صافه او یخه وي، خو ومي نه شوای ویلای. ځکه د ویلو توان راپکښې نه وو. خو که تاسي ورسره مخ شوی بیا خپله پوهیږۍ. پادري ورسره مخ شوی نه وو. خو پوهیده چي ما ریښتیا هم غوښتل ابروزي ته ولاړ شم، خو و مي نه شوای کړای چي هلته ولاړ شم. البته زموږ ملګرتیا اوس هم برحاله وه، په عین حال کي زموږ دواړو طبیعت تقریباً یو ډول وو، خو له یوه توپیر سره، هغه دا چي هغه په هغو شیانو پوهېده، چي زه نه په پوهېدم، خو کله چي زه پرې پوه شوم بیرته به رانه هېر شول. که څه هم وروسته مي زده کړل، خو بیا هم نه په پوهېدم. موږ تراوسه په خوړنځای کي وو، ټول

---

4 یو ډول ځانګړی ایټالوی مشروب دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماړه شوي ول او اوس يې يو له بل سره باندار کاوه. موږ خپل مجلس پايته ورساوه تورن نارې کړل "پادري خفه دی. پادري د نجونو د نه شتون له امله خفه دی."

پادري د ده په جواب کې وويل "زه خوشاله يم."

تورن "پادري خفه دی. پادري په دې خوشاله دی، چې اتريشيان جګړه وګټي." ناستو خلکو ټول د ده خبرو ته متوجه ول. پادري سر ته تکان ورکړ او وې ويل "نه."
"پادري وايي لمړی حمله بايد موږ ونه کړو، همداسي نه ده؟"

"نه. زما په اند که چيري پر موږ حمله وشي، بايد حمله پرې وشي."

"بايد حمله وکړو، که حمله وشي!"

پادري سر وښوراوه.

جګړن "دی يوازي پريږده. په ده نه ده جوړه."

تورن "په هر صورت، دی نه څه کولای شي او نه يې څه په وسه دي."

ټوله له مېزو راپاڅيدو.

څلورم فصل

په څنګلوري باغ کي د توپ درنو ډزو سهار وختي له خوبه راويښ کړم. د لمر وړانګې له کړکۍ نه دننه کوټې ته راتلې. له کټه راولاړ شوم، د کړکۍ خوا ته ورغلم او دباندي مي وکتل. کوڅه نمجنه ښکارېده او پر ګلانو باندي شبنم له ورايه معلومېده. توپچي دوه ځلي ډزې وکړې له هر ځل ډز سره به ګرد او غبار د اسمان لور ته پورته کېده، کړکۍ به يي ولړزول او زما د مخ لمن به پورته ولاړه. توپونه نه ښکاريدل، خو ډزې يې زموږ له پاسه تېرېدې. د دې توپو شته والي يو ډول سرخوږی راته جوړ کړی وو، خو خوشاله په دې وو، چې تر دې غټ توپونه نه ول. ما لا باغ ته کتل، چې پر سړک د رواني لارۍ ږغ مي واورېد. کالي مي واغوستل لاندي ولاړم، په اشپزخانه کي مي يو څه قهوه وڅښېنل او له هغه وروسته ګاراج ته ولاړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر یوه غټ سایوان لاندي لس غټ، پیت پزې او خړرنګه امبولانسونه لیک قطار ولاړ ول. بهر مستریان د یوه امبولانس په ترمیم مصروف ول. درې نور امبولانسونه لوړ د غره په روغتون کي ولاړ ول.

له یوه مستري څخه مي وپوښتل "پر دغي توپخانې له هغې خوا نه ډزي نه کیږي؟"

"نه. ښاغلی بریدمن. پر هماغه سیمه یوه غونډۍ راتاو شوې"

"حالات څنګه دي؟"

"بد نه دي. دغه موټر له کاره لویدلی، خو هغه نور سم دي" کار یي بس کړ او راته مسکی شو." تاسي په رخصتي تللي واست؟"

"هو"

لاسونه یي په پتلانه پاک کړل بیا مسکی شو "څنګه وه رخصتي ښه در باندي تیره شول؟" هغه؛ نور مستریان هم مسک شول.

ورته ومي ویل "هو ښه وه. په دې موټر څه شوي؟"

"خراب دی، هر ځلي یوه خرابي ورپیښه شوي وي."

"اوس څه په شوي؟"

"نوي رینګان غواړي".

دوی مي خپل کار ته پرېښوول. هغه موټر چي ماشین یي خلاص شوی وو او پرزي یي پر میز پرتې وې، نس یي ګوګ ښکاریده. تر سایوان لاندي ټول موټرونه مي تر نظر تېر کړل، ځیني پاک ول او ځیني تازه پریولل شوي ول، خو ځیني یي تر اوسه لا دوړن او خیرن ول. وه ټیرو ته مي یي په دقت وکتل چي پرې او څیري شوي خو به نه وي. هرڅه سم ښکاریدل. زما موجودیت او نه موجودیت کومه توپیر نه و رامنځته کړی. له ځان سره مي فکر کاوه، چي د امبولانسونو ساتل، د اړتیاوو او کمبوداتو پوره کول، وه روغتونو ته د زخمیانو وړل او بیا هلته ځاي پر ځاي کول، د غرو څخه وه رغتونو ته د جسدونو راوړل او بیا د هغوی نومونه لیکل او ثبتول دا ټوله زما دنده او مسولیت دی، خو وروسته پوه شوم که زه یم که نه یم دا کارونه کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د مستريانو له ډلګۍ مشره پوښتنه وکړه "د ماشينانو د پرزو په موندلو کي خو به له ستونزوسره نه ياست مخ شوي؟"

"نه، ښاغلی بريدمنه."

" پټرول پمپ چيري دی؟"

"په هماغه پخواني ځای کي دی".

ما ورته وويل "تشکر". له دوی نه تېر او بيرته کور ته ستون شوم. د ډوډۍ پر مېز باندي مي يوه پياله قهوه وڅښل. قهوه خامه، خړرنګه او په ګاټه شيدو خوږه شوې وه. بهر ښکلی پسرلنی سهار وو. په هوا کي مي يو ډول وچواله احساساوه، چي په راتلونکو ساعتونو کي يې د هوا د ګرموالي خبرداری راکاوه. په هماغه ورځ د غره وه پوستو ته ولاړم او بيا ماپښين مهال ښار ته ستون شوم.

داسي ښکاريدل، زما په نه شتون کي هرڅه پر خپل ټاکلي وخت و زمان تر سره شوي وو. تر غوږو مي د جګړې د پيليدا اوازې راورسيدې. په کومه فرقه کي چي ما کار کاوه، ټاکل شوې وه، هغه به د سيند په هاغاړه کي پر يوه هدف باندي حمله کوي. جګړن ما ته دنده راوسپارل، چي پوستې د حملې لپاره اماده باش کړم. پلان داسي وو، چي حمله به د سيند له کم برې نقطې څخه پيليږي او له سيند څخه تر پورېوتو وروسته به پوځيان د تپو لور ته پرمختګ ته دوام ورکوي. د امبولانسو تمځای بايد د شونتيا تر بريده وه سيند ته نژدې او يوه خوندي ځای کي وای. د پوستو د موقعيت ټاکل د پلي ځواکونو له خوا کېده، خو پلي کول او عملي کول يې زموږ دنده وه. دې کار موږ ته يو ډول د غير حقيقي نظاميتوب احساس راکاوه.

کور ته چي راغلم، په دوړو او ګرد کي پټ وم. پاس کوټې ته د لمبېدو لپاره وختم. رينالډي په کټ کي ناست وو او د (هوګو انګليسي ژبې ګرامر) يې لوسته. ځان يې ښه تيار کړی وو او خورا ساټ و باټ ناست وو. تور بوټونه په پښو او سرېي هم ښه غوړ کړی وو.

زما له ليدو سره يې وويل "وا وا! له ما سره به د مس بارکلي وه ليدو ته ولاړ شې".

"نه، زه نه شم تلای".

"داسي نه شي کيدای. ته به له ما سره خامخا ځې، چي زما يو څه ستاره پرې وغورځي. "

(c) ketabton.com: The Digital Library

"سمه ده. خو زه به ځان پاک کړم او ته راته منتظر شه".

"پرېږده يې، همداسي ښه يې راځه چي ځو له خيره".

ځان مي پاک کړ، وريښتان مي ږمنځ کړل او روان شوو.

رينالډي "شيبه صبر وکړه. يو شی می به وڅيښنو". غوټه يې خلاصه کړه او يو بوتل يې ترې راوايست.

ورته ومي ويل "زه سټريګا نه څيښم."

"سټريګا نه، ګراپا[5]".

"ډير ښه".

دوه ګيلاسه يې ډک کړل، يو له بله مو وجنګول او پرسر مو پورته کړل. ګراپا ريښتيا هم ښه خوند کاوه.

"نور څيښې؟"

"ته خو يي ورواچوه". دوهم ګيلاس مو هم ترستوني کړ. رينالډي بوتل څنګته کړ، راپاڅېدو او د زينو له لارې لاندي ولاړو. په لار کي مو ګرمې وشول، خو لمر نور په کښته کيدو وو او ډير ښه خوند يې کاوه. د بريتانويانو روغتون په يوه لويه کلا کي وو، چي تر جګړې وړاندي جرمنيانو جوړه کړې وه. مس بارکلي له يوې بلي نرسې سره په بڼ کي ناسته وه. د ونو له دې خوا مو د دوی سپيني جامې وليدې او په لور يې ور رهي شوو. رينالډي سلام ورواچاوه. ما هم سلام ورواچاوه، خو ورو.

مس بارکلي وويل "سټړي مه شئ. تاسي ايټالوی نه ياست، که څنګه؟"

"اوه، نه". رينالډي له يوې بلي نرسې سره په خبرو بوخت وو. کله کله به يې خندا زموږ تر غوږو هم رارسيدل.

"جالبه! تاسي ايټالوي پوځ ته څنګه مخه وکړل؟"

"که ريښتيا شي، زه پوځي نه يم، يوازي د امبولانس موټروان يم".

---

[5] دا هم يوډول څښاک دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بیا هم جالبه ده. څه لامل وو چي دا دنده مو پیل کړه؟"

"نه پوهېږم. شوني نه ده چي د هرڅه د کولو لپاره دي یو لامل وي".

"ریښتیا وایې؟ ما تر اوسه پوري همداسي فکر کاوه".

"ډېر ښه".

"خوښه دي، نه ده، چي پر یوه بله موضوع مجلس وکړو".

ما ورته وویل "ستاسي سره موافق یم".

"دا خو ښه دی. که څنګه؟"

دې ته مي وویل "دا لرګی څه په کوې؟" میس بارکلي په ونه ډېره جګه وه. له جامو څخه یې ښکارېدل چي نرسه ده. ژړ رنګه وریښتان، غنم رنګه څېره او خړي سترګې یې وې. ښکلې راته وایسېده. په لاس کي یې یو وړوکی لرګی چي په چرم کي پیچلی وو، نیولی وو.

"دا د یوه ځوان د لاس نښنه ده. تېر کال په جګړه کي ووژل شو".

"په اورېدو یې خواشینی شوم".

"ښه ځوان وو. موږ نیت کړی وو، چي یو له بل سره به واده کوو. خو د (سوم) په جګړه کي یې له دې نړۍ سره مخه ښه وکړه".

"افسوس!"

"تاسي (سوم) ته تللي یاست؟"

"نه".

دې وویل " د هغه ځای په اړه مي اورېدلي. که ریښتیا درتهووایم د هغه ځای په څېر جګړې دلته نشته. هغوی ما ته دغه کوچنی لرګی راولیږه، مور یې ما ته راولیږه. پوځ د ده سامان د دوی کورنۍ ته راولیږه، همدا لرګی هم پکښې وو".

"د کوژدنې مو ډېر وخت کېده؟"

"اته کاله. زه او هغه یوځای رالوی شوي وو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"نو واده مو ولي ونه کړ؟"

مس بارکلي "په(ولي) يې زه هم نه يم خبره. ګناه زما وه، د ده لپاره ما همدومره کولای شوای. فکر مي کاوه، چي زه به د ده لپاره يوه ښه جوړه نه يم".

"پوه شوم".

"تراوسه دي له يو چا سره مينه کړې؟"

ما ورته وويل "نه".

پر يوه اوږده چوکۍ باندي کښېناستو او ورته وه مي کتل.

"وريښتان دي ښکلي دي".

"خوښ دي شول؟"

"ډير زيات."

"د هغه له مرګ وروسته مي يې د غچي کولو هوډ وکړ".

"نه".

"ما غوښتل د هغه لپاره يوڅه وکړم، خو زما سر نه خلاصېده. ده له ما پرته بل څه نه درلودل، خو که چيري زه هغه وخت په هوښ کي وای؛ نو ما به له ده ځان نه وای سپمولای. خو زه اوس په هوښ کي شوم. دی جګړې ته تلی، خو زما سد کار نه کاوه".

ما څه ونه ويل.

"زما په هيڅ شي باندي سر نه خلاصېده. فکر مي کاوه که موږ واده وکړو، کېدای شي د ده لپاره په خير تمام نه شي، وروسته دی ووژل شو او هر څه ختم شول".

"زه څه نه شم ويلای".

"ولي نه. همدا زموږ د مينې پای وو".

رينالډي ته مو، چي له نرسې سره په خبرو بوخت وو، وکتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"د دې اغلې نوم څه دی؟"

مس کاترين بارکلي "فرګوسن، هيلن فرګوسن. ستاسي ملګرى ډاکټر دی؟"

"هو. تکړه سړی دی".

"ډېر ښه. په دې وختو کي په جبهه کي تکړه ډاکټران ډېر لږ پيدا کيږي. موږ د جګړې لمړۍ کربښې ته ډير نژدې يو، همداسي نه ده؟"

"هو. ريښتيا هم ډېر نژدې يو".

بارکلي "ډيره جالبه، خو ښکلې جبهه ده. دوی خو د حملې هوډ کړی، که څنګه؟"

"بلي. د جګړې د بيا پيلېدو شونتيا شته".

"نو بوختياوې به بيا ډېري شي. اوس خو ټوله ورځ مچان جنګوو".

"ډير وخت به مو کيږي، چي د نرسې په حيث دنده ترسره کوئ؟"

"د نولس سوه پنځلسم ميلادي کال راهيسي. ما او زما نامزاد دواړو يو ځای دا دنده پيل کړه. تر اوسه مي ياد دي، يوه ورځ مي يو ناکاره فکر ذهن ته راغلی، په خيال کي مي داسی تصور کړل، چي يو ورځ به په توره ژوبل زموږ روغتون ته راشي، سر به يې په سپين بنداژ کي تړلی وي او يا هم په اوږه کي به ويشتل شوی وي. په هر صورت يوه ښکلې منظره به وي."

ما ورته وويل "جبهه خو ښکلې ده".

"هو. خلک د جګړې له آره ناخبره دي، البته که پرې پوه شي؛ جګړه خود به خوده پای مومي. په هرصورت، هغه په توره زخمي نه شو، بلکي په بم ټوټې ټوټې شو."

همداسي غلی پاته شوم.

"ستاسي په اند دا جګړه به تل تر تله وي؟"

"نه".

"نو بيا څنګه ختمېدای شي؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

“یو ځاي به یې مخه ډب شي”.

“موږ به يي مخه ونیسو. همدا په فرانسه کي به یې مخه ډب کړو، څو بیا د سوم د جګړې په څېر له یوې بلي ترخې تجربې سره مخ نه شو”.

ما ورته وویل “فکر نه کوم چي دلته دي یې مخه ډب شي”.

“ته فکر کوې، چي دا کار شونی نه دی؟”

“نه. دوی تیر دوبی ښه کارکردګي له ځانه ښکاره کړل”.

بارکلي “کیدای شي مخه یې ډب شي. هر یو کولای شي جګړه بنده کړي”.

“جرمنیان هم”.

“نه، فکر نه کوم”.

د رینالډي او مس فرګوسن وه لور ته ورغلو.

رینالډي په انګلیسي کي له مس فرګوسن څخه وپوښتل “ایټالیه دي خوښه ده؟”.

“ښېحده”.

رینالډي سر وښوراوه او وې ویل ”زه نه پوهېدل”.

ما ورته وژباړل”Abbastanza bene“. سر یې وښوراوه.

“دا ښه نه ده. ستا انګلیستان خوښ دی؟”

“ډیر نه؛ زه په خټه سکاټلنډی یم، پوه شوې؟”

رینالډي سترګه راته ووهل.

ما په ایټالوي کي ورته وویل “دا سکاټلنډی ده. له همدې امله د سکاټلنډ سره تر انګلیستان زیاته مینه لري”.

“خو سکاټلنډ او انګلیستان یو دي”.

همدا خبره مي وه فرګوسن ته وژباړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

میس فرګوسن"pan encore"

"ریښتیا؟"

"هیڅکله نه. زموږ له انګریزانو څخه ښه نه راځي".

"له انګریزانو مو ښه نه راځي؟ نو تاسي به له مس بارکلي څخه هم نفرت کوی؟"

"اوه، هغه بېله ده. تاسي باید هرڅه دومره دقیق ونه نیسئ".

ګړی وروسته مو یو له بل سره مخه ښه وکړه او سره بېل شوو. په لار کي رینالډي راته وویل "ما ته د لمر په څېر روښانه او څرګنده شول، چي د مس بارکلي ته تر ما خوښ شوې، خو هغه کوچنی سکاټلنډۍ یې بیا ډېره ښه ده".

ما ورته وویل "ډېر. ستا خوښه ده؟" زه مس بارکلي ته ډېر دقیق متوجه نه وم.

رینالډي "نه".

پنځم فصل

سبا غرمه بیا د مس کاترین بارکلي ملاقات ته ولاړم. په باغ کي نه وه؛ د امبولانسونو د تګ راتګ پر لار وه کلا ته ورننوتم. دننه د دوی له مشرې سره مخ شوم. د هغې له خولې خبر شوم، چي هغه اوس مصروفه ده. مشرې یې زه مخاطب کړم "خامخا د جنګ حالات دي، تاسي هم پوهیږئ".

ما ورته وویل هو پوهیږم.

دې پوښتنه وکړل "ته امریکایې الاصله ایټالوی پوځي یې؟"

"هو. آغلي".

"ایټالوي پوځ ته ولي راغلاست؟ موږ ته به راغلی وای".

"نه پوهیږم، چي دې پوځ ته څنګه او ولي راغلم؟ اوس ستاسي سره کار نه شم کولای؟"

"په معذورت سره اوس نه. دلته په ایټالوي پوځ کي څنګه داخل شوی؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

“اوله خبره دا چي زه دلته په ایټالیه کي وم او بله دا چي ایټالوي مي هم بده نه وه”.

“اوه، زه یې هم زده کوم. ښکلې ژبه ده”.

“یو چا ویلي چي په دوو اونیو کي زده کیږي”.

“اوه، زه به یې په دوو اونیو کي زده نه کړای شم. اوس یې نو څو میاشتي کیږي، چي زه یې په زده کړه بوخته یم. که دي له میس بارکلي سره لیدل نو بیا د اوو بجو وروسته راشه. له هغه وروسته فارغه وي، او پام دي وي چي ډیر ایټالویان له ځان سره مه راوله.”

“ان د ښکلې ایټالوي ژبې په خاطر هم نه؟”

“نه، آن د ښکلي یونیفورم په خاطر هم”.

ما ورته وویل“تر بیا د خدای په امان”.

“A rivederci,Tenente”

“A rivederla” سلامي مي ورته وکړل او ځني ولاړم. وه بهرنیانو ته د ایټالویانو په څېر سلامي کول له تکلیفه خالي نه وه. داسي ښکاریدل چي ایټالویانو دغه ډول سلامي د صادرولو لپاره نه وه رامنځته کړې.

ورځ ډیره ګرمه وه. پر پله باندي تر سیند پورېوتم او د پلاوا تر سنګره پوري ولاړم. اټکل کېده چي عملیات به له همدې ځایه پیلیږي. تېر کال له دې سیند څخه پورېوتل ناشوني وه، ځکه له لوړي څخه بیا تر کښته پوري یوازي یو پل وو. هغه هم د مشین ګنو تر سختو ډزو لاندي وو. همدا یکې یو پل هم کم سوره وو. زیات سوقیات پرې نه شوای کیدای. اتریشیانو کولای شوای دغه ځای د ایټالویانو لپاره سور تنور وګرځوي. خو ایټالویانو خپل پوځیان ورباندي تېرکړل او د سیند په هاغاړه کي تر یو میله پوري، چي د اتریشیانو په ولکه کي وه، ولاړل او سیمه یې په خپل واک کي راوستل. د دې سیمې د ستراژیک موقعیت له امله اتریشیانو نه غوښتل دا سیمه ایټالویان ونیسي. فکر کوم چي دا یو دوه اړخیز زغم وو، ځکه لږ وړاندي اتریشي پوځیان ګوته په ماشه په سنګر کي ناست ول او د غونډیو په لمن کي له ایټالوي کرښې څو متره لیري اتریشی توپخانې سنګر نیولی وو. همدلته نژدې یو ښارګوټی هم وو، خو همالته له کنډوالو پرته بل څه نه ول. د اورګاډي یو زوړ تمځای، مات او له کاره لویدلی پل، چي د هغه جوړولو شونتیا هم نه وه، ځکه په هواره سیمه کي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر سینده پر کم سوره سړک باندي ولاړم، همدلته مي موټر تر غونډۍ لاندي په ساحوي روغتون کي ودراوه. د سیند دا غاړه او هاغاړه له لرګو څخه د جوړ شوي پله په وسیله نښلېدل او غره د دښمن له ډزو څخه ساته. پرې پوربوتم، د پوځیانو مورچلي او د ښار وران شوی مرکز مي له نظره تېر کړل. پوځیان ټول په خزو کي ناست ول. راکټونه، توغولو ته تیار ول. البته دوی هغه وخت توغول کېدل، چي یا به توپچي قواو ته اړتیا شول یا به هم مخابرې کار پرېښود. خاموشه، ګرمه او چټله ورځ وه. د اتریشیانو کربښې ته مي وکتل، خو څوک مي ونه لید. همالته په خزه کي له یوه ملګري سره چي په رتبه تورن وو مخ شوم، له هغه سره مي یو ګیلاس چای وکړ او بیرته د پله پر راروان شوم.

یو نوی او پراخ سړک چي کار یې مخ پر بشپړیدو وو، د غره په مینځ کي د مارپیچ په شکل تر پله پوري غځیدلی وو. عملیات د همدې سړک له جوړېدو سره پیلېدل. سړک د ځنګله له سختو کږلیچو وروسته لاندي راکوزېده. پلان داسي وو، چي هرڅه به د نوي سړک له لاري لوړ راوړل کیږي. خالي موټرونه، ګاډیانې، ډک امبولانسونه او نور انتقالات به د هماغه زاړه او تنګ سړک له لارې کیږي. بیړنی روغتیایي مرکز د سیند ورهاخوا تر غونډۍ لاندي د اتریشیانو په اړخ کي وو او تذکیره والاو ژوبل کسان تر پله پورې ایستل. دا پلان د جګړې له پیلیدا سره عملي کیده. زما د اندازې له مخي نوی سړک تر هغه ځایه چي سړک تنګېده یعني نژدې تر یوه میله پوري ښه سم د اتریشی توپخانې تر برید لاندي وو. دغه سیمه له خطره خالي نه وه. خو ما یو داسي ځای پیدا کړ، چي که امبولانسونه له دې خطرناکې سیمې تېر شي بیا یې کولای شوای، چي همالته پناه واخلي او د ژوبلو کسانو تر رارسېدو پوري تم شي. پر نوي سړک تګ ښه خوند کاوه، خو هغه لا تراوسه تکمیل شوی نه وو. پراخ او په ښه کیفیت جوړ شوی معلومېده او د غره د لمني کږلېچونه یې چي له ځنګله څخه ښکارېدل، ډیر په زړه پوري ایسېدل. بیرته پر هماغه کم سوره سړک رهي شوم.

له موټر سره دوه پوځیان ولاړ ول. د توپ توغندی دلته نښتې وه، موږ لا همالته ولاړ وو، چي درې نوري راغلي. ۷۷ډوله توغندی وې، له ړندونکو رڼاوو، سخت باد، پښهاري او خړو لوګیو سره ملې د سړک پر هاغه بله څنده ولګیدې. پوځیانو د تګ د نښې په توګه لاسونه وښورول. په لار کي توغندی ځیني کندې جوړې کړي وي. هڅه مي کول چي موټر ترې بچ کړم. له کندو خو مي ځان خلاص کړ، خو د توغندی د تېزو باروتو او سوځلې خاورې د بوی څخه خلاص نه شوم. بیرته په ګوریزیا کي وه خپلي کلا ته راستون شوم او لکه څنګه، چي مي مخکي یادونه وکړل د میس بارکلي ملاقات ته، چي پر دنده وه ولاړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بېړه مي ماښامنۍ وخوړل او کلا ته چي د انګرېزانو روغتون پکښي وو، ولاړم. په ریښتیا هم ډېر پراخ او ښکلی روغتون وو. ښکلي او زړه راښکونکي ونې پکښي شنې وې. مس فرګوسن هم له هغې سره وه. زما په لیدو خوشاله شوې. شیبه وروسته فرګوسن د بخښني په غوښتلو سره ولاړل.

فرګوسن ی"تاسي دواړه به یوازي پرېږدم. فکر کوم له ما پرته به ښه یاست."

میس بارکلي هغې ته وویل "هیلن، ته کښېنه".

"زه به ولاړه شم، یو څو لیکونه باید ولیکم".

ما ورته وویل "په مخه دي ښه".

"ښاغلی هنري، د خدای په امان".

"داسي څه مه لیکه چي سانسورچیان په تکلیف کړي".

"ته یې غم مه کوه. زه به یوازي زموږ د ښکلي هستوګنځای په اړه لیک ولیکم. او بل هم د ایټالویانو د زړورتیا په اړه".

"که دي همداسي وکړل، نو بیا خو خامخا مډال درکوي".
"ډېر ښه خوند به وکړي. کاترین ښه شپه".

کاترین "زه هم څو شیبې وروسته درځم".

فرګوسن په تیاره کي غیبه شول.

کاترین ته مي وویل "ښه نجلۍ ده".
"اوه، هو ریشتیا ډېر با اخلاقه ده. نرسه ده".
"ته نرسه نه یې؟"
"اوه، نه. موږ ته رضاکاره ویل کیږي. شپه او ورځ کار کوو. خو زموږ وړتیا ته څوک ارزښت نه ورکوي".

"ولي؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

“کله چي کوم کار نه وي نو پر موږ باور نه کوي. کله چي بیا کار پیداشي نو بیا راپسي ګرځي”.

“نو ستاسي او د نرسانو تر منځ توپیر په څه کي دی؟”

“نرس د ډاکټر په څېر دی. او دې درجې ته رسېدل ډېر وخت غواړي. البته رضاکاري یوه لنډه طریقه ده”.
“پوه شوم”.

کاترین بارکلي “ایټالویان وه جبهې ته د ښځو د نژدېوالي مخالف دي. خو له موږ سره یې کړه وړه بل ډول دي. موږ بهر ډېر نه وځو”.

“ما ته د دننه راتلو اجازه شته؟”

“اوه، هو. موږ خو ترک دنیا نه یو”.

ما ورته وویل “دا د جګړې مګرې بحث به پرېږدو”.

“ډیره ستونزمنه ده. د پرېښولو هیڅ ځای ځایګی یې نشته”.

“په هر صورت دا موضوع به څنګته کړو”.

“خوښه مي ده”.

په تیاره کي مو یو بل ته وکتل. تر نظر مي ډیره ښکلې ښکاره شول او لاس مي یې ونیو. لاس یې په لاس کي ونیول شو د لاس پرې راچاپیره کولو هڅه وشول.

“نه”. لاسونه مي، چي چیري وه همالته پاته شول.

ما ورته وویل “ولي؟”

“نه”.

ما ورته وویل “ولي؟ لطفا” تاریکه وه. زه یې د ښکلېدو په نیت ورخم شوم، خو له ها خوا څخه یوه کلکه چپلاخه زما پر باړخو ونښتل. لاس یې زما پر سترګو او پزه باندي لګېدلی وو. له سترګو مي د اوښکو څاڅکي راوڅڅیدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاترین "زه ډېره بخښنه غواړم". په ځان کي مي یو شومه حس کړل.

"تاسي حق درلود".

"زه ډېره بخښنه غواړم، یوې نرسې ته د سپکاوي احساس می وکړ. ما نه غوښتل چي تاسي ووهم. خوړ. خو نه شوی؟"

په تیاره کي یې ما ته کتل. له غصې څخه ایشېدم. دا هر څه مي د شطرنج د لوبې په څېر مخي ته روان ول.

ما ورته وویل "تاسي برحقه واست. هیڅ خبره نه ده".

"بیچاره".

ما ورته وویل "تاسي ولیدل چي ژوند له ما سره څه ډول لوبې کوي؟ او ان ما خو په انګلیسي خبري هم نه دي کړي. او بل خوا تاسي ډېر ښکلي یاست".

"د زیاتو چټیاتو ویلو ته اړتیا نشته. بخښنه مي درڅخه وغوښتل. سوله به وکړو".

ما ورته وویل "سمه ده، او د جګړې له نړی څخه به کوچ وکړو".

وې خندل. دا لمړی ځل وو چي دا مي د خندا پر مهال ولیدل. وه څېرې ته یې متوجه شوم.

دې راته وویل "تاسي ډېر ښه یاست".

"نه، نه یم".

"هو. ته ډېر ښه یې. خوښه به شم که چیري تاسي ښکل شئ، په دې شرط که تاسي نه خفه کیږئ".

سترګو ته مي یې وکتل، لاسونه مي پرې راچاپېره کړل او ښکل شول. په عین زمان کي وه جوختیدو او ښکلیدو هڅه وشول. د زړه ضربان حس کیدل. بیا یې ناڅاپه سر زما پر اوږه راپریوت او په ژړا یې پیل وکړ.

کاترین "اوه، ګرانه، تاسي به له ما سره همېش راسره یاست. که څنګه؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو عجبه کشمکش وو. لاس مي يې له وريښتو څخه راوايست او پر اوږه مي وټکول. ژړل يې.

سر يې راپورته کړ "راسره به يې؟ موږ به ښه ژوند ولرو".

شېبه وروسته يوځای د کلا د دراوزې وه لور ته روان شوو. دا ننوتل او زه د کور په لور روان شوم. کور ته له راستنيدو سره پاس په زينو کي وختم او کوټې ته ولاړم. رينالډي په کټ کي پروت وو. زما له ورننوتو سره يې راته وکتل.

"نو د ميس بارکلي په موضوع کي پرمختګ شوی؟"

" موږ د يو بل ملګري يو".

"په دې ګرمې کي دي د يوه ښکلي سپي شکل کښلی".

په مطلب يې پوه نه شوم.

"د څه شي شکل".

يو څه شرح يې راکړل.

ورته ومي ويل "تا هم د يوه خوشکله سپي شکل کښلی".

"بس يې ده. په څو شيبو کي به ښکنځل شروع شي". ويې خندل.

"ښه شپه".

"ښه شپه، کوتريه".

په بالښت مي شمعه ګل کړل. او په تياره کي د کټ په غيږ کي اوږد وغځيدم.

رينالډي شمعه راپورته کړل، ويې لګول او په مطالعه يې پيل وکړ.

شپږم فصل

دوې ورځې له هر څه څخه ليري په پوستو کي وم. کور ته چي راستون شوم ډېر ناوخته وو. له کاترين سره مي هم تر راتلونکي ماښام پوري ونه ليدل. د دې د ليدو لپاره کلا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورغلم، خو دا په بڼ کي نه وه. مجبور وم چي د هغې تر راتګ پوري په دفتر کي ورته منتظر شم. د دفتر په مینځ کي له ولاړو میلانو سره ګڼ شمېر د مرمر نیمه مجسمه یې تنې ولاړې وې. په دهلېز کي هم چي د دفتر دروازه ورخلاصیدل یو قطار مجسمې ولاړې وې. بیا نو برونزي کارونه څه دي. د دومره مرمرینو مجسمو له امله دفتر خاص د هدېرې په څیر ښکارید. یوه ښکلې هدیره خاص لکه د پیسا. جنووا د بد شکله مجسمو د لیدو ځای وو. دغه کلا، چي اوس د روغتون کار ترې اخیستل کیده د یوه شتمن جرمني وه. کیدای شي دا مجسمې، دې جرمني په ډېره ګرانه بیه پیرودلي وي. نه پوهیدم چي چا به جوړې کړي وې او څومره خوشمزې به یې پرې اخیستي وي. هڅه مي وکړل چي وه یې پیژنم چي ټوله د یوې کورنۍ دي که پردي هم پکښې دې. خو ټولو یو ډول پخوانۍ څیرې درلودې. په اړه یې چا څه نه شوای ویلای.

پر یوه چوکۍ باندي کښېناستم، خپله فولادي خولۍ مي له سره ایسته کړل او په لاس کي مي ونیول. موږ ته امر شوی وو، چي آن په ښار کي هم فولادي خولۍ پر سر کړو، خو په یوه داسي ښار کي، چي ملکیان له فولادي خولیو پرته ګرځېدل، ما ته یې پر سر کول ښه خوند نه راکاوه. کله چي د پوستو معاینه کولو ته تلم، یوه فولادي خولۍ او یو انګلیسی ضد ګاز ماسک مي له ځان سره واخیست. دغه انګرېزي ماسکونه اوس تازه راغلي ول. خوندور ماسکونه ول. زموږ په شمول ډاکټران او آن ساده روغتیایې کارکوونکي ټول اړ ول، چي یوه اتومات توپنچه له ځان سر وګرځوي. زه اوس پر چوکۍ ناست وم او د شا له خوا راجګېدل. که په یوه خطري سیمه کي له موږ سره توپنچه نه وای، د ګرفتارۍ شونتیا وه. رینالډي به د خپلې توپنچې خانچه له کاغذانو ډکه کړې وه. خو ما به له ځان سره اصلي توپنچه ګرځول، خو د تمرین څخه مخکي مي ځان د یو وسله وال غله په څېر احساساوه. زما توپنچه استرا۶۵,۷ ډوله یو کوچنی میل لرونکې وه. کله چي به مي هدف په ویشتی ډېره به غورځیدل، د هدف د لګیدو په اړه کومه پوښتنه نه وه. په همدي توپنچه به مي تمرین کاوه. تر هدف لاندي به مي نښه ونیول، او هڅه به مي کول چي پر خپله لنډ میله تو پنچه باندي کنټرول پیداکړم؛ له مسلسلو هڅو وروسته وتوانیدم، چي په شل قدمی کي یو هدف وولم. بیا هم د توپنچې له ځانه سره ګرځول راته شرم ښکاریده، البته څه وخت وروسته ورسره عادي شوم او توپنچه به مي له ځانه سره ګرځول، پر لار چي به روان وم پر ملا باندي به مي پورته کښته کیده. بیا یې هیڅ په فکر کي هم نه وم. خو کله چي به بیا له انګلیسي ژبو سره مخ شوم نو د یو ګمنام شرم احساس به مخي ته راته ودرید. په هماغه دفتر کي د کاترین په تمه ناست وم. زما شاته پر مېز باندي یو چوپړوال ناست وو، د ده د څېرې له ګونجو نه پوه شوم، چي زما په ناسته خوښ نه دی. خو ما په بي پروایې سره وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرمرین فرش، پرتو مجسمو او پر دېوال باندي وه ځوړند تصویرو ته کتل او د مس بارکلي په تمه ناست وم. پر دېوال رسم شوي رسامیانې بدي نه وي. خو دغه رسامیانې، چي پر پانو وي او وپاشل شي بیا نو ښه خوند کوي.

کاترین بارکلي مي ولیدل چي لاندي وه هال ته راروانه وه. ولاړ شوم. د راتګ په وخت کي جګه نه ښکاریدل خو ښکلې ښکارېدل.

"ښاغلی هنري سترې مشئ".

ما ورته وویل "تاسي څنګه یاست؟" خادم زموږ خبرو ته غوږونه څرک کړي ول.

"همدلته کښېنو، که بڼ ته وزو؟"

"بڼ ته به ولاړ شو، هلته هوا ښه یخه ده".

بڼ ته رهي شوو. خادم اوس هم موږ ته رډ رډ کتل. کله چي وه کریږ شوي لارې ته ورسیدو کاترین راته وویل "تاسي چېري واست؟"

"په پوسته کي وم".

"یو لیک دي نه شوای رالیږلای؟"

ما ورته وویل "نه، نه مي شوای کولای. ځکه فکر مي کاوه چي ژر به راستون شم".

"له تګه وړاندي دي باید ما ته هم خبر راکړئ وای".

له لاري څخه ووتو او تر ونو لاندي روان شوو. لاسونه یې ونیول شول او قبله شول.

"بل ځای نه ځو؟"

کاترین "نه، همدا ځای سم دی، مسافري دي هم ډیره وکړل".

"ګردسره مي درې ورځې تېرې کړې او دا دی اوس راغلم".

ما ته یې وکتل او وې ویل "له ما سره مینه لرې؟"

"هو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"تا وویل چي مینه درسره لرم. ریښتیا؟"

په دروازغو مي ورته وویل "هو، مینه درسره لرم". له دې وړاندي مي چا ته د مینې اقرار نه و کړی.

"او ته ما ته کاترین وایې؟"

"کاترین". په بڼ کي ګرځېدو، شیبه وروسته تر یوې ونې لاندي ودریدو.

"راته ووایه، چي زه په ماښام کي وه کاترین ته راستون شوی یم".

"زه په ماښام کي، وه کاترین ته راستون شوی یم".

"اوه، ګرانه. ته بیا راغلې! همداسي نه ده".
ما ورته وویل "هو، زه راغلم".

کاترین "ډیره مینه درسره لرم. ستا په تګ ډیره خوابدې شوم. بیا خو به نه ځې؟"

"نه، زه به تل دلته یم".
"اوه، مینه درسره لرم. لاسونه دي بیا هلته کښېږده".

"پر هغه ځای دي". و ګرځیدل او قبل شوه. پر پټو سترګو مي ښکل کړل. یو څه لیونۍ غوندي راته وه ایسېدل. خو که لیونۍ هم وایي کومه خبره نه وه. په دې کیسه کي یې نه وم چي په مستقبل کي به څه پېښ شي. فکر مي وکړ، چي هره شپه وه هغه کور ته تر تګ خو ښه دی چي خاص د افسرانو لپاره وو، چي هلته به یې له خپلو ملګرو څخه د ساعت تیري په موخه خولۍ له سره ایسته کول. پوهیدم چي نه اوس له کاترین سره مینه لرم او نه مي هم د دې سره د مینې خیال په ذهن کي ګرځېده. دا هرڅه یوه لوبه وه، لکه د ورقو لوبه. داسي چي د لوبې پر ځای باندي خبرې کیږي. داسي چي څوک یې له ځانه سره داسي وګڼي لکه د ورقو لوبه چي د پیسو یا هم د شرط لپاره کوي. خو یوه هم ویلي نه وي، چي شرط پر څه باندي دی. خو دا چي هر څنګه وه، ما ته قبوله وه.

ما ورته وویل "کاشکي یوځای تللي وای". د ډیري دربېدا له لاسه مي پښو درد کاوه.

دې وویل "ځای نشته". چیري چي ولاړه وه له هماغه ځایه راغله.

"یو څو شیبې به همدلته کښېنو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر یوه ډبرینه چوکۍ باندې کښېناستو. د کاترین لاس مې ونیو، البته اجازه نه وه چې لاسونه پرې راچاپېره شي.

کاترین "ډېر ستړی یې؟"

ما ورته وویل "نه".

لاندې یې وښو ته وکتل.

"دغه لوبه چې، موږ یې کوو پایله به یې ناوړه وي. همداسې نه ده؟"
"کومه لوبه؟"

"ځان ناګومانه مه اچوه".

"ځان نه اچوم. ستا په خبره مې سر خلاص نه شو".
کاترین وویل "ته ښه انسان یې او تاسې یې د لوبولو په اړه معلومات هم لرئ، خو بیا هم یوه بیځایه لوبه ده".

"ته هر وخت پوهیږې، چې خلک څه ډول ګومانونه کوي؟"

"هر وخت نه. خو زه له تا سره یم. البته دې ته اړتیا نشته، چې له ما سره د مینې کولو تمثیل وکړئ. د نن لپار همدومره کفایت کوي. کوم ویل خو نه لرې؟"

" خو زه مینه درسره لرم".

"لطفاً یو له بل سره به د درواغو د مینې اقرار نه کوو. ښکلې ننداره وه، اوس زه ښه یم، ته پوهیږې چې نه تر اوسه لیونۍ او نه هم کاواکه شوې یم، خو ځینې وختونه بیا کاواکه کیږم".

لاس مې یې ور کښېکاږه. "کاترین زما ګرانې".

"کاترین ـ بیخي بدخونده بریښي، زما په څېر یې نه تلفظ کوې. خو ته ښه انسان یې، ډېرښه!"

"پادري هم همداسې وایې".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هو، ته ښه انسان يې. بيا مي ليدو ته راځې؟"
"هو، ولي نه".

"او اړ نه يې چي له ما سره د مينې اقرار وکړې. د نن لپاره همدومره کفايت کوي". پاڅيدل او خپل لاس يې ايسته کړ.

"ښه شپه".

غوښتل مي چي قبل شي.

"نه، زه ډيره ستړې يم".
"صبر و کړه، ما ښکل کړه".

"ګرانه زه ډيره ستړې يم".

"بيا هم، هڅه يې وکړه".

"خامخا؟"

"هو".

ښکل مو کړل او يو ناڅاپه وغورځيدل "نه، ښه شپه. خواهش کوم". د دروازې لور ته ولاړو ورته کتل مي چي دننه ولاړل. دېته مي کتل چي روانه وه په نظر مي ښه وه ايسېدل. دا دهلېز ته داخله شوه او زه هم کور ته راستون شوم. هغه شپه ګرمې خورا زياته وه. په غرو کي تېنګه جګړه روانه وه. د سان ګبريل ناحيې له پاسه مي راپورته کيدونکي لمبې ليدې.

زه د ويلا روسا مخي ته ودرېدم، دروازې يې بندې وې، خو کاريګرو لا کار کاوه. دننه يو چا سندرې ويلې. کوټه کي مي جامې بدلولې چي رينالډي هم راورسېد.

" اه، اه! داسي ښکارې لکه په کباب کي چي هډوکی پيدا شوی! ماشوم خفه ښکارې."

"ته تر اوسه چېرې وې؟"

"په ويلا روسا کي وم، هغه ډېر ښه ځای دی. موږ ټولو سندري وويلې، ته چيري وې؟"
"د انګريزانو ملاقات ته تللی وم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"شکر خدایه چي زه خو د دې انګلیسیانو په دام کې نه یم راګښېوتی".

اوم فصل

په سبا غرمه له اولنۍ غرنۍ پوستې نه راستون شوم. په (سمستمینتو) کي مو موټر ودراوه، دلته یې ژوبل او ناروغه کسان د هغوی د اسنادو او معلوماتو له مخي طبقه بندي کول او بیا یې مختلفو روغتونو ته د درملنې لپاره لیږل. موټر ما چلاوه. زما سره په موټر کي ناست ملګري ته مي اسناد ورکړل، چي دننه یې یوسي. هوا بیا جهنمي شوي وه، اسمان ډیر صاف او شین وو، خو سړکونه له دوړو او چټلیو ډک ول. زه د موټر په لوړ سیټ کي پرته له دنیایي فکرونو بېغمه کښېناستم. د پوځیانو یو غونډ چي پر سړک باندي روان وو، هغوی ته مي کتل. پوځیان د ډیري ګرمۍ له لاسه په خولو کي غرق ول. ځینو خپلي فولادي خولۍ پر سر کړې وې، خو ځینو شاته اړولي وې او پرې ځړیدې. د ځینو خولۍ خو دومره ورباندي غټي وې چي پر غوږو باندي یې راځړیدي، خو افسرانو داسي خولۍ پر سر کړي وي چي پر سرونو باندي یې ښه فټ او جوړي وي. د دغو پوځیانو نیمایي یې له باسیلیکاتا لوا نه وو. ما دوی، د دوی پر کالرونو باندي د سرې او سپینې تراډې له امله وپیژندل. د دې پوځیانو له تیریدو ښه ګړی وروسته هغه پوځیان چي له دوی سره یو ځای نه شوای تلای راروان ول. دوی په خولو کي غرق، ستړي ستومانه او د لاري مټ وهلي ول. د ځینو حالت بیخي وخیم ښکارېده. دوی هم تېر شول په پای کي یو بل پوځي راښکاره شو، ګوډ ګوډ پر لار روان وو. داسي ښکارېدل لکه په بدن کي چي یې نور سېک پاتې نه وي. د سړک یوه څنګته شو او بیا کښېناست. زه له موټره راکښته او د ده خواته ورغلم.

" په تا څه شوي؟"

ما ته یې وکتل، او بیا پاڅید.

"دادی روان یم".

"نه، ستا مشکل څه دی؟"

"جګړه".

"په پښه دي څه شوي؟"

"دا مي خپله پښه نه ده. پلاستیکي پښه ده".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"په موټر کي ولي نه ځي؟ روغتون ته ولي نه يې تللئ؟"

"روغتون ته مي نه پرېږدي. زموږ قومندان راته وايي چي ما خپله پټۍ قصداً پرې کړې".

"ته يي راښکاره کړه، چي وه يې ګورم".
"دغه ده".

"کوم اړخ يي دی؟"

"دغه دی، دغه ځای دی".

هغه ځای مي تر نظر تېر کړ.
ما ورته وويل "ته، وتوخه".

"بيريږم چي زخم يي نور هم پسي خراب نه شي. د سهار په پرتله دوه چنده زيات شوی".

ما ورته وويل "کښېنه. څنګه چي د نورو ژوبلو کسانو اسناد راوړل شول، زه به دې له ځان سره واخلم او ستاسي طبي ټيم ته به دي وسپارم".

"هغوی به هم هماغه بابولاله وايي، چي دا يي په قصدي ډول کړی".

ما ورته وويل "دوی هيڅ نه شي کولای. دا زخم نه دی، له دې وړاندي هم وو؟"

"له ما نه هغه خپله پټۍ هم ورکه شوې".

"ستاسي د غونډ طبي ټيم به دي وه يوه روغتون ته وليږي".

"بريدمنه، تاسي ما له خپل ځان سره نه شئ بيولای؟"
"نه. ستا اسناد له موږ سره نشته".

ملګری مي هم له روغتونه راووت او په امبولانس کي د پرتو ژوبلو کسانو اسنادونه يې ورسره رواړل.

زما ملګری"څلور د ۱۰۵دوه د ۱۳۲ لپاره". دا له سينډ سره نژدې د روغتونو نومونه ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "موټر ته درروان کړه". ما له ټپي شوي عسکر سره موټر ته په راپورته کېدو کي مرسته وکړه.
پوښتنه یي وکړل "تاسي په انګریزي ګړیږئ؟"

"هو".

"دې لعنتي جګړې ته دي څنګه مخه وکړل؟"

"ناولې!"

"زه وایم، چي جګړه ناولې ده! اوه خدایه زه اقرار کوم چي جګړه ناولې ده".

"ته په امریکا کي وې؟"

"زه باوري وم. په پیټسبرګ کي. زه پوهیدم چي ته امریکایي یې".

"څنګه، زه پر ایټالوې ښه برلاسی نه یم؟"
"هو. زه پوهېدم چي ته امریکایي یي".

موټروان ملګري مي وه رنګ الوتي پوځي ته وکتل او په ایټالوي یي وویل "دا یي هم یو بل امریکایي."

"ګوره بریدمنه، تاسي په دې مکلف یاست، چي ما تر خپل غونډ پوري رسوئ؟"
"هو".

"زموږ د غونډ ډاکټر زما په ټپي کېدو خبر دی. ما خپله لعنتي پټۍ په دې خاطر له ټپه ایسته کړه، چي جبهې ته له تګه پاتي شم".

"سر مي خلاص شو".

"ته مي یو بل ځای نه شې بېولای؟"

"که ته جبهې ته نژدې وای، اولیه روغتون ته به مو انتقال کړی وای، خو ته اوس دلته یې او دلته باید له تا سره اسناد موجود وي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"که زه اوس بیرته خپل غونډ ته ورشم، دوی به مې عملیات کړي او بیا به نو د ابد لپاره د جګړې په لمړۍ کرښه کې خزه یم". د ده پر دې خبره مې فکر وکړ.

زه یې وپوښتلم "ستا د خپل ځان لپاره دا خوښه ده، چې تر ابده په جبهه کې یې؟"

"نه".

"اوه، خدایه، له دې جګړې نه خو تر پزې راغلي یو!"

ما ورته وویل "راکښته شه او زما خبره په ځیر واوره! دلته لاندې، په یوه ډبره باندې خپل تندی ووهه، زه له هاخوا بیرته دربانديې راګرځم او تا به له ځان سره روغتون ته بوزم.
الدو، موټر د سړک یوې ژۍ ته ودروه". موټر مو یوه څنګته ودراوه او له ده سره مو له موټره په راکوزېدو کې مرسته وکړل.

ده راته وویل "زه به همدلته تاسې ته سترګې په لار یم".
ده ته مې وویل "تر بیا ښې چارې". دی مو همدلته پرېښود او رهي شوو. له غونډ څخه یو میل لیرې ولاړو، بیا له سیند نه پورېوتو. په سیند کې واورینې اوبه ډیرې تیزې او په بېړه رواني وې. موږ اوس په دې پسې روان وو، چې په امبولانس کې رابار کړې ژوبل کسان پر دوو روغتونو باندې تقسیم کړو. څنګه چې مو ټپیان پر روغتونو تقسیم کړل، په بېړه زموږ په تمه ناست، ژوبل کس ته رهي شوو. لمړۍ له غونډ نه، چې حالت یې تر پخوا ډیر ناوړه شوی وو تېر شوو، بیا له پاتې شوو پوځیانو نه تېر شوو. لږ ورهاخوا مو د سړک یوه لور ته آسې امبولانس ولید. دوو نفرو هڅه کول رنګ الوتی نفر چې زموږ په تمه ناست وو، ګاډۍ ته پورته کړي. هغوی د ده په لټه لټه پسې دلته رارسیدلي ول. زما له لیدو سره یې له هغه ځایه سر راته وښوراوه. خولۍ یې له سره لویدلې وه. پر تندي یې د وینې وچې شوې لکې له ورایه ښکاریدې. پزه یې ګرول شوې وه. پر وینې شوې ناحیه او وریښتانو باندې یې ګرد او غبار پرېوتی وو.

ما ته یې راناري کړې "مشره، زما زخم ته وګوره، هیڅ ګټه یې ونه کړل. دوی مې اوس بیرته بیایې".

پنځه بجې به وې، چې خپلې کلا ته روارسېدم. شیبه وروسته د لمبېدو په نیت د موټرونو د پرېولو ځای ته ورغلم. ځان چې مې پاک کړ، بیرته کوټې ته راغلم. په پټلون او انګیا کې د خلاصې کړکۍ وه مخې ته کښېناستم او د ریپورټ په لیکلو مصروف شوم. د جګړې پیل ته دوې ورځې پاتې وې، زما دنده دا وه، چې امبولانسونه راسره واخلم او (پلاوا) ته ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسوم. کور ته مي هم له ډېره وخته د ځان په اړه کوم خبر نه و لیږلی. نن او سبا ته به مي کاوه. اخره اوبه له ورخه تېري شوې. البته کومه خاصه خبره هم نه وه، چي کورنۍ ځیني خبره کړم. په لیک کي مي یوازي دا ولیکل"زه ښه یم" او یو څو د جبهې تصویرونه مي ورسره ضمیمه کړل او امریکا ته مي ور خیر کړل. همدې بسنه کول. کیدای شوای دې تصویرو د خپل جالبوالي له امله په امریکا کي ځانته ډېره پاملرنه رااړولې وای. ریښتیا هم دا جبهه ډېره عجبه او غریبه وه، خو یوه خبره وه هغه دا چي دا جبهه د نورو، هغو جبهو په پرتله چي د اتریشیانو په وړاندي جنګیدې ډېره منظمه او ډسپلین پکښې زیات وو. اتریشی پوځ د دې لپاره جوړ شوی وو، چي د ناپلیون ګټلې خاوره له لاسه ورکړي. البته د هر ناپلیون. ما ارمان درلود چي د ناپلیون په څېر یو صف څیرونکی قومندان مو درلودلای، خو موږ د هغه پر ځای چاغ او بریالی قوماندان (جنرال لویجي کادورنا) او غنم رنګه، غټ غاړی او اوږده ږیره لرونکی (ویټوریو ایمانویل) درلود، چي پر ښي بازو یې د ډک اوسټا ټاپه وه، خو دی د یوه غټ جنرال پر ځای یو عادي سړی ښکاریده. ګڼ خلک په دې راضي ول، چي دی دي پاچا شي. دی ریښتیا هم د پاچا په څېر ښکارید. دی د پاچا کاکا او في الحال د دریم لښکر، سرلښکر وو. موږ په دوهم لښکر کي وو. په دریم لښکر کي د انګریزي پوځ څو یونیټو فعالیت کاوه. په میلان کي څو ځلي د دوی له ځینو پوځیانو سره مخ شوم. ښه اخلاق یې درلودل. په بدنه غټ، شرمیدوکي، مننددوی او کوم څه چي به پیښیدل په ورین تندي به یې ورته ښه راغلاست وایه. ارمان مي کاوه چي کاشکي له انګریزانو سره وای. د دوی په یونیټو کي ډېر سهولتونه ول. البته که مي له دوی سره کار کولای زه به هم اوس په دې نړۍ کي نه وای. خو د امبولانس په برخه کي نه. هو ان په همدې د امبولانس په برخه کي هم. ځیني وختونه به خبرېدو، چي بریټانوي امبولانس چلوونکي وژل شوي. په هرصورت، زړه مي راته ویل چي نه مړ کېدم. البته په دې جګړه نه کي. له ما سره یې کومه شریکه نقطه نه درلودل. دغه جګړه ما ته په فلمو کي د جګړې په څېر ښکارېده، خو له ځان سره به مي ویل چي کاشکي دا جګړه ختمه شي. شوني وه چي جګړه سږ دوبی پایته ورسیږي. کیدای شي اتریشیان ماته وخوري لکه د نورو جګړو په څېر. په دې جګړه څه شوي وو؟ ټولو ویل چي فرانسویان فارغه شوي. ریناللدي یوه ورځ راته وویل"فرانسویانو بغاوت کړی او اوس پوځیان د پاریس په لور روان دي". پوښتنه مي تري وکړل چي څه وشول؟ راته ویي ویل " اوه، هغوی یې مات کړل." غوښتل مي چي اتریش ته ولاړ شم، خو چي جګړه نه وي. غوښتل مي تور ځنګله ته ولاړ شم. غوښتل مي چي د هارتز غرونو ته ولاړ شم، خو هارتز غرونه بیا چیري ول؟ جګړه اوس په کارپات غرونو کي روانه وه. په هرصورت خوښه مي نه وه، چي هلته ولاړ شم. خو شوني وه چي ښه هم وای. غوښتل مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې وه اسپانیا ته ولاړ شم، خو همالته هم جګړه وه. لمر ورو ورو کښته کېده، ورسره یخ زیاتېده. نیت مې وکړ چې د ماښامنۍ خوړلو وروسته به د مس کاترین بارکلي لیدو ته ځم. په زړه کې مې ویل، خدای دې وکړي چې په روغتون کې وي. په فکر کې مې راوګرځېدل، کاشکي په میلان کې راسره وای. په کووا کې مو ډوډۍ خوړلې وای او بیا ماښام د ویامنزوني له لارې پر ویاله پورېوتي وای او له هغې سره یوځای هوټل ته تللي وای. کیدای شوای دې زه د خپل وژل شوي ملګري پر ځای فرض کړی وای. دواړه په ګډه هوټل ته ورننوتي وای، د هوټل په دروازه کې ولاړ چوپړوال، له سر څخه خولۍ ایسته کړي وای. زه د هوټل د کوټو وه مسؤل ته ورتېر شم، له هغه څخه کیلۍ واخلم، کاترین له لفټ سره زما انتظار کوي، بیا په ګډه لفټ ته ورپورته شو. لفټ ورو ورو لوړ ځي او له هر منزل سره یو وړوکی اواز باسي. بیا زموږ منزل راورسیږي او هلک د لفټ دروازه خلاصه کړي. له لفټ نه راووزو او په دهلېز کې روان شو. کیلۍ راوباسم، قلف ته یې ورداخله کړم او دروازه خلاصه شي. دواړه په ګډه کوټې ته ننوزو. زه ټلیفون راپورته کړم د یوه بوتل (کاپري) او په یوه نصواري رنګه سطل کې د یخي د راوړلو اډر ورکړم. شیبه وروسته په دهلېز کې د راروان خادم د پښو ږغ او د یخي کړپې چې له سطل سره ټکر کوي واورم. دی دروازه وټکوي زه ورته ووایم مهرباني وکړئ، همالته بهر له دروازې سره یې کښېږدئ. ځکه چې موږ به د ګرمۍ له امله کالي ایسته کړي وي. کړکۍ به خلاصې وي، بهر د بامو پر سر به توتکیانې الوزي، بیا د خلاصې کړکۍ لور ته ورتېر شم، شوپرکان د بام پر سر او د ونو له پاسه په ښکار بوخت وي. موږ دواړه د کاپري په څښلو بوخت یو او د میلان په ګرمه شپه کې هره خواته مینه خپره وي. دا هغه څه وه چې باید همداسې وای. اوس مې باید په بیړه ډوډۍ خوړلې وای او د کاترین وه لیدو ته ورغلی وای.

پوځیانو په خوړنځای کې خورا زیات مجلس کاوه. ما هم ځکه نن شپه شراب وڅښل چې ورورګلوي نوره نه وه، خو دومره هم نه چې له پادري سره مې د ایرلنډ د لوی اسقف په اړه له بحث نه واچوي. هغه یو شریف شخصیت ښکاریده، په اخلاقي لحاظ مې داسې وښودل چې زه په هغه ناانصافیانو او کړولو چې ما د یوه امریکایې په صفت برخه پکې اخیستې خبر یم. ځکه له دومره زیات وضاحت وروسته چې هرڅه د سوءتفاهم له امله رامنځته شول، نزاکتاً ښه راته ښکاره نه شول چې ووایم زه په هیڅ نه یم خبر. د ده نوم مې په نظر ښه راغلی. دی په اصل کې د مینیسوټا، ښکلی نوم یې راته، ایرلنډ مینیسوټا، ایرلنډویسکوسین، ایرلنډمیشیګان. هغه څه چې ښکلا یې نوره هم زیاتول هغه د Islandپه څېر د ده د نوم تلفظ وو. نه دا هم نه وو. له دې پرته یو بل څه وو. هو، پلار. هو همدا پلار صحیح وو. پلار. نه پلار هم نه. په هرصورت، همدا پلار سم وو. تاسي په دې اړه تر ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر پوهېږي. پلار. پادري ښه وو، خو مړاوی وو. افسران نه د دین وه نه د دنیا. پاچا هم ښه وو، خو سست غړانده وو. شراب ناوړه ول، خو خوندور ول، همدوی د غاښو خانه ورخرابول او په تالو پوري نښتل.

روکا "پادري یې یې فرانسه کې کوټه قلف کړ. لامل یې دا وو چې د ده پر سړي باندي د درې سلنه ګمرکي محصول د وهنې تور وو. که دلته وای هیڅکله به زنداني شوی نه وای. د پنځه سلنه وهني تور یې رد کړ او ځان یې ناګومانه کړ. دا واقعه بیا په (بیزر) کي وشول. زه همالته وم، د اخبار په وسېله د ده له زنداني کیدو خبر شوم. بیا زندان ته د ده لېدو ته ورغلم او دا یو ښکاره حقیقت وو چې اسناد ده غلا کړي ول".

رینالډي "زه د دغه کیسې پر یوه لفظ باندي هم باور نه لرم".

روکا "چي څنګه ستا خوښه ده، البته دا هرڅه زه د پادري لپاره وایم. ډېر معلوماتي وه. دی پادري دی، یوڅه اخذ به ترې وکړي".

پادري مسکی شو او وې ویل "ادامه ورکړئ، زه ورته غوږ یم".

"البته ټول اسناد مدنظر نه دي نیول شوي. خو درې سلنه اسناد او ځیني نور محلي تورونه چي زما هېر دي، ټوله پر پادري باندي ول. لنډه دا چي وه زندان ته ورغلم اصلي خبره دلته ده! د پادري کوټې ته ورغلم داسي لکه زه چي اقرار کوم، ورته ومي ویل: پلاره ما ته بخښنه وکړه. ځکه چي تاسي ګناه کړې!".له دې خبرې سره ټولو وخندل.

پادري پوښتنه ځیني وکړل "هغه څه درته ویل؟". روکا ځان ناګومانه واچاوه او ټوکه یې راته تشریح کړل. "په باریکۍ باندي دي سر خلاص شو؟" خندونکې ټوکه وه، په شرط د دې که څوک په پوه شوي وای. زما جام یې بیا راډک کړ. ما د هغه انګلیسي سرباز کیسه ورته وکړل چي تر شاور لاندي یې ودرولی وو او لمبېده. شیبه وروسته تورن د یوولسو چکیانو او یوه هنګري تبعه فرقه مشر کیسه وکړل. له څو جام وهلو وروسته مي د هغه سپاره کیسه ورته وکړل چي یوه سکه یې پیداکړي وه. تورن هم دې ته ورته یوه کیسه د ډوچي په اړه وکړل چي د شپې به خوب نه ورتلی. موږ لا خپلې غوږې کولې، چي پادري پاڅېد او ووت. دوی ته مي د هغه سوداګر کیسه وکړل چي سهار پر پنځه بجې به وه مارسیلي ته چي ښه توند باد به وو، راته. جګړن زه مخاطب کړم"ما اورېدلي چي تاسي شراب څېښلې." خو ما یې له منلو انکار وکړ. زما له انکاره وروسته یې راته وویل په باکوس دي مي قسم وي، چي زه به یې معلوموم چي دا خبره ریښتیا ده که درواغ؟ ما ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويل، نه په باكوس به قسم نه راكوې. جګړن راغبرګه كړل هو، په باكوس قسم دركوو. بيا يې وويل "ته بايد له باسي، فليپو او وينسزنا سره پياله په پياله او ګيلاس په ګيلاس سيالي وكړې". باسي چې خپل نوم واورېد وې ويل"نه. زه تر سيالی تېر يم. زه اوس لا تر ده دوه چنده نشه يم". ما ورته وويل چې دا ټوله هسي چټياټ او درواغ دي. باكوس يا بل يو، فليپو وينسينزا، باسي يا باسي فيليپو وينسينزا، لنډه دا چې يوه لا هم يوغړپ شراب نه دي څښلي. په هر صورت د هغه نوم څه دی؟ بيا يې پوښتنه را نه وكړل چې زما نوم فريدريكو انريكو دی كه انريكو فريدريكو؟ ورته ومي ويل هر يو چې دي په نظر ښه درځي. باكوس د ميدان پرېښودو اجازه نه راكول. جګړن هم زموږ ګيلاسونه له سرو شرابو راډک كړل. نيم ګيلاس چې مي كورت كړ، نور مي نو بس كړه. په ياد مي وه، چې چيري بايد ولاړ شم.
ورته ومي ويل "باسي ګټونكی دی، باسي نسبت ما ته پياوړی دی. زه ځم له خيره".

ريناليډي وويل "ريښتيا هم، باسي ګټونكی شو. هنري، له يو چا سره د ملاقات ژمنه كړې. زه يې په هر څه خبر يم".

"ما ته د تګ اجازه راكړئ".
باسي وويل "يوه بله شپه چې كله دي طبعيت سم وي، له خيره سيالي كوو". پر اوږه يې وټكولم. پر مېز څو لګيدلي شمعې پرتې وې. افسران ټول خوشاله او خندان ول.

ما ورته وويل "ښاغلو، ښه شپه ولرئ!"

زه او ريناليډي دواړه دباندې راووتو. په لار كي يې مخ راواړاوه او مخاطب يې كړم"زما په نظر د نشې په حالت كي هلته ستا ورتګ ښه نه دی. چې نشه نه وای ښه به وو".

ورته ومي ويل "ريناليډي ريښتيا درته وايم، نشه نه يم".

"د قهوې يو څو دانې وژووه، ګټه لري".

"فكر نه كوم، دومره ګټه دي ولري لكه ته چې وايې".
"زه به يو څه درته راواخلم. ته درروان شه". له يو ډک موټ پخ شوو د قهوې له دانو سره راستون شو.

"واخله دا وژووه او ورځه خداي پاک دي مل شه".
ورته ومي ويل "باكوس".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زه به درسره ولاړشم".
"زه رک روغ يم. په ما هيڅ نه دي شوي".

زه او دی په ګډه روان وو. په ښار کي پر يو څو واټو راتېر شوو. کله چي د انګرېزانو د کلا سړک ته راورسېدو، رينالډي ما ته وويل " ښه وخت او ښه شپه ولرې".
ما ورته وويل "ته هم ښه شپه ولرې. که دي زړه وي، ته هم راسره تلای شې".

سر يې وښوراوه او وې ويل "نه. زما ساده لوبې خوښيږي".
"قهوې ښه خوند وکړ. مننه".
"په ملګرتيا کي دا هيڅ نه دي. بيا هم هيڅ نه".

پلی پر سړک باندي روان شوم. د لارې په اوږدو کي د ولاړو ونو اوږده قطارونه ښه منظم او مرتب ول. په تګ تګ کي مي شا ته راوکتل، رينالډي ولاړ وو، راته کتل يې لاس يې راته ښوراوه.

د کلا په مېلسمتون کي د کاترين په انتظار کښېناستم. په دهلېز کي مي د يوه راروان شخص د پښو کړپهاری تر غوږو شو، له چوکۍ نه راولاړ شوم، خو هغه کاترين نه، بلکي مس فرګوسن وه. "سلام. کاترين نن ماښام له تاسي سره د لېدو څخه معذورت غوښتئ".

"ډېره بخښنه غواړم، د روغتيا په هيله يې يم".

"لږ مريضه غوندي ده".
"زما معذورت ورته ورسوئ".

"سمه ده، ولي نه".
"سبا له خيره به يې ملاقات ته راشم، که څنګه؟"

"سمه ده. فکر کوم ښه به وي".
ما ورته وويل "ډېره مننه، ښه شپه ولرئ".

د کلا له دروازې چي راووتم ځان مي يوازي او تش لاسی احساس کړ. فکر مي کاوه چي له کاترين سره به له کومې ستونزې پرته ووينم. په اول کي څه نشه غوندي شوی وم او نژدې وو، چي له کاترين سره د لېدو ژمنه مي هېره شي، خو کله چي ورغلم او دا مي ونه ليدل ځان مي يوازي او تش لاسی احساس کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم فصل

راروانه غرمه خبر شوو، چي ماښام به د سیند پر هاغاړه حمله کیږي. زموږ دنده دا وه، چي له څلورو موټرونو سره مو ځانونه همالته رسولي وای. د حالاتو په اړه هیڅ چا څه نه شوای ویلای، خو د ټولو په څېرو کي هیله مندي له ورایه ښکارېده. زه په لمړي موټر کي سپور شوم، څنګه چي د انګریزانو د کلا دخولي دروازې ته راورسېدو، موټروان ته مي د موټر د درولو وویل. هغه نور درې موټرونه ولاړل. زه راکوز شوم، موټروان ته مي وویل چي که په کورمونز چوک کي تر هغوی پورې ور ونه رسیدې، نو بیا ما ته تم شه. زه په بیړه له سړک نه واوښتم، روغتون ته ولاړم او د کاترین پوښتنه وکړل.

"هغه اوس مصروفه ده".
"زه یو دوې خبرې ورته کوم، ډیره مي پکار ده".

پیاده یې پسي ولیږه، هغه له هاخوا له کاترین سره یوځای راستون شو.

ما ورته وویل "زه دلته ستا د احوال اخیستو لپاره تم شوم. دوی راته وویل چي تاسي اوس مصروفه یاست، خو ما ورته وویل چي محضې یو دوې خبرې ورسره لرم".
کاترین "اوس ښه یم، فکر کوم چي تېره ورځ ګرمې زور راباندي کړی وو".
"زه نو، نور در نه ځم".
"زه به دي تر دروازې بدرګه کړم".
دباندي مي وپوښتل "تاسي خو به ښه یاست؟"
"هو، ګرانه. نن شپه راځې؟"
"نه. پلاوا ته ځم، همالته د جګړې شونتیا شته".
"جګړه؟"
"فکر نه کوم، چي دومره د پام وړ به وي".

"څه وخت بیرته راستنیږې؟"
"سبا له خیره".

له غاړې څخه د یو څه په راخلاصولو بوخته شول او زما په لاس کي یې یو شی راکښېښود. کاترین "دا د روحاني مشر، انتوني نخښه ده. او سبا له خیره بیا راشه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ته کاتولیکه نه یې. همداسي نه ده؟”

“نه. خو داسي ویل کیږي چي د روحاني مشر، انتوني نخښه ډیره ګټوره وي”.
“ستا لپاره به یې له ځان سره وساتم. د خدای په امان”.
کاترین “نه. دخدای په امان مه وایه”.
“سمه ده”.

“بې احتیاطي مه کوه. ډیر محتاط اوسه. نه! دلته مي نه شې ښکلولائ”.
“سمه ده”.

شاته مي راوکتل، په زینو کي ولاړه وه، لاس یې راته وښوراوه، ما خپل لاس ښکل کړ او د دې لور ته مي ونیو. بیا ځلي یې لاس راته وښوراوه، زه تر سړک واوښتم امبولانس ته ورپورته شوم او په حرکت مو پیل وکړ. د روحاني مشر، انتوني نخښه په یوه وړوکي اوسپنیز بکس کي پرته وه. بکس مي خلاص کړ او د روحاني مشر، انتوني نخښه مي په لاس کي کښېښوده.

موټروان “دا د روحاني مشر، انتوني نخښه ده؟”
“هو”.

بیا یې وویل “له ما سره هم یوه دانه شته”. ده خپل ښی لاس له سټرینګ څخه رااېسته کړ او د پټلون یوه غوټه یې خلاصه کړل. او ګردن بند یې د کالو له دننه راوایستی.
“ویني یې؟”

ما خپله نخښه په بکس کي واچول او د سرو زرو ځنځیر مي یې د مخ په جیب کي کښېښود.

“ته یې نه په غاړه کوي؟”
“نه”.

“چي په غاړه یې وځړوې ښه به وي، د همدې لپاره دی”.
ما ورته وویل “سمه ده”. د سرو زرو د ځنځیر بند مي خلاص کړ او په غاړه مي وځړاوه. نخښه مي پر کالو سربیره راځړېده، د کالر غوټه مي خلاصه کړل او لاندي مي وځړاوه. په لاره کي به ځیني وختونه راجګیده، خو ورو ورو ورسره عادي شوم. کله چي ټپي شوم، راڅخه ورک شو، چي بیا مي تر ننه ګړی ونه لید. کیدای شوه، چي یو چا دي روغتون ته وړی وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر پله په بيړه روان وو او ډير ژر مو د هغو موټرونو، ګرد وليد چي له موږ نه مخکي روان ول. نور نو سړک راتاوېده، د سړک پر ګولايي باندي مو درو موټرو ته وکتل، ډير وړوکي معلومېدل. اوس د ونو په مينځ کي روان ول او له ټيرو څخه يې ګرد آسمان ته پورته کېده. هغوی مو هم په لږ وخت کي راټينګ، ځيني راتېر، پر سړک راتا او په پاس د تپو په لمنو کي روان شوو. د موټرونو په کاروان کي موټر چلول ښه وي، په شرط د دې چي موټر دي لمړی وي. زه شاتني سيټ ته واوښتم او د شاوخوا په منظرو بوخت شوم. د تپو په لمن کي د سيند له ژۍ سره څنګ په څنګ روان وو، څنګه چي سړک غرنی لړی ته ورداخل شو ځان مو د دنګو غرونه په منځ کي وليد؛ ليري په شمالي اړخ کي د غره پر لوړه څوکه سپينه واوره اوس هم پرته وه. شاته مي راوکتل درې موټرونه راپسې ول، خو ګردجنه او له غبار څخه ډکه فاصله يې په مينځ کي واقع وه. د بار کچرو تر يوه اوږد قطار راتېر شوو. ځاروانان يې چي رومي خولۍ يې په سر کړي وې، په خوا کي ورسره روان ول. دوی د برساګليري غونډ څخه ول.

له کچرو پرته پر سړک بل څه نه ول. موږ پاس په تپو کي نور هم وړاندي ولاړو او وروسته د غونډۍ په لمن کي پر يوه سړک باندي، چي وه يوې درې ته، چي په مينځ کي يې سيند تېر شوی وو، روان شوو. د سړک دواړه اړخونه په ونو پوښل شوي ول. په ښي اړخ کي مي د ونو له منځه د سيند رڼې، صافې او په بېړه رواني اوبه وليدې چي پر ډبرين بستر باندي له شرهاري سره مخ ته رواني وې. په سيند کي د اوبو سطحه ټيټه وه. په کوچنيو ويالو کي رېګ او وړوکي ډبرې له ورايه ښکاريدې او ځيني ځايونو کي به پر ډبرو خړرو شوو اوبو ځلا او پړکا کول. د سيند له ژۍ سره ژور حوضونه ول. اوبه يې د اسمان په څېر تکې شنې وې. د سيند له پاسه يو ډبرين پل پروت وو، چي له سړک نه بېليدونکې د اورګاډي کرښه پرې ودانه وه. له کليوالي کورو نه چي د دېوالو له پاسه يې د ناک د ونو ښاخلې راځړېدې او له کروندو نه چي ټيټ دېوالونه يې ول، تېر شوو.

په دره کي له ښه مزل وروسته بيرته تپې ته ورپورته شوو. سړک د شاه بلوط ونو په ځنګله کي څوځلي ښه ژور پورته او کښته تللی وو او په پای کي يو لاس کيده. له پاس څخه مي لاندي راوکتل د لمر وړانګې، چي تر ليري ليري پورې تلې او سيند، چي د دواړو پوځونو تر مينځ حايل وو، وليد. پر تازه جوړ شوي سړک نور هم وړاندي ولاړو. شمالي اړخ ته مي وکتل، دوې خړي غرنی لړۍ مي تر سترګو شوې، چي پر څوکو يې د واورې سپين ځادر پروت وو. د لمر وړانګې نيغې پر واوره نښتې چي ډېر ښه خوند يې کاوه. څنګه چي نور هم وړاندي ولاړو، په يوه دريمه غرنی لړۍ ورننوتو، د غره دغه لړی تر دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو غرو دنګه، واورینه، سپینه او ډارونکي کړلېچونه یې درلودل. د سترګو له دیده خورا لیري، یوه بله لړۍ معلومېدل، خو د چا باور نه کېده، چې هغه دي په ریښتیا هم وجود ولري. هغه غرونه ټول د اتریش په خاوره کي ول، خو موږ له دې غرنیو لړیو نه بې برخي وو. وړاندي د سړک په ښي اړخ کي مي یوه ګولایي ولیدل او راته معلومه شول، چې سړک د ونو له مینځه تیریږي. پر سړک له پوځیانو، ګاډو او کچرو سره چې غرنی او درنې وسلې پرې بار وې، مخ شوو. له موږ نه ښه لاندي، سیند او په اوږدو کي یې د اورګاډي پټلۍ، زوړ پل او د تپې په لمن کي بهاند سیند معلومېده. ټاکل شوي وه، چې د ښار ټول مخروبه کورونه به په خپل کنټرول کي راولو.

تقریباً ماښام وو، چې لاندي راغلو. له دې نه وروسته پر عمومي سړک باندي، چې څنګ ته یې سیند بهېده رهي شوو.

نهم فصل

په ټانټو پوښل شوي سړک باندي ګڼه ګوڼه زیاته وه. د سړک دخولي اړخ خاص د یوه سرکس یا هم د پخوانیو زمانو یوه کلي ته پاتېده. په ټانټو پوښل شوي سړک باندي ورو ورو وړاندي روان وو، له دې سړک څخه له وتو وروسته یوې سرخلاصي فضا ته چې د اورګاډي پخوانی تمځای وو، راووتو. سړک د سیند تر ژۍ کښته وو. د لارې اړخونه ټول سوري سوري او غار شوي ول، خو دې غارو د خزو کار کاوه، یعني ټول له پلي پوځیانو ډک ول. لمر ورو، ورو کښته کیده. په موټر کي مي د اتریشیانو څارونکي بالونونه تر سترګو شول، چې د تپو له پاسه یې درولي ول. د لویدونکي لمر وړانګې پرې لګیدې. موږ خپل موټرونه د ځښتو له بټیو سره په څنګ کي ودرول. داښونه او ځیني نور ژور غارونه یې د سیار روغتون په توګه تیار کړي ول. درې ډاکټران وو، چې درې واړه یې زما شناخته وه. له جګړن سره مي یو څو شیبې باندار وکړ. د خبرو په جریان کي راته معلومه شوه، چې زموږ دنده څه وخت پیلیږي؟ زموږ دنده دا وه، چې دلته به مو ژوبل پوځیان موټرونو ته اچولای، بیا به د هماغه په ټانټو پوښل شوي سړک له لارې عمومي سړک ته وتلای او بیا به مو له لړۍ سره نژدې ژوبل پوځیان وه روغتون او نورو امبولانسو ته په لاس ورکولای. جګړن هیله وښوده، چې سړک به نه بندیږي. دغه سړک یو طرفه وو. سړک یې ځکه په ټانټو پوښلی وو چې له سیند څخه ورهاخوا د اتریشیانو تر حملې لاندي وو. موږ همدلته په بټۍ کي د مشین ګڼو او ټوپکو له ډزو نه په امان ناست وو. پر سیند باندي یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړژوانده پل پروت وو، خو پرېکړه شوي وه، چي د جګړې د پیل په شیبو کي به یو بل نوی پل د سیند له پاسه ږدي، او پوځیان به د سیند هاخوا ته پرې پوریوزي. جګړن یو کوتاه قده سړی وو، لوړي خوا ته تاو شوي بریتونه یې درلودل. د لیبیا په جګړه کي یې هم ګډون کړی وو او ده ژوبلو دوه پټۍ یې اخیستې وې. ده ژمنه راسره وکړل، چي که راسپارل شوې دنده په سم ډول مخته ولاړه شي نو د مډال په اخیستو کي به کومه شبهه نه وي. دی په دې خپله خبره کي صادق وو.

جګړن ته مي وویل "که مو یوه خزه راکړه، مهرباني به مو وي. یو عسکر راسره ولیږه چي راویي ښيي." زه له عسکر سره رهي شوم، یوه مناسبه خزه یې راته په ګوته کړل. د موټروانانو په زړه ولګېدل. موټروانان مي په خزه کي پرېښوول او زه بیرته جګړن ته ورغلم. جګړن د له دوو نورو افسرانو سره یوځای د څیښناک ست راته وکړ. (رم) مو وڅیښنل. ډیر ښه خوند یې وکړ. دباندي تیاره په خپرېدو وه. د جګړې د پیل په اړه مي پوښتنه ځیني وکړل. راته وې ویل، د تیارې له خپرېدا سره به پیل شي. له دوی نه راپاڅېدم او موټروانانو ته راغلم. دوی یو له بل سره ښه تود باندار اچولی وو. زما له ورتګ سره ټول چپ شول. دوی ټولو ته مي یوه یوه قوطۍ مقدونیایي سګرېټ ورکړل. تر څکولو وړاندي یې وه پیچلو ته اړتیا درلودل. منیرا لیټر ولګاوه او پر ټولو یې وګرځاوه. لټیر خاص د موټر د فیات په شان ښکاریده. کوم څه چي مي بهر اوریدلي ول، هغه مي وه دوی ته هم واورول.

پاسیني وویل "په لار کي مو پوستې ونه لیدې، ولي؟"
"له ګولایي سره په څنګ کي وې".

مانیرا "کیدای شي، پر سړک له ډېرو کړاوو سره مخ شو".
"اتریشیان به مو هم ښه په آسانی ایله نه کړي!"

"کیدای شي په توپونو مو هرکلی ووایي".
"بریدمنه ډوډۍ څه وخت خورو؟ که جګړه شروع شول، فکر نه کوم چي بیا دي د ډوډۍ خوړلو موقع پیدا کړو".

ما ورته وویل" زه به یې اوس معلومات در وکړم".
"یعني موږ دلته کښېنو او شاوخوا نه شو ګرځیدلای؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"فکر کوم چي که همدلته پاتي شئ، ښه به وي".
زه بیرته د جګړن خزې ته ورغلم. همالته د ده له خولې نه خبر شوم چي ګرځنده اشپزخانه به هم په څو شیبو کي راورسیږي او موټروانان به خپله حصه ځیني واخلي. دا یې هم راته وویل چي که دوی لوښي نه لري، موږ به یې په قرض ورکړو. ما ورته وویل فکر کوم چي دوی له ځان سره خپل لوښي راوړي. بیرته وه موټروانانو ته راستون شوم او ورته ومي ویل چي څنګه ډوډۍ راورسیږي، دوی ته به هم ورکول شي. منیرا وویل" خدای دي وکړي چي د جګړې له پیلیدا وړاندي راورسیږي". زما تر تګه پوري خاموشي خپره وه. هغوی ټوله مستریان ول او له جګړې یې کرکه کول.

زه دباندي د موټرانو د حال و احوال اخیستو او حالت معلومولو لپاره راووتم، بیرته خزې ته راغلم او له څلورو موټروانانو سره کښېناستم. موږ پر مځکه ناست وو، شاګاني مو دېوال ته تکیه کړي وې او سګرېټ مو څکول. اوس نو تقریباً تیاره شوي وه. مځکه تودوښې او وچه غوندي وه. ورو مي پر دیواله باندي اوږې تکیه کړې، اوږد وغځېدم او د ارام ساه مي واخیستل.
ګاووزي وویل "لمړی څوک جګړه پیلوي؟"

"برساګلیریا[6]".
"ټوله برساګلیریا؟"

"فکر کوم، همداسي به وي".
"که واقعاً ښه سمه جګړه وي، نو بیا خو موږ کافي شمېر پوځیان دلته نه لرو".

"زما په اند دغه جګړه د جګړې له اصلي ډګره د دښمن د پام اړلو لپاره ده".
"برساګلیریا خبر دي چي څوک حمله کوي؟"

"فکر نه کوم".
مانیرا "فکر نه کوم چي خبر دي وي. که خبر وای جګړه یي نه کول".

پاسیني "هو ولي نه، خو برساګلیریایان ټول بي عقلان دي".
ما پسي ورغبرګه کړل "نه دوی زړور او په عین حال کي ښه نظم او اداره هم لري".

---

[6] دا د ایټالیا خاص ځواکونه دي چي په ۱۸۳۶میلادي کال کي رامنځته سول. دوی پر خپلو خولیو باندي بڼکي لګولي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هغوی په بدنه غټ، قوي او روغ رمټ دي، خو په عین حال کي بي عقلان هم دي".
مانیرا "ګراناتیریا[7] ډیر قدبلنده دي ". دا یوه ټوکه وه، چي ورسره ټوله په خندا شول.

"بریدمنه، ته په هغه وخت کي موجود وي، چي هر لسم سړی به یي قتل کاوه؟"
"نه".

"دا ریښتیا دي. ټوله یي لیک قطار ودرول بیا یي هر لسم سړی راتینګ کړ، ټوپکوال راغلل پسي ویي ویشتل".
پاسیني "ټوپکوال!". پر مځکه یي ناړي تو کړې. بیا پسي زیاته کړل.

"خو هغه شپږ فوټه ګریناتیران به جګړه ونه کړي".

مانیرا "که ټوله له جګړې لاس په سر شي، معلومه خبره ده، چي جګړه به پایته ورسي".

"اصلي خبره داسي نه وه، بلکي هغوی له بیرې او ډار څخه جګړه نه شوای کولای. افسران یي ټوله له شریفو کورنیو څخه ول".

"یوه سر پرکمشر مشر خو دوه افسران چي له خزې څخه دباندي وه جګړې ته نه راوتل ځای پر ځای یې وویشتل".

"خو ځیني عسکر بهر راووتل".

"هغه چي وتلي وه، هغه یې پر لیکه نه وه درولي".

پاسیني وویل "د ټوپکوالو له لاسه یو وژل شوی نفر، زموږ د ښار وو. ډیر جګ او ښه هوښیار ځوان وو. ګرده عمر یې په روم کي تېر کړی وو. همېش به له نجونو سره وو، مدام به له ټوپکوالو سره ګرځېده." مسکی شو او بیا یې وویل "اوس یي هر وخت د کور په دروازه کي یو پیره دار ولاړ وي، هیڅوک حق نه لري چي له پلار، مور یا هم د کورنیو له نورو غړو سره یي وګوري. پلار خو یې له ټولو ټولنیزو حقوقو هم بي برخي شوی. ان رایه هم نه شي ورکولای. نور یي نو قانون هم دفاع نه شي کولای. اوس هر څوک کولای شي چي د کور شیان او سامانونه ځیني واخلي".
"که له دوی سره د دې ډول عکس العمل ببره نه وي، ټول به جګړې ته شا کړي".

[7] دا د ایټالوي پوځ یو غونډ یا ټولی ده. د دې غونډ عسکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ولي؟ آلپيان به د جګړې اور بل وساتي. اجير پوځيان او ځيني برساګليريايان به هم همدغسي ناست نه وي”.

“خو برساګليريايان هم وتبنتېدل، اوس دوی هڅه کوي چي دا هرڅه هېر کړي”.

پاسيني په پيغور وويل “مشره، تاسي بايد وه داسي خبرو کولو ته څوک پرېښی‌دئ”.

ما ورته وويل “پوهيږم چي تاسي څه واياست. خو تر کومه چي موټران ښه چلوئ او ستاسي چلند ښه وي........”.

“لنډه دا چي بايد په دومره لوړ اواز ونه ږغيږو، چي نور افسران زموږ خبرې واورې.” مانيرا زما خبرې بشپړې کړې.

ما ورته وويل “فکر کوم چي نور نو بايد له دې جنګ جګړو څخه لاس واخلو. البته که يو اړخ له جګړې لاس واخلي، جګړه پايته نه رسيږي، خو حالت او اوضاع تر دې هم ناوړه کيدای شي.”

پاسيني جدي شو “حالت له دې ناوړه کيدای نه شي او بله دا چي له جګړې ناوړه بل هيڅ شی نشته”.

“شکست ناوړه دی".

پاسيني بيا په جدي انداز وويل “دغه نظريه ما ته قابل قبول نه ده. شکست يعني څه؟ يعني کور ته تګ”.

“دوی دي په تعقيب پسي راځي. کور درڅخه غصبوي او په پای کي به خپل د کورنۍ غړي هم له لاسه ورکړې”.

پاسيني “زه ستا له نظر سره مخالف يم. غالب پوځ نه شي کولای له هر چا سره داسي وضعه وکړي. هر يو پوه شه، خپل يې کار. هر يو دي خپل ورونه او خويندې په خپل کور کي محفوظه کړي”.

“په دار به دي وځړوي. فاتح پوځيان به ستا په لټون ستا کور ته درشي او بيا ځلي به عسکر شې، هغه هم په پلي پوځ کي، نه په امبولانس کي!”

(c) ketabton.com: The Digital Library

"د ټولو خلکو په دار ځړول ناشونی کار دی".

مانیرا "یرغلګر ځواک په ټولو خلکو جبري عسکري نه شي کولای. که بالفرض داسي وشي، په لمړی جګړه کي به ټول وتښتي".

"لکه د چیک خلک".

"زه فکر کوم چي تاسي تراوسه د مغلوبه کیدو خوند نه دی څکلی، ځکه نو فکر کوئ، چي مغلوبېدل ښه دي".

پاسني وویل "بریدمنه، زه پوهېږم چي موږ ته مو خبرو کولو چانس راکړئ. غوږ شه. له جګړې ناوړه شی په دې نړی کي بل نشته. موږ د امبولانس موټروانان یې د ناوړه والي اندازه نه شو لګولای! خو کله چي عام ولس د جګړې په ناولتیا خبر شي، بیا یې مخه نه شي نیولای، ځکه که یې د مخي ډب کولو هڅه وکړي، لیونیان کیږي. داسي خلک هم شته چي هیڅکله یې په ناولتیا نه پوهیږي. داسي پوځیان هم شته چي له مشرانو څخه ډاریږي، همدا د دوی له لاسه د جګړې اور بل دی".
"پوهیږم چي جګړه ښه نه ده، خو موږ یې باید مخه ډب کړو".

"جګړه نه ختمیږي، جګړه پای نه لري".

"ولي؟ هره جګړه یو پای لري".

پاسیني سر وښوراوه.

"جګړه په بري پایته نه رسیږي. څه پروا لري که موږ سان ګبریل ونیسو؟ څه به وشي، که موږ مونافالکانو فتح کړو؟ که مو دا ګرده ښارونه ونیول، بیا به چیري یو؟ نن مو هغه لیري غرونه ولیدل؟ تاسي فکر کوی چي دا ټوله به موږ ونیسو؟ البته په هغه صورت کي چي اتریشیان جګړه بس کړي. یو اړخ باید جګړه بس کړي. موږ یې ولي نه بس کوو؟ که دوی ایټالیې ته راپسي راشي، ستړي به شي او بیرته به خپل هیواد ته ستانه شي، خپل هیواد او خپل جاګیرونه لري. خو نه ددې هر څه پر ځای جګړه ده".

"ته خو ډیر ښه نطاق یې".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“موږ دماغ لرو. فکر کوو. يو څه ويلای شو. موږ بزګران او ناپوه نه يو. مستريان يو. خو بزګران تر موږ ښه دي ځکه چي وه جګړې ته زړه نه ښه کوي. له جګړې څخه د ټولو کرکه کيږي”.

“د هر هيواد اداره کولو لپاره يوه اداره موجوده وي. په تاسف زموږ په هيواد کي همدا اداره کمزورې ده. نه په څه پوهيږي او نه به په پوه شي، نتيجه يي دا شول، دا دی موږ اوس په جګړه ايز حالت او جګړه کي ښکيل يو”.

“ډيری حکومتي چارواکي د همدې جګړې له لارې پيسي ګټي!”

پاسيني وويل “ګرده داسي نه دي. دوی بيخي بي عقلان دي، له دې څخه دوی ته هيڅ شی په لاس نه ورځي، دا هرڅه د خپل بي ځايه ضديت لپاره کوي”.
مانيرا ” نور يي بس کړئ. موږ نه بايد د بريدمن وه مخي ته دا ډول خبري وکړو”.

ګاووزي “د ده هم زموږ بانډار خوښ دی. که يې خوښ نه دی، نو خپل هم نظره به ځيني جوړ کړو”.

مانيرا “خو د اوس لپاره بايد دا هر څه بس کړو”.

ګاووزي “مشره ډوډی څه وخت خورو؟”

ما ورته وويل “زه به دباندي ورشم او معلومات به يي وکړم”. ګوردينې هم پاڅيد او بهر راسره ووت.

“بريدمنه زه کومه مرسته درسره کولای شم؟ ستاسو په درد خوړلای شم؟”

په دې څلورو واړو موټروانانو کي دی غلی وو.

ما ورته وويل “که دي خوښه وي راځه، په ګډه به ولاړ شو او معلومات به يي وکړو”.

دباندي اوس ښشپړه تياره خپره شوي وه، خو لويو او غټو لټون يا سرچ څراغو هر څه روښانه کړې ول. لوی لوی لټون څراغونه پر غټو موټرونو باندي ترل شوي وه. د شپې چي به کله څوک د جګړې له کربښې سره نژدې تيرېده نو که به موظفو عسکرو رڼا پرې واچول نو يو دم او سمدستي به يو څوک ورته ښکاره شول او دوی به يي وه ډار کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بټۍ له میدانۍ نه تېر شوو او د زخمیانو د پټۍ کولو وه عمومي مرکز ته ولاړو. په دخولي دروازه کي د شنو پاڼو یوه چوتره وه، د ورځي په جریان کي به یي د لمر له امله وچي شوي پاڼې باد رپولې او مځکې ته به رالوېدې. دننه رڼا وه، جګړن په ټلیفون کي په خبرو اخته وو. همدلته د یوه ډاکټر له خولې خبر شوم چي حمله یو ساعت وځنډېدل. له ده سره مي یو ګیلاس کوګناک وڅیښه. پراته مېز ته مي، چي له پاسه پرې د جراحۍ سامانونه، لوښي او د درملو بوتلونه ول، وکتل د رڼا په وړاندي بریښېدل. ګوردیني مي شاته ولاړ وو. جګړن هم له ټلیفونه فارغه شو.

جګړن "حمله پیلېدونکې ده. د جګړې ځنډیدل لغوه شول".

بهر مي وکتل. تیاره وه. د اتریشیانو لټون څراغونه زموږ تر شا غره باندي رڼاګانې اچولې. ښه شیبه مرګونې خاموشې وه. یو ناڅاپه ټول توپونه په غړمبېدو راغلل او بمبار پیل شو.

جګړن"پروردګاره، ته مو ساته".
ما ورته وویل "جګړنه، ښوروا څنګه شول؟" فکر کوم چي تر غوږ یي نه شول، بیا مي ورته تکرار کړل.

"تر اوسه لا نه ده رارسیدلي".

دباندي په بټۍ کي یوه لویه توغندۍ راپرېوتل او وچاودل. د یوې بلي چاودنې کمواکه ږغونه مو هم واورېدل، چي ورسره د خښتو ټوټو او ګرد فضا ونیول.

"د خوړو لپاره څه شته؟"

"له موږ سره یو څه پاسته اسکیوتا شته".

"هر څه، چي شته قبول مو دي".

جګړن پیاده ته یو څه پسپسی وکړ، هغه هم ولاړ، له هاخوا نه په غاب کي له یو څه سړو مکرونیو سره راستون شو. غاب مي ترې واخیست او ګوردیني ته مي ورکړ.

"پنیر درسره شته؟"

جګړن زړه نا زړه بیا خادم ته څه وویل، هغه هم په غار ننوت له هاخوا څخه د یوه ټوټه پنیر سره راستون شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ومې ویل "ډېره مننه".

جګړن زه مخاطب کړم "که همدلته پاتې شئ ښه به وي".

له دروازې سره د یوه شي د ایښودو کړپ شو. له دو کسانو څخه چې دغه شی یې راوړی وو، یوه دننه راوکتل.

جګړن "دننه یي راوړئ. په تاسي څه شوي؟ اوس موږ هلته درشو او رادننه یې کړو؟"

دوو تذکره والاو سرې تر لاسو او پښو ونیو او دننه یي راوړ.
جګړن "جامې یي ځیني وباسئ".

جګړن امبور له یو څه ګاز سره راپورته کړ. دوو نفر له ده کوټ وکیښ.

جګړن وه تذکیره والاو ته وویل "ورځئ. تاسي نور خلاص یاست".

ما وه ګوردیني ته وویل "راځه".

جګړن د شا له خوا راپسي ږغ کړل "د بمبار د زور تر ختمېدو پوري، دلته ستاسي پاتېدل غوره دي".

ما ورته وویل "موټروانان ورې دي، ډوډۍ غواړي".

"نور نو، چي څنګه ستا خوښه وي".

دباندي راووتو او چابک چابک د خزې په لور روان شوو. له سیند سره نژدې یوه توغندۍ ولګېدل او وچاودل. شیبه وروسته یوه بله هم راپرېوتل، تر چاودلو پوري مو یي ږغ وانه ورید بیا ناڅاپه یو درز شو. موږ پر مځکه وغورځیدو او همداسي په پروتي پر ځنګلو ځکېدو. بڅرکي، دودان او د ماتو خښتو د پارچو ږغونه مو، چي لاندي رالوېدل اورېدل. ګوردیني پاڅید او د خزې په لور په منډه شو، زه هم پاڅېدم، په لاس کي مي پنیر نیولي ول او د خزې په لور په تراټ شوم. د پنیرو صاف او ښوی مخ د خښتو د دوړو او ګرد له امله چټل شوی وو. دننه په خزه کي درې واړه موټروانان وه دیوال ته څنګ وهلی ناست او سګرېټ یې څکول.

ما ورته وویل "دې ته وایي هیوادپالان او پر هیواد مین خلګ".

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانيرا "موټران پر کوم حالت دي؟"

"سم دي".
"بريدمنه ډزو خو ونه بيرولې؟"

ما ورته وويل "هو، دا خبيثان".

خپل چاقو مي راوکيښ، خلاص مي کړ، څوکه مي يي ورپاکه کړل او د پنيرو ټټل مخ مي وروتوړه. ګاووزي د مکرونيو غاب راکړ.

"بريدمنه، شروع په وکړه".

ما ورته وويل "نه، پر مځکه يي کښېږده ټوله به يي وخورو".

"کاچوغې نشته".

په انګليسي کي مي له ځانه سره وويل "اوه، لعنت!"

پنير مي ټوټه ټوټه کړ او پر مکرونيو باندي مي کښېښود.

دوی ته مي وويل "کښينئ". دوی هم کښېنستل او منتظر شول. ما خپل لاس ور اوږد کړ او په ګوتو مي مکروني راپورته کړل. يو څه را نه توی شول.

"بريدمنه، لږ يي لوړ پورته کوه".

ما هم خپل لاسونه تر پخوا ورته وغوړول. خوله مي پسي ورکښته کړل. خولې ته مي راسر وهل او د پنيرو له ټوټې سره مي يو ځای وژوول. ورپسي مي د شرابو يو غوړپ پسي وکړ. د زنګ وهلي اوسپنې خوند يي وکړ. پټک مي بيرته وه پاسيني ته ورکړ.

پاسيني "اوبه خرابي شوي. همدا پټک له ډيره وخته له ما سره په موټر کي راسره وو".

ټول په خوراک اخته ول. خپلي خولې يې له غاب سره نژدې نيولي وي او مکروني به يې خولې ته سر وهل. يوه بله غټه ګوله مي له يوې ټوټې پنير سره راپورته کړل. بهر يو شی پر مځکه راپرېووت، چي ځمکه يې سره ولړزول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاووزي "دا څلور سوه شل یا هم ماینین ورفر[8] وو".

ما ورته وویل "په غرو کې څلور سوه شل نشته".

"دوی غټ سکوډا وسلې لري. ما یې غارونه لیدلي".

"دري سوه پنځوس".

موږ په خپل خوراک اخته وو. د ټوخي اواز مو تر غوږو شو، یو داسي اواز لکه د اورګاډي ماشین چي چالانیږي، بیا یوه داسي چاودنه وشول چي ځمکه یې ولړزول.

پاسیني "ده خزه هم ډیره محفوظه او ژوره نه ده."

"دا د یوه ستر توپ توغندی وه."

"ریښتیا هم".

د پنیر وروستی ټوټه مي هم وخوړل او د شرابو یو غوړپ مي پسي وکړ. د دې نورو اوازنو په منځ کي مي یو بل اواز تر غوږو شو بیا یو ناڅاپه چه ــ چه ــچه ــ چه ــ اواز راغلی. یو دم رڼا شول داسي لکه د اور د کوره دروازه چي خلاصه شي، ورسره غړومبی شروع شو له دې سره سپینه او سره لمبه له باده سره مله په سرعت هوا ته پورته شول. هڅه مي وکړل چي ساه وکاږم خو ساه مي نه شوای کښلای. داسي مي احساس کړه لکه روح چي مي له بدنه وتلی وتلی وتلی وتلی او په هوا کي یم. ورو وخوځیدم. فکر مي وکړ چي له نړۍ څخه رخصت شوی یم. دا مي غلطي وه چي ووایم سړی یوازي مړ کیږي. راپاڅیدم، هڅه مي وکړل چي وړاندي ولاړ شم. خو د وړاندي تګ پر ځای مي داسي احساس کړل لکه شاته چي ورغړیږم. ژوره مي واخیستل او یو څه په حال کي شوم. مځکه چاودلي وه، له سر، سره مي نژدې د لرګي یوه کونده پرته ول. زه لا د ځان په غم اخته وم، چي د یوه نفر د ژړا بړغ مي واوریډ. فکر مي وکړ، چي یو څوک ناري وهي. د خوځیدو هڅه مي وکړل، خو د خوځیدو توان او سپک راپکښې پاتي نه وو. د سیند له پوري غاړې مي د مشین ګڼو او ټوپکو ډزونه واوریدل، آسمان روښانه روښانه وو، مرمۍ د ستورو په څیر په آسمان کي ګرځیدې. پورته خوا ته توغول شوي راکټان او د بمونو د چاودیدو اوزونه، دا هرڅه په یوه ګړي کي وشول. شیبه وروسته مي یو بړغ واورید ویل یې" ماميا! اوه ماما میا!" ځان مي سره وښوراوه او بیا راتاو شوم. په تکلیف مي ځان ده ته ورساوه.

---

[8] دا یو ډول لنډ واټن ویشتونکي جرمني توپونه دي، چي جرمني په لمړی نړیواله جګړه کي تري کار اخیسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاسیني وو، زما له لاس وروړو سره یې ناري کړې. پښې یې زما لور ته وې. د شپې په رڼا کې مې د ده پښو ته وکتل. دواړې د ځنګانه له پاسه ماتې وې. یوه پښه یې پرې شوي وه، هغه بله یې هم د یو څو پلو او د پتلون د یوې ریښکۍ په وسیله پاتې وه، هغه هم داسې رپیدل لکه قطع شوې چې وي. له ډېر درد څخه یې په لاس غابښونه لګول او زګیروی یې کاوه.
"اوه ماما میا، ماما میا،" لږ څه وروسته" Dio te salve Maria.Dio te salve Maria"
اوه خدایه ما ووله او خدایه ما له دې نړۍ څخه پورته کړې. اوه، زما خدایه ته خو مې مړ کړې. بس یې ده. بس یې ده. بس یې ده. اوه، زما محبوب خدایه ته خو دا ودروه. اوه اوه اوه" بیا د سلګۍ په حالت کې "Mama mama mia" له دې ویلو سره غلی شو.خپل بازو یې همداسې چیچه، زخمي پښه یې ټولول او خلاصول.

لاسونه مې لپه کړل او ناري مې کړې "Porta Feriti! Porta feriti" کوښښ مې وکړ چې ده ته ورنږدې شم او پر زخم یې پټۍ ور واچوم، خو ما کې د خوځېدا توان پاتې نه وو. بیا مې هڅه وکړل، چې ده ته ورنږدې شم، دا ځلي مې پښو لږ غوندې ملګرتیا راسره وکړه. پر پښو، بازو او څنګلو مې زور وکړ او شا ته ورغړېدم. پاسیني اوس غلی وو. زه ورنږدې شوم، خپل جانکټ مې وکیښ، غوښتل مې یوه ټوټه ځیني پرې کړم خو ما کې دومره سېک پاته نه وو، چې په لاس یې ځیني غوڅه کړم. د جانکټ یوه څنډه مې په غاښ ونیول او پرې مې کړل. بیا مې د پاسیني ګلګل[9] ته پام شو. ما نخي جرابې په پښو کړي وې، خو پاسیني ګلګل ترلی وو. ټولو موټروانانو ګلګل پر پښو باندې تړل. خو پاسیني ته اوس یوازې یوه پښه ورپاته وه. غوښتل مې چې ګلګل ترې خلاص کړم، خو پام مې شو چې پټۍ کولو ته اړتیا نشته، ځکه هغه وړاندې لا مرګ ته ښه راغلاست ویلی وو! ځان مې ډاډه کړ، چې ریښتیا هم مړی شوی. درې نفره نور هم ول، چې باید نقل مکان شي. سیخ کښېناستم، خو یو ناڅاپه مې په سر کې څړیکه وشول او پر سترګو مې تیاره شوه، ګړی وروسته مې داسې احساس کړل لکه پښې چې مې تودې او لندې وي، بوټونه مې هم لانده او ګرم ول؛ پوه شوم چې زه هم لګیدلی یم. خم شوم، پر ځنګانه مې لاس راتېر کړ خو ځنګون مې نه وو. لاس مې نور هم کښته کړ، څو له لینګي سره مې لاس پر ځنګانه ولګېد. لاس مې پخپل کمیس پاک کړ، آسمان کې بیا رڼا شول او ورو ورو مځکې ته راکښته شول، ما په همدې رڼا کې خپلي پښې ته وکتل او ځیني وډارېدم " اوه، خدایه، ته خو مې په خپل فضل سره وساتې."
ګړی وروسته مې فکر وکړ، له ما پرته خو درې نفره نور هم شته. دلته څلور موټروانان ول، پاسیني ووژل شو، پاتې شول درې نفره. یو چا له اوږو و لاسونو او یوه بل هم له پښو

[9] ګلګل د ټوکر ټوټه ده، پوځیان یا عسکر یې له موزو څخه پورته د پتلون پر پایڅه باندې تړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیولم او پورته يې کړم.
دوی ته مي وویل "درې کسان نور هم دي، یو پکښې مړ دی."

"زه مانيرا يم. موږ په تذکيره پسي تللي وو، خو پیدا مو نه کړل. بریدمنه ته څنګه يې؟"

"ګوردیني او ګاووزي چيري دي؟"

"ګوردیني په پوسته کي دی، پاسمان يې ورکوي او کوم نفر، چي ته يې تر پښو نیولی يې هغه ګاووزي دی. بریدمنه زما غاړه ونیسه. سخت ژوبل يې؟"

"په پښه کي. ګوردیني څنګه دی؟"

"هغه سم دی، یوه ستره توغندۍ وه."

"پاسيني مړ شو".

"هو. هغه ووژل شو".

د توپ یوه ګولۍ له موږ سره نژدې پر مځکه راپرېوتل، دوی دواړه يې هلته وغورځول، له دوی سره زه هم پر مځکه ولوېدم.

مانيرا "بریدمنه، بښښه غواړم. لاسونه زما پر غاړه باندي ونیسه".
ما ورته وویل "که مو دوهم ځلي بیا وغورځولم!"

"چاودنې وارخطا کړو".

ما ورته وویل "تاسي جوړ یاست؟"

مانيرا "موږ دواړه سربیرن ټپیان شوي یو".

ده ته مي وویل "ګوردیني موټر چلولای شي؟"

"فکر نه کوم".

پوستې ته تر رسیدو وړاندي يې یو ځلي بیا پر مځکه وغوځولم.

ما ورته وویل "د سپي زامنو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانیرا "بریدمنه بخښنه غواړم. بیا به دي پر مځکه ونه غورځوو".

بهر په تیاره کي زموږ په څېر زرګونه ژوبل پوځیان پر مځکه پراته ول. ژوبل نفر به وړل و راوړل کېدل. کله چي به یې یوڅوک دننه یا هم بهر یووړ، د ګرځنده روغتون د دننه رڼا به بهر راووتل. وژل شوي پوځیان یې ټول یوه اړخ ته ایښودل. ډاکټرانو لستوڼي تر څنګلو پوري راپورته کړي وه او لکه قصابان په سرو لاسو په کارو بوخت ول. خو د تذکیرو کمښت محسوسېده. ځینو ژوبلو کسانو له ډېر درد څخه کریږي ایستلې. البته ځیني نور همداسي غلي پاتې ول. د ګرځنده روغتون د دروازې له پاسه پر بلګو باد لګېده، چي هوا یې ښه یخه ساتلې وه. تذکیره والا به تلل راتلل، تذکیرې به یې پر مځکه کښېښولې خالي به یې کړې او بیرته به ولاړل. زه چي یې څنګه روغتون ته ورووړلم مانیرا له هاخوا له ځان سره یو ډاکټر زما د پښو، پټۍ کولو لپاره راوست. ډاکټر وویل "ستا ټپ ته بې حده ډېره خاوره دننه شوې، آن د وینې جریان یې بند کړی دی." په تګ تګ کي یې ژمنه وکړل، چي هر څومره چي ژر شوني وي ما به دننه روغتون ته وړي، دی بیرته دننه ولاړ. ګوردیني د موټر چلولو نه وو. د مانیرا له خولې خبر شوم، چي د هغه اوږه او سر دواړه ژوبل شوي. په لمړي سر کي یې حالت چنداني وخیم نه وو، خو اوس یې د درد له امله اوږه کج نیولې وه. له بټۍ سره تکیه وهلی ناست وو. مانیرا او ګاووزي له یوه ډله زخیمانو سره ولاړل. په دوی کي لا د موټر چلولو سېک پاته وو. بریتانویان هم له درو امبولانسونو سره چي په هر یوه کي دوه دوه نفره وو، راورسیدل. که مي کتل له هاخوا ګوردیني رنګ الوتی او شومه ختلی له یوه بریتانوي موټروان سره راښکاره شو. بریتانوی نېغ ما ته ودرېد.

"سخت ژوبل یې؟" موټروان قدبلنده وو او عینکې یې پر سترګو کړې وې.
"په پښه کي".

"فکر کوم چي ټپ دي ډېر شدید نه دی. سګرېټ څکوې؟"

"مننه".

موټروان راته وویل "خبر شوم چي تاسي دوه موټر چلوونکي له لاسه ورکړي".

"هو. یو ووژل شو او بل یې هم، هغه یو وو چي ته یې دلته راوستلې".

"څومره یو خراب بخت! ستا خوښه ده چي موږ ستا موټران بوزو؟"

"همدا خو زما هیله هم وه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"موږ به یې ښه خیال ساتو او بیرته به یې کلا ته درولو. ۲۰۶ که څنګه؟"

"هو".

"هغه ډیر ښه ځای دی. ته مې هلته لیدلی یې. دوی راته وویل تاسې امریکایې یاست".

"هو".

"زه بریتانوی یم".

"ښه!"

"هو، زه بریتانوی یم. تاسې پر ما د ایټالوي فکر کړی وو؟ زموږ له څلورو یونیټونو سره ډیر ایټالویان راسره ول".

ده ته مې وویل "که تاسې زموږ موټران درسره بوزئ، پر موږ به مو احسان کړی وي". موټروان "نور یې نو ساتنه زموږ پر غاړه ده". پاڅېد او وې ویل "ستا ملګری ډېر وارخطا وو، په بېړه یې دلته ستا د معاینې لپاره راوستم". ګوردیني یې پر اوږه وټکاوه. ګوردیني ځان شا ته کړ او مسکی شو. بریتانوي په صافه او روانه ایټالوۍ خبرې پیل کړې "ښه، حالات دا دي اوس سم شول. ستاسې بریدمن مې وکوت. مه وارخطا کېږه. موږ ستاسې دوه موټران له ځانه سره بیایو". بیا یې په انګلیسي وویل "زه به له دغه ځایه ستا د بېولو یوه چاره وسنجوم. البته له هر څه څخه مخکې به زه یو ځلي له ډاکټر سرهووینم او بیا به دي موږ له خپل ځان سره واخلو".

بریتانوی د ژوبلو پوځیانو په مینځ کې په ډېرو محتاطو قدمو وړاندې رهي شو. ده ته مې تر هغو کتل تر څو د روغتون د دروازې پرده یې پورته کړل او ورننوت.
ګوردیني "بریدمنه دی ستا ساتنه او مراقبت کولای شي".

ګوردیني ته مې وویل "فرانکو، ته څنګه یې؟"
"ښه یم". زما څنګته راغلی او راسره کښېناست. شیبه وروسته د روغتون له دروازې پرده پورته شول او دوه نفره تذکیره والا له قد بلنده بریتانوي سره راغلل.

په ایټالوي کې راته وویل "بریدمنه دغه دي ایټالویان مې درته راوستل".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل "زه تر يو وخته انتظار کولای شم، کيدای شي تر ما شديد زخميان وي. د هغو په پرتله زه ښه يم".

ده راته وويل "راشه راشه. له ځانه اتل مه جوړه".
بيا يې په ايټالوې کي وويل "دی په احتياط تر ښنو ونيسئ او پور ته يي کړئ. ښني يې ژوبل دي. دی د ولسمشر ويلسن قانوني زوی دی". دوی زه پورته کړم او ګرځنده روغتون ته يې دننه کړم. دننه څه چي مېزونه ول، د ټولو له پاسه عمليات روان ول. کوتاه قده جګړن زه وپيژندم او په غصه يې راته وکتل، بيا يې په لاس کي نيولې انبور راته وښوراوه.
"Ca va bien?"

"Ca va."
قدبلنده بريتانوي په ايټالوي کي وويل "دی خو مي راوست. د امريکايي سفير يوازينی زوی. دی به تر هغه وخته همدلته وي، چي تاسي فارغيږی. بيا به يي زه زما په لمړی جوپه کي راسره بوزم". راخم شو او په غوږ کې راته وويل "زه به له روغتياپال سره وګورم، چي ستا اسناد درته تيار کړي، له هغه وروسته به دي ټول کارونه په بيړه خلاص شي". پاڅېد. او دباندي ولاړ. جګړن انبور پرزه کړ او دوشۍ ته يې ورواچاوه. نظر مي د ده پر لاسو وو. په بنداژولو بوخت وو. تذکيره والا راننوت او يو بل نفر يې پر مېز کښېښود.

يوه تورن وويل " زه به امريکايي بريدمن عمليات کړم". زه يې پورته کړم او پر مېز پرې ايستم. مېز، کلک خو ښوی وو. د روغتون چاپېريال له توندو کيمياوي بويانو څخه ډک وو. ټوله فضا د درملو او خوړې وينې بويانو نېولې وه. عمليات مي پيل شول. لمړی يې کالي رانه وکښل. دوی په داسي حال کي چي زما په عملياتو اخته ول، ډاکټر وه جراح ته زما د زخمو په اړه معلومات ورکول "په راسته او چپه ورون، راسته او چپه ځنګون او راسته پښه کي ګڼ سطحي زخمونه لري او د راسته ځنګون په شمول په راسته پښه کي ژور زخمي شوی. او پر سر باندي زخمي کيدل". پر سر يي د جراحی په ميله ووهلم "دغه ځای دي درد کوي؟" "اخ، خدايه. هو". "د دندې پر مهال باندي د سر د کوپړۍ زخمي کيدل. دا هغه څه دي چي تا په قصدي ډول د ځان د زخمي کېدو له تور څخه ساتي". شيبه وروسته يي وويل "څنګه يو څه ځيناک ته دي زړه کيږي؟ هو ريښتيا څنګه زخمي شوې؟ بهر دي څه کول چي راوتی وې؟ ځان وژني پسي؟ـ د ټيټانوس ضد دوا ورکړه او پر دواړو ښنو يي د ضرب نښه ووهه. ټپ به دي لمړی پاک، بيا پرېولو او له هغه وروسته به يې پټۍ کړو. هو ريښتيا دا ستا وينه ډېره ښه پرنډ کيږي" .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر له په لاس کي نیولو کاغذانو څخه سر راپورته کړ او ویې ویل "د زخمي کیدو لامل یي څه دی؟"

ډاکټر ما ته وکتل "په څه شي زخمي شوې؟"

ما په تړلو او بندو سترګو ورته جواب ورکړ "د توپ په مرمۍ".

ډاکټر په داسي حال کي چي زما په عملیاتو باندي مصروفه وو، وویل"ته ریښتیا وایې؟"

زه په داسي حال کي، چي هڅه مي کول ارام پروت وه اوسم ناڅاپه مي د بدن د غوښې په پرېکیدلو سره په بدن کي څړیکه شول، بیا مي ورته وویل"زه خو همداسي فکر کوم ".

ډاکټر په داسي حال کي چي د یو شي په لټولو وو، وویل "د دښمن د توپ د توغندۍ پرزې. که دي خوښه وي پرزې به یې راوباسم، خو راایستل یې مهم نه دي. په هر صورت، زه به یې په نښه کړم. دغه ځاي درد کوي؟ ډیر ښه! فکر مه خرابوه له دې څخه شدید دردونه لا پاتې دي. یو ګیلاس براندي ورته راوړئ. دغه شاک(کرنټ) ستا درد ارامولای شي. خو ستا زخم دومره د اندیښنې وړ نه دی. که چرک ونه کړي په کیسه کي یې هم مه کیږه. په تیره بیا په اوسني وخت کي د زخم د ککړېدو شونتیا بیخي نشته. سر دي څنګه دی؟"
ورته ومي ویل "ډیر ترې په تکلیف یم".
"نو بیا خو باید ډیر براندي ونه څیښې. که شکستګي ولرې، نو التهابي کیدل یې ښه نه دي. دغه ځای دي څنګه دی؟"

پر بدن مي خولې راماتي شوې.

ما وویل "اخ، خدایه".

"فکر کوم چي ته شکستګي لرې. سر دي در تړم، البته پام کوه چي سر اخوا دیخوا نه کړې". سر یي په بیړه، چابکۍ او په ښه ډول په بنداژ راوتړی."اوس دي نو کار خلاص شو. ورځه له خیره.VIVE LA FRANCE "
یوه ډاکټر وویل "دی امریکایي دی".

ډاکټر د ده په جواب کي وویل "ما فکر کاوه، چي فرانسوی دی. په فرانسوي هم ګړیدلای شي. دی مي له وړاندي پېژانده. ما چي ویل فرانسوی دی". له نیم ګیلاس کوګناک څیښلو وروسته یي بیا وویل "ما ته لږ څه شدید زخمیان راولئ". دا یې وویل او ما ته لاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

وښوراوه. له کټ څخه يې پورته کړم او دباندي يې وه ايستم له دې ځايه د وتو پر مهال مي مخ په توس پټ شوی وو. دباندي د ډاکټرانو سرپرست پر ګونډو ودرېد او په نرمۍ يې وپوښتل "نوم؟ منځنی نوم؟ لمړی نوم؟ رتبه؟ دزيږېدلو ځای؟ کومه ټولۍ؟ کوم قول اردو؟" او داسي نور.

شيبه وروسته يې وويل "ستاسي په زخمي کيدو خواشينی شوم. خو انشاالله ښه کيږې. موږ دي اوس له انګليسي امبولانسونو سره ليږو".

ما ورته وويل"سمه ده. ستاسو يې کور ودان".

هغه درد، چي ډاکټر يې په اړه راته ويلي ول، اوس کرار کرار په پيليدو وو. هر څه چي کيدل بې معنی او بيځايه وه. څه ګړی وروسته د بريتانويانو امبولانس راورسېد. زه يې د تذکيرې سره ورپورته کړم او بيا يې تذکيره د امبولانس مينځ ته ورټېل وهل. وه څنګته مي يوه بله تذکيره هم پرته وه، يو سړی پکښې پروت وو. مخ يې ټوله ور پټۍ کړی وو. ما يې يوازي پزه هغه هم لکه د ويکسو قطۍ، وليدل. چابکه چابکه او ژوره ساه يې کښل. زما تر تذکيرې پورته څو نوري تذکيرې هم پرتې وې. د امبولانس بريتانوی موټروان راټېر شو، دننه يې راوکتل او بيا يې وويل "کوښښ کوم، چي تاسي له کومي ستونزې پرته خپل پړاو ته ورسوم. په دې هيله چي په تکليف نه شئ". دروازه يې بنده کړل او موټر ته وروخوت. شيبه وروسته رهي شوو. کرار ارام وه دردونو ته بې وسه پرېوتم.

امبولانس چي سړک ته پورته شو، سرعت يې کم کړ. تم شو او شاته ولاړ، خو ډير ژر په بيړه مخ ته روان شو. په همدې د پروتې په حالت کي مي داسي احساس کړل لکه له لوړي خوا څخه چي يو څه راباندي تويېږي. لمړی څک څک راتوييدل، خو شيبه وروسته څک څک په جريان بدل شو. ما يې له ليدو سره سمدستي موټروان ته نارې کړې. ده موټر ودراوه او د شا له سيټه يې راوکتل.

"څه خبره ده؟"
"له لوړي تذکيرې څخه وينې راتوييږي".
"موږ اوس مرکز ته نژدې يو. زه هم يوازي يم او په يوازي سر يې نه شم راکښته کولای".

موټر يي بيا چالان کړ، خو وينه همداسي راڅڅيدل. په موټر کي تياره وه، نه پوهيدم چي وينه له کومه ځايه راځي. هڅه مي وکړل چي د وينې له څاڅکو څخه ځان يوه اړخ ته کړم، خو زما له احتياط سره سره زما کالي په وينو ولړل شول. يوه اړخ ته يخې هوا او بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړخ ته د پښې درد کاواکه کړم. د وینې تېز جریان اوس بیرته په څاڅکو بدل شو. شیبه وروسته پوه شوم چې هغه ځای پر ځای په ارامۍ وغځېد.

موټروان د شا لخوا راناري کړل "دی څنګه دی؟ موږ اوس وه مرکز ته نژدې یو".
ما ورته وویل "فکر کوم چې مړ شو".

د وینو څاڅکي اوس ډېر کرار او اهسته راتویېدل. داسې لکه د لمر لوېدو په وخت کې چې د یخې له ټوټې څخه اوبه څڅېږي. لوړ وه پوستې ته د تګ پر مهال په موټر کې هوا خورا یخه وه او کله چې وروختو په پوسته کې یې تذکیره ایسته کړل، بله یې کېښېښول او بیرته پر خپله لاره باندې رهي شوو.

لسم فصل

په ساحوي روغتون کې راته وویل شول، چې غرمه مې لیدو ته یو څوک راځي. په همدې ورځ په کوټه کې د ګرمۍ سربېره د مچانو له لاسه هم طاقت نه کیده. په کوټه کې ناست خادم یو کاغذ راواخیست، تار تار یې کړ او بیا یې له هغه څخه د مګس پران کار اخیست. مچان له ده څخه وتښتېدل او د کوټې پر چت کېښېناستل، خو شیبه وروسته پر خادم خوب غلبه وکړل، بیده شو. مچانو ته هم وخت په لاس ورغلی او راکښته شول، پر ما راټول شول هڅه مې وکړل چې له ځانه یې وشړم، خو نتیجه یې ورنه کړل ستړی شوم، په همدې ستړیا کې پر ما هم خوب غالبه شو او بیده شوم. کله چې راپاڅېدم ډیره ګرمې وه او پښې مې هم کا کول. پر خادم مې بږغ وکړ، هغه راپاڅید او د پټۍ له پاسه یې اوبه توی کړې. له دې سره مې کټ لوند او ښه یخ شو. په وارډ کې ټول ویښ خلک، یو له بله سره په باندار اخته ول. غرمه مهال به ښه بې غمه بې غمې وه. خو سهار به درې نرسان له یوه ډاکټر سره په نوبت وه هر یوه ناروغ ته ورتلل. هغه به یې وه پټۍ ځای ته وړی، د زخمونو له پټۍ کولو وروسته چې به راستون شو نو بستر به ښه پاک او منظم شوی وو. دا چنداني ښه سفر نه وو، خو زه تر پایه پوه نه شوم چې څوک په خپله بستره کې پروت وي دا هر څه نه شي کیدای؟ په هر حال زموږ تر راستنېدا پورې به خادم هر څه منظم کړي ول. پر کټ له کښېنستو سره به مې بدن یخ یخ شو. د خادم سره په خبرو بوخت وم، چې ډاکټر له رینالډي سره یو ځای کوټې ته راننوت. رینالډي په بیړه زما لور ته راتېر شو، خم شو او ښکل یې کړم. دستکلې یې په لاسو کړي وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ځنګه يي ګرانه؟ صحت دي څنګه دی؟ ما وه تا ته دغه راوړي دي”. په لاس کي يې د کوګناک يو وړوکی بوتل وو. خادم يوه چوکۍ راوړل او دی پرې کښېناست ”يو ډېر ښه خبر! هغه دا چي تا ته به د سپينو زرو مډال درکول شي. د برونزو د مډال شونتيا هم شته”.

“د څه لپاره؟”

“ځکه چي، ته سخت زخمي شوې. دوی وايي که ته ثابته کړې، چي تا کارنامه کړې ده، کيدای شي تا ته د سپينوزرو مډال درکړي، که نه نو بيا د برونزو مډال درکوي. هر څه په تفصيل سره راته ووايه. يوه کارنامه دي وکړل؟”
ما ورته وويل “نه. موږ د پنير په خوړلو اخته وو، چي يو ناڅاپه هوا ته پورته شوو”.
“جدي شه. تا به خامخا يوه کارنامه کړي وي. وړاندي يا وروسته. پر ذهن فشار راوله”.

“نه. ما داسي کوم عمل نه دی کړی”.
“تا پرخپله شا باندي څوک نه دی وړی؟ ګورديني وايي چي تا څو نفره پر خپله شا باندي انتقال کړل. خو په لمړی پوسته کي، ميډيکل جګړن وايي، دا کار ناشونی دی. هماغه بايد همدا پيشنهاد تصديق کړي”.

“ما څوک پر شا نه دی انتقال کړی. زه خپل د حرکت او خوځښت نه وم”.

رينالډي “پروا نه لري”.

له لاسونو څخه يې دستکشې ايسته کړې.

“زما په نظر زه به وکولای شم چي له دوی څخه ستا لپاره د سپينو زرو مډال دراخلم. ته خوښ نه يې چي له نورو وړاندي ستا درملنه وشي؟”
“نه، بيا هم نه”.
“هيڅ خبره نه ده. خپلو زخمو ته دې وګوره. خپلي وياړلي قوماندې ته دي وګوره. او له دې ورهاخوا ستاسي عمليات بريالي هم ول”.

“هغوی له سينده پورېوتل؟”
“په بشپړ ډول. نژدې زر نفره بنديان يي له ځان سره راوستل. په خبرونو کي شته. تا نه دي ليدلي؟”

“نه”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زه به يې درته راوړم. په هرصورت دا باید ووایم چې یوه بریالۍ حمله وه".

"اوس حالات څنګه دي؟"
"ډیر ښه دي. موږ ټوله ښه یو. موږ ټول په تا ویاړو. ښه ته ما ته دا وواېه چې دا هرڅه، څه ډول پیښ شول؟ زه خوشبین یم چې ته به د سپینوزرو مډال ګټې. ښه، ادامه ورکړه. ټوله پیښه ټکي په ټکي راته واوره وه". شیبه یې فکر وکړ او بیا یې وویل "کیدای شي یو بریتانوی مډال هم وګټې. هلته یو بریتانوی هم شته. زه ځم ورسره وینم چې تا ته یو تصدیق درکړي. کیدای شي چې یو څه وشي. درد شدید دی؟ یوڅه څیښاک به نوش جان کړو. خادمه، تاسي ورشئ کیلۍ[10] راوړئ. اوه، کاشکي ته هم واي چې ما له یوه نفر څخه درې متره وړوکې کولمه په عملیاتو کي پرې کړل. هغه ناروغ اوس تر پخوا ډیر ښه دی. دغه یو مضمون د "لانسیټ". مجلې لپاره دی. ته به يې ما ته وژباړې. له هغه وروسته به یې زه د خپرولو لپاره وه لانسیټ مجلې ته ورولیږم. زما تجربه ورځ په ورځ پرمختګ کوي. بیچاره، ته څنګه يې؟ دا کیلۍ بدبخته چیري ده؟ ته ډیر زړور او صابر يې. زما خو ستا درد بیخي له یاده ووت". خپلي دستکلې یې راواخیستې او د کټ پر څنډه بې ووهلي.
خادم "ښاغلی بریدمنه کیلۍ حاضره ده".

"بوتل خلاص کړه. یو ګیلاس راوړه. واخله ګرانه دغه ګیلاس پرسر پورته کړه. سر بیچاره دي څنګه دی؟ ما ستا اسناد وکتل. کوم کسر نه لري. په هغه لمړی پوسته کي چې کوم جګړن دی، هغه بیخي یو عجبه غوندي قصاب دی. که چیري ما ته عملیات کړي وای، هیڅ به راسره په تکلیف شوی نه وای. ما تر اوسه هیڅوک نه دي په تکلیف کړي. زه د عملیاتو په طریقه ډېر ښه پوهیږم. په دې کار کي زما تجربه ورځ په ورځ وړاندي ځي. خو ته باید ما ته زما د ډیرو خبرو له امله بخښنه وکړې. کله چې ستا له سخت ژوبلېدو نه خبر شوم، ډیر خواشینی شوم. واخله دغه ښکلی ګیلاس پر سر پورته کړه. د دې بیه پنځلس لیرې ده. باید ښه وي ځکه پنځه ستوریزه دي. زموږ له مجلس وروسته سیده وه بریتانوي ته ورځم، چې ستا لپاره مډال ترې واخلم".
"د مډال ورکول او اخیستل دومره اسانه هم نه ده لکه ته چې فکر کوې".

"ته ډیر شرمیدوکی يې. زه ورځم یو ژباړن راولم. هغه له بریتانویانو سره په ژبه ښه پوهیږي".

[10] هغه اله چې د بوتلانو خولپوټی یا هم سرپوش ورباندي خلاصوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

"له مس بارکلي سره دي ليدلي؟"

"هغه به دلته راولم. زه به همدا اوس پسي ورشم".
ما ورته وويل "نه. مه پسي ورځه. د ګوريزيا په اړه راته ووايه، نجونې پر کوم خيال دي؟"
"نجونې نشته. دوې اونۍ کيږي چې تبديلي کړي يې نه دي. زه اوس هلته نه ځم. چنداني ځای نه دی. هغوی هيڅ د نجونو په ځېر نه دي. داسي دي، لکه د جنګ پخواني ملګري".

"ته ګردسره نه ورځې؟"
"يوازي د يوه نوي شي په طمعه ورځم. سم له ورتلو سره ټولې درباندي راجمعه شي. دا بيخي شرم دی چي له يو چا سره دومره پاتي شې، تر څو هغوی ستا د ملګرو په څېر شي".

"کيدای شي، نجونې د جګړې لمړۍ کربښي ته راتګ نه غواړي".

"ولي نه. ډيري نجونې شته. خو دا اوسنۍ حالت د يوې خرابي رهبرۍ له لاسه دی. هغوی يې يوازي وه شا ته د خزه والو د خوښۍ لپاره ساتلي".

ما ورته وويل "بيچاره ريناڵډي. په جګړه کي ټوله، خو له زړو نجونو سره".
ريناڵډي خپل ځانته يو بل ګيلاس کوګناک واچاوه.
"فکر نه کوم چي کوګناک دي ستا د صحت لپاره مضر وي. در ويې نيسه".

يو بل ګيلاس مي هم وڅيښه. معدې ته تر تګ پوري مي يې تودواله حس کړل. ريناڵډي ځانته يو بل ګيلاس واچاوه. اوس د پخوا په نسبت غلی وو. ګيلاس يې پورته کړ."ستا د توريااليو زخمونو د شفا لپاره! د سپينو زرو د مډال په وياړ! خوارکی، بيچاره. ته ما ته دا ووايه ته چي تل په دې ګرمه هوا کي پروت يې، غصه نه درځي؟"
"ځيني وختونه".

"زه خو په دغسي ځای کي د پروتي تصور لا نه شم کولای. زه به ليونی شم".
ما ورته وويل "ته خو اوس هم ليونی يې".

"هيله من يم چي روغ او صحت مند له خيره راشي. اوس د شپې له خوا څوک نه وي، چي د زړه خواله ورسره وکړم. هيڅوک نشته، چي باندار ورسره وکړم. څوک نشته چي پيسې په قرض راکړي او په وينه شريک ورور او هم کوټه ملګری هم راسره نشته. ولي دي ځان زخمي کړ؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پادري مه پرېږده، هغه راتېنګ کړه".

"پادري؟ زه له هغه سره ټوکې نه کوم. هغه خو تورن دی چې پادري ځوروي. پر ما خپله پادر ګران دی. که څوک د یو پادري ارمان لري، نو همدا پادري سم دی. نیت یې کړی، چې ستا پوښتنې ته راشي، خورا په تیاریو بوخت دی".
"پر ماخپله ګران دی".
"اوه، زه پوهیږم. ځیني وختونه فکر کوم چې ته او هغه، یو څه هغه بل ډول واست! ته خو پوهیږې".

"نه، ته نه پوهیږې".
"هو، ځیني وختونه. داسي لکه د بریګاډا انکونا د لمړي غونډ".

"اوه، ورک شه".

پاڅېد او دستکلې یې په لاسو کړې.

"اوه، ما ته ستا، پادري او ستا د انګلیسۍ ملګرې ځورول خوند راکوي او ته په باطن کي خاص زما په څېر یې".

"نه. زه ستا په څېر نه یم".
"هو. موږ یو شان یو. ته په حقیقت کي یو ایټالوی یې. اور او دود زیات دي، خو هغه پروا نه لري. ته یوازي ځان امریکایي ګڼه. موږ ورونه یو او یو له بل سره مینه لرو".
ما ورته وویل "زما په نه موجودیت کي پر ځان پام کوه".

"زه مس بارکلي رالیږم. چي زه نه یم، ښه باندار به وکړئ. ته ډیر ښه او خوږ یې".
"اوه، ځه ورک شه".

"زه به هغه راولیږم. ستا ښکلې او بریتانوی الهه درته رالیږم. زما خدایه سړی به د ښځو له لمانځلو پرته بل څه کوي؟ بېله هغه هم انګلیسۍ میرمنې بل د څه لپاره دي؟"

"ځه ورک شه، بدخولې ایټالویه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"څه شي؟"
"بد، ایټالوی احمق".
"بد ایټالوی، بد امریکایي........ بي ډوله".

"ته ناپوه او جاهل". پوه شوم چي دې خبرې اغېز پرې وکړ. خبره مي وغځول."جاهله، بیکاره او ناپوه".
"رینیتیا؟ ښه نو اوس به زه تا ته ستا د ښو میرمنو او ستا د الهه په اړه یو څه ووایم. د دوی تر منځ یوازي یو توپیر شته. هغه دا چي له یوې نجلۍ سره ټول وخت تېرول ما په تکلیفوي، همدا هغه څه وه چي زه پرې پوهېږم". شیبه وروسته یې په لاس کي نیولي دستکلې له کټه ووهلې.

"سمه ده. اوس غصه مه کوه".

رینالډي "زه په غصه نه یم. دا هرڅه زه ستا د ښېګڼې لپاره وایم، چي تا له راتلونکو ستونزو وژغورم".
"ته ډېر ښه یې".

"موږ جګړه نه کوو. راباندي ګران یې، خو ته نه باید دومره بي عقل شې".
"سمه ده. زه به هم ستا په څېر له ځان څخه نابغه جوړ کړم".

"ګرانه، مه په غصه کېږه. وخانده. یو څه وڅښه. نور نو باید ولاړشم".

"ته ډیر ښه هلک یې".

"اوس دي عقل سر ته راغلی. موږ په باطن کي یو شان یو. وروڼه یو. ښکل مي کړه او د خدای په امان".
"ته ډیر رزیل یې".
"نه. داسي نه ده. ته پر ما ډېر ګران یې".

د ده ساه مي حس کړل چي زما وه لور ته راتېره شول. "د خدای په امان. ملاقات ته دي بیا له خیره راځم". ساه یې کرار راڅخه لیري شول. "که دي خوښه نه وي، نه دي ښکلوم. بریتانوۍ نجلۍ دي درته رالیږم. ګرانه د خداي په امان. د کوګناک بوتل تر کټ لاندي دی، ژر جوړ شه، سمه ده".

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیبه وروسته ریناالډي ولاړ.

يوولسم فصل

نژدې ماښام وو چې پادري راغلی. د روغتون خادم سوپ راوړی وو، لوښي يې هم بيرته وړي ول. په کټ کې پروت وم او په وارډ کې پرتو کټانو او دباندې مې د ونو وه سرونو ته چې د ماښام نري شمال ښورول، کتل. د نري شمال يوه څپه کوټې ته هم راغلل، له دې سره هوا يخه او ښکلې شول. په چت کې پر لګېدلو ګروپانو باندې مچان راټوله شوي ول.
ګروپان به يې هغه وخت لګول، چې يا به يې څوک کوټې رادننه کړ او يا به يو چا دلته کار درلود. د تره غوني له راتلو او بيا يې له دوامداره کيدو سره به د ورکوټوالي احساس راته ورېد. شپه به دومره اوږده شول، لکه څوک چې د ماښام ډوډۍ وختې وخوري او سمدستي بيده شي. خادم د کټانو له مينځه راتېر شو او ما ته نژدې ودريد. له ده سره يو بل څوک هم ورسره وو. هغه ته چې ځير شوم، پادري وو. وړوکی، خړرنګه او ننوتی ښکاريده.

پادري "څنګه يې؟" زما تر کټ لاندې يې يو څه شيان کښېښوول.

"شکر دی جوړ او روغ يم، پلاره".

پر هغه چوکۍ، چې د ريناالډي لپاره يې راوړي وه کښېناست او په شرميدلي بڼه يې د کړکۍ لور ته وکتل. د څېرې له ګونجو څخه يې پوه شوم چې ستړی دی.

پادري "راباندي ناوخته دی، يوازي د يو څو شپېو لپاره تم کيدای شم".

"ډېر وخت پاتې دی. د خوړنځای ملګري څنګه دي؟"

له دې خبرې سره مسکی شو "زه اوس هم د دوی د ټوکو يو ښه مضمون يم". د خبرو له انداز څخه يې پوه شوم چې ستړی دی "د خدای شکر دی، ټول ښه دي".

شيبه وروسته يې وويل "ډېر خوشاله شوم، چې تاسي په يوه ښه حالت کې وينم. خدای مهربان دی ژر به له خيره ښه شې". دی ډير ستړی ښکاريده، زه د ده په دې ډول ليدو باندې عادت نه وم.
"هو. اوس د په خوا په نسبت ښه يم".
پادري "په خوړنځای کې دې تشه محسوسيږي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "کاشکي زه هم هلته واي. ستا سره مجلس ډیر خوند راکوي".
پادري "یو څو ناڅېزه شیان مي درته راوړي". غوټې یې راپورته کړې "یوه پشه خانه ده.
دا یو بوتل ورموت دی. ورموت دي خوښیږي؟ او دا هم انګریزۍ ورځپاڼې".

"مهرباني وکړه، خلاص یې کړئ".

طبعیت یې برحاله شو او خلاص یې کړل. پشه خانه مي راپورته کړه، د ورموت بوتل یې
ما ته د ښودلو په نیت په لاس کي نیولی وو. شیبه وروسته یې بیرته پر مځکه کښېښود. ما
یو بنډل انګلیسۍ ورځپاڼې راپورته کړې. د کړکۍ له لوري په راتلونکي رڼا کي مي د
ورځپاڼو غټ سرلیکونه لوستلای شوای. د نیوز اف د ورلډ ورځپاڼه وه.

"تصویري ورځپاڼې هم پکښې شته".

"په لوستلو ارزي. دا دي له کومه کړې؟"
"له میسترۍ څخه مي راوړې. زه به د ځان لپاره نوري رانیسم".
"پلاره، زما پوښتنې ته ستاسي راتګ، خو زه تر احسان لاندي راوستم. له ورموت سره
څنګه یې؟"

"مننه. هغه له ځان سره وساته. هغه مي ستا لپاره راوړی".
"نه، یو ګیلاس ښه دی".

"سمه ده. ستا لپاره به بیا زه نور راوړم".

خادم ګیلاسونه راوړل او بوتل یې خلاص کړ. د بوتل خولپوټۍ یې ترې ایسته کړ. پادري ته
مي پام شو، د ناخوښۍ نښې یې پر څېره ښکاره شوې "ښه دی پروا نه لري".

"ستا د روغتیا په هیله، پلاره".

"ستا د لا ښې روغتیا په هیله".

بیا یې ګیلاس راپورته کړ او یو بل ته مو وکتل. ګړۍ ګړۍ به مو خبرې کولې او ښه
ملګري وو، البته نن شپه نه.

" نن ډیر ستړی ښکارې، څه خبره ده؟"

"هو ستړی یم. خو حق یې نه لرم چي ستړی وه اوسم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هوا هم ګرمه ده".
پادري "نه، اوس خو پسرلی دی. یخ مي کیږي".

ما ورته وویل "نو بیا له جګړې څخه د نفرت په مرض اخته شوی یې".

پادري "نه داسي خبره نه ده. البته جګړه مي ښه نه ایسي".

"زه هم خوند نه ځیني اخلم". سر یې وښوراوه او له کړکۍ څخه یې دباندي وکتل.
"ته مه خپه کیږه. اوس د جګړې په ډګر کي نه یې. زما معذورت باید ومنې. او په دې هم خبر او پوه یم چي ژوبل شوی یې".
"دا هر څه یو تصادف او یوه پیښه وه".

"ژوبل شوی یې، خو بیا هم د جګړې له آره ناخبره یې. زه درته وایم، زه خپله په جګړه ناخبره یم، خو لږ لږ یې په تصور کي احساسوم".
ما ورته وویل "وړاندې تر دې چي ژوبل شم، باندار مو کاوه. پر جګړه مو خبرې کولې او نوبت هم د پاسیني وو".

پادري ګیلاس لاندي کښېښود او فکر یووړ.

پادري "زه هغوی پیژنم، ځکه زه هم د هغوی په څېر یم".

"بیا هم له هغوی سره توپیر لرې".

"خو په واقعیت کي زه هم د هغوی په څېر یم".
"مشران هم د جګړې له آره ناخبره دي".
"ځیني یې پوهیږي. ځیني یې ډېر حساس او تر موږ زیات په پوهیږي".

"خو بیا هم ډېری یې توپیر سره لري".
"خبره د پیسو یا علم نه ده. خبره په یوه بل شي کي ده. د پاسیني په څېر خلک که پیسي یا علم هم ولري، بیا یې هم زړه نه غواړي، چي مشر یا هم افسران شي. زه خپله نه غواړم چي افسر شم".

"ستا رتبه او زما رتبه، خو د افسرۍ ده".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“زه نه یم. ته اصلاً ایټالوی نه یې. ته یو بهرنی یې. خو بیا هم وه افسرانو ته تر خلګو نژدې یې”.

“توپیر یې په څه کې دی؟”
“زه یې توپیر په اسانۍ سره نه شم بیانولای. په دې نړۍ کې داسې خلګ هم شته چې جګړه غواړي او کوي یې او دغه ملک هم په استثنا کې نه دی. البته داسې خلک هم شته، چې د زړه له تله جګړه نه غواړي”.

“ داسې خلک هم شته چې نور خلک، وه جګړې کولو ته اړ باسي”.

“ همداسې ده”.
“او زه له هغوی سره مرسته کوم”.

“ته یو بهرنی یې. له دې سره په څنګ کې یو هیوادپال هم”.

“او هغه څوک چې جګړه نه غواړي هغه څنګه؟ دوی نه شي کولای چې جګړه بنده کړي؟”

“نه پوهیږم”.

پادري کړکۍ ته او ما د ده وه څېرې ته وکتل.

“ ایا دوی تر اوسه په دې نه دي توانیدلي چې جګړه بنده کړي؟”
“دوی تراوسه د جګړې د بندولو قابل شوي نه دي، خو کله چې بیا د جګړې د بندولو شي، نو وړاندې تر دې چې یو څه وکړي، د دوی مشران یې وپلوري”.

“نو بیا خو وضعیت او حالات خورا مایوسونکي دي؟”
“حالات مایوسونکي نه دي. خو ځیني وختونه زه هم نا امیده شم. تل هڅه کوم چې هیله مند اوسم، خو ځیني وختونه مې تر واک ووزي”.

“امید شته، چې جګړه دې بنده شي”.

“زه هم په همدې هیله یم”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پادري "له جګړې وروسته به څه کوې؟"
ما ورته وويل "که چيري ممکنه شول، نو ابروزي[11] ته به ولاړ شم".

خړرنګه څېره يې يو دم له خوښۍ څخه وځلېدل.
"ستا ابروزي خوښه ده!"

"هو، ابروزي مي ډېره خوښه ده".
پادري "نو بيا بايد خامخا هلته ولاړ شې، خوند به وکړي. که چيري هلته ژوند وکړم، د خداي په عبادت او تابعداري مشغوله شم".

"او عزت دي وشي".

"هو. عزت به مو کيږي. ولي؟"
"د ولي جواب دي نه لرم، خو بايد عزت مو وشي".
"کومه خبره نه ده، خو زموږ په سيمه کي پر خدای عقېده، باور او له هغه سره مينه درلودل، ډېر مهم دي او دا خبرې ټوکې نه دي!"

"سر مي خلاص شو".

پادري راته وکتل او مسک شو.
"ته پوه شوې، خو له خدای سره مينه نه لرې".

"نه".

پادري پوښتنه وکړل "ستا ورسره هيڅ مينه نشته؟"

"زه ځيني وختونه د شپې له خوا ترې بيريږم".
"ته بايد ورسره مينه ولرې".
"ډيره مينه ورسره نه لرم".

"البته مينه ورسره لرې او کومه خبره چي د شپي اړوند تا وکړل، هغه مينه نه ده، هغه يوازي غوښتنه او خواهش دی. کله چي ته له چا سره مينه ولرې، د هغه لپاره بيا يو څه هم

[11] ابروزي ؛ په ايټاليا کي ده يوه ښار نوم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوې. ستا هیله وي چي ځان ورته قرباني کړې او خوشاله یې چي خدمت ورته وکړې".
"زه مینه نه ورسره لرم".

"ته به مینه ورسره پیداکړې. زه پوهیږم چي همداسي به کیږي، بیا به نو ته خوشاله شې".

"زه خوشاله یم، زه تل خوشاله یم".

"دا خوشالي نه ده، بل څه دي. تر څو چي پوه نه شې درک کولای یې هم نه شې".
ما ورته وویل "سمه ده. هر وخت چي مي یې بیا مزه وڅکل، بیا درته وایم".
پادري وویل "ډېر وخت مي درسره تېر کړ او ډېر باندار مو هم وکړ". دی ډیر وارخطا وو، لکه په ریښتیا چي وربانديي ناوخته شوی وي.

"نه، مه ځه. ستا په نظر له ښځي سره مینه څنګه کار دی؟ که زه په ریښتیا سره له یوې ښځي سره مینه ولرم، هغه به هم همداسي وي".
"په دې اړه نه پوهیږم. ما تراوسه له کومي ښځي سره مینه نه ده کړې".

"د مور په اړه څه وایې؟"

"بلي، زما په شمول هر یو باید له مور سره مینه ولري".

"ته تل له الهه سره مینه لرې؟"
"له پیداېښته نیولې تراوسه مینه ورسره لرم".
ما ورته وویل "ښه." نه پوهېدم چي په جواب کي یې څه ووایم "تاسي ډیر ښه هلک یاست".

پادري "زه هلک یم؟! خو تا ما ته په پلار خطاب کاوه".
"ستا د احترام په خاطر مي درته ویل".

مسکی شو.

"اوس نو زما د تګ وخت په ریښتیا هم رارسیدلی". بیا یې په هیله منده لهجه وویل "له ما څخه خو کوم شی نه غواړې؟"

"نه، خو یو شی درڅخه غواړم، هغه هم مجلس".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ستا سلامونه به د خوږنځای تر ملګرو پوري ورسوم".
ما ورته وويل "ستا له ډېرو او ښکلو تحفو څخه زياته مننه".
پادري "هيڅ خبره نه ده".

"وه ليدو ته مي، بيا له خيره راشه".
"سمه ده. د اوس لپاره د خدای په امان". پر اوږه يې لاس راکښېښود.

ما پخپله لهجه کي ورته وويل "تر بيا دي پر خدای سپارم".

ده راغبرګه کړل"Ciaou".

په کوټه کي تياره وه، له کټ سره ناست خادم، پاڅيد او له ده سره بهر ولاړ. دی راباندي ګران وو او دا ارمان مي درلود، چي يوه ورځ به خپل کلي، ابروزي ته ځي. په خوږنځای کي به ملګرو دی ډېر ځوراوه، خو ده به حوصله ورته کول، زه به ځيني وختونه فکر يووړم، چي په کلي کي به يې ژوند څه ډول وو؟ د مجلس په بهير کي يې راته ويلي ول، چي د کاپراکوټا[12] په څنډو کي ګڼې ويالې شته، چي تراوټ[13] په زياته کچه پکښې پيداکيږي. په شپه کي چا ته د شپېلۍ ږغولو اجازه نه وه، البته په شپه کي د مجنون او ليلا تر مينځ په راز و نياز کي يوازي شپېلۍ ممنوع وه. ما ورته وويل ولې؟ پادري "ځکه چي په شپه کي د نجونو لپاره د شپېلۍ اورېدل ښه نه دي". د خبرو په ترڅ کي يې دا هم راته وويل چي کله د دوی په کلي کي کليوال له سياح سره مخ شي، خولۍ له سره ايسته کړي او د (مشر) خطاب ورکوي. د ده پلار به هره ورځ ښکار کاوه او ډوډۍ به يې له کليوالو سره خوړل. کليوال به په دې کار ډېر خوشحاليدل. دلته د ښکار لپاره يو سند ته اړتيا وه، چي دا يې ثابتولای چي ته نه يې بندي شوی. په (ګران ساسو دي ايټاليا) کي خرسان هم پيدا کيدل، خو هغه ځای ډېر ليري وو. اکوايلا هم ښکلی ښار وو، د ګرمۍ په موسم کي به يې د شپې له خوا هوا ډيره يخه وه او د ابروزي چينه بيا په ټوله ايټاليا کي بې سارې وه. په مني کي د شاه بلوط د ونو په ځنګله کي ښکار ډير ښه خوند کاوه. د دې ځنګله مرغان به ډېر ښکلي ول، ځکه خوراکه يې انګور ول. د ښکار پر مهال څوک اړ نه وو، چي ډوډۍ له ځانه سره يو سي، ځکه کليوال ډېر مېلمه پال خلک ول او په مېلمنو ډېر خوشالېدل. ګړی وروسته بيده شوم.

---

[12] په ايټاليا کي يو ښار دی
[13] تراوټ يو ډول ماهی دی چي په اروپا او شمالي امريکا کي په پراخه کچه پيداکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسم فصل

کوټه ډېره پراخه وه. په راسته اړخ کې یې کړکۍ او په پای کې یې دروازه وه، چې پټۍ ځای ته ورخلاصیدل. په کوم قطار کې، چې زما کټ پروت وو، هغه د کړکۍ پر مخامخ وو. بل قطار تر کړکۍ لاندې، د دیوال سره په څنګ کې پروت وو. زموږ قطار داسې وو که به پر چپ اړخ پرېوتې نو پټۍ ځای دې لیدلای شوای. په پای کې یوه بله دروازه هم وه، چې ځینې وختونه به تګ راتګ پرې کېده. که به د یو چا ځګندن وو، نو پر کټ به یې پرده راچاپېره کړل، چې څوک یې ونه ویني، یوازې به د ډاکټرانو و نرسانو بوټونه او د دوی ګلګل معلومېدل. ځینې وختونه به دوی په خپل مینځ کې په پسپسکو شول. شیبه وروسته به پادرې له پردې راووت، ورپسې به نرسان راووتل، مړی به یې په ټوکرانو کې پیچلی راوایست او زموږ مخې ته به یې تېر او له هغه وروسته به یې دباندې یووړ.

د هماغې ورځې په سهار د وارډ مسؤل جګړن پوښتنه راڅخه وکړل "سفر کولای شې؟" ما د هو په دود ورته سر وښوراوه. ده وویل سبا سهار وختې به دې له دې ځایه نقل مکان کړو. په وروستیو کې یې دا هم راته وویل چې هر څومره وختې وي ښه دی ځکه چې د هوا ګرمېدو شونتیا هم شته.

پټۍ ځای ته چې به تلو تر کړکۍ لاندې به مې په باغچه کې هدېرې ته کتل، چې څو نوې قبرونه به پکښې زیات شوي ول. همالته د باغچې په دروازه کې به یو عسکر ناست وو او صلیبونه به یې جوړول. د دفن شوي کس نوم، رتبه او د غونډ نوم به یې پر همدې صلیب کښل. همدا عسکر په عین حال کې د وارډ پیاده هم وو. په خپل فارغه وخت کې به یې وه ما ته د اتریشي مرمیو او تولکو څخه ښکلی د سګریټو لایټر جوړاوه. ډاکټران ډېر خوش اخلاقه او قابل ښکاریدل. دوی غوښتل چې ما وه میلان ته ولیږي، ځکه چې هلته د اکسرې ماشین او تر عملیاتو وروسته د میکانو ترافي[14] سهولیات هم وو. زما هم خوښه وه، چې میلان ته ولاړ شم. دوی هم غوښتل چې موږ ښه لیرې ولیږي، ځکه چې حمله شروع کیدونکې وه او د دوی هم کټونه او بسترې په کار وې.

زما له تګه یوه شپه وړاندې ریناللډي او زموږ د خوړنځای ملګری، جګړن زما پوښتنې ته راغلل. په خبرو خبرو کې د دوی له خولې خبر شوم، چې په میلان کې به مې یوه نوې جوړ شوې امریکایې روغتون ته ولیږي. ټاکل شوې وه چې ځینې امریکایې امبولانسونه هم د جګړې میدان ته واستول شي، تر څو د هغو امریکایانو چې په ایټالیا کې داخل خدمت دي

[14] میکانو ترافي یوه فزیکي عملیه ده چې رنځور د ځینو خاصو حرکاتو په اجرا کولو سره ژر صحت پیداکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځارنه او پالنه وکړي. ګڼ شمېر امریکایانو له سره صلیب سره کار کاوه. امریکا د جرمني په وړاندي جګړه اعلان کړي وه خو تراوسه یي لا اتریش ته د جګړې اعلان کړی نه وو.

ایټالویان خوشبینه ول، چي امریکا به د اتریش په وړاندي هم جګړه اعلان کړي، دوی په عین حال کي په امریکایانو خوشاله ول، چي له دوی سره یو ځای کیږي آن په سره صلیب کي هم. دوی زما څخه پوښتنه وکړل چي امریکا به د اتریش په وړاندي کله د جګړې اعلان وکړي؟ دوی ته مي وویل بس، په یو څو ورځو کي به یې د هغوی پر وړاندي هم اعلان کړي. نه پوهیدم چي موږ له اتریش سره کومه دښمني لرو؟ خو زما په نظر دا منطقي ښکاریدل چي که د جرمني په وړاندي جګړه اعلان شي، نو بیا خو د اتریش پر وړاندي هم باید د جګړې اعلان وشي[15]. د ترکیې په اړه یې پوښتنه راڅخه وکړل، امریکا به د ترکیې په وړاندي کله جګړه اعلان کړي؟ ما ورته په جواب کي وویل، په دې اړه شکمن یم، ځکه چي ترکیه[16] زموږ ملي مرغه دی. دې ټوکې بد تاثیر پرې وکړ او ګنګس یې کړل. زه یې دې ته اړ کړم، چي (هو) ورته ووایم. او د بلغاریا په اړه؟ د برانډي د څو پرلپسي ګیلاسو له څیښلو وروسته مي ورته وویل، هو که خدای کول نه یوازي د بلغاریا په وړاندي به جګړه اعلان شي، بلکي د جاپان پر وړاندي به هم د جګړې اعلان وکړو. دوی راته وویل چي جاپان خو د انګلیستان متحد دی، هیڅوک باید پر دې لاکتابه انګرېزانو اعتبار ونه کړي. ما ورته وویل جاپانیان (هاوایي) غواړي، اوس بیا (هاوایي) چیري وه؟ په پاسفیک سمندر کي. جاپانیان ولي هاوایي غواړي؟ ما ورته وویل جاپانیان اصلاً هاوایي نه غواړي، دا محض اوازې دي. جاپانیان ښکلي کوتاه قده خلک دي او د رقص و شرابو شوقیان دي. جګړن وویل "لکه فرانسویان". رینالډي "موږ به د فرانسویانو څخه، نیس، ساویا، کورسیکا او د ادریاتیک بحر ټول سواحل له خیره؛ ونیسو". جګړن "ایټالیا، به که خدای کول؛ بیرته خپل پخواني عظمت او شان و شوکت ته ستنه شي". ما ورته وویل "زما د ایټالیا پلازمینه، روم نه دی خوښ. ډېر ګرم او مچان پکښې ډېر وي. ستا روم خوښ دی؟" جګړن "هو. روم زما د خوښي ښار دی. په ام البلاد باندي یادیږي. د رومولوس تی رودل له تیبر څخه به مي هیڅکله له یاده ونه وزي". ما ورته وویل "څه دي وویل؟" جګړن "هیڅ نه. راځئ ټول روم ته ولاړ شو. راځئ همدا نن شپه روم ته ولاړ شو او بیا به هیڅکله نه راځو. روم ډېر ښکلی ښار دی". ما ورته وویل "د ملتونو مور او پلار". رینالډي وویل "روم خو مونث دی، له دې امله روم پلار کیدای نه شي، نو بیا پلار څوک دی؟ روح القدس؟" جګړن رینالډي

---

[15] اتریش او جرمنی په نړیواله جګړه کي سره ملګري وه او د متحدینو پر ضد یې جګړه کول یعني امریکا، روسیه انګلستان .....

[16] په انګلیسي کي ترکیه په ۲معناو باندي راځي.۱ترکیه(هیواد)۲ ترکیه(مرغه، چي په پښتو کي ورته فیل مرغ)وایي. د دوی هدف هیواد وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخاطب کړ "چټیات مه وایه". رینالډي ورته وویل "چټیات نه وایم. ما یوازي د معلوماتو د زیاتوالي له امله پوښتنه وکړل. ګرانه نشه دي کړم. چا نشه کړم؟" جګړن وویل" ما نشه کړې، ځکه له تا سره مینه لرم او ځکه چي امریکا هم په جګړه کي ورګډه شول". ما ورته وویل "هو". رینالډي وویل "ته خو سبا له خیره د دې ځای څخه ځې". ما ورته وویل "هو. له دې ښاره له خیره ځم، خو روم ته نه، بلکي وه میلان ته". جګړن وویل "وه میلان، کریستال پالاس، کووا، کامپاري بیفي، ګالریا دې ټولو ځایو ته ولاړ شه. ته ډیر بختور یې". ما ورته وویل "ګران ایټالیا هوټل ته هم ځم. هلته به زه له جورج څخه پیسې په پور واخلم". رینالډي وویل "سکالا ته هم ولاړ شه ". رینالډي ته مي وویل "هره شپه، به سکالا ته ځم". جګړن وویل "دومره پیسې نشته، چي هره شپه سکالا ته ولاړ شې".

دوی ته می وویل"د هغه ځای ټکټونه ډیر ګران دي. زه به زما د نیکه له خوا رالیږل شوې، حواله له بانکه راوباسم". "څه شي راباسې؟" ما ورته وویل"حواله. نیکه به مي یا پیسې راکوي یا به زندان ته ځم. زما د حوالې کارونه ښاغلی کننګهم کوي. که ریښتیا درته ووایم، زه خپل ژوند د حوالو په وسیله کوم. ایا یو نیکه خپل هغه هیوادپال لمسی، چي د ایټالیا د بقا لپاره جنګیږي، بندي کولای شي؟" رینالډي وویل"ژوندی دي وي، امریکایي ګریبالډي!" ما ورغبرګه کړل "حواله دي ژوندۍ وي!" جګړن وویل "شورماشور بند دئ. څو ځلي یې غوښتنه راڅخه وکړل، چي ورو ورو خبرې وکړو. په هرصورت، ته ریښتیا هم سبا ځې؟" رینالډي یې په جواب کي وویل"زه درته وایم! دی امریکایي روغتون ته ځي. هغه هم ښکلو نرسانو ته!" جګړن وویل" هو، هو، زه خبر یم چي ته امریکایې روغتون ته ځې. که څوک غواړي چي خپله ږیره غټه کي پروا نه لري. ښاغلې ته ولي ږیره نه پریږدې؟" ما ورته وویل "ضد ګاز ماسک بیا نه شم اغوستلای". جګړن زه مخاطب کړم "ولي نه. هرڅه ورسره کیدای شي. یوځلي خو مي په ماسک کي قی هم وهلی". رینالډي وویل"په لوړ اواز خبرې مه کوه. موږ ټول پوهیږو چي ته یو وخت په جبهه کي وې. اوه، ته ډیر ښه کوچنی یې، اوه، که ته ولاړې، زه به څه کوم؟" جګړن وویل"نور نو، موږ ته رخصت راکړه، ځکه ورو ورو احساساتو ته ورداخلیږو. غوږ شه تا ته مي یو زیری راوړئ! ستا بریتانوی ملګرې. په یاد دي شول؟ هغه ستا انګلیسی ملګرې، چي ته به یې هر ماښام لیدو ته ورتلې. هغه هم میلان ته ځي. هغه له یوې بلي ملګرې سره یو ځای امریکایي روغتون ته ځي. تراوسه لا امریکایي نرسانې نه دي رارسیدلي. ما نن د دوی له مشر سره خبرې وکړې، په دغه جبهه کي د دوی د نرسانو شمیر زیات دی، ځکه یې نو یو شمیر هلته واستول. څنګه شو دا خبر دي خوښ شو؟ ډیر ښه که څنګه؟ ته له بریتانوی نجلۍ سره یوه ستر ښار ته ځې. هلته به ماحول ټوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه ناکه وي. اخ، زه ولي نه زخمي کیدم؟" ما ورته وویل "کیدای شي ته هم زخمي شې." جګړن وویل "د تګ وخت دی. اجازه راکړه. څېښناک مو وکړ، غالمغال مو وکړ او فریډریکو مو هم وځوراوه." ما ورته وویل "مه ځئ." جګړن "نه موږ باید ولاړ شو. د خدای په امان، ښه بخت ولرې". دوی ته مي وویل "په مخه مو ښه. په مخه مو ښه. په مخه مو ښه". ریناالډي ما ته وویل"په میلان کي ډېر و خت مه تېروه. بیرته ژر راشه." ریناالډي له خپل عادت سره سم ښکل کړم "اوه، څنګه د لایسول بوی دي ځي. د خدای په امان. د خدای په امان". جګړن پر اوږه وټکولم. دوی د ګوتو پر سرونو رهي شول او له کوټې ووتل. ځانته مي پام شو، شخت نشه وم، خو ډیر ژر بیده شوم.

سبا سهار وختي د میلان په لور رهي شوو او اته څلوېښت ساعته وروسته ورسیدو. چنداني سفر نه وو. په مسترې کي اورګاډي ښه ډیر وخت تم شول. کوچنیان به راتلل او تر سوریانو به یې دننه راکتل. همالته مي یو کوچنی په یو بوتل کوګناک پسي ولیږه، خو هغه بیرته خالي لاس راستون شو، ویل یې یوازې ګراپا شته. د ګراپا د راوړو مي ورته وویل، کله چي بیرته راغلی، پاته پیسې مي وه هغه ته ورکړې. ځان او ګاوندی مي نشه کړ او بیا بیده شوم، تر وایسینزا پوري بیده وم. کله چي راپاڅیدم ستومانه غوندي وم. خو ډیر داسي کسان هم ول، چي حالت یې تر ما خراب وو. له خوب نه چي راپاڅیدم، له ډیري تندې څخه مي طاقت نه کیده. له پټلۍ سره ولاړ عسکر ته مي چي همدلته نژدې ګرځېده د اوبو راوړلو وویل. هغه ولاړ او شیبه وروسته له اوبو سره راستون شو. زما څنګته نفر جورجیتي، چي هغه هم نشه وو راپاڅید، اوبه مي ورکړې، خو ده د څیښلو پر ځای پر ملا توی کړې او بیرته بیده شو. کوم عسکر چي اوبه یې راوړي وې زما څخه یې انعامي پیسې قبولی نه کړې او لا دا چي یو ښه اوبه نارنج یې هم راته راکړ. نارنج مي زبېښه، تلوف مي یې توف کول او هغه عسکر ته مي، چي له یوې باربرې ډبې سره پورته کښته کېده، کتل. شیبه وروسته اورګاډي وخوځېدل او بیا رهي شوو.

دیارلسم فصل

سبا سهار وختي میلان ته ورسیدو او په منډیې کي یې کښته کړو. وروسته د امریکایي روغتون په امبولانس کي روغتون ته ورغلم. په امبولانس کي په تذکیره کي پروت وم او نه پوهیدم چي د ښار له کومي برخې څخه تیریږو، خو کله چي له امبولانس څخه راکښته شوم، بازار غوندي یو ځای وو. همالته نژدې یوه ساقي خانه خلاصه وه، چي یوه نجلۍ یې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

جارو کولو بوخته وه. مامورین د واټو په ابپاشۍ اخته ول او د ګهیځ بوی ترې راته. تذکیره یې لاندي پر مځکه کښېښول، دننه ولاړل او له هاخوا له یوه چوکیدار سره چي خړ بریتونه، د چوکیدارۍ خولۍ یې پر سر او لستوڼي لرونکي کالي یې اغوستي ول، راغلل. تذکیره په لفټ کي نه ځایېدل، نو په مینځ کي یې مشوره وکړل چي ما له تذکیرې پورته کړي او په لفټ کي مي لوړ یوسي او که مي د زینو له لارې د تذکیرې سره، لوړ وخېژوي. د دوی خبرو ته مي غوږ وو، فیصله یې پر دې شول، چي ما به په لفټ کي پورته کوي.

ما ورته وویل "کرار، احتیاط کوئ".

لفټ تنګ وو، پښه مي هم کات وه او بد درد یې کاوه.

ما ورته وویل"زما پښې سیده کړئ".

"نه شي کیدای ښاغلی بریدمنه. ځای تنګ دی". کوم سړي چي دغه جواب یې راکړ، هغه پر ماباندي لاسونه راچاپیره کړي ول او ما د ده پر غاړه باندي لاسونه نیولي وه. د ده ساه، چي پر ما به راتلل د سرو شرابو او هوږې بوی به ترې راته.

یوه بل وویل "ارام اوسه".

"د سپي بچیه، څوک نه دی ارام".

"وایم ارام اوسه". پښو ته ولاړ سړي دا خبره بیا تکرار کړل.

د لفټ دروازې، ته مي کتل چي بنده شول. خادم د څلورم پوړ بټن وواهه او روان شو. خادم اندېښمن ښکارېده. او لفټ هم ورو ورو روان وو.

له هغه سړي څخه، مي چي د خولې یې د هوږې بوی تلی پوښتنه وکړل "درونډ یم؟"

ده وویل "نه". پر تندي یې خولې راایله وې او د ډیرې ستړیا له امله یې خرهارۍ کیده. لفټ همداسي لوړ ولاړ او بیا ودرید. هغه سړي چي زه یې له پښو نیولی وم دروازه خلاصه کړل او ووت. موږ هم وه برنډې ته ور ووتو. دلته مي ګڼې دروازې، چي ژړ دستګیرونه یې درلودل، ولیدې. د دروازې زنګ مو وواهه، خو چا جواب رانه کړ. ګړی وروسته چوپړوال په زینو کي راپورته شو او راغلی.

تذکیره والاو پوښتنه ځیني وکړل "دوی چیري دي؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوپړوال "خبر نه یم، کیدای شي لاندي بیده وي".

"ورشه یو څوک راوله".

چوپړوال لمړی زنګ وواهه، دروازه پسي وروټکول. بیا یې دروازه خلاصه کړل او دننه ورننوت. دی له هاخوا له یوې عینکې بوډۍ سره راستون شو. وریښتان یې ایله او نیمه راځوړند وه. د نرسي کالي یې په تن وه.

نرسه "زه نه پوهیږم، زما ایټالوي نه ده زده".

ما ورته وویل "زه په انګلیسي پوهیږم، دوی غواړي ما همدلته یو ځای پرېږدي".

"روغتون لا تراوسه د ناروغانو قبلولو لپاره نه دی اماده. د ناروغانو راتګ ته مو تراوسه هیڅ ترتیبات نه دي نیولي".

وریښتانو ته یې پاس اړخ ته ټک ورکړ او ما ته یې له نژدې راوکتل.

ما ورته وویل "اوس یو ځای وروښیه، چې ما هلته پرېباسي".

"ما ته ځای نه دی معلوم. تاسي بیخي نابېره راغلاست. زه تاسي ته دلته اجازه نه شم درکولای".

ما ورته وویل "هره کوټه چي وي". د چوپړوال په لور مي مخ وروګرځاوه او په ایټالوې کي مي ورته وویل "ورشه، یوه تشه کوټه ولټوه".

چوپړوال "کوټې ټولي تشي دي، تاسي لمړنی ناروغ یاست". خولۍ یې له سره ایسته کړل، په لاس کي یې ونیول او نرسې ته یې وکتل.

"د خدای لپاره اوس مي په یوه کوټه کي بستر کړئ". په لفټ کي مي پښه کات شوي وه، درد یې اوس راپورته شو. خادم پر دروازه ورننوت، په ده پسي د خړو وریښتانو لرونکې میرمن ورغلل. چوپړوال په بیړه راستون شو "په ما پسي راځئ". له یوه اوږده دهلېز څخه له تیریدو وروسته یې وه یوې پنجره بندې کوټې ته چي نوې جوړه شوې وه، وردننه کړم. له پرتو فرنیچرو څخه داسي بوی راته لکه تازه چي جوړ شوي وي. په کوټه کي یو غټ کټ او یوه غټه هنداره لرونکې الماری پرته وه. زه یې پر کټ باندي څملولم.

میرمنې وویل "روجایانې نه شم رااخیستلای، ټولي یې قلف کړي دي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ته مي څه ونه ویل، چوپړوال ته مي وویل "زما په لاندني بټن لرونکي جیب کي پیسې شته راوايې باسه." چوپړوال پیسې راوايستې. دواړه تذکيره والا د کټ وه څنګته خولۍ په لاس ولاړ ول". دوی دواړو ته پنځه پنځه لیرې ورکړه. خپله هم پنځه لیرې واخله، اسناد مي په جیب کي دي، هغه نرسې ته ورکړه."

تذکيره والاو له سلامۍ وروسته مننه وکړل.

ما ورته وویل "په مخه مو ښه، ډېره زياته مننه." له بيا سلامۍ کولو سره ووتل.

نرسې ته مي وویل "اسناد مي هغه دي. زما حالت او د زړې درملنې په اړه ټول معلومات پکښې واضح شوي". دې اسناد راپورته کړل او د عینکو له شا څخه يې ورته وکتل. درې پيچلي کاغذان وو. میرمنې وویل "زما په دې سر نه خلاصیږي. په دې څه وکړم؟ زما ایټالوې نه ده زده او بله خبره دا چي زه د ډاکټر د لارښوونې پرته هيڅ نه شم کولای". له دې ویلو سره په ژړا شول. په لاس کي نیولي اسناد يې خپل مخکني جیب کي کښېښوول. په ژړا کي يې پوښتنه را څخه وکړل. "ته امریکايي يې؟"

"هو. زما اسناد له کټ سره پر مېز باندي پرېږده". کوټه تیاره او هوا يخه وه. په کټ کي له څملاستو سره مي هنداره لیدلای شوای خو هغه څه چي منعکسول يې هغه مي نه لیدل. چوپړوال له کټ سره په څنګ کي ولاړ وو، نرم او مهربان انسان ښکاریده.

ما ورته وویل "ته تلای شې." نرسې ته مي وویل "ته هم تلای شې. ستا نوم څه دی؟"

"مس واکر".

"مس واکر تاسي تلای شئ. زه بیدېږم".

په کوټه کي يوازي وم او هوا يخه وه. دغه ځای له روغتون سره چنداني شباهت نه لاره. توشکه ښه محکمه او پسته وه ښه په ارامه پکښې وغځیدم. پر له پسې مي يو څو ژورې ساه ګانې واخیستې او خوشاله وم، چي د پښې درد مي ورو ورو کمیږي. ګړی وروسته تږی شوم، د اوبو راغوښتو په نیت مي د کټ پر ژۍ باندي نښتی زنګ وواهه، خو څوک رابښکاره نه شو. اوبه مي ونه څیښلې همداسي تږی بیده شوم.

له راپاڅیدو سره مي شاوخوا وکتل. له خلاصو کړکیو څخه لمر دننه کوټې ته راته. لویه الماری، تش تور دېوالونه او دوې چوکیانې مي لیدې. په خیرن بنداژ کي تړلې پښه مي شخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړه وه. احتیاط مي کاوه چي وه نه ښوري. تږی وم، بیا مي لاس د زنګ تر بټنه ورساوه او زنګ مي وواهه. د دروازې د خلاصېدو ږغ مي واورېد، چي ورته ومي کتل یوه نرسه ولاړه وه. ځوانه او ښکلې ښکارېدل.

دې ته مي وویل "سهار په خیر".

"ستا يې هم سهار په خیر". دا يې وویل او د کټ په لور راتېره شول "تراوسه لا ډاکټر نه دی رارسېدلی. ډاکټر (لېک کومو) ته تللی. موږ د ناروغانو راتګ ته تمه نه درلودل. په هر صورت، په تا څه شوي؟"

" زه په لینګیو، پښو او پر سر باندي زخمي شوی یم".

"ستاسي نوم څه دی؟"

"هنري. فریډریکوهنري".

"اوس به تاسي ولمبول شئ. خو تر څو چي ډاکټر راځي موږ ستا په زخمو او پټیو باندي کوم څه نه شو کولای".

"مس بارکلي همدلته ده؟"

"نه، دلته په دې نامه څوک نشته".

"زه چي کله دلته راغلم یوې ښځې ژړل، هغه څوک وه؟"

نرسې وخندل "هغه مس واکر وه. د شپې نوکري وه، اوس بیده ده. تاسي بیخي نابېره راغلاست".

د خبرو په جریان کي مي د بنداژ پرته کالي وکښل. پاک او صاف شوم. ډېر خوشحاله شوم چي ولمبېدم. سر مي هم په بنداژ تړلی وو، خو یوازي یې هغه برخه راپرېولل چي لوڅه وه.

"چیري زخمي شوې؟"

"د پلاوا په شمال، ایسونزو کي".

"دا پلاوا بیا په کوم ښار کي ده؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"په شمالي ګوريزيا کي ".

پوه شوم چي يوځاى هم نه دى ورمعلوم.

"درد ډير په تکليف کړي؟"

"نه. اوس ډير نه".

ترماميتر يې په خوله کي راکښېښود.

ما ورته وويل "ايټالويان يې تر بازو لاندي ږدي".

"خبرې مه کوه".

ترماميتر يې چي راوکيښ، ورته ويې کتل او بيا يې سر وخوځاوه.

ما ورته وويل "د بدن تودوخه مي څومره ده؟"

"ضرور نه ده، چي پوه شې".

"راته ووايه، زما د معلوماتو لپاره".

"عادي ده".

"تراوسه مي تبه نه ده شوې. پښې مي له زړو اوسپنو ډکې دي".

"مطلب دي څه دى؟"

"پښې مي د توغندۍ د ټوټو، له زړو ميخونو، پيچو او نورو شيانو څخه ډکي دي".

سر يې وښوراوه او مسکۍ شول.

"که دي په بدن کي يوه پرزه هم واي، التهاب يي کاوه چي ورسره تبه هم منځته راتلل".

ما ورته وويل "سمه ده. وبه ګورو چي څه شي ترې راوزي".

دا له کوټې ووتل او له سهارنۍ بوډۍ نرسې سره بيرته راستانه شول. په دواړو يي کټ منظم کړ البته ما ته يې کوم تکليف رانه کړ. دغه طريقه يې راته په زړه پوري ښکاره شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ددې ځای مسول څوک دی؟"

"آغلې وان کمپن".

"دلته څومره نرسانې شته؟"

"یوازي مور. دوې".

"نور څوک نه راځي؟"

"ځیني پر لاره دي، رابه شي".

"څه وخت رارسیږي؟"

"خبره نه یم. ته اوس ناروغ یې، خو بیا هم یوه پلنده پوښتنې کوې".

ما ورته وویل "زه ناروغ نه یم. زخمي یم".

د دوی دنده پایته ورسیدل. پر یوه پسته روجایي باندي پرېوتم او بله پسته روجایي مي پرځان واچول. مس واکر ووتل او له هاخوا له یوه پایجامه لرونکي جانکټ سره راستنه شول. په ما یې واغوستل ورسره مي ځان ډیر نفیس او پټ احساس کړ.

ما ورته وویل "تاسي خو زما ډېره ښه پالنه کوی". نرسې چي نوم یې مس ګیج وو، په زوره وخندل. پوښتنه مي ترې وکړل "یو ګیلاس اوبه څیښلای شم؟"

"ولي نه. شیبه وروسته به ناشته هم وکړې".

"زه ناشته نه کوم. که تکلیف نه وي کړکۍ خلاصې کړئ". د کړکۍ تر خلاصیدو وړاندي دننه په کوټه کي تیاره وه. خو د کړکۍ له خلاصیدو سره یوڅه روښنایي شول. د کړکۍ دباندي له برنډې ورهاخوا د کورونو کاشي شوي بامونه او دودکښان ښکاریدل. وه کاشي شوي بامونو ته مي وکتل، په اسمان کي مي سپینه وریځ ولیدل.

" تاسي د نورو نرسانو د راتګ په اړه معلومات لری؟"

"ولي؟ مور. ستا سمه پالنه نه کوو؟"

"نه زما هدف دا نه وو. تاسي ډیر ښه یاست".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"کموډ خو نه استعمالوې؟"

"امتحان يې ښه دی".

دوی له ما سره کموډ ته په ورختو کې مرسته وکړل، خو ګټه يې ونه کړل. شيبه وروسته بيرته پرېوتم او له خلاصو دروازو څخه مې وه برنډې ته کتل.

"ډاکټر به څه وخت راشي؟"

"هر وخت چې راورسېد. موږ هڅه کوو، چې لېک کومو ته ټيلفون وکړو".

"دلته بل ډاکټر نشته؟"

"دی د همدې روغتون يوازينی ډاکټر دی".

مس ګيج د اوبو يو منګی او يو ګيلاس له ځان سره راوړ. درې ګيلاسه اوبه مې وڅښلې. دوی هم بيرته ولاړې. څو شيبې تر کړکۍ دباندې په منظره باندې بوخت وم، په همدې حالت کې د خوب يوه ابېنمه راغله او بيده شوم. غرمه مې يو څه ډوډۍ وخوړل. ماپښين وو، چې د روغتون مسؤله، ميس وان کمپن مې ليدو ته راغلل. زموږ دواړو يو له بل څخه ښه رانغلل. کمپن يوه کوتاه قده، پاکيزه او په عين حال کې يوه بدګمانه ميرمن وه، خو پر خپله دې دنده ډيره جوړه وه. له ما څخه يې ګڼې پوښتنې وکړې. د دې له خبرو او اوضاع څخه داسې راته معلومه شول، چې له ايټالويانو سره زما په يوځای کيدو خوښه نه شول.

له دې مې وپوښتل "له خوړو سره شراب څښلای شم؟"

"د ډاکټر په اجازه کولای شې".

"يعني د ډاکټر تر راتلو پورې يې نه شم څښلای؟"

"بلکل همداسې ده".

"تاسې پلان لرئ چې تر هغو منتظر شی، تر څو ډاکټر په خپله خوښه راشي؟"

"موږ په هغه پسې وه لېک کومو ته ټليفون کړی".

دا ولاړل او مس ګيج بيرته راستنه شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هغه وروسته چي يو ماهرانه کار يې راته وکړ، له ما يې وپوښتل "له آغلې وان کمپن سره ولې دومره رډ شوې؟"

"ما نه غوښتل چي داسي څه وکړم، خو دا ډيره مغروره وه".

"په هرصورت، هغې ويل چي تاسي بداخلاقه ياست".

"زه بداخلاقه نه يم. البته روغتون بېله ډاکټره څه معنی لري؟"

"هغه پر لار دی. په هغه پسي يې وه لېک کومو ته ټليفون کړی".

"هغه هلته څه کوې؟ لمبيږي؟"

"نه. هغه هلته کلينيک لري".

"يو بل ډاکټر ولې نه راولئ؟"

"چپ چپ. غلی اوسه. او هغه به ډير ژر راستون شي".

په چوپړوال پسي مي يو نفر وليږه، کله چي راغلی په ايټالوي کي مي ورته وويل "يو بوتل بير، يو بوتل شراب او تازه اخبارونه راوړه". دی ولاړ او ګړی وروسته يې بوتلان په اخبارو کي پيچلي راوړل. په کوټه کي يې بوتلان له اخبارو راوايستل. چوپړوال ته مي وويل "کيلی دلته ما ته راکړه، شراب او بير تر کټ لاندي کښېږده". دوی له کوټې ووتل او زه په کوټه کي يوازي پاتې شوم. په کټ کي پروت وم، اخبارونه مي مخي ته ونيول او ګړی مي ولوستل. د جبهې اړوند خبرونه او د وژل شوو افسرانو نومونه مي ولوستل. بيا مي د بير په بوتل پسي لاس وروغځاوه، راپورته مي کړ، پر سينه مي کښېښود او په غوړپ غوړپ مي ځيني څښل. د بوتل يخې ښېښې زما پر سينه ارغړې ارغړې تغمې جوړې کړې. دباندي ورو ورو تياره کېدل. د کړکۍ له لارې مي د کورو د بامو له پاسه الوتونکو توتکيانو او شوپرکانو ته کتل او بير مي څښل. مس ګېج کوټې ته راننوتل او په يوه ګيلاس کي يې اګ نوګ[17] رواړل. د دې له راتګ سره مي د بير بوتل تر کټ لاندي کښېښود.

راته ويې ويل "آغلې وان کمپن يو څه شري[18] هم درته راليږلي. ته بايد له هغې سره دغه ډول رډ وه نه اوسې. هغه اوس سپين سرې ده. د په خوا په شان حوصله نه لري، بله دا چي

---

[17] اګ نوګ يو ډول خوږې شيدې دي، چي هګۍ يې هم ورسره ګډي کړي وي، په لويديځو ممالکو کي کاريږي

[18] يو ډول قوي اسپانوی مشروب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روغتون درونند پیټی هم ورپه غاړه دی. مس واکر هم اوس دومره سپین سرې شوې، چي هیڅ کار نه شي کولای".

ما يې په جواب کي وويل"هغه ډيره ستره ميرمن ده. زه يې ډير منندوی يم".

"زه اوس بيرته ځم او ستا مابښامنۍ به درته راوړم".

ما ورته وويل "سمه ده، خو زه چنداني وږی نه يم".

دا ولاړل له هاخو له يوه پتنوس سره راغلل. پتنوس يې له کټ سره نژدې پر مېز باندي راته کښېښود. له دې څخه مي مننه وکړل او له خوړو څخه مي يو څو ګولۍ وخوړې. شيبه وروسته تيارې ښار په خپلو منګولو کي ونيو او د لټون څراغانو رڼاګانې له ورايه ښکاريدې. همدې رڼاګانو ته مي کتل او وروسته خوب وړی وم. ډير درونند خوب وړی وم، يوازې يو ځلي په خولو کي غرق او بيريدلی راپاڅيدم، خو هڅه مي وکړل چي خوبونه هېر کړم. سهار ښه وختي راپاڅيدم، د چرګانو اذانونه مي واورېدل او بيا تر رڼا کيدو پوري ويښ پاته شوم. خسته شوم او له رڼا کيدو سره يو ځلي بيا خوب وړی وم.

څوارلسم فصل

کله چي راپاڅيدم لمر کوټه نيولې وه. فکر مي وکړ چي بيرته جبهې ته تللی يم. په کټ کي اوږد اوږد وغځېدم، پښې مي څړيکه وکړل، هغې ته چي مي وکتل په هماغه خيرن بنداژ کي لا تړلې وه، پوه شوم چي په روغتون کي يم. د زنګ په بټن پسې مي لاس وروغځاوه او زنګ مي وواهه. د زنګ اواز په دهلېز کي انګازه وکړل. ګړی وروسته مي د پلاستيکي چمپلانو اواز تر غوږو شو، مس ګېج وه. د لمر په روښنايې کي لږ څه عمر خوړلې او سيينه ښکاريدل.

ګيج "سهار په خير. شپه په خير شول؟"

"هو. مننه. سلمان مي په کار وو، کولای شې چي رايې ولې؟"

"زه دي ليدو ته راغلم، خو ته بيده وې. له تا سره مي دغه ومونډل. په کټ کي ورسره بيده وې".

(c) ketabton.com: The Digital Library

د الماریٔ دروازه يي خلاصه کړل او د شرابو بوتل راوايست. هغه تقريبا تش وو. "تر کټ لاندي بل بوتل هم پروت وو، هغه مي هم دلته اينبی دی. ما ته به دي ويلي وای، چي يو ګيلاس مي درته راوړی وای".

"له بيرې مي تا ته نه شوای ويلای".

"په ګډه به مو څښلي وای".

"ته ډېره مهربانه يې."

ګيج "په يوازي سر څښل يې تا ته ښه نه دي. په راتلونکي کي احتياط کوه".

"سمه".

بيا يې وويل "ستاسي ملګرې، مس بارکلي راغلي ده".

"ريښتيا؟!"

"هو، خو زما خوښه نه شول".

"خوښه به دي شي، ډيره خوش طبعه ده".

سر يې وښوراوه او وې ويل "زه يې پر ښه والي ډاډه يم. لږ پر دا يوه اړخ کرېدای شې؟ ډير ښه. تر سهارنۍ پوري به تيار شې". په يوه ټوټه ټوکر، صابون او تودو اوبو يې پريولم "اوړې پورته کړه. ډير ښه".

"له ناشتې وړاندي سلمان راتلای شي؟"

"زه به چوپړوال پسي وليږم". ولاړل او شيبه وروسته راستنه شول "په سلمان پسي مي سړی وليږه". دا يې وويل او په لاس کي نيولی ټوکر يې بيا په اوبو کي لاهو کړ.

چوپړوال له سلمان سره يوځای راستون شو. تقريباً پنځوس کلن ښکاريده. بريتونه يې پاس اړخ ته تاو کړي ول. د ميس ګېج وظيفه نوره خلاصه شول او ووتل. سلمان مخ رالوند کړ، وروسته يې چاړه پسي راسمه کړل او ږيره يې راوخرول. سلمان تريو تندی او غلی سړی وو.

پوښتنه مي ځيني وکړل "حالات څنګه دي؟ کوم نوی خبر درسره شته؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ده څه شي خبر؟"

"هر خبر چي وي. په ښار کي څه کيسې دي".

په جواب کي يې وويل"حالات جګړه ايز دي. د دښمن غوړونه هر ځای وي".

پاس مي ده ته وکتل. بيا يې وويل "مهرباني وکړه سر دي مه سره ښوروه". دی په خپل کار بوخت وو "معلومات نه شم درکولای".

پوښتنه مي ځني وکړل "په تا څه شوي؟"

"زه ايټالوی يم. له دښمن سره مي خبرې کول نه دي خوښ".

دی مي خپل کار ته پرېښود. که دی ليونی وای، نو چي هر څومره ژر بې د چړې له تيغه وتلای ښه وو. يو ځلي مي هڅه وکړل، چي څيرې ته يې ښه په دقت وګورم."احتياط کوه، چاړه تيره ده".

د کار له خلاصيدو سره مي يې مزد ورکړ. نيمه ليره مي هم د انعام په توګه ورکړل. سکې يې بيرته راواپس کړې.

"زه يې نه اخلم. که څه هم په جبهه کي نه يم، خو ايټالوی يم".

"ځه ورک شه!"

ويې ويل "ستاسو په اجازه". خپل سامانونه يې راټول کړل او له کوټې ووت. د تګ پر وخت يې پنځه واړه سکې له ما سره نژدې پر مېز کښېښودې. د زنګ بټن مي کښېکاږه. ميس ګېج رانوتل. "که زحمت نه وي، چوپړوال يو ځلي ما ته راوليږئ".

"سمه ده".

چوپړوال کوټې ته راننوت. کوښښ يې کاوه، چي خپله خندا پټه کړي.

"سلمان خو به ليونی نه وو؟"

"نه. ښاغلې، ستا او د ده تر مينځ سوءتفاهم راغلی وو، هغه فکر کاوه، چي ته اتريشی يې".

ما وويل "اوه!"

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چوپړوال له واکه ووتل او په خندا شو "ها، ها، ها! سلمان بيخي ساده وو. که دي محض ښور خوړلی وای نو ـــ". خپله ګوته يې پر ستوني باندي راتېره کړل.

"ها، ها، ها". هڅه يې کول، چي خندا راکنټرول کړي "کله چي مي ورته وويل چي تاسي اتريشی نه ياست نو، ها، ها،ها".

په پسخند مي ده ته وويل "ها، ها، ها! که يې زما غاړه راپرې کړې واي، نو څومره به دي خندلي وای؟ ها، ها، ها".

"نه ښاغلي. نه. نه. له اتريشيانو څخه بيخي ډارېدلی وو. ها، ها، ها".

ده ته مي وويل "ها، ها، ها! له مخي مي ورک شه!"

ووت، خو په دهلېز کي يې اوس هم خندل. په دهلېز کي مي د يو چا د پښو کړپهار واورېد. سترګې مي دروازې ته سيخي کړې. کاترين بارکلي وه.

کټ ته ته راتېره شول.

کاترين "سلام". تازه، ځوانه او د پخوا په نسبت ښکلې ښکاريدل. فکر مي وکړ چي داسي ښکلا مي له وړاندې ليدلي نه وه.

"سلام". په محض ليدو پرې مين شوم. دنني حالاتو مي ټول متغاير شول. د دروازې لور ته يې وکتل، څوک نه وو. بيا د کټ پر څنډه کښېنستل، راخمه شول او ښکل يې کړم. دا هم ښکل شول، ما يې د زړه درزا محسوسول.

ورته ومي ويل "ګرانې. ښه وشول چي راغلې".

"راتګ مي هم له ستونزو خالي نه وو. البته دلته پاتېدل مي هم کيدای شي له ستونزو خالي نه وي".

"ته بايد همدلته پاتې شې. ډيره ښه يې". په دې پسي مجنون وم. هيڅ يقين مي نه کاوه، چي زما په خوا کي دي ولاړه وي.

"نه، ته لا تراوسه ښه نه يې".

"زه ښه يم. راشه".

"نه، ته لاتراوسه روغ شوی نه يې".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دا اوس ته څه وایې؟ زه رک روغ یم".

"مینه راسره لرې؟"

"په ریښتیا مینه درسره لرم. زه درپسي مجنون وم".

" د زړه وه دربا ته وګوره".

"زه د زړه په کیسه کي نه یم. زه درسره مینه لرم. په تا پسي لیونی وم".

"ته ریښتیا مینه راسره لرې؟"

"خبرې مه کوه. کاترین مهرباني وکړه".

"سمه ده، خو یوه شیبه".

"سهي ده. د کوټې دروازه بنده کړه".

"نه. داسي نه شي کیدای".

"پریږده یې. خواهش کوم".

کاترین پر څنګ چوکۍ باندي راته کښېنستل. د دهلېز لور، ته دروازه خلاصه وه. وحشت هم له پخوا څخه کم شوی وو، زه هم اوس تر پخوا ښه شوی وم.

بیا یې پوښتنه راڅخه وکړل " اوس دي زما پر مینه یقین راغلی؟"

"اوه، ولي نه. ته باید همدلته پاتې شې. دوی تا له ما نه ګردسره نه شي بېلولائ. زه ستا په مینه کي لیونی یم."

"له احتیاطه باید کار واخلو، په تېره بیا زما و ستا تر مینځ راشه درشه باید پټه وي".

"په شپه کي به سره وینو".

"په هرصورت، باید محتاط واوسو. په تیره بیا د نورو خلکو په مخ کي".

"سمه ده".

"باید همداسي وي. ته ډیر ښه یې. ته له ما سره مینه لرې. همداسي نه ده؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"داسې څه بيا مه وايه، ته يې په معنې نه پوهيږې".

"زه به احتياط کوم. نور نه غواړم چي يو څه وکړم. زه بايد نوره ولاړه شم".

"بيرته بيا ژر راشه".

"هر وخت چي فارغه شوم، راځم".

"په مخه دې ښه".

"د خداي په امان ګرانه".

ووتل. خدای پوهيږي، ما نه غوښتل د مينې په جال کې يې ځان راګير کړم. له هيڅ چا سره مې د مينې کولو هوډ نه وو. خو خداي پاک پوهيږي چي اخر د مينې په جال کې راګښېوتم او د ميلان په يوه روغتون کې يوازې پر کټ غځېدلی پروت وم. او ډول ډول خيالات مې په دماغ کې اخوا دېخوا کيدل. او په اخره کې ميس ګيج راننوتل.

ګيج "ډاکټر پر لار دی. له لېک کومو څخه يې ټيلفون راوکړ".

"څه وخت راځي؟"

"نن غرمه له خيره".

پنځلسم فصل

تر غرمې پورې کومه خاصه پېښه ونه شول. ډاکټر ډنګر، غلی او کوچنی سړی وو. د ده له خبرو څخه معلومېدل، چي له جګړې څخه تر پزې راغلی. څو اوسپنيزې ټوټې يې زما له ورنو څخه په ډيره نفيسه او خاصه بې ميلې وه ايستلې. د زخم د تسکين لپاره يې يو ډول محلي درمل چي "سنو" يې بلل، کارول. له دې سره به عضله يخی شول او تر څو چي به يې په پروب، انبور او يا چاړه د يخي ناحيې تر پايه نه وه تللې، درد به يې نه کاوه. ناروغ ته بې هوښه شوې ناحيه ډير ژر ورمعلوميدل. شيبه وروسته د ډاکټر نفيسه تګلاره پايته ورسيدل او ويې ويل د ايکسرې معاينه ښه ده. داسې ښکاريده، لکه له خپلو هڅو څخه چي راضي نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اکسرې معاینه یې په اوسپیډل مګوري[19]راته وکړل. د اکسرې ډاکټر یو چالاک، پوه او په عین حال کي زړه راښکونکی وو. دا معاینه داسي کیدل، چي ناروغ به اوږې پورته کولي داسي چي د ماشین له لاري هغه غټ بهرني اجسام کوم چي د ده په بدن کي دي، ووینې. کوم عکسونه یې چي له ما نه اخیستي ول، وروسته یې راپسي رالیږل. ډاکټر راته وویل چي د ده په جیبي کتابچه کي زما خپل نوم، غوند او ځیني خاطره یې جملې ولیکم. زما په بدن کي موجود بهرني اجسام یې پست، ناوړه او وحشي وبلل. اتریشیان بي غیرته. ما څو نفره اتریشیان ووژل؟ یو مي هم نه وو وژلی. خو د ده د خوشالۍ لپاره مي ورته وویل بیخي ډېر اتریشیان مي د مرګ غیږې ته ورواستول. له ما سره میس ګیج هم راغلې وه. ډاکټر لاسونه پرې راچاپیره کړل او وې ویل له (کلیوپاترا) څخه هم ښکلې ده. د دې په دې خبره سر خلاص شو ؟ کلیوپاترا د مصر پخوانۍ ملکه وه. ریښتیا هم دا ښکلې وه. شیبه وروسته په امبولانس کي وه وړوکي روغتون ته راستانه شوو او له ډېر پورته کښته کیدو وروسته یو ځلي بیا پر هماغه پخواني کټ و بستره وغځېدم. عکسونه یې د هماغي ورځي له غرمې وروسته راولیږل. ډاکټر له ما سره ژمنه کړې وه، چي عکسونه به غرمه رالیږي او خپله ژمنه یې پر ځای کړل. عکسونه په سرو پاکټو کي ول او کاترین بارکلي راښکاره کړل. موږ دواړو په ګډه عکسونه رڼا ته وکتل.

ویې ویل "دادي راسته پښه ده". بیا یې عکس په پاکټ بیرته کښېښود "دا دي چپه پښه ده".

"عکسونه هلته کښېږده او دلته راشه".

"نه. زه یوازي تا ته د عکسونو د ښوولو لپاره راغلم".

کاترین بهر ولاړل. زه پر خپل کټ پروت وم. له غرمې وروسته هوا ګرمه شول. په کټ کي له ډېرې پروتي څخه بیخي خسته شوی وم. چوپړوال مي راوغوښت او ورته ومي ویل چي بازار کي دي هر څومره اخبارونه لاس ته درغلل، ټول له ځان سره راوړه.

د ده له راستنېدا وړاندي درې ډاکټران راغلل. په دې ځای کي مي دې خبرې ته پام شو، چي کله یو ډاکټر په یوه قضیه کي پاتې راشي، نو له خپل سیال نه مشوره اخلي. یو ډاکټر چي د اپنډکس عملیات په سمه توګه نه شي کولای، هغه یو داسي ډاکټر درته توصیه کړي چي هغه ان د تانسلونو عملیات لا په سهي ډول نه شي اجراکولای. دغه درې ډاکټران همداسي ول.

---

[19] دا د ایټالیا په میلان ښار کي یو لرغونی او تاریخي روغتون دی، چي تراوسه فعالیت کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روغتون ډاکټر پخپلو نفیسو لاسو ما ته اشاره وکړل او وې ویل "دغه دی، هغه ځوان."

قدبلنده او ږیره لرونکي ډاکټر وویل "تاسي څنګه یاست؟" دریم ډاکټر چي د اکسرې عکسونه یې په سره پاکټ کي رااخیستي ول، پر خپل ځای غلی ولاړ وو.

ږیره لرونکي ډاکټر وپوښتل "پټی ځیني ایسته کړي؟"

د روغتون ډاکټر وه میس ګیج ته وویل "هو. نرسي مهرباني وکړئ، د ده له پښي پټئ ایسته کړئ". مس ګیج دا امر عملي کړ. خپلو پښو ته مي وکتل. په ساحوي روغتون کي داسي ښکاریدې لکه یو مړاوی شوی همبرګر. اوس یې پوست نازک شوی وو. د ځنګانه غوښه مي هم سره تللې او بي رنګه شوي وه، خو چرک یې نه وو کړی.

د روغتون ډاکټر وویل "ډېر پاک، افرین".

ږیره لرونکي ډاکټر وویل "ممم". دریم ډاکټر د روغتون د ډاکټر له شا څخه راوکتل.

ږیره لرونکي ډاکټر وویل "که زحمت نه وي، ځنګون ته یې حرکت ورکړئ".

"زه یې نه شم کولای".

ږیره لرونکي ډاکټر وپوښتل "مفصل یې نه ګورو؟" د ده پر لستوڼې باندي له درو ستورو سره یوه پټه هم وه، چي د تورنی نښه وه.

دروغتون ډاکټر وویل "ولي نه". دوو نفرو په بیړه تر پښه ونیولم او را کت یې کړل.

ما ورته وویل "درد کوي".

"نور هم. نور هم. ډاکټره، یو څه نور هم".

ما ورته وویل "بس یې ده. بس یې ده. تر همدې ځایه کتیرې".

تورن وویل "مفصل یې لږ څه بي ځایه شوی دی." سیخ ودرید "ډاکټر صاحب کولای شم چي عکسونه یو ځلي بیا وګورم؟" دریم ډاکټر له عکسو څخه یوه دانه وه ده ته ورکړ "نه د چپې پښي دا یې راکړه".

"همدا د چپې پښي عکس دی، ډاکټر صاحب".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"اوه، ریښتیا هم. ما له یوې بلې زاويې څخه ورته کتل". عکس یې بیرته راوسپاره. بل عکس یې هم تر څو شیبو پورې تر نظر لاندې نیولی وو. په رڼا کې یې وه یوه بهرنی جسم ته، چې ډیر واضح ښکاریده اشاره وکړل "ډاکتره، تاسې یې وینئ؟" عکس ته یې څو شیبې په نېغو سترګو وکتل.

ږیره لرونکي تورن وويل "زه یوه خبره په ډاګه ویلای شم، هغه دا چې د دې درملنه وخت ته اړتیا لري. کیدای شي درملنه یې درې یا هم شپږ میاشتې وخت په بر کې ونیسي".

"همداسې ده. مفصلې مایع باید بیا له سره جوړه شي".

"بلې. وخت ته اړتیا شته. بله خبره دا ده، تر څو چې یو دننی دیوال جوړ نه شي زه وجداناً نه شم کولای، چې دغه ځنګون عملیات کړم".

"ډاکتر صاحب، ستا خبره منم".

پوښتنه مې ترې وکړل "شپږ میاشتې د څه لپاره؟"

"له دې وړاندې چې ځنګون دې، په محفوظ ډول خلاص کړو، اړینه ده چې دننی دیوال بیا ځلې خپل ځان ورغوي".

ما ورته وويل "دا خبره ما ته قابل قبول نه ده".

"ځوانه، پر تا خپل ځنګو ګران دی؟ ته غواړې ستا ځنګون ستا سره وي؟"

ما ورته وويل "یا".

"څه شي؟"

ورته ومې ویل "زما ځنګون پرې کړئ. بیا پلاستیکي پښه کاروم".

"هدف دې څه دی؟ پلاستیکي پښه؟"

د روغتون ډاکتر وويل "دی ټوکې کوي". ډیر په لطیف انداز سره یې پر اوږه باندې وټکولم "دی نه غواړي خپل ځنګون له لاسه ورکړي. دی ډیر زړور ځوان دی. ټاکل شوي، په جګړه کې د زړورتیا د ښوولو په خاطر د زړورتیا مډال هم ورکړي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورن وویل "مبارکي یې درته وایم". زما لاس یې راوښوراوه "زه یوازې د احتیاط له مخې تاسي ته د شپږو میاشتو د انتظار مشوره درکوم. له شپږو میاشتو وروسته به ستاسي عملیات کیږي. که تاسي کوم نظر ولری مهرباني وکړئ".

ما ورته وویل "ډیره زیاته مننه، ستاسو نظر ما ته قابل احترام دی".

تورن ډاکټر خپل لاسي ساعت ته وکتل، بیا یې وویل "موږ ځو له خیره. ښه بخت ولرې".

ما ورته وویل "له تاسو ټولو یوه نړۍ مننه". له دریم ډاکټر سره مي هم خدای په امانی وکړ. دوی درې واړه له کوټې نه ووتل.

وروږ غ مي کړل "مس ګیج!" دا بیرته راستنه شول."یو ځلي خو د روغتون ډاکټر راغواړئ".

د روغتون ډاکټر ګړی وروسته کوټې ته راننوت. خولی په لاس له کټ سره نژدې راته ودرېد. ډاکټر "ستا زه په کار وم؟"

"هو. زه د عملیاتو لپاره شپږ میاشتې انتظار نه شم کولای. اوه، زما خدایه! ډاکټره ته خپله تراوسه شپږ میاشتې په کټ کي پرېوتی یې؟"

"ته به هروخت په کټ کي نه یې. له هر څه نه وړاندي لمرینه درملنه اړینه ده. له لمریني درملنې وروسته لکړه هم کارولای شې".

"یعني تر شپږ میاشتني ځنډ وروسته به زما عملیات کیږي؟"

"همدا یې ښه لار ده. بله دا چي ستا په بدن کي موجود بهرني اجسام باید یو دیوال تشکیل کړي او له هغه وروسته د لیګامینټ جوړیدل هم اړین دي".

"زه به شپږ میاشتې په کټ کي پروت یم؟!"

"همدا یې تر ټولو خوندي او محفوظه طریقه ده".

"دا تورن څوک وو؟"

"هغه د میلان تر ټولو تکړه جراح دی".

"دی تورن دی، که څنګه؟"

"هو، البته دی یو تکړه جراح هم دی".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“زه نه غواړم چي پښه مي د يوه تورن له امله له لاسه ورکړم. که دی ريښتيا هم دومره تکړه وای، دی به اوس جګړن وای، زه پوهيږم چي تورن څه شي دی”.

“خو يوه خبره شته، د هغه پر لياقت سترګې نه شي پټيدای. زه خپله تر نورو جراحانو، چي پيژنم يې، د ده وه نظر ته تر جيح ورکوم”.

“ته يو بل جراح پيژنې؟”

“هو. که ستا خوښه وي، زه به شخصاً د ډاکټر (واليرا) نظر هم راواخلم”.

“تاسي له يو بل جراح سره په دې اړه اړيکه نه شی نيولای؟”

“سمه ده. زه به ډاکټر (والنتيني) راوغواړم”.

“دا بيا څوک دی؟”

“ډاکټر والنتيني په اوسپيډل مګوري روغتون کي کار کوي”.

“ډير ښه، مننه. ته پوهيږې ډاکټر صاحب، زه شپږ مياشتي انتظار نه شم کولای”.

“ته به هر وخت په روغتون کي نه يې. له هر څه وړاندي لمرينه درملنه اړينه ده. له هغه نه وروسته سپک تمرينات. او د ديوال له تشکيل سره به ستاسي عمليات هم اجرا شي”.

“په هر حال، شپږ مياشتي انتظار زما تر توان لوړه خبره ده”.

ډاکټر په لاس کي نيولي خولۍ باندي ګوتې راتېرې کړې او مسک شو ”جبهې ته د ستنېدو لپاره مو ډېره بېړه ده”.

“هو”.

“په تا وياړو. تاسي ډير دلاور ياست”. پر کټ باندي راخم شو او ښکل يې کړم ”زه به يو څوک په والنتيني پسي وليږم. تشويش او غصه مه کوه. حوصله کوه”.

ده ته مي وويل “يو ګيلاس څيښاک کوو؟”

“نه. مننه. ما تراوسه شراب نه دي څيښلي”.

“يوازي يو ګيلاس”. په خادم پسي مي زنګ وواهه، چي ګيلاسونه راوړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

“نه مننه، ډاکټران ما ته منتظر دی”.

ورته ومي ویل “په مخه دي ښه”.

“د خدای په امان”.

دوه ساعته وروسته ډاکټر والنټیني راغلی. خورا په بېړه کي وو. بریتونه یې شخ درولي ول. جګړن وو. په رنګ توربخون وو. خندان شخصیت وو.

ډاکټر والنټیني وپوښتلم “څنګه ټپي شوې؟ عکسونه راکړه. هو، هو. همدا دې. د سیرلي په څېر روغ رمټ یې. دغه ښکلې نجلۍ څوک ده؟ ستا انډیواله؟ ما خو همداسي فکر کاوه. بیخي بې ځایه او ناوړه جګړه نه ده؟ دا ځای دي څنګه دی؟ ته ډېر ښه هلک یې. زه به دي تر پخوا لا سم کړم. دغه ځای دي درد کوي؟ هو، خامخا به درد کوي. د دې ډاکټرانو څنګه زړه کیده چي تا ژوبل کړي. ډاکټران دي د کوم درد دوا شول؟ دغه نجلۍ په ایټالوې ګړېدای شي؟ باید زده یې کړي. ډېره ښکلې نجلۍ ده. زه به ایټالوي وروښیم. زه راځم په دغه روغتون کي ځان بستروم. نه، خو ستا د لنګول کارونه مفت درته اجرا کوم. دا په پوهیږي؟ دا به له تا څخه یو ښه هلک جوړ کړي. خاص د دې په څېر. بیخي سم. څه یوه مینه ناکه نجلۍ! له دې څخه وپوښته چي له ما سره ماښامنۍ خوري. نه. زه نه غواړم چي دا له تا څخه بوزم. مننه. ډېره زیاته مننه، اغلې. بس همدومره وه”.

پراوړه یې وټکولم “مننه. ما همدومره غوښتل چي پوه شم، پټۍ ته اړتیا نشته”.

ده ته مي وویل “ډاکټر صاحب، څښاک ته دي زړه نه کیږي؟”

“څښاک؟ ولي نه. په لسګونه ځلي. چیري دی؟”

“په الماری کي. مس بارکلي به بوتل راواخلي”.

“اوه، ډېر اعلی، ستا د روغتیا لپاره. ډېره ښکلې نجلۍ ده. زه به تر دې ښه کوګناک در ته راوړم”. پر خپلو بریتونو یې لاس راتېر کړ.

“عملیات کله کیږي؟”

“سبا سهار له خیره. له عملیاتو څخه مخکي باید ستا معده تشه وي. باید پاک هم یې. زه به کښته له زړې ښځې سره ووینم او ستا په اړه به ځیني لارښووني هم ورته وکړم. تر سبا د خدای په امان. زه به تر دې ښه کوګناک درته راوړم. ته دلته ډېر ښه یې. تر سبا د خدای په

(c) ketabton.com: The Digital Library

امان. ښه خوب وکړه، ځکه زه وختي له خیره ځان رارسوم". په دراوزه کي يې لاس راته وښوراوه. بريتونه يې سيده پاس خوا ته شخ درولي ول. پر څېره يې اوس هم مسکا خپره وه. پر لستوڼي يې يوه خانه وه، په هغه کی بيا يو ستوری وو چي د ده پر جګړنی رتبه يې دلالت کاوه.

شپاړسم فصل

په هغه شپه د هغې دروازې له لارې چي برندې ته ورخلاصېدل، يو شوپرک کوټې ته دننه راغلی او الوتنې يې شروع کړې. د همدې دروازې څخه مو د ښار پر بامونو د شپې د تيارې سيل کاوه. په کوټه کي تاريکه وه، يوازي د ښار له رڼاګانو څخه لږ لږ رڼا دننه کوټې راتلل. شوپرک دننه په کوټه کي له کومي بيرې پرته، د دباندي په څېر خپل ښکار کاوه. زه په کټ کي پروت وم او ده ته مي کتل، خو فکر نه کوم چي ده دي موږ ليدلي وو، ځکه موږ بيخي ساکن پراته وو. شوپرک چي له کوټې ووت پر آسمان باندي مي د لټون څراغانو رڼاګاني وليدې، ګړی وروسته روښنايي ورکه شول او بيا تياره شول. بهر نری شمال چليده، پر څنګلوري بام باندي د هوايي مدافع پرسونل يو له بل سره خبرې کولې. موږ يې خبرې لږ لږ اورېدې. هوا يخه وه، دوی خپلي برساتی پر ځان ټينګي راتاو کړي وې. په شپه کي د يو چا د راتګ بيره په زړه کي راسره وه، خو کاترين ډاډ راکړی وو، چي ټول بيده دي. يو ځلي ماښام چي کله راپاڅيدم، دا مي ونه ليدل، البته په دهلېز کي مي د دې د پښو کړپهاری واورېد چي راروانه وه. له راتلو سره يې دروازه خلاصه کړل او ويې ويل چي څوک نه شته. ټول بيده دي. کاترين د آغلې وان کمپن وه کوټې ته هم غوږ نيولي وو، د هغې خرهاری يې هم اوريدلی وو. له ځان سره يې ميوه هم راوړې وه، هغه مو په ګډه وخوړل. ترې هم وو، نو ورموت مو راواخيستل. په عين حال کي کاترين دا يادونه هم راته وکړل، چي سهار ته مي معده بايد تشه وي، ځکه سهار زما عمليات کېدل. تر رڼا کيدو وړاندي خوب راباندي غالب شو. څنګه چي راپاڅېدم، کاترين مي ونه ليدل. خو وروسته چي بيا کله راستنه شول، له وړاندي تازه او ښکلې ښکاريدل. ترماميټر يې په خوله کي راکښېښود. لمر هم ورو، ورو په راپورته کيدو وو، نری وږم چليده او په دې سهار وختي کي له څنګلورې بام څخه د توپچيانو د قهوې بويان راتلل.

کاترين "زړه می غواړي چي د قدم وهلو لپاره دباندي ووزو، که مو يوه ويلچير وموندل زه به ټيله درکړم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "زه به په چوکۍ کې ښنکه سپور شم؟"

"یوه لاره به ورته وسنجوو".

"دباندي به پارک ته ووزو. همالته به ناشته هم وکړو". له خلاصې دروازې څخه مې دهلېز ته وکتل.

کاترین "تر ټولو اړین کار اوس زما لپاره دادی، چې تا ستا ملګري والنټینې ته اماده کړم".

ما ورته وویل "زما کوپړۍ راته وايي، چې دی تکړه ډاکټر دی".

"هومره چې ستا خوښ دی، زما نه دی خوښ. خو کیدای شي ښه ډاکټر وي".

"مهرباني وکړئ دلته راشئ".

"نه، ښه شپه نه وه؟"

"نن به بیا د شپې نوکري نه يې؟"

"کیدای شي یم، خو فکر نه کوم چې دلته دي زما راتګ ته اړتیا وي".

"زه تا ته اړتیا لرم".

"نه کومه اړتیا نشته. ته تراوسه عملیات شوی نه يې او بله دا چې ته تراوسه په دې نه يې خبر چې څه به پېښ شي؟"

"په لنډو کې به دې سر درخلاص کړم، زه به تر عملیاتو وروسته بشپړ روغ شم".

"نه، ته به بیا ناروغ شې او بیا به نو زه هیڅ نه شم کولای".

"بیا به د بیا سره ګورو، ته اوس دلته راشه".

"نه. زه باید اوس چارټ بشپړ کړم او تا د عملیاتو لپاره تیار کړم".

"که راستنه نه شوې، نو دا به په دې معني وي، چې ته له ما سره مینه نه لرې".

ښکل يې کړم "ته ډیر بې عقل هلک يې، ستا د بدن تودوخه تل عادي وي. ډیر ښه حرارت لرې."

ما ورته وویل "ته ډیره ښکلې یې".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“اوه، نه. ستا د بدن حرارت په ډېره ښه اندازه دی او زه په دې ویاړم”.

“کیدای شي، همدا بدني حرارت ارثي شي”.

“کیدای شي، زموږ د کوچنیانو د بدن حرارت ډېر لوړ وي”.

“والنټیني ته باید کوم تیاری ونیول شي؟”

“کار لږ دی، خو اسان هم نه دی”.

“پر تا مي دا تکلیف نه پېرزو کیږي”.

“داسي مه وایه. زه نه غواړم چي یو بل څوک تا ته ان لاس لا هم دروړې. زه ډېره بدمغزه یم. که چیرې دوی داسي وکړي زه به ډېره په قهر شم”.

“فرګوسن هم؟”

“په خاص ډول فرګوسن، ګیج او هغه بله، څه نومیږې؟”

“واکر؟”

“هو، هماغه. اوس په روغتون کي د نرسانو شمېر زیات دی، که نور ناروغان رانه شي، شونتیا شته؛ چي ما له دې ځایه یو بل ځای ته تبدیله کړي. في الحال دلته څلور نرسانې شته”.

“کیدای شي ناروغان راشي. او بله خبره دا، چي د دومره ستر روغتون لپاره خو ګڼې نرسانې په کار دي”.

“امید لرم، چي ناروغان به راشي. په هرصورت، که یې زه له دغه ځای څخه ولیږلم نو؟ که نور ناروغان رانه شي، د دې شونیتا شته، چي ما واستوي”.

“که خبره وه دې ځایته ورسیدل، بیا خو نو یوځای ځو”.

“بې عقلي مه کوه. ته تراوسه د تګ نه یې. خو ګرانه ته ژر جوړ شه، بیا به له خیره یوځای ولاړ شو”.

“ له هغه وروسته به څه کیږي؟”

“کیدای شي، جګړه ختمه شي. جګړه خو به نو هم تل تر تله نه وي”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "زه به ژر له خیره روغ شم. والنیتیني مي علاج راکوي".

"ستا درملنه به ولي نه کوي، دا دومره لوی بریتونه يې د څه لپاره پرې ایښي. او مهمه خبره ګرانه، کله چي دي عملیاتوي، زما و ستا پرته د یوه بل څه په اړه فکر وکړه، ځکه کله چي څوک بیهوښه شي بیا اپلتې ځیني ویل کیږي".

"نو بیا باید د څه شي په اړه فکر وکړم؟"

"له موږ څخه پرته بل د هرڅه په اړه. د خپلو ملګرو په اړه. ان د یوې ملګرې په اړه دي هم".

ما ورته وویل "نه".

"نو بیا دعاوې کوه. دعاوې به ډیره فایده درته وکړي".

"شاید هیڅ خبرې ونه کړم".

"ډیر ښه، ډیری خلک خبرې نه کوي".

"نو سمه ده، له خیره زه به له خبرو سره خدای په امانۍ وکړم".

"ګرانه، ځان ستاینه مه کوه. لطفاً ځان ستاینه مه کوه. ته دومره ښه يې، چي ځان ستاینې ته هیڅ اړتیا نه لرې".

"زه به یوه کلمه خبره هم ونه کړم".

"بیا ځان ستاینه! ما درته وویل، چي ځان ستاینې ته هیڅ اړتیا نه لرې. کله چي دوی تا ته د ژورې ساه اخیستو امر وکړي، ته سمدستي په دعاوو، بیتونو او یا هم په یو بل څه باندي پیل وکړه. بیا به نه کومه ستونزه وي، نه سرخوږۍ او زه به په تا ویاړم. په هرصورت زه په تا په هر حالت کي ویاړم. ستا د بدن حرارت ډیر ښه دی. او ستا خوب هم د هغه ماشوم په څېر دی، چي د بیدیدو پر مهال بالښت په غیږ کي نیسي، بیدیږي او په فکرو کي وي. ستا په فکرو کي زه یم که یوه بله نجلۍ؟ که یوه ښکلې ایتالوۍ نجلۍ؟"

"زما په فکرو کي ته يې."

"هو، البته زه یم. اوه، مینه درسره لرم، او والنټیني به د ښې علاج هم درته وکړي. او زه په دې هم خوشحاله یم، چي ستا عملیات به ونه وینم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“او ته به نن بیا د شپې نوکري يې”.

“هو، خو ته تشویش مه کوه”.

“ته تم شه او ورته ګوره”.

“ ګوره ګرانه، ته اوس بشپړ پاک او صاف شوې. اوس داراته ووایه، له ما پرته دي بل له چا سره مینه کړې؟”

“ما تراوسه له هیڅ چا سره مینه نه ده کړې”.

“ان له ما سره هم؟”

“زما مینه، ته يې”.

“ریښتیا ووایه، بل دي له چا سره مینه کړې؟”

“له تا پرته مي له بل چا سره مینه نه ده کړې”.

“له څو نفرو سره.... هغه څه شي ورته وایاست؟...پاتې شوي يې؟”

“له هیڅ چا سره”.

“ته ما ته درواغ وایې”.

“همدا ریښتیا دي”.

“سمه ده، ته خپلو دروا‌غو ته ادامه ورکړه. زما همداسې خوښه ده. په هرصورت دارته ووایه، هغوی ښکلې وې؟”

“تر اوسه له هیڅ چاسره نه یم پاتې شوی”.

“ښه سمه ده. داراته ووایه چی هغوی ډیر دلچسپې وي؟”

“زما نه په دې شیانو سر خلاصیږي او نه پرې پوهیږم”.

“ته یوازي زما ملکیت يې او دا د لمر په څېر یو ښکاره حقیقت دی. وایم، ته زما يې. که تا له دې وړاندي له یو بل چا سره مینه کول، زه يې په کیسه کي نه یم. زه له هغو څخه نه ډاریږم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د هغوی په اړه ما ته کوم څه مه وایه. کله چي یو نارینه له یوې ښځې سره پاتې شي، د پیسو خبره څه ډول سره خلاصوي؟"

"زه نو، څه په خبر یم."

"یا. ته پوهېږې. هغه نجلۍ ورته وايي چي زه مینه درسره لرم؟ راته ووایه، زه غواړم چي پوه شم".

"هو، په هغه صورت کي که ځیني وغوښتل شې."

"ایا دی ورته وايي چي مینه درسره لرم؟ راته ووایه. دا ډیره مهم خبره ده."

"هو، که سړی وغواړي، بیا ورته وايي".

"نارینه ورته وايي، چي مینه درسره لرم؟ خامخا راته ووایه."

"که يې زړه وغوښت، خود يې ورته وايي".

"تا خو به تراوسه چا ته نه وي ویلي؟ ریښتیا ووایه".

" نه".

"ته ما ته ریښتیا نه وایې. ریښتیا راته ووایه".

درواغ مي ورته وویل "زما خبره ومنه."

کاترین وویل "زه پوهیدم، زه پوهیدم چي تا چا ته نه دي ویلي. مینه درسره لرم".

بهر د بامو له پاسه او د کلیسا پر منارو باندي لمر ښکارېده. اوس لاندي باندي پاک وم او ډاکټر ته منتظر وم.

کاترین "ښه نو خبره داسې ده؟ دا ښځه د نارینه په اشاره نڅیږي".

"نه. هر وخت بیا داسي نه وي".

"خو زه به تل همدا وایم. زه به ستا په خوښه خبرې کوم ستا په خوښه به کارونه کوم، بیا به ته هیڅکله د بلي ښځي غوښتونکی نه یې، که څنګه؟" په خوښۍ سره يې راته وکتل "زما کړني او ګفتار به ټول ستا په خوښه وي. هغه مهال به نو بیا زه ستا د زړه په ګټلو بریالۍ شم، که څنګه؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

“هو، ته به بریالۍ شې”.

دې راته وویل “اوس ستا لپاره څه کولای شم؟”

“دلته راشه”.

“ورته وګوره، زه هر هغه څه کوم چې ته وایې”.

“ته ډېره ښه یې”.

“زه بیرېږم چې لا تراوسه به ښه نه یم”.

“نه. ته ډېره ښه یې”.

“ستا خوښه زما خوښه ده. په موږ کې زه او ته نشته. یوازې هغه څه چې ته یې غواړې”.

“ زما مینه یې”.

“ زه ښه یم. همداسې نه ده؟ ته خو به اوس د بلې میرمنې هیله نه لرې. که څنګه؟”

“نه”.

“ اوس دې ولیدل؟ زه ښه یم. هر څه چې ته وایې کوم یې”.

اولسم فصل

له عملیاتو څخه وروسته، چې کله راپاڅېدم بې حاله نه وم. څوک نه بې حاله کیږي. یوازې خفه کیږي. دا خفه کېدل له مرګ سره توپیر لري. دغه خفه کېدل او بېهوښه کېدل یوازې یوه کیمیاوي عملیه ده، کله چې څوک بېهوښه شي، په هیڅ شي یې سر نه خلاصیږي. داسې وي لکه مست او نشه. د کټ په اخره کې پر پرتو د ریګو پر بوجیو مې سترګې ولګیدې، چې له دیوال څخه پر راوتلو پایپونو باندې یې ایښې وې. شیبه وروسته مس ګیج راغلل او زما د صحت په اړه یې پوښتنه راڅخه وکړل ”څنګه یې؟”

“ښه یم، شکر”.

“د ځنګانه عملیات دې بیخي خوندور وه”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"عملياتو څومره وخت ونيو؟"

"دوه نيم ساعته".

"ما خو به اپلتې نه يې ويلي؟"

"نه يوه خبره دي هم ونه کړل او اوس هم خبرې مه کوه. غلی اوسه".

وضعيت مي چنداني ښه نه وو. کاترين سهي وه. خو ما ته دا مهمه نه وه، چي څوک د شپې نوکري دی.

روغتون ته يې درې نور ناروغان هم راوستل. يو وچ کلک هلک، چي ملاريا او د جورجيا وو، د سره صليب لخوا دلته راوستل شو. يو بل بيا ډنګری هلک وو، چي د نيويارک څخه يې راوستی وو، ښه هلک وو. دی هم ملاريا او هم ژړی وو او يو بل ښکلی هلک راسره وو. ده هڅه کول، چي له يوې تيرې مرمۍ څخه يو فيوز راوکاږي او د يادګار په ډول يې له ځان سره يوسي. دا يوه تيره ټوټه وه په سر کي يې يوه خولۍ درلودل چي اتريشيانو به په غرو کي ترې کار اخيست. پر مځکې د راايله کيدو سره جوخت به چاوديدل.

کاترين په لږ وخت کي د ټولو نرسانو په زړو کي ځای ونيو. لامل يې دا وو چي دې به بېله کوم محدوديت څخه شپنۍ دنده يا هم نوکريوالې کول. کاترين به ډيری وختونه په ملاريا د اخته ناروغانو سره وه. هغه هلک چي د خولۍ د خلاصولو په هڅه کي وو زموږ ملګری وو. په شپه کي به يې يوازي هغه وخت زنګ واهه چي ډير به ضرور شو. د کار په جريان کي به موږ سره يو ځای وو. کاترين له ما سره او ما له کاترين سره بېحده مينه لرل. ډيری وختونه به د ورځې په جريان کي بيده وم، خو که به ويښ وم، نو به مو د فرګوسن په لاس يو بل ته ليکونه ليږل. هغه ښه نجلۍ وه. هيڅکله د دې په اړه په شي خبر نه شوو، ماسيوا له دي چي يو ورور يې په ۵۲واحد کي او بل يې هم په عراق کي دنده لري. پر دې کاترين ډيره ګرانه وه.

يو ځلي مي ورته وويل "فرګي، زموږ واده ته راځې؟"

"ستاسي واده به هيڅکله ونه شي".

"نه. زموږ واده به خامخا کيږي".

"نه. زه خو داسي فکر نه کوم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ولي يې نه کوو؟”

“وړاندي تر دې، چي يو له بل سره واده وکړئ، ستاسي تر منځ به ټکر رامنځته شي”.

“زموږ ترمنځ به هيڅ ټکر رامنځته نه شي”.

“تر اوسه خو لا وخت شته”.

“نه، هيڅ ټکر به رامنځته نه شي”.

“نو بيا به مړ شې. ټکر يا مرګ. او دا هغه کار دی چي خلګ يې کوي. واده نه کوي”.

لاس مي يې لاس ته ورنژدې کړ. وې ويل ”لاس مه راوړه، زه نه ژاړم. کيدای شي چي ستاسي دوو کار جوړ شي، خو ګوره کاترين په ستونزو کي ونه غورځوې. که دي دا په کوم مصيبت يا هم ستونزو سره مخ کړل، بيا دي نو خير نشته”.

“زه به يې هيڅکله په ساړه باد لا ونه وهم”.

“سمه ده. وړاندي به ګورو. هيله لرم، چي کومه ستونزه به نه رامنځته کيږي. ته ښه ژوند لرې”.

“موږ په ګډه ښه ژوند لرو”.

“نو بيا يو له بل سره جګړې مه کوئ او دا په مصيبت کي مه غورځوه”.

“سمه ده”.

”په همدې هيله يم. زه نه غواړم چي دا د دې جګړې له جګړه مارو سره وه اوسي”.

“فرګي، ته ډيره ښه يې”.

“نه، نه يم. زما چاپلوسې نه خوښيږي. پښه دي اوس څنګه ده؟”

“ښه ده”.

“سر دي څنګه دی؟” پر تندي يې ګوتې راتېرې کړې. سر مي داسي وو لکه پښه چي بيده وي، ورته ومي ويل ”سر مي نه په تکليفوي”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

“هغه ضربه چي تا پر سر خوړلې وه شونې وه، چي ستا اعصابو ته يې سخته صدمه رسولې وای. تا نه په تکليفوي؟”

“نه”.

“ځوانه، ته ډير نېکمرغه يې، ليک دي ليکلی؟ زه کښته ځم”.

ورته ومي ويل “واخله، دغه دی”.

“کاترين ته ووايه، چي تر يو وخته له نوکرېوالی څخه لاس واخلي. د ډېرو کارو له لاسه بيخي ستړې وي”.

“سمه ده، زه به ورته ووايم”.

“زه خپله غواړم، چي د شپې نوکريوالي وکړم، خو دا مي نه پرېږدي. هغه نورې نرساني د دې په دغه کار خورا خوشاله دي. ته کيدای شي دې ته لږ شان استراحت ورکړې”.

دې ته مي وويل “سمه ده”.

فرګوسن “آغلې وان کمپن ستا په اړه ويل، چي دی هر وخت څاښتي خوب کوي”.

“څه پروا لري، بيا دي ووايي”.

“که ته يو څو شپې هغې ته د هوسايې ووايې، ډېر به ښه وي”.

“زه خپله غواړم، دا ارام وکړي”.

“زما خو ستا په خبره باور نه کيږي، بيا هم که دي دا کار وکړ زه به ډيره درڅخه خوشحاله شم”.

“له خيره همداسي به وشي”.

“باور مي نه کيږي”. ليکونه يې له ځان سره واخيستل او بهر ولاړه. زنګ مي وواهه شيبه وروسته مس ګيج دننه راغلل “څه خبره ده؟”

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ما ویل یو څه خبرې به سره وکړو. آ ښه که آغلې بارکلي د یوڅه وخت لپاره شپنۍ نوکریوالي پرېږدي نو څه به وشي؟ د ډېري نوکریوالۍ له لاسه بیخي ستړې وي. علت یې څه دی، چې تر ډیره ویښه پاتیږي؟”

مس ګیج لمړی ما ته وکتل او بیا یې وویل ”ته زما ملګری یې. د دغه ډول خبرو اړتیا نه لرې”.

“هدف دي څه دی؟”

“ځان مه اچوه. همدا خبره دي ما ته کول؟”

“ورموت څیښې؟”

“سمه ده. خو له هغه وروسته باید ولاړه شم”. له الماری څخه یې بوتل راواخیست او له ګیلاس سره یوځای راغلل.

ما ورته وویل “ګیلاس ته واخله. زه یې په بوتل کې څیښم”.

مس ګیج “ستا د صحت په خاطر”.

“آغلې وان کمپن زما د ځاښتي خوب په اړه څه ویلي ول؟”

“یوازې یې یوه یادونه وکړل. دا تا یو خاص مریض ګڼې”.

“مخ دي یې پرته شي”.

مس ګیج ” کمپن بده ښځه نه ده. له یوې خوا زړه او د دماغ له خوا پاته او بل له تا یې له لمړي سر څخه ښه نه راتلل”.

“زه یې په کیسه کې نه یم”.

“په هرصورت، زما خوښه ده. زه دي ملګرې یم او دا خبره په ذهن کې کښېنوه”.

“ته ډیره ښه یې”.

“مننه. زه پوهیږم، ستا په نظر ښه څوک دی؟ خو زه دي ملګرې یم. پښه دې څنګه ده؟”

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ښه ده".

"زه به یو څه یخي اوبه راوړم، پرې توی یې کړه. لاندي به خامخا کا کوي. دباندي هوا ګرمه ده".

"ته ډیره ښه یې".

"زه به دغه دریګو بوجی سره سمي کړم". پر کټ راخم شول "زه دي ملګرې یم".

"خبر یم".

"نه، ته نه یې خبر، خو یوه ورځ به خامخا خبر شې".

کاترین د درو شپو لپاره له شپنی دندې څخه رخصت شول. خو له درې ورځنی رخصتی وروسته بیرته راغلل. زموږ. بیا ځلي لیدل داسي ول، لکه دوه د ډیر وخت مسافر چي تر ښه ډېر بېلوالي وروسته بیا سره ویني.

اتلسم فصل

په دوبي کي مو ښه ساعت تېر شو. کله چي د دباندي تګ جوګه شوم، یوه ورځ په بګی کي پارک ته ولاړو. د هماغې بګی تصویر مي تراوسه په ذهن کي شته. آس ځوړند سر ورو ورو روان وو. د بګی په مخکني سیټ کي ګاډیوان، چي تازه پالش شوې خولۍ یې پر سر وه، ناست وو. زه او کاترین څنګ پر څنګ د شا په سیټ کي ناست وو او په یوه بله خیالي نړۍ کي ګرځېدو. وروسته چي بیا کله پر لګړو د تګ شوم، ماښام ماښام به وه (بیفي) یا هم(ګران ایټالیا) ته د ماښامنی خوړلو لپاره تلو او د هوټل په برنډه کي، په آزاده فضا کي به پر یوه مېز چاپېره ناست وو. د هوټل چوپړوالان به د خپلو مېلمنو په پالنه اخته ول. بل اړخ ته بیا نوي مېلمانه راتلل او زړو میلمنو به ځای خالي کاوه. د مېزو له پاسه روښانه شمعې پرتې وي او د مېز پر سر به یې سایه اچولې وه. څو ورځې وروسته مو پرېکړه وکړه، چي زموږ. لپاره(ګران ایټالیا) هوټل وړ دی. د دې هوټل د خادمانو مشر، جورج به موږ. ته وختي لا یو مېز راخوندي کړی وو. دی ښه ځوان وو. ده ته به مو وویل، څه چي ستا زړه وي، هغه د ماښامنی لپاره راوړه او خپله به مو په دې تیاره ماښام کي په برنډه کي ګرځېدونکو خلکو او یو بل ته کتل. له یخي څخه د ډک سطل په مینځ کي، به سپین کاپري شربت پراته ول، هغه به مو څیښل. نور ډول ډول او رقم په رقم شربتان مو هم وکتل، لکه فریسا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

باربیرا او ځیني نور. حالات جګړه ایز ول، په هوټل کي ساقي هم نه وو، جورج ته چي به مي کله د شراب راوړلو وویل، له خجالت څخه به یې پر شونډو مسکا خپره شول.

په ورځو کي یوه ورځ جورج مخاطب کړو "ستاسي په اند کله چي یو هیواد داسي شراب جوړ کړي، چي هغه د سرو توتو خوند ولري، نو ایا هغه هیواد شراب جوړونکی شو؟"

کاترین "ولي نه؟ باید تولید یې ډېر عالي وي".

جورج "اغلې! که یې تاسي څیښئ پروا نه لري، خو زه به وه ښاغلي ته یو بوتل مارګو شربت راوړم".

"جورجه، زه به هم هماغه وڅیښم".

"ښاغلې! زه خو وایم تر هغوی تېر شه. ان د سروتوتو خوند هم نه کوي".

کاترین "کیدای شي ښه خوند وکړي. البته که مو په طبعه ولګیدل، ډېر به ښه وي".

جورج "سمه ده زه به یي راوړم. خو کله چي اغلې قانع شول بیرته به یې یوسم".

لکه څنګه چي ده ویل وه، دې شربتو چنداني خوند ونه کړ. ریښتیا هم د سرو توتو خوند یې لا ونه کړ. بیرته مو کیړي راوغوښتل. په شپو کي یوه شپه مفلسه شوو. جورج سل لیرې پور راکړ او وې ویل "ښاغلي، کومه خبره نه ده. ما ته معلومیږي، انسان کله کله مفلسه کیږي. واورئ! هر وخت چي مو پیسې په کار شوې، زه مو په خدمت کي یم".

ډوډۍ چي مو وخوړل، دباندي راووتو په پیاده رو کي رهي شوو. له مېلمستونو او تړلو دوکانو څخه تېر او یوه وړوکي دوکان ته، چي سنډویچونه یې پلورل ودرېدو. ډول ډول سنډویچونه یې درلودل؛ غوښې والا، کاهو والا او ماهي والا. د ګوتې په شان اوږده ول او په برشته ډوډۍ کي به یې نغښتي ول. ماښام چي به کله وږي شوو، بس دوی به مو خوړل. له دوکانه چي راووتو، د کلیسا په مخکي په یوه سرخلاصه بګۍ کي کښېناستو او روغتون ته رهي شوو. بګۍ چي د روغتون دروازې ته راورسیدل، چوپړوال زما سره د مرستې لپاره راغلی. د ګاډیوان مزد مي ورکړ او بیا لوړ په لفټ کي سپاره شوو. کاترین زموږ تر پوړ لاندي کښته شول، په همدې پوړ کي د نرسانو هستوګنځای وو. له لفټ څخه راووتم او پر لکړو باندي د خپلي کوټې په لور رهي شوم. ځیني وختونه به مي جامې وکښلې او په کټ کي به پرېوتم، خو ځیني وختونه به بیا په برنډه کي کښېناستم؛ پښې به مي پر یوه بله چوکۍ تکیه کړې، په آسمان کي الوتونکو توتکیانو ته به مي کتل او کاترین ته به سترګې په لار وم. کله چي به

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل او په وړاندي به مي ودرېده، داسي به مي احساس کړل، لکه له پيريو وروسته چي يې وينم. بيا به زه او دا تالی په لاس تلو، د دروازې شا ته به يا تم شوو يا به سيده ورننوتو؛ البته دا نو بيا په کوټه کي په موجودو ناروغانو پورې مربوطه وه، چي ملګري مو وه که يا؟ کله چي به ټوله کارونه خلاص شول، نو زما د کوټې په برنډه کي به په سرخلاصه فضا کي کښېناستو. وروسته به بسترې ته تلم، کله چي به دوی ټول بيده شول او دا به ډاډه شول، نو به راغلل. د دې په وربښتانو کي لاس وهل مي عادت غوندي ګرځېدلی وو. هر څه به غلي وه. د دې له وربښتانو څخه به مي سنجاقونه يو يو دانه ايسته کول بيا تر اخره دانه پوري؛ بيا به يو ناڅاپه د دې په وربښانو کي پټ شوم داسي لکه په يوه خيمه يا هم ابشار کي.

د دې وربښتان ډېر ښکلي ول. ډېری وختونه به مي لوبې پرې کولې. وربښتان به يې د دروازې له لارې په راتلونکې رڼا کي، پړکېدل. وربښتان يې ان په شپه کي هم ځليدل لکه اوبه، چي سهار وختي له رڼا کيدو وړاندې، ځليږي. خدای ورکړی وجود مي يې په نظر ډېر ښه وه ايسېد. کله چي به مي لمس کړل ورته وبه مي ويل "داسي نرمه يې لکه د پيانو کيلی". زه به يې پر زنه ووهلم وه به يې ويل "داسي لکه د پيانو پر کيليو باندي د ايمري کاغذ".

"زيږه ده؟"

"نه، ګرانه. ټوکې مي کولې".

موږ به په خپلو مينځو کي ويل، په کومه ورځ چي مو يو له بل سره وليدل، په هماغه ورځ مو واده شوی او د خپل واده شپې او ورځې مو شمېرلې. ما ريښتيا هم غوښتل چي واده سره وکړو، خو کاترين به ويل چي که موږ واده وکړو، نو ما به بيرته خپل هيواد ته وليږي. دې به ويل که محض زموږ د واده په مراسمو خبر شول، کيدای شي له ربړو سره مخ شو. موږ تر ايټالوي قانون لاندي واده کاوه، چي په دې برخه کي يې ډېر ښه قوانين درلودل. ما ريښتيا هم غوښتل چي واده وکړو، ځکه د ماشوم د زيږيدو بيره راسره وه؛ خو موږ خپل منځي داسي پتيبلې وه، چي واده مو شوی او دومره يې په انديښنه کي هم نه وو. خو دا چي واده مو سره کړی نه وو فکر کوم چې خوښ وو. ياد مي دي، يوه ورځ مو په دې اړه يو له بل سره بحث کاوه. کاترين وويل "خو ګرانه، د دولت پر ګدۍ ناست واکمنان به مي له تا څخه بېله کړي".

" کيدای شي پر موږ يې زړه وسوځي او داسي ونه کړي".

"زه په ډاډ ويلای شم که چيري دوی په موږ خبر شي، يو له بله به مو بېل کړي او بيا چي جګړه خلاصه نه شي، زما و ستا د وصال خوند نشته".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“رخصتۍ به واخلم او کور ته به درشم”.

“رخصتي به دي دومره نه وي، چي وه سکاټلنډ ته راشې او بيرته ولاړ شې. بېله هغه هم نه غواړم له تا بېله شم. زموږ واده به اوس څه فايده ولري؟ موږ ريښتيا هم واده کړی. نه غواړم چي بيا ځلي واده شم”.

“زه دا هر څه يوازې ستا لپاره وايم”.

“دلته زه او ته نشته. زه ته يم. ما له خپل ځانه مه بېلوه”.

“ما چي ويل نجونې تل د واده په فکر کې وي”.

“همداسي ده، خو ګرانه ما واده کړی. ما له تا سره واده کړی. زه ستا يوه ښه ميرمن نه يم؟”

“بلکل ته مي يوه ښه ميرمن يې”.

“زما مجنونه ته خبر يې؟ ما يو ځلي واده ته انتظار تجربه کړئ!”

“ زه نه غواړم په دې اړه څه واورم”.

“واوره! زه له تا پرته بل څوک نه غواړم او ته بايد په دې خفه نه شي، چي يو بل چا له ما سره مينه کړې وه”.

“کيږم”.

“له مردګانو سره بخل ښه نه دی او دا دی ته اوس هرڅه لرې”.

“زما هدف هغسې نه دی، لکه ته چي وايې، خو د زړو کېسو بيا تازه کول مي نه خوښېږي”.

“بېچاره، خوارکی. زه خبره يم چي تا له څه ډول نجونو سره ژوند تېر کړئ، خو زه ستا پر تېر باندي کومه نيوکه نه لرم”.

“د دولت په پټه واده نه شو کولای؟ له هغه وروسته که په ما يا په تا يو څه وشول، کومه خبره به نه وي”.

“د دولت يا هم کليسا پرته واده نه شو کولای. ګرانه ته زما خبره واوره، موږ واده کړی. که چيري زه پر يوه دين باندي وای بيا ما ته اړينه وه، خو زه اوس مذهب نه لرم”.

“تا ما ته د روحاني مشر انتوني نخښنه رانه کړل؟”

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هغه د بخت لپاره وه. یو بل چا ما ته راکړې وه".

"نو بیا تشویش ولي کوې؟"

"یوازي د فراق په تشویش کي یم. ته زما مذهب یې. زما هرڅه یې".

"سمه ده. بیا نو چي هر وخت تا وویل واده به وکړو".

"ته نه باید داسي خبري وکړې، چي ما د خپلي وفادارۍ ثابتولو ته اړباسې. زه یوه وفاداره میرمن یم او کوم څه چي ته پرې ویاړې او پرې نازیږي، نه باید په هغه وشرمیږې. ته خوشاله نه یې؟ "

ما ورته وویل "مګر ته به ما د یو بل چا په اسره نه پریږدې".

"نه. دغه خیال په فکر کي لا مه راګرځوه. زه به له تا سره د ژوند په هره لوړه ژوره کي یم. اندیښنه مه کوه".

ما یې په جواب کي وویل "سمه ده. البته ما په خپل ژوند کي یو ځلي مینه کړې، هغه هم ستا سره او تا له دې وړاندي له یو بل چا سره هم مینه کړې".

"او په هغه څه وشول؟"

"مړ شو".

"هو، خو که هغه ژوندی وای ما به له تا سره لیدلي نه وای. زه بې وفا نه یم. که څه هم ما ګڼې غلطیانې کړي، خو بې وفا نه یم. زه به تا په خپله وفادارۍ موړ کړم".

"زه په دا نژدې راتلونکي کي کیدای شي وه جبهې ته ولاړ شم".

"تر څو چي زه او ته سره یو ځای یو، په زړه کي اندیښنو ته ځای مه ورکوه. ته متوجه یې؟ زه اوس ډیره خوشاله یم او ښکلی ژوند هم لرو. په ژوند کي له ډیره وخته لالهانده وم او که مي له تاسره لیدلي نه وای، زه به لیونۍ شوې وای، خو اوس خوشاله یو او یو له بل سره مینه کوو. ته هم خوشاله یې همداسې نه ده؟ ایا اوس داسي څه شته چي زه یې کوم او هغه دي ستا ناخوښه وي؟ ایا ستا د راضي کولو لپاره یوڅه کولای شم؟ غواړي چي په وریښتانو مي لوبه وکړي؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

“هو راشه”.

“سمه ده، خو لمړی باید د ناروغانو وه لیدو ته ورشم”.

نولسم فصل

دوبی دغه شان تېر شو. د هغو ورځو څخه مي چنداني خاطرې یاد نه دي پرته له دې، چي ګرمې زیاته وه او د بري خبرونه زیات اوریدل کیدل. صحت مي ډیر ښه وو، پښې مي هم ژر جوړې شوې. یعني د لکړو له کارولو څخه ډیر وخت نه وو تېر شوی چي، وتوانیدم د لرګي په وسیله تګ وکړم. له هغه وروسته یې په اوسپیډل مګوري روغتون کي د ځنګانه د کتولو عملیات راوکړل. درملنه عبارت وه: میخانیکي درملنه، په یوه ښیښه یې جابه کي چي د ماوراالنفش وړانګې هم پکښې وې تودوخه ورکول، مساج او لمبا. مګوري روغتون ته به له غرمې وروسته ورتلم. له دې ځایه تر راوتو وروسته به سیده یو ځلي وه ساقي خانې ته ولاړم، همالته به مي یو څه څیښاک میښاک وکړ او د نړۍ له حالاتو به مي هم ځان خبر کړ. په ښار کي ډیر نه ګرځیدم. بس دا مي خوښه وه، چي له ساقي خانې څخه نېغ د روغتون وه کوټې ته ځان ورسوم. څه چي ماغوښتل هغه د کاترین لیدل وو. پاته وخت چي هر ډول وو، تیریده. ډیری وختونه به سهار او ځیني وختونه به غرمه مهال بیدېدم. ځیني وختونه به آس لوبو ته تلم او بیا به له هغه ځایه ناوخته د میکانوترافۍ درملنې لپاره روغتون ته تلم. یو وخت وخت به مي (امریکایي انګرېز) کلب ته هم سر ورښکاره کاوه. همالته به د کړکۍ پر برابري پر یوه چرمي چوکۍ کښېناستم او مجلې به مي لوستلې. له هغه وروسته چي لکړې مي ایسته کړې، ما او کاترین ته اجازه نه وه، چي په ګډه بهر ولاړ شو او وګرځو، ځکه یوه نرسه هغه هم پرته له کوم سرپرسته له یوه داسي ناروغ سره چي په ښکاره کوم مرستندویه ته اړتیا نه لري، یو ځای ګرځېدا چنداني منطقي نه ښکاریده. ډیری وختونه به غرمه مهال یو له بله بېل وو، خو ماښام که به فرګوسن راسره وه، بیا مو کولای شوای ووزو اوماښامنۍ دباندي په هوټل کي وخورو. آغلې وان کمپن ته مو ویلي وه، چي موږ دواړه ډېر ټینګ ملګري یو. دې هم دا خبره ځکه منلې وه، چي د کاترین پر اوږو یې یوه پلنډه کارونه وربار کړي ول. کمپن په دې عقیده وه چي کاترین له یوې درنې کورنۍ څخه ده. وان کمپن پر کورنې نظام سخته عقیده درلودل، دا خپله هم له یوې درنې کورنۍ څخه وه. په روغتون کي اوس د پخوا په پرتله ګنه ګونه زیاته وه او دا به یې بوخته ساتلې وه. په میلان کي ګرمې زیاته وه. د ملګرو شمیر مي هم ورځ تر بلي ډیریده، خو زما به تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بېره وه، چې د روغتون وه کوټې ته ژر ځان ورسوم. د کارسو په جبهه کې د پرمختګ خبرونه تا و بالا کيدل. له پلاوا څخه ورهاخوا يو ځای چې په کوک مشهوره وو، فتح شوی وو او اوس د باينسيزا دښتې نيولو لپاره عمليات روان ول. په لوېديځه جبهه کې له ډېره وخته جګړه روانه وه، خو چنداني په مزه کې نه ښکارېدل. موږ اوس په جګړه کې ښکېل وو، زما د اټکل له مخې د يوه ستر لښکر تيارول، مجهزول او د بيا د جګړې ډګر ته د هغوی سوقول به يو کال وخت په بر کې ونيسي. دا امکان هم وو، چې راتلونکی کال دې تر دې ناوړه وای. خو دا امکان هم وو، چې حالات دې سم شي. ايټالويانو بې حده پوځيان د جګړې ډګر ته راوړاندې کړې ول، خو دا چې اوس حالات کوم لور ته روان ول، نه پرې پوهيدم. ان که ايټاليانو د باينسيزا ټوله دښته او د سان ګبريل غر هم نيولې وای، ورسره بيا هم د اتريشيانو په اړخ کې زيات غرونه پاتېدل. ما خپله ليدلي ول. اوس هم دنګ او جګ غرونه د اتريشيانو په واک کې وه. په کارسو کې پرمختګ دوام درلود خو همالته بيا د سيند لوخې او ختيينه مځکه، د پوځيانو د پرمختګ خنډ ګرځېده. که ناپليون هم وای اتريشيان به يې په دښته کې تس نس کړی وای، خو په غرونو کې به هيڅکله ورسره جنګيدلی نه وای. لمړی به يې هغوی ته موقع ورکړې وای، چې له غرو څخه لاندې راکښته شي او بيا به يې د جګړې په هوار ډګر کې هغوی تار و مار کړي وای. خو اوس هيڅ چا، په لويديځه جبهه کې څوک نه تس نس کول. شونې وه، چې نور په جګړو کې د بري لفظ له منځه تللی وای . د جګړې د دايمي کيدو شونتيا هم وه. شونې وه، چې دا دې يوه بله سل کلنه جګړه[20] وای.

اخبارونه مې بيرته د مېز پر سر کېښېښول او راووتم. په زينو کې په احتياط سره راکوز شوم او د ويا مانزونې لورې ته رهي شوم. د ګران هوټل په مخکې مې بوډا ميرز وليد، چې له خپلې خانمې سره يوځای له بګۍ څخه راکښته کېده. دوی دواړه د اس ځغلونې له لوبو څخه راستانه شوي وه. خانمه يې د يوه غټ هيکل لرونکې وه. تور ساټن يې اغوستی وو، خو ميرز خپله کوتا قده، بوډا او سپين بريتونه يې پرې ايښي ول. دی به تل لکړه په لاس ګوډ ګوډ روان وو.

خانمې يې ما ته لاس راکړ "څنګه ياست؟ صحت مو څنګه دی؟ " ميرز "سلام".

"لوبې څنګه رواني دي؟"

"ښې دي. تفريح مو وکړل. درې ځلې بريالی شوم".

[20] سل کلنه جګړه يوه اصطلاح ده، چې د فرانسې او انګلستان ترمنځ شوې جنګ ته کارول کيږي، چې له ۱۳۳۷ نه تر ۱۴۵۳پورې يې دوام وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له میرز څخه مي پوښتنه وکړل " تاسي څنګه؟"

"بده نه وه، ما هم یوه وګټل".

د میرز میرمنې وویل "زه هیڅکله د ده په کارو کار نه لرم، دی په دې اړه ما ته هیڅ نه وايي".

میرز وویل "زه ښه کوم". دی ښه صمیمی شخصیت وو "ته باید اوس د هوا خوردنی لپاره دباندي راووزې". د خبرو پر مهال به مخاطب کس داسي فکر کاوه، چې دی ما ته نه ګورې یا یې هم په یو بل چا غلط کړي یې.

ده ته مي وویل "سمه ده له خیره".

د میرز خانمې وویل "که مي له خیره وخت پیداکړ، د پوښتني لپاره دي روغتون ته درځمه. د خپلو اولادو لپاره مي یوڅه اماده ګي هم نیولې. تاسي ټوله زما بچیان یاست. ته ریښتا هم زما ګران بچی یې".

"هغوی به دي په لیدو ډیر خوشاله شي".

"هغوی ټول زما خواږه بچیان دي، ته له هغو څخه یو یې".

ما ورته وویل "نور، نو ما ته اجازه راکړئ".

"زما پر کوچنیانو مي سلامونه وایه. هغوی ته مي ښه ډیر شیان برابر کړي. خوندوره مارسلا او کیک".

ما ورته وویل "تر بیا د خدای په امان. هغوی به دي، په لیدو ډیر خوشحاله شي".

میرز "الله مو مل شه. ګالیریا ته بیا له خیره راشه. همالته خو زموږ مېز درته معلوم دی. هره غرمه همالته یو". پاس په کوڅه کي روان شوم. هوډ مي وکړ، چي په کووا کي د کاترین لپاره یو څه وپیرم. همالته مي یوه خلته چاکلیټ رانیول، څو چي دوکانداري نجلۍ خلته په کاغذ کي پیچل، زه وه بار ته ولاړم. هلته څو نفره بریتانویان او څو پیلوټان ناست ول. فقط مي یو ګیلاس مارتیني وڅیښی. پیسې مي یې ورکړې، د چاکلیټو کڅوړه مي ترې واخیستل او د روغتون په لور رهی شوم. له سکالا ورپورته له څو ملګرو سره مخ شوم. (مرستیال کونسل)، دوه د موسیقۍ زده کونکي او (ایتور موریتي) چي په اصل کي د ایټالیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو، خو په سانفرانسيسکو کې اوسيده. په ايټالوي پوځ کې يې دنده درلودل. له دوی سره مي يو څه ځيښاک وکړ. يو سندرغاړی (رالف سيمونز) وو، چي د اينريکو ډيلکريډو تر مستعار نامه لاندې يې سندرې ويلې. د ده د سندرو طرز مي هيڅکله تجربه نه کړ. خو تل به يې ځان داسي ښوده، لکه ډير کارونه چي په مخ کې ورته پاتي وي. په بدنه چاغ او د پزې په شاوخوا کې چيچک وهلی ښکاريده، د پزې او خولې په شاوخوا کې به داسي معلوميده لکه زکام چي وي. دی له پايسنزا څخه د سندرو ويلو وروسته راستون شوی وو.هلته يې په توسکا ويلو سره خورا شهرت موندلی وو.

وې ويل "تا به تراوسه زما سندرې نه وي اوريدلې؟"

"دلته څه وخت سندرې وايې؟"

"په مني کې وه سکالا ته ځم".

ايټور "شرط ترم چي هلته به تا په چوکيانو وولي، په موډينا کې چي يې دی په چوکيانو باندي وويشت تاسي په خبر شوی؟"

"دا سراسر درواغ دي".

ايټور"دی يې په چوکيانو وويشت. زه خپله همالته وم. ما په خپله شپږ چوکيانې پرې ورخير کړې".

"ځه ورک شه، درواغجنه".

ايټور "د ده سمه ايټالوې نه ده زده. په هرځای کې به يې ښه راغلی په چوکيانو کيږي".

هغه بل سندرغاړي وويل "پايسنزا په شمالي ايټاليا کې د سندرو ويلو لپاره ترټولو ښه ځای دی، زما په خبره باور وکړئ، چي هغه ښه ځای دی." دغه سندرغاړی (ايدګرساندرز) نوميده. د ايډوارډو ګيواني ترمستعار نامه لاندې يې سندرې ويلې.

ايټور "زړه مي غواړي چي هغه صحنه ووينم چي کله تا په چوکيو باندي ولي. ستا خو ايټالوي سندرې نه دي زده".

"دی محض ټمبل دی، د ده د ميزو د غورځولو پرته بل څه نه دي ياد".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایټور "هغوی پوهیږي، چي کله ته سندرې ویل پیل کړې باید څه وکړي. او بیا چي کله امریکا ته ستون شې په سکالا کي به د خپل بریالیتوب خبرونه هر چا ته وایې. د نور څه ویلو موقع به ګرد سره پیدا نه کړې".

سیمونز "زه په اکتوبر کی په سکالا کي سندرې وایم، هغه هم د توسکا".

ایټور وه مرستیال کونسل ته وویل "همالته څو. که څنګه مککه؟ خو د دوی د ساتنې او دفاع لپاره باید یو څوک موجود وي".

مرستیال کونسل وویل "کیدای شي د ده د ساتني لپار د امریکا پوځ راشي. سیمونزه ته بل ګیلاس څښې؟ ساندرزه ته بل ګیلاس څیښې؟"

ساندرز "هو، راډک یې کړه".

ایټورما ته مخ راوګرځاوه "اوریدلي مي دي چي د سپینوزرو مډال درکوي. له څه ډول ستاینلیک سره؟"

"نه پوهیږم، معلومات نه پرې لرم. خو رابه یې کړي".

"اوه، تا ته به مډال درکړي! او له هغه وروسته به د ښار نجونې دا فکر کوي، چي ته یو اتل یې. هغوی به فکر کوي، چي تا په یوازې سره دوه سوه اتریشیان وژلي او یا دي هم یو مورچل د خپلو مټو په زور فتح کړی. پر ما باور وکړئ، زه هم باید د خپلو مډالو لپاره لاس په کار شم".

مرستیال کونسل "ایټوره، تراوسه دي څومره مډالونه ګټلي؟"

سیمونز "مډالونه ټول ده وړي او بله خبره دا چي د جګړې اصلي جرړه همدی دی".

ایټور "زه دوه د برونزو او درې د سپینوزرو مډالونه لرم. خو تراوسه ده یوه مډال هوکړه رارسیدلې".

"نو هغه پاتې یې چیري دي؟"

ایټور"عملیات بریالي نه ول. کله چي عملیات بریالي نه وي ټوله مډالونه بیرته ترې اخلي".

"ایټوره، تراوسه څو ځلي ژوبل شوی یې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"درې ځلي سخت ژوبل شوی یم. درې د زخم لیکي لرم، ورته وګورئ!"

لستونی یې راوښرخاوه. درې نقره یي موازي کربښې پر یوه ټوټه چې تور شالید یې درلود بخې شوي وې. نژدې اته انچه تراوږې لاندې بخې شوي وې.

ایټور ما ته وویل "ته به هم له خیره د یوه ښکلي مډال څښتن شې. زما خبره واوره! مډال درلودل یو بېل خوند لري. درې داني چې ولرې بیا نو یوشی کیږي. ته ژوبل شوې، درې میاشتې په روغتون کې پروت وې او اوس به له خیره د مډال څښتن شې".

مرستیال کونسل "پر کوم ځای ولګېدې؟"

ایټور لستونی رابډ واهه او وې ویل "دلته". ژور او سور ځای یې په نښه کړ."دلته په ورون کې، اوس یې ځکه نه شم دربښکاره کولای چې ګلګل مې په پښو دی. بل دلته په پښه کې. همدا اوس مې پښه کې اضافه هډوکي شته او بوی کوی. هره ورځ کوچنۍ کوچنۍ ټوټې ځیني راباسم، پښه مې هر وخت بوی کوي".

سیمونز "په څه شي ژوبل شوې؟"

"لاسي بم. ډېر ناوړه او خطرناک بمان دي. له پټاوېدو سره یې سمدستې ژوبل کړم. تا لاسي بمان لیدلي؟" له ما څخه یې پوښتنه وکړل.

ما جواب ورکړ "هو".

ایټور "بم غورځونکي بې غیرته ته مې کتل، چې بم یې راباندې راوغورځاوه. له پټاو سره سمدستي یې پر مځکه راغوځار کړم او فکر مې وکړ، چې له نړۍ څخه ولاړم، خو دې د روس زامنو په ما هیڅ ونه کړل او ژوندی پاتې شوم. بم غورځونکی د شیطان زوی مې په بیړه د خپل ټوپک په ډز هغې ته نړۍ ته ورواستاوه. ما به تل له ځان سره ټوپک ګرځاوه، تر څوی هغوی راپوه نه شي، چې زه افسر یم".

سیمونز وپوښتل "هغه څنګه ښکاریده؟"

ایټور"همدا یوه دانه ورسره پاتې وو. خو نه پوهیږم، ولې یې راوغورځاوه. فکر کوم بم غورځولو خوند ورکاوه، یا کیدی شوه، له ریښتوني جګړې سره مخ شوی نه وو. په هرصورت ما هم هغه د سپي زوی د مردک تر خولې تیر کړ".

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیمونز "کله چي دي وويشت، څېره يې څه ډول شول؟"

"ځغله! زه يې بيا په څېرې څه خبر يم. په دا ګېډه کې مي درووېشت. ډارېدم چي که يې پر سر وولم، نښه راڅخه خطا نه شي".

ما پوښتنه ځيني وکړل "څومره وخت کيږي، چي افسر شوی یې؟"

"دوه کاله. زه به له خيره وه تورنی ته ارتقاع وکړم، ستا څومره وخت کيږي چي بريدمن ياست؟"

"دا مي دريم کال دی".

ايټور "ته تورن نه شې کيدای، ځکه ايټالوي ژبه دي بشپړه نه ده زده. ته خبرې پرې کولای شې، خو ليک لوست دې سم نه دی. بله دا چي د تورنۍ لپاره زده کړې اړيني دي. تاسي د امريکا پوځ ته ولي نه ځئ؟"

"زړه خو مي غواړي چي ولاړ شم".

"کاشکي زه تلای شوای. آ ښه مککه، د تورن تنخوا څومره وي؟"

"دقيق نه شم ويلای. خو فکر کوم چي د دوه نيم سوه ډالرو په شاوخوا کي به وي".

"اوه، خدايه! زه به په دوه نيم سوه ډالره څه کوم؟ فريده، څومره چي ژر شوني وي د امريکا پوځ ته ولاړ شه. وروسته بيا معلومات وکړه، چي زه هم کولای شم درشم؟"

"سمه ده".

"زه په ايټالوي کي پوځيانو ته هدايات کولای شم، خو انګليسي به هم ژر زده کړم".

سیمونز "ته به که خدای پاک غوښتل يو لوی جنرال شې".

"نه، زه لا تراوسه د جنرالۍ لياقت نه لرم. جنرال بايد په يوه نړی شيانو پوه وي. ته فکر کوې، چي جګړه يوه لوبه ده. ته د يوه پېرکمشر لياقت لا نه لرې".

سیمونز "شکر خدايه، چي زه خو نه يم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ته صبر شه یو ځلي ستاسو لټانو نوبت راشي. غواړم، چي له تاسو څخه دوه زما په پلټن کي راشئ. مک هم. مککه، زه به له تا څخه خپل چوپړوال جوړ کړم".

مک "ایټوره، ته خو بیخي ستر سړی یې. خو زه ستا پر نظامیتوب بیریږم".

ایټور "زه به د جګړې له پایته رسیدو وړاندي ډګروال شم".

"که ژوندی پاتي شوې، نو به ډګروال شې".

"ما څوک نه شي وژلای". پر لستوني ټومبل شوي ستورو ته یې اشاره وکړل "تاسي پوهیږی چي ما څه کړي؟ هر وخت چي د وژل کیدو خبره کیږي، موږ خپل ستوري لمسوو".

ساندرز "سېمه، درځئ له خیره".

"درځئ".

ما ورته وویل "په مخه مو ښه. زه هم باید ولاړ شم". په بار کي موجود ساعت پنځلس بالا شپږ بجي ښوولې."ایټوره، د خدای په امان".

ایټور "په مخه دي ښه، فریډه. ډیر خوشاله شوم، چي تاسي ته مډال درکوي".

"زه لا تراوسه ډاډه نه یم، چي رابه یې کړي".

"مه ناامیده کیږه، فریډه. زه ډاډه یم، چي تا ته به مډال درکوي".

ما ورته وویل "مننه، ښه وخت ولرې. او ایټوره، له تکالیفو څخه ځان ساته".

"زما په اړه تشویش مه کوه. زه نه څه څیښم او نه هم دېخوا اخوا ګرځم. زه نه پوډري یم او نه هم مرده ګو. پخپل خیر او شر پوهیږم".

ما ورته وویل "کامیابه اوسئ. وه تورنی ته دي د رتبې په جګېدو ډیر خوښ شوم".

"زما تورني په شک کي نه ده. زه به په جګړه کي د ښه کارکردګی له امله تورن شم. ته پوهیږې، درې ستوري له ورغلو تورو او له پاسه یو تاج څه معنی؟ هغه یعني زه".

"بریالي اوسئ".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"تاسي هم. جبهې ته کله ځې؟"

"ډېر ژر".

"سمه ده. بیا به سره ګورو".

"د خدای په امان".

"په مخه مو ښه".

د شا په کوڅه کې چې د روغتون وه څلور لارې ته تلل رهي شوم. ایتور درویشت کلن وو. له خپل تره سره د امریکا په سانفراسیسکو کې اوسیده. تورینو ته د خپل مور و پلار لیدو ته ورغلی وو. دی لا په تورینو کې وو، چې جګړه پیل شوله. یوه خور یې هم درلودل چې له ده سره امریکا ته استول شوې وه. دا هم له خپل تره سره اوسیدل. سږکال له ښونځی څخه فارغیدل. ایتور د جګړې یو ریښتینی اتل وو او له چا سره چې به مخ شو، ډېر به یې ځوراوه. کاترین د ده خبرې نه شوای زغملای.

دې به ویل "مونږ هم اتلان لرو. خو ګرانه، هغوی ډېر ارام او غلي وي".

ما به ورته ویل "زما پر طبیعت جوړ دی".

"که دی مغروره او ازاري نه وای زما هم بد نه ځیني راتلل".

"هغه ما هم ځوروي".

"ګرانه، ته ډېر ښه کوې چې داسي وایې. خو اړتیا یې نشته. ته کولای شي چې دی په جبهه کې وه ازموېې. ښه انسان دی، خو له هغو خلکو څخه نه دی چې زما ښه ځیني کیږي".

"پو هیږم".

"ډېر ښه کوې، چې پو هیږې. هڅه کوم، چې له نفرت څخه ځان لیري وساتم. خو دا کار بیخي ناشونی ښکاریږي".

"له ایتور سره مي باندار وکړ. ما ته یې وویل چې وه تورنی ته ارتقاع کوم".

"په اوریدلو یې خوشاله شوم، دی به هم خوشاله شوی وي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ستا په نظر زه باید نوره ارتقاع وکړم که یا؟"

"نه، ګرانه. زه غواړم چي ته دومره رتبه ولرې، چي لویو مېلمستونو ته د تګ اجازه ولرې".

"نو بیا همدغه رتبه سمه ده".

"ته ډیره ښکلې رتبه لرې. نه غواړم چي له دې څخه لوړه رتبه واخلې. اوه، ګرانه زه ډیره خوشاله یم، چي ته مغروره نه یې. که ته مغروره هم وای، بیا به مي هم له تا سره واده کړی وای. خو د یوه ساده خاوند درلودل ډیر ښه وي".

په برنډه کي مو نرم باندار اچولی وو. د سپوږمۍ د راختلو اټکل شوی وو. خو ګرد د ښار فضا نیولې وه. سپوږمۍ نه ښکاریدل. شیبه وروسته څاڅکي ورو ورو په وریدو شروع شول او موږ دننه راغلو. دباندي وړوکي څاڅکي د باران په لویو څاڅکو تبدیل شول. شیبه وروسته ښه ټینګ باران په ورېدو وو. پر بام باندي د باران لوی لوی څاڅکي لوېدل او موږ یې ټکهاری اورېده. زه دروازې ته ورغلم، چي وګورم باران خو دننه نه راځي، دننه نه راتلی، نو دراوزه مي همداسي خلاصه پرېښوول.

کاترین "بل دي له چا سره ولیدل؟"

"میرز او د هغه له خانمې سره".

"دوی دواړه هم عجبه انسانان دي".

"میرز باید اوس په کور کي په ریاضت اوعبادت مشغول وای، خو دوی له کوره ایستلی، چي همالته دباندي پسي مړ شي".

"له هماغه وخته په میلان کي ښه خوشاله ژوند لري".

"نور یې نو د خوشحالۍ په اړه معلومات نه لرم".

"بلې، فکر کوم له زندانه وروسته په کافي اندازه خوشحاله ژوند کوي".

"د میرز خانمې نیت کړی، چي روغتون ته به له تحایفو سره راځي".

"هغه ډیر ښه شیان راوړي. ته د دې په ګرانو بچیانو کي وې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"يو له هغو څخه".

"تاسي ټوله ورته محبوب یاست. له ګرانو بچیانو سره ډیره مینه کوي. باران ته غوږ شه".

"ټینګ باران اوري".

"او ته به تل له ما سره مینه کوي. که څنګه؟"

"هو".

"او باران به کوم توپیر رامنځته نه کړي؟"

"نه".

"ډیر ښه. ځکه زه له باران څخه بیریږم".

"ولي؟" زه خوبوړی وم او دباندي بیا باران ښه په شړپا وریدی.

"نه پوهیږم، ګرانه. زه هر وخت له بارانه بیریږم".

"زما خوښ دی".

"په باران کي له قدم وهلو سره مینه لرم. خو پر مینې سخت تماميږي".

"له تا سره به زما مینه مدام وي".

"زه در سره په باران، واوره او ژلۍ کي مینه لرم.ـــ بل څه شته؟"

"نه پوهیږم. داسي ښکاري لکه زه چي خوبوړی یم".

"بیده شه ګرانه. خو زه به مینه درسره لرم، توپیر نه لري هغه چي هر ډول وي".

"ته ریښتیا له باران څخه بیریږې؟"

"که له تا سره یم، بیا نه ځیني بیریږم".

"ولي ځیني بیریږې؟"

کاترین "نه پوهیږم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "راته ووایه".

"مه مي مجبوروه".

"راته ووایه".

"نه يې درته وایم".

"یا راته ووایه".

"سمه ده. زه له باران څخه ځکه بیریږم،چي ځیني وختونه خپل جسد پکښې وینم".

"نه".

"ځیني وختونه ستا جسد هم پکښې وینم".

"د دې امکان يې زیات دی".

"نه، ګرانه. ځکه چي زه دې د سلامت ساتلو هڅه کوم، زه پوهیږم چي زه دي ساتنه کولای شم. خو هیڅوک نشته چي د خپل ځان ساتنه لا وکړي".

"بس يې کړه. زه نه غواړم چي نن شپه لیونۍ شې. فکر کوم چي وه بېلیدو ته مو ډیر وخت نه دی پاتې".

"یا. زه سکاټلنډۍ یم او لیونۍ یم. خو نور به يې بس کړم. دا ټوله چټیات وه".

"هو، ټوله چټیات".

"ټوله چټیات، ګرده چټیات. زه له باران څخه بیریږم. زه له باران څخه بیریږم. اوه، اوه، خدایه.کاشکي نه بیریدلای". کاترین په سلګو شول. دلاسا مي کړل، څو چي ارامه شول. خو باران تراوسه وریده.

شلم فصل

یوه ورځ ماپښنین مهال د اسانو وه مسابقي ته ولاړو. فرګوسن او کراول راجرز هم راسره وه. دی هماغه ځوان وو، چي د توپ خولۍ ژوبل کړی وو. نجوني د غرمنۍ خوړو وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کالو اغوستو لپاره ولاړې. زه او کراول د ده په کوټه کې پرکټ کښېناستو او د اس لوبو په ورځپاڼو کې مو د اسانو شالید او د دوی په اړه مو د ورځپاڼو والا نظریات ولوستل. د کراول سر په سپین بنداژ کې تړلی وو. له دغو سیالیو سره یې چنداني علاقه نه وه، خو د ځان لپاره د یو مصروفیت په توګه به یې تل د اس لوبو ورځپاڼې لوستې او د هغوی ریکارډ به یې له ځان سره ساته. ده به ویل چې اسان ډېر زیات دي. خو همدا ټوله وه او له دوی پرته نور نه ول. د بوډا میرز، له کراول سره جوړه وه او له وړاندې به یې لا د ګټونکو اسانو نومونه وه ده ته په پټه ښودل. میرز به تل ګټونکی کیده، خو طبیعتاً یې دا نه خوښیدل چې د ګټونکي اس نوم له وړاندي وه چا ته وښیي. علت یې دا وو چې که یې چاته ښولی وای بیه یې راټیټېدل. یاده لوبه ډیره چمبازه وه. هغو ورزشکارانو چې وړاندې یې په نورو ډګرونو کې خپل هنر ښوولی وو، تازه یې دلته په ایټالیا کې لوبې کولې. د میرز معلومات دقیق وه، خو زما نه خوښیدل چې پوښتنه ځیني وکړم؛ ځکه ځیني وختونه به یې زما له پوښتنې ځان تیراوه. له ورایه به پوهیدې چې د پوښتنې له جواب ورکولو څخه یې ښه نه راځي، خو د ځینو اړتیاو پر اساس یې ځان اړ ګاڼه چې جواب ورکړي. خو له کراول سره بیا داسې نه وو. کراول په سترګو زخمې وو، خو د یوې سترګې زخم یې شدید وو. میرز هم له سترګو څخه کړېده، له همدې امله یې له کراول سره مینه وه. میرز به خپلې میرمنې ته نه ویل چې کوم اس لوبوي. میرمنې که به یې بایلل که به یې ګټل البته ډیری به یې بایلل او تل به یې جروبحث کاوه.

موږ څلور واړه په یوه سرخلاصه بګۍ کې وه سان سیرو ته ولاړو. ښکلې او بوخته ورځ وه. د پارک او ترامو له کربښې تېر او له ښاره دباندې پر یوه سړک، چې په دوړو مالامال وو روان شوو. د سړک له څنډو څه ورهاخوا ښکلې او دنګې مانۍ له اوسپنیزو پنجرو سره، ګڼ او لوی بڼونه، له اوبو څخه ډکې ویالې او د سبزیجاتو ښکلې کروندې وې، چې د پاڼو له پاسه یې دوړې پرتې وې. په شمال کې تر غونډیو ورهاخوا کلیوالي کورونه، شنه او ګڼ فصلونه او له اوبو څخه غورېدونکي ډکې ویالې لیدل کیدې. په لار کې له ګڼو بګیانو سره، چې د لوبغالي په لور رواني وې،مخ په مخ شوو. دا چې موږ په یونیفورم کې وو، ځکه نو د لوبغالي ورساتونکو د ټکټ غوښتنه راڅخه ونه کړل. د لوبغالي په دروازه کې له بګۍ څخه راکښته او دا مو رخصت کړل. همالته مو د لوبې اړوند پاڼې وپیرلې. په میدان کې دننه روان شوو او بیا د آسانو له ځغاست لیکي سره تېر شوو. د تماشچیانو تمځای زوړ او له لرګو څخه جوړ شوی وو. د شرط بندی غرفې د تماشاچیانو له تمځای نه کښته له کمند سره نژدې، په یوه قطار پرتې وې. د میدان پر شاوخوا راچاپیره شوو کټارو سره د پوځیانو ګڼه ګوڼه زیاته وه. په څرځای کې هم د خلکو له لاسه د پښې ایښوولو ځای نه وو. آس ځغلونکي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تماشاچیانو د تمځای شا ته، تر ونو لاندي له آسانو سره یوځای گرځیدل. همالته په لوبغالي کي مي له څو زړو اشنایانو سره لیدنه وشول. د فرگوسن او کاترین لپاره مو څوکیاني راوړې او د اسانو په لیدو مصروفه شوو.

اسان یو په بل پسي ځړیدلي سرونه د روزونکو په رهبری میدان ته راروان ول. په دوی کي یو چونیا او تور رنگ ته نژدې اس باندي کراول قسم وخوړ چي هغه اس رنگ شوی دی. موږ هم هماغه اس ته ځیر شوو، د ده خبره هم شوني راته ښکاره شول. د زینولو له خبرتیا سره فورا بهر راووت. موږ په پانه کي د همدې اس په شمیره پسي وکتل، دی د یو تور اس په توگه د جاپلاک په نامه ثبت شوی وو. دغه لوبې د هغو اسانو لپاره وې چي تردم گړی یې له زرو یا هم تردې د زیات قیمت لوبه نه وه گټلې. کاترین ویل ریښتیا هم جاپلاک یې رنگ کړی، فرگوسن په دې اړه له څه ویلو ډډه وکړل او زه خپله بیا پکښې دوه زړی وم. په گډه مو پرېکړه وکړل، چي پر همدې اس به شرط تړو او سل لیرې مو جمعه کړې. د جدول له لیکنې څخه داسي ښکارېدل، که دغه اس بریالی شي نو یو پر پنځه دیرش به یې ورکوي. کراول د ټکټانو په راوړو پسي ولاړ او موږ د اسانو په تماشه شوو. سپرو د میدان پر شاوخوا یو دور بل هم وخوړ او بیا د ونو د سایې لاندي راتېر شول او د لوبې پر پیل کرښه باندي منتظر ودریدل.

موږ د لوبې کتلو لپاره د تماشچیانو وه تمځای ته ورپورته شوو. په سان سیرو کي له دوی سره کوم ربړي مانع موجود نه وو. اسان پر پیل کرښه باندي ډېر واړه ښکاریدل. دوی ټول د متروکې له یوه شړک سره په ځغاسته شول، راغلل او زموږ مخي ته تېر شول. په دوی کي تور اس له ټولو څخه مخکي او وړاندي روان وو. دوی له موږ څخه ښه لیري شول، ما دوربین سترگو ته ونیو، تور اس ته مي وکتل سپور یې هڅه کول، چي په خپل قابو کي یې وساتي خو پاتې پکښې راغلی. البته دوی چي کله وه پیل کرښې ته راورسیدل نو تور اس له خپلو سیالانو څخه پنځلس طوله لیري وو. له پای کرښې څخه تر تیریدو وروسته یې یو بل دور هم وخوړ.

کاترین ”څومره ښه! موږ خو له درو زرو څخه زیاتي لیرې وگټلي. دغه اس مي ډېر خوښ شو.”

کراول ”خدای دي وکړي، ترڅو چي موږ ته یې زموږ پیسې نه وي راکړي رنگ یې ولاړ نه شي”.

کاترین ”ریښتیا چي غښتلی اس وو. خدای دي وکړي، چي میرز شرط پرې تړلی نه وي”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له میرز ځخه مي وپوښتل "ته ګټونکی شوې؟" سر يې وښوراوه.

د میرز میرمن وویل "ما خو بایلودل. بچیانو تاسي پر کوم اس شرط تړلی وو؟"

"جاپلاک".

"ریښتیا؟ هغه یو پر پنځه دیرش دی".

"زموږ یې رنګ خوښ شو".

"زما نه دی خوښ. ما فکر کاوه چي هغه به ناروغ وي. یو چا راته وویل چي شرط مه پرې تړه".

میرز "فکر نه کوم چي ستاسي پیسې دي پوره درکړي".

ما ورته وویل "په پاڼه کي خو یو پرپنځه دیرش لیکل شوي".

میرز "بشپړي پیسې نه درکوي. دوی پر هغه ډیري پیسې ایښي دي".

"چا؟"

"کیمپټن او د هغه ملګرو. اوس به یې ووینې، نه یې درکوي".

کاترین "نو بیا زموږ د درو زور لیرو خوب نه ریښتیا کیږي. زما خو دغه چلبازه لوبه خوښه نه شول".

"دوه سوې لیري راکوي".

"دوه سوه لیرې نو څه شي دي. د هیڅ رنځ نه دوا کیږي. ما خو د درو زرو لیرو خوب لیده".

فرګوسن "دا یوه فریبناکه او نفرتي لوبه ده".

کاترین "ریښتیا هم. که داسي نه وای موږ به يې هیڅکله ملاتړ نه وای کړی، خو زما يې هغه درې زره لیري خوښي شوې".

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراول "راځئ لاندي ولاړ شو او وه به ګورو چي څومره راکوي". د پیسو د ورکولو زنګ ووهل شو. پر جاپلاک یې له ګټلو څخه وروسته ۱۸،۵ ایښې وي. یعني پر جاپلاک یې له ګټلو څخه وروسته تر لس لیرې هم کمي ایښې وي.

موږ د تماشچیانو تر تمځای لاندي وه ساقي خانې ته ولاړو. همالته مو في نفر سوډا او ویسکي وڅښل. له څو ایټالوي ملګرو سره مخ شوم. مک اډمز هماغه مرستیال کونسل مو هم ولید. کله چي د نجونو وه لور ته راتېر شوو، دوی هم راپسي راغلل. ډېر اخلاقي او تشریفاتي ایټالویان ول. د بیا ځلي لپاره کله چي د شرط بندی لپاره ولاړو مک اډمز له کاترین سره په خبرو پیل وکړ. میرز هم له دوی سره په خوا کي ولاړ وو.

کراول ته مي وویل "له میرز څخه معلومات وکړه، چي پر کوم اس یې شرط تړلی".

کراول میرز ته وویل "تاسي پر کوم اس شرط تړلی؟"

میرز خپله پاڼه راوایستل. او پنځمه شماره یې په نښه کړل.

کراول "ستاسي خوښه ده، چي موږ هم پر همدې اس شرط وتړو؟"

"ولي نه. کولای شئ، خو میرمنې ته مي مه وایاست، چي شماره ما درته ښوولې".

ما پوښتنه ځیني وکړل "یو څه څیښی؟"

"نه مننه. له څیښاک سره مي چنداني علاقه نشته".

موږ پر پنځمه شماره سل لیرې د ګټلو لپاره او سل لیرې هم د دوهم یا دریم مقام د خپلولو په موخه کښېښودې. بیا ځلي مو سړي سر یو، یو ګیلاس ویسکي او سوډا وڅښل. تر ښخوا روحاً یو څه ارام وم. څو نفره نور ایټالویان هم راغلل او له هغو سره مو په ګډه څیښاک وکړ او بیرته وه خپل پخواني ځای ته راغلو. دوی هم په کړو وړو کي زموږ وه هغه نورو ایټالوي ملګرو ته شوي ول. شیبه وروسته ناسته ناشوني شول. ټکټان مي وه کاترین ته ورکړل.

کاترین راته وویل "کوم اس دی؟"

"ما ته نه دی معلوم. میرز انتخاب کړی".

"نوم یې څه شي دی؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"په پانه کې شته. فکر کوم پنځمه شماره نوم دی".

کاترین "تاسې هم عجبه باور لرئ".

پنځمه شماره ګټونکی شو، خو ګټه یې ډیره نه وه. میرز ډېر په قهر وو.

میرز وویل "د شلو لیرو د ګټلو لپاره باید دوه سوه لیرې ولګوې. بیا لس لیرې د دولسو په وړاندې هیڅ ارزښت نلري. میرمنې مې شل لیرې بایلودې".

کاترین "زه هم ستا سره لاندې ځم". ایټالویان هم له موږ سره په ګډه راپاڅېدل. لاندې ځېرځای ته کوز شوو.

کاترین ما ته وویل "د اسانو لوبې دې خوښیږي؟"

"لږ، لږ".

کاترین "ډېر ښه. زه هم همداسې یم. خو زه بیا د دومره خلکو د لیدو حوصله نه لرم".

"موږ خو اوس له ډیرو خلکو سره نه دي لیدلي".

"ولې نه، میرز او میرمن یې، د بانک مامور سره له میرمن او اولادو".

ما ورته وویل "هغه زما د حوالې کارونه سر ته رسوي".

"هو، خو که یې هغه یې ونه کړي ګڼ نور خلک شته، چې وه یې کړي. او هغه وروستي څلور هلکان مې په طبیعت ښه نه لګیدل".

"همدلته له بهر څخه به د سیالیو په ننداره وکړو".

"ښه نظر دی. ګرانه، راشه پر یوه داسې اس شرط وتړو چې تراوسه مو یې د نامه هم نه وي اوریدلي او میرز هم تر اوسه پرې شرط نه وي تړلی".

"خوښه مې ده".

پر یوه اس مو، چې (لایټ فور مې) نومیده شرط وتاړه. په پنځو اسانو کې یې څلورم مقام خپل کړ. موږ پر کټاره څنګ وهلي او د لوبو په ننداره بوخت وو. کله چې به زموږ مخې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېريدل، پر مځکه د لګېدونکو سومانو دربهارۍ به يې زموږ تر غوږو رارسېدل. په شاوخوا سيمه کي له ولاړو ونو او دښتي ورهاخوا د ميلان غرونه ښکاريدل.

کاترين "طبيعت مي سم شو". اسان د ګېټ له لارې په خولو کي غرق راستانه شول، سپاره يې هم تر ونو لاندي له دوی ځخه د هوسايي په نيت راکښته شول.

"يو شی نه ځيښو؟ همدلته به بهر کښېنو او د اسانو ننداره به هم وکړو".

ما ورته وويل "زه به يو شی راواخلم".

کاترين "خادم به يې راوړي". کاترين لاس د اشارې په دود پورته کړ. له هاخوا د پودګا د کمند له بار ځخه يو هلک راښکاره شو. موږ د يوه اوسپنيز ميز پر شاوخوا کښېناستو.

"خوښه دي نه ده، چي له خلکو ځخه بېل، زه او ته دوه په دوه وګرځو؟"

ما ورته وويل"ولي نه".

"ستا له ملګرو سره، چي وم ځان مي بيخي يوازي ګاڼه".

ما ورته وويل "او اوس زموږ د خوښۍ په ځای کي يو".

"هو. اوس ډېر ښه خوند کوي!"

"په زړه پوري ځای دی".

"ما ته غوږ شه زما ګرانه، زه نه غواړم ستا تفريح درضايع کړم، ستا چي هر چيري نيت وي، تلای شې".

دې ته مي وويل "نه. دغه ځای مي په طبيعت جوړ دی، همدلته به يو شی می وڅيښو بيا به لاندي ولاړ شو او د اسانو ټوپ وهلو ننداره به وکړو".

کاترين وويل "ستا له حقه به زه ځه کوم".

له ځو ورځو وروسته له ملګرو سره ليدو ښه خوند وکړ او پام مو په بله شو.

يوويشتم فصل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سپټمبر میاشت له یخو زمرینو شپو او یخو سهارو سره راورسېدل. په پارک د ولاړو ونو زرغونې پاڼې ورځ تر بلې ژړېدې. اوړي له موږ سره مخه ښه وکړل. د جګړې د ډګر خوند نه وو، پوځ ونه شوای کړای، چي سان ګبریل په خپله ولکه کي راولي. د باینسزا جګړه پایته رسېدلي وه او د سان ګبریل جګړه هم مخ په ختمېدو وه. البته په فتح کولو کي یې پاتې راغلل. ایټور جبهې ته ولاړ. آسونه هم روم ته تللي ول، نور آس لوبې نه وې. کراول یې هم روم ته لیږلی وو، چي بیا له هغه ځایه امریکا ته واستول شي. په ښار کي دوه ځلې د جګړې پر ضد لاریونونه وشول. یو لوی لاریون هم په تورین کي وشو. یوه ورځ کلب ته ولاړم همالته یوه بریتانوي جګړن راته وویل چي ایټالویانو د باینسزا په لوړو ژورو او سان ګبریل کي یو لک او پنځوس زره تلفات ورکړي او له دې سره په ځنګ کي یې په کارسو کي څلویښت زره پوځیان له لاسه ورکړي. د یوه ګیلاس څېښاک په جریان کي مو ښه ډېر باندار او تبادله نظر وکړل. په خبرو خبرو کي یې راته وویل، چي د سږ کال لپاره جګړه همدومره وه. ده راته وویل، چي ایټالویانو لویه ګوله پورته کړې، خو اوس یې هضمولای نه شي. په باندار باندار کي یې وویل چي په فلاندرز کي د دوی حمله د ناکامیدو وه لور ته درومي. که د ایټالویانو مرګ ژوبله همداسي روانه وي، نو د متفقینو کار د بل کال لپاره خلاص دی. ویل یې زموږ ټولو کار خلاص دی، خو تر هغه وخته چي خبرېږو ښه یو. زموږ ټولو کار خلاص دی. اړینه خبره داده، چي څوک له اوضاع څخه ځان ناګومانه واچوي. هر هیواد چي له ټولو وروسته پوه شي چي کار یې خلاص شوی، هغه به جګړه وړي. یو بل ګیلاس مو هم ډک کړ. ایا زه د یو چا مرستیال وم؟ زه نه، خو دی وو. کلب تش وو. موږ ښه په ارامه په یوه غټه چرمي چوکۍ کي ناست وو. بریتانوي جګړن چرمي او تازه پالش شوي بوټونه په پښو کړي ول، چي تر سترګو مي ښه وایسېدل. ایټالویان یوازي د لښکر پر شمیر او انساني قواو باندي حساب کوي. ټوله د لښکر پر شمیر باندي په جر و بحث اخته دي. دوی ته چي کله سړي په لاس ورسي سمدلاسه یې وه وژلو ته لیږي. د ټولو کار خلاص دی. بریالیتوبونه ټوله د جرمنیانو په برخه شول. په خدای قسم چي وه جرمنیانو ته عسکر ویل کیږي. زوړ هن ته هم عسکر وایي؛ خو د هغوی کار هم خلاص دی. زموږ ټولو کار خلاص دی. د روسیې په اړه مي پوښتنه ترې وکړل، ویل یې د هغو کار له وړاندي لا خلاص شوی دی او ډېر ژر به د دوی دغه حال زه پخپلهووینم. له دې څخه وروسته نوبت د اتریشیانو دی. که یې د هندنبورګ یو څو قطعي درلودلای بیا یې یو څه کولای شوای. د ده په نظر ایا هغوی به په دغه مني کي حمله وکړي؟ ولي. خامخا. د ایټالویانو خبره نوره خلاصه ده. ټوله پوهیږي چي د هغوی کار خلاص دی. هندنبورګ د ترینتینو له لاري راځي او په وایسنزا کي د ریل کرښه پرې کوي او هغه وخت به نو بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایټالویان چیري پاته شي؟ ما ورته وویل دوی په شپاړس کال کي یو ځلي دغه کار وکړ، خو بغیر له جرمنیانو څخه. ورته ومي ویل هو، خو د ده په وینا چي ددې شونیتا ځکه کمه ده چي ډیر ساده دی. خو په وینا یې دوی به یو داسي کار وکړي چي هغه ډیر پیچلی وي، تر څو ښه سم یې کار خلاص شي. ګړی وروسته یې د رخصتېدا پر مهال راته وویل "په مخه دي ښه". بیایي په ورین تندي وویل "ښه بخت ولرې". د بدبینی او خوشروی تر منځ یې خورا ډیر توپیر تر سترګو کیده.

په لاره کي یوې سلمانۍ ته وروګرځیدم. ږیره مي وخریل او بیرته روغتون ته راغلم. پښه مي ورځ په ورځ د رغېدو په حال کي وه. درې ورځي وړاندي د معاینې لپاره تللی وم. په اوسپیډل مګوري روغتون کي د درملني له ختم څخه وړاندي، یو څه نوره درملنه پاتې وه. پلی به ګرځېدم او تمرین به مي کاوه، تر څو په لاره کي بیله نګوښیدلو ولاړ شم. یوه ورځ په لار کي پر یوه سپین ږیري سړي پیښ شوم، چي تر یوه میل لاندي یې نیم مخي جوړول. زه یې د سیل لپاره ودریدم. دوو نجونو د نیم مخي د جوړولو لپاره ځانونه تیارول. بوډا خپل سرلاندي اچولی وو، یو ځلي به یې وه دوی ته کتل بیا به یې په تیزۍ د دوی نیم مخي غچي کول. نجونو ورته په کړس کړس خندل. بوډا له دې څخه وړاندي چي د دوی نیم مخي وه دوی ته ورکړي، ما ته یې راښکاره کړل.

ویې ویل "بیخي ښکلي راغلل، تاسي یې هم غواړی، ښاغلي؟"

دواړې نجونې، پرخپله لار رهي شوې، خو په تګ تګ کي به یې وه خپلو نیم مخو ته کتل او خندل به یې. ښې ښکاریدې. له دوی څخه یوې د روغتون پر مخامخ په ساقي خانه کي کار کاوه.

"سمه ده. یو دانه به جوړ کړو".

"خولۍ دي ایسته کړه".

"پروا نه لري. له همدې خولۍ سره سم دی".

بوډا "له خولۍ سره به خوند ونه کړي. خو،" څیرې ته یې بریښ ورکړ "هغه بیا ډیر نظامي ښکاري".

تور کاغذ یې د غچي په څوکه پرې کړ. بیا یې دواړې ورقې یو له بل څخه بېلې کړې، دوه نیم مخي یې پرې کښېښول او ما ته یې راکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"څومره شوې؟"

دواړه لاسونه يې وپړکول "پروا نه لرې. دا مي ستا لپاره جوړ کړل."

يو څو سکې مي له جيبه راوايستې "خواهش کوم. زما لپاره يې واخلئ".

"نه، ما هم د تفريح لپاره درته جوړ کړل. وه خپلو نجونو ته يې ورکړه".

"تر بيا د خداي په امان".

"په مخه دي ښه".

له ده نه رارهي شوم او روغتون ته راغلم. ځيني ليکونه راغلي ول. يو رسمي او يو څو نور ليکونه. ټاکل شوي وه، چي د درو اونيو له استراحتي رخصتۍ څخه وروسته به وه جبهې ته ځم. ليک مي بيا ځلي ښه په غور سره ولوست، دا هم يو څه وه. رخصتي مي د اکتوبر له څلورمي چي درملنه مي پايته رسيدل، پيلېدل. درې اونۍ يوويشت ورځې کيږي، يعني د اکتوبر تر پنځه ويشتمي نيټې پوري. روغتون والاو ته مي خبر ورکړ، چي ماښام به دباندي يم او په هماغه کوڅه کي له روغتونه لږ څه ليري، د ماښامنۍ لپاره وه يوه ريسټورانټ ته ولاړم. ليکونه او "کوريره ډيلا سيرا" ورځپاڼه مي راواخستل. يو ليک مي نيکه راليږلی وو. د کورنی حال و احوال، وه وطنپرستۍ ته تشويق، يوه دوه سوه ډالريزه حواله او ځيني ورځپاڼې پکښې وې. څو ليکونه نور هم وه چي يو د خوړنځای د پادري بدخونده ليک بل هم د فرانسې په هوايي قواو کي زما د يوه ملګري. دی هم له يوې عجيبې ډلې سره ملګری شوی وو. د هغې ډلې په اړه يې يو څه معلومات راسره شريک کړي ول. رينالډي بيا په ليک کي ليکلي ول، چي په ميلان کي څومره خت تم کيږم؟ په ميلان کي اوضاع څنګه ده؟ او د يوه پونوګراف د راوړلو غوښتنه يې هم راڅخه کړي وه. ډوډۍ چي مي وخوړل، له پاسه مي پرې يو وړوکی بوتل چيانتي او يو ګيلاس قهوه وڅښل. ورځپاڼې مي ولوستې، ليکونه مي په جيب کي واچول، ورځپاڼي مي له انعام سره يوځای پر ميز کښېښودې او راووتم. روغتون ته راغلم او په کوټه کي مي جامې وکښلې او شپني کالي مي واغوستل. له هغې دراوزې نه مي، چي برنډې ته ورخلاصېدل پرده پورته کړل. راغلم او پر کټ باندي کښېناستم او د هغه بنډل ورځپاڼو نه مي، چي ميرمن ميرز په روغتون کي د خپلو بچيانو لپاره راوړي وې، يو څو ورځپاڼې راوخيستې او مخي ته مي ونيولې. (شکاګو وايټ ساکس) په امريکايي ليګ کي د بري بيرغ وړی وو او (نيويارک جيانټ) بيا په ملي ليګ کي مخکښ وه. (بيب رت) د باسټن لخوا د توپ وهونکي په حيث برخه اخيستې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځپاڼې بيخي بې خونده او ټولې زړې وي. جنګي خبرونه يې هم ټول زاړه ول. امريکايي خبرونه ټول د پوځيانو د روزنيزو کمپونو په اړه وو. خوښ وم چي په روزنيزو کمپونو کي نه يم. هغه څه چي مي لوستلای شوای هغه يوازي د بيس بال لوبې خبرونه وو، چي لږه ليواليتا مي هم ور سره نه وه. کله چي به د ورځپاڼو شمېر زيات شو، هغه وخت به بيا زما علاقه د دوی له ويلو سره کمه شول. که څه هم ورځپاڼې زړې وي، خو يو څو شيبې مي ځان بوخت پرې وساته. په دې فکرو کي ډوب وم، چي امريکا به هم په دې جګړو کي راګډه شي که يا؟ که چيري دوی عمده ليګونه وتړي نو؟ شوني وه، چي امريکا داسي کار ونه کړي. مسابقې اوس هم رواني وي او حالت هم تر دې نور ناوړه کيدای نه شوای، خو په فرانسه کي همدا مسابقې پايته رسيدلې وي. زموږ جاپلاک هم فرانسوی وو. کاترين تر نهو بجو کومه دنده نه لرل. همدا چي دندې ته راستنه شول. د روغتون په دهلېز کي مي يې د پښو کړپهار واوريد. څو نورو کوټو ته يې هم سر ورښکاره کړ او په پای کي زما کوټې ته راغلل.

کاترين "نن راباندي ناوخته شو، ډير کارونه مي درلودل. ستا صحت څنګه دی؟"

دې ته مي د ليکو او رخصتۍ په اړه وويل.

کاترين "ډير ښه. رخصتي له خيره کوم ځای کي تيروې؟"

"هيڅ چيري. بس دا غواړم، چي همدلته پاتې شم".

"دا خو بيخي بي عقلي ده. يو ځای وټاکه، بيا به له خيره په ګډه ولاړ شو".

"ته له ما سره څنګه ځې؟"
"په څنګه يې نه پوهيږم، خو په ګډه به ولاړ شو".

"ته ډيره ښه يې".

"نه، نه يم. خو کله چي له يو چا سره د يو شي دبايللو بيره نه وي، د ژوند مخته بيول دومره سخت کار نه دی".

"هدف دي څه دی؟"

"هيڅ نه. البته هغه خندونه چي يو وخت ډير ستر ښکاريدل، اوس څومره واړه ښکاري".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"فکر نه کوم، چي زموږ ګډ تګ دي دومره اسان وي".

"نه، هیڅ ستونزه نشته. که اړتیا شول، دا روغتون به لا ورپرېږدم، خو خبره دې ځایته نه رسیږي".

"چیري به ولاړ شو، له خیره؟"

"هرځای چي ستا خوښ وي. داسي ځای چي نه څوک پیژنو او نه مو څوک پیژني".

"د ځای ټاکنه ما ته راپرېږدې؟"

"هو. هر ځای چي تا وټاکه زما خوښ دی".

کاترین پریشانه او تر فشار لاندي راته ښکاره شول.

"څه خبره ده کاترین؟"

"هیڅ نه. هیڅ خبره نه ده".
"نه. خامخا یوه خبره شته".

"هیڅ خبره نشته. ریښتیا وایم هیڅ خبره نشته".

"زه پوهیږم، یوڅه خامخا شته. راته ووایه. ما ته یې ووایه".

"کومه خاصه خبره نشته".

"خامخا شته. له ما سره یې شریک کړه".

"نه یې درته وایم، ډارېږم که یې درته ووایم خفه به شې".

"نه. نه خفه کیږم".

"ریښتیا وایې؟ دا خبره ما نه پریشانه کوي، خو بیریږم چي تا پریشانه نه کړي".

"که تا پریشانه نه کړي، ما هم نه پریشانه کوي".

"زړه مي نه غواړي، چي درته ویې وایم".

"یا. راته ووایه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"خامخا؟"

"هو".

"زه کوچنی لرم. اوس به یې درې میاشتې کیږي. ته پریشانه نه شوې. که څنګه؟ لطفاً مه کیږه. ته نه باید پریشانه شې".

"سمه ده".

"سمه ده؟"

"هو".

"ډیر څه مې وکړل، خو ګټه یې ونه کړل".

"زه پریشانه نه یم".

"ګرانه، ما هیڅ ونه شوای کړای او زه خپله دې موضوع نه یم پریشانه کړې. ته هم نه باید غمجن او پریشانه شې".

"زه یوازې ستا په اړه فکرمنده یم".

"همدا. همدا خبره ده چې باید نه وي. خلګ تل اولاداره کیږي. ټوله اولادونه لري. دا یوه طبیعي خبره ده".

"ته ډیره ښه یې".

"نه. نه یم. خو ته باید دې موضوع ته ډیر اهمیت ورنه کړې. زه به هڅه وکړم، چې وه تا ته کومه ستونزه جوړه نه شي. پوهیږم چې اوس مې هم وه تا ته ستونزه جوړه کړې، خو ایا زه تراوسه یوه ښه میرمن نه وم؟ ته خو تراوسه په دې نه وې خبر، که څنګه؟"

"نه".

"هرڅه به عادي وي. ته باید ګردسره پریشانه نه شې. زه دې پر مخ د پریشانۍ نښې وینم. بس یې کړه. همدا اوس پریشاني له ځانه لیرې کړه. یو ګیلاس څښاک ته دې زړه نه کیږي؟ زه پوهیږم چې څښاک تا خوشحاله کوي".
"نه. زه اوس هم خوشحاله یم او ته ډیره ښه یې".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“نه. نه یم. په هر صورت، که ته اوس د تلو لپاره یو کوم ځای وټاکې، زه به هڅه وکړم، چې دواړه په ګډه ولاړ شو. اکتوبر میاشت باید ډېره ښکلې وي. ګرانه په دې رخصتۍ کې به مو ډېر ساعت تېر شي او چې کله ته جبهې ته ولاړ شې، زه به هره ورځ ستا لپاره لیکونه لیکم”.

ما ورته وویل “تاسي به چیري یاست؟”

“تراوسه نه پوهیږم، خو یو ښکلی ځای به وي. پاته کارونه به ټوله زه پر غاړه واخلم”.

شیبه قدر غلي ناست وو. کاترین پر کټ ناسته وه، دې ته مي کتل خو لمس نه وو. سره جلا وو، لکه یو څوک چې کوټې ته راننوزي او هغه په ځان کې شکې شي. کاترین خپل لاس رااوږد کړ او زما لاس یې ونیو.

“ګرانه، طبیعت خو دې خراب نه شو؟”

“نه. سم یم”.

“ځان خو به ښکیل نه احساسوې؟”

“لږ، خو لامل یې ته نه یې”.

“هدف مي زه نه یم. ته نه باید ځان ناګومانه واچوې. په عمومي ډول ښکیلیدل”.

“ته تل ځان جسماً ښکېل احساسوې”.

کاترین بېله دې، چې لاس وښوروي یا هم لاس ایسته کړي، ښه قدر پر شا ولاړل.

“(تل) یوه ښه کلمه نه ده”.

“بخښنه غواړم”.

“سمه ده. خو ته پوهیږې، زه تراوسه حامله شوې نه یم. ان تراوسه مي له چا سره مینه هم نه ده کړې. هڅه مي کړي او کوم یې، چې ستا په خوښه خپل ژوند عیار کړم او ته بیا د تل په اړه خبرې کوي”.
ما ورته وویل “که دې خوښه وي، خپله ژبه به پرې کړم”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

“اوه ګرانه”. په کوم ځای کي، چي وه له هغه ځایه بیرته راستنه شول ” ته نه باید له ما څخه خفه شي”. بیرته وه خپل عادي حالت ته راوګرځیدو او خفګان له منځه ولاړ ”موږ ریښتیا هم یو وجود یو، نه باید د سوء تفاهم ښکار شو”.

“نه کیږو”.

“خو خلک بیا کیږي. یوله بله سره مینه لري، په مینځ کي یې سوء تفاهم رامنځته کیږي او بیا یو ناڅاپه هغه پخوانی حالت نه وي”.

“موږ به اختلافاتو ته موقع ورنه کړو”.

“همداسي ده. باید خپل منځي اختلافت له منځه یوسو، ځکه په دې نړۍ کي زه او ته بل هیڅوک نه لرو او له نړیوالو څخه بېل یو. که مو ترمنځ اختلافات پیدا شي، هغه مهال به بیا موږ هم د دوی په ډله کي ورګډ شو”.

“نه، نه کیږو. ځکه چي ته ډیره زړوره یې. په زړورو هیڅ نه کیږي”.

“بیله مرګه”.

“هو. خو مرګ هم یوازي یو ځلي راځي”.

“داخبره چاکړې؟”

“بې زړه زر ځلي مري، خو زړور یوځلي؟”

“هو همدا. دا چا ویلي؟”

“نه یم خبر”.
کاترین “کیدای شي دی خپله بې زړه وو. ځکه د بې زړه والا خلکو په اړه تر زړورو ډیر پوهیده. زړور که چیري هوښیار وي کیدای شي دوه زره ځلي مړ شي. یوازي یې په خوله نه وایي”.

“نه پوهیږم. فکر کوم د یوه زړور شخص په دماغ کي کتل به مشکله وي”.

“هو. غښتلي خلک تل همداسي وي”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هو ریښتیا دادي ښه خبره وکړل".

"ته زړوره یې".

کاترین "نه، خو غواړم له ځانه زړوره جوړه کړم".

ما ورته وویل "زه نه یم. ما ته خپل ځان معلوم دی. یوازې همدومره چي خپل ځان وپیژنم. زه د یوه توپ وهونکي په څېر یم چي دوه سوه دیرش وهي. خو پوهیږي چي وړاندي تګ یې نه دی کړی".

"توپ وهونکی چي دوه دیرش وهي دا بیا څه دی؟ ډېر جالبه".

"هیڅ جالبه نه ده. یعني په بیس بال کي یو منځنی توپ غورځونکی".

کاترین په سوک ووهلم "خو اخر به یې غورځوي".

"فکر کوم چي موږ دواړه مغروره یو. خو ته زړوره یې".

"زه نه یم، خو زړه مي غواړي چي، زړوره شم".

ما ورته وویل "موږ دواړه زړور یو، خو زه چي څښناک وکړم ډېر زړور شم".
"موږ ډېر ښه خلک یو". الماری یې خلاصه کړل له یوه بوتل کوګناک سره یې ګیلاس هم راوړ. راغلل او ویې ویل "واخله ګرانه. وې څښنه. ته ډېر ښه یې".

"زه ریښتیا وایم زړه مي نه ورته کیږي".

"یو ګیلاس".

"سمه ده". د اوبو ګیلاس مي یو پر دریمه ډک کړ او تر ستوني مي کړ.

کاترین" دا بیخي ډېر وه. زه پوهیږم چي کوګناک د اتلانو څښناک دی، خو ته نه باید ډېر افراط پکښې وکړې".

"له جګړې وروسته به چیري اوسو؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

“کیدای شي د بوډاګانو په کور کي. درې کاله د کوچنیانو په څېر منتظر وم، چي جګړه د کرسمس پر وخت ختمه شي. اوس د هغې شیبې انتظار باسم چي زوی مو د بریدمنی رتبه اخلي”.

“کیدای شي جنرال شي”.

“که چیري دا جګړه سل کلنه شي، هم به بریدمن شي او هم به جنرال شي”.

“ته یو ګیلاس نه څیښې؟”

“نه. دغه تل تا خوشاله کوي. خو ما ګردسره لیونی کوي”.

“براندي دي تراوسه څیښلي؟”

“نه، ګرانه. زه ډیره پخوانی میرمن یم”.

لاس مي لاندي وه بوتل ته وروغځاوه او یو بل ګیلاس مي ډک کړ.
کاترین “زه باید یو ځلي ستا د هیوادوالو وه پوښتنې ته ورشم، تر هغو چي راځم ورځپاڼې ولوله”.

“خامخا ځې؟”

“اوس ولاړه شم که وروسته؟”

“سمه ده اوس ورشه”.

“بیرته راځم”.

ما ورته وویل “تر هغه وخت به ما هم ورځپاڼې پایته رسولي وي”.

دوه ویشتم فصل

ماښام هوا یخه شول او ورسره په دا سبا سهار باران پیل شو. له اوسپیډل مګوري څخه چي د خپل روغتون په لوري راتلم باران ښه په شړپ ورېده. روغتون ته چي راورسیدم لوند خیشت وم. کوټې ته چي راوختم، په برنډه کي د باران لوی لوی څاڅکي ښه په شړپ سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

رالوېدل او باد د ښینه یي دروازو پر کړکیو باندي لګېده. کالي مي تبدیل کړل او یو څه کوګناک مي وڅیښل، خو چنداني خوند یې ونه کړ. د شپې مي اوضاع چنداني ښه نه وه. سهار چي مي ناشته وکړه، ګړی وروسته مي استفراق وشو.

د روغتون جراح وویل "په دې کي هیڅ شک نشته، آغلې د ده د سترګو سپینو ته وګورئ".

میس ګیج زما سترګو ته ځیر شول. هنداره یې راکړل او ځان سترګو ته مي پکښې وکتل. د سترګو سپین مي ژړ شوي ول، چي ورځیني ښکارېدل چي ژړی شوی یم. دوې اونۍ ناروغ وم. نتیجه یې دا شول، چي زما او د کاترین هغه پلان، چي رخصتې به په ګډه تیروو، له منځه ولاړ. هوډ مو کړی وو، چي پالنزا ته به ځو. په مني کي چي کله د پاڼو رانګ اوړي، هغه ځای ډېر ښکلی ایسي. همالته مو د ماهیانو مېله هم کولای شوای. پالنزا تر ستریسا په دې هم ښه وه، چي خلک یې لږ ول. د میلان او ستریسا ښارونو تر مینځ واټن ډېر نه وو، ځکه مو نو ملګري هم پکي ډېر ول. په پالنزا کي یو ښکلی کلی وو، هر چا کولای شوای په کښتۍ کي سپور شي او د ماهي نیونکو جزیرې ته ولاړ شي. همالته په لویه جزیره کي یو ریستورانت هم وو، خو نصیب مو نه و شوی.

یوه ورځ د همدې ژړي پر مهال په کټ کي پروت وم، چي اغلې وان کمپن کوټې ته راغلل. څنګه چي راننوتل، سمدستي یې د الماریۍ دروازه خلاصه کړل او پکښې پراته تش بوتلونه یې ولیدل. ما چوپړوال راغوښتی وو او هغه ته مي له دې تشو بوتلونو څخه یو څه ورکړل چي له روغتونه یې وباسي، به ګمان اغلب چي هماغه بوتلونه یې له ده سره لیدلي ول او اوس راغلې وه، چي نور هم ولټوي. ډېری بوتلان د ورموت، مارسالا، کاپري د چیانتي خالي فلاسکونه او څو د کوګناک بوتلونه هم وو. خادم لوی بوتلونه، د ورموت او د چیانتي بوتلونه وړي وه، یوازي یې د کوګناک بوتلونه بیا ځلي ته پرې ایښي ول. اغلې وان کمپن د کوګناک بوتلونه له یوه بل بوتل سره چي خرس شکل پرې وو او کومل شراب پکښې وه، پیدا کړ. همدې بوتل دا ډېره په غصه کړل. بوتل یې راپورته کړ خرس پر ګونډو ناست او پنجې یې پر مځکه د ځان د تکیه لګولو لپاره ایښي وې. د بوتل په سر کي یولږګین سرپوښ او په پای کي یې سریښناکه مواد نښتي ول. ما ورته وخندل.

ورته ومي ویل "د کومل بوتل دی. په دې خرس شکله بوتلانو کي ډېر خوندور روسي شراب راځي".

مس وان کمپن وپوښتل "دا نور ټوله د کوګناک بوتلونه دي، که څنګه؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "تول یې نه وینم، خو کیدای شي چې همدا ټوله وي".

"دا هر څه له څه وخته روان دي؟"

دې ته مي وویل "خپله مي رانیولي او خپله مي راوړي. ځیني وختونه مي ملګري پوښتني ته راځي، د هغوی لپاره مي راسره ایښي دي".
دې وویل "ته یې خپله نه څیښې؟"

"خپله یې هم څیښم".

"کوګناک، یوولس د برانډي تش بوتلونه او هغه خرس شکله بوتل".

"کومل".

"زه یې د وړلو لپاره یو څوک رالیږم. تش بوتلونه همدا دي که نور هم شته؟"

"د اوس لپاره خو همدومره دي".

"پر تا مي زړه سوځېده، چې ژیړی شوی یې، خو افسوس چې پر تا مي ناحقه زړه وسوځیده".

"مننه."

"زما په اند ته باید وه جبهې ته په نه تګ ګرم نه شې. فکر کوم تا بل څه هم کولای شوای، نه دا چې د شرابو په زور دي ځان ژیړی کړ او جبهې ته له تګه پاتې شوې."

"بل د څه شي په زور؟"

"د شرابو. تا زما خبره واوریده". څه مي ونه ویل. "که دي له یوې بلي حیلې څخه کار وانخیست، نو له رغیدو سره به ځان سمدستي جبهې ته ورسوې او فکر نه کوم چې قصدي ژیړی دي، استراحتي رخصتي ولري".

"تاسي فکر نه کوی؟"

"نه".
"اغلې وان کمپن، ایا تاسي تراوسه ژیړی شوي یاست؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

“نه، خو د ژړي ډيري واقعې مي ليدلې”.

“تراوسه دي پام کړی چي په ژيړي اخته ناروغان له دې ناروغۍ څخه څومره کرېږي؟”

“فکر کوم چي دغه ناروغې به تر جبهې اسانه وي”.

“اغلې وان کمپن، ايا تراوسه د هغه سړي په حال پوه شوي ياست، چي خپل ځان په خپله په خوټلون کي له کاره واچوي؟”

ميس وان کمپن له اصل سوال څخه ځان ناګومانه کړ. دا اوس مجبوره وه، چي ځان ناګومانه واچوي يا هم له کوټې ووزي او ميدان ايله کړي، خو دا په دومره اسانۍ د ميدان ايله کولو ته اماده نه وه، ځکه ما ته يې له ډېره وخته زړه ډک وو او اوس يې غوښتل چي د خپل زړه بړاس ښه راباندي وکاږي.

“ما ګڼ کسان ليدلي، چي ځانونه يې قصداً ژوبل کړي او بيا په همدې طريقه له جبهې څخه پاتې شوي.”

“زما د سوال جواب دا نه وو. ما خپله قصدي ژوبل کسان هم ليدلي. زما سوال دادی، ايا تراوسه دي هغه خلک ليدلي چي خپل ځانونه پخپله په خوټلون کي له کاره اچوي؟ ځکه چي په خوټلون کي ځان له کاره اچول له هرڅه څخه د ژيړي سره ورته والی لرې. زه فکر نه کوم چي يوې ښځي دي هم داسي څه زغملي وي. له همدې امله مي پوښتنه درڅخه وکړل چي تاسي تراوسه ژيړی شوي ياست که يا، ځکه چي....” مس وان کمپن ووتل. شيبه وروسته ګېج راغلل.

“اغلې وان کمپن ته دي څه ويلي؟ له ډيري غصې څخه يې ځيره تکه سره وه”.

“موږ احساسات يو له بل سره پرتله کول. ما غوښتل دې ته ووايم، چي دې هيڅکله د زيږون تجربه نه ده....”.

مس ګيج “ته نادان يې. هغه تا ته بهانې لټوي”.

ما ورته وويل “بهانه يې ولټول. زما رخصتې يې رالغوه کړل او اوس کيدای شي چي نظامي محکمې ته مي کش کړي، همدومره پست فطرته ده”.

مس ګيج “د هغې له تا څخه هيڅکله ښه نه کيدل، اوس څه خبره وه؟”

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ویل یې چي ما ځان په قصده ژړی کړی، څو له جبهې څخه ځان پاته کړم”.
ګیج “وا وا! زه به قسم ورته واخلم چي تا یو څاڅکی هومره هم نه دی څیښلی. ټوله به قسم یاد کړي چي تا یو څاڅکی لا هم نه دی څیښلي”.

“هر څه یې په خپلو سترګو ولیدل”.

“شل واره مي درته وویل چي دا بوتلونه له دې ځایه وباسه. اوس څه شول؟”

“په الماری کي”.

“بسته لرې؟”

“نه، په چانټه کي یې کښېږده”.

مس ګیج بوتلان په چانټه کي واچول ”چوپړوال ته به یې ورکړم چي هغه یې دباندي وغورځوي.” دا یي وویل او د دروازې په لور ولاړل.

اغلې وان کمپن “یوه شیبه تم شئ. دا بوتلان وه ما ته راکړئ”. له ځانه سره یې چوپړوال هم راوستی وو. وه هغه ته یې وویل ”واخله دا یوسه. کله چي رپپورټ ورکوم، غواړم وه ډاکټر ته دا هم ورښکاره کړم”.

اغلې وان کمپن له کوټې ووتل. چوپړوال هم پسي ور ووت. هغه پوهېده، چي په چانټه کي څه شي دي. نور هیڅ ونه شول، یوازي زما رخصتې لغوه شول.

درویشتم فصل

په هاغه شپه چي وه جبهې ته ستنېدم، چوپړوال مي د اورګاډي تمځای ته ولیږه، چي له تورین څخه په راروانه اورګاډي کي زما لپاره ځای یوه چوکۍ ونیسي. اورګاډي د شپې پر دوولس بجي باندي حرکت کاوه. دا له تورین څخه پر لس نیمي بجې پر وه میلان ته رارسېدل او د تګ تر مهاله همدلته تمېدل. په اورګاډي کي د چوکۍ نیولو لپاره د یوه نفر شتون اړین وو. چوپړوال له ځان سره یو ملګری، چي د پوځ په سلاح سقیله برخه کي یې کار کاوه، اوس په رخصتۍ راغلی وو او د خیاطۍ په یوه دکان کي یې کار کاوه له ځان سره تمځای ته بوت. دوی دواړه ډاډه ول، چي په دوی کي به یو خامخا چوکۍ نیسي. دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مي د ټکټ رانيولو لپاره څه خوشمزي ورکړي او ورسره مي خپل يو څه سامانونه ور له غاړې کړل. په سامانو کي يوه چانټه او دوې نورې کوچنۍ غوټې وي.

شاوخوا پنځه بجې به وي، چي په روغتون کي مي له دوی سره خدای په اماني وکړل او ځيني رارهي شوم. چوپړوال زما سامانونه واخيستل او خپلي کوټې ته يې يووړل. ده ته مي وويل چي له دوولس بجو څخه مخکي زه ځان وه تمځای ته در رسوم. ميرمنې يې ما ته "سيګنورينو". ويل او ژړل يې. سترګې يې له اوښکو وچي کړې، له ما سره يې خدای په امانی وکړ او بيا په ژړا شول. د دلاسايي په دود مي پر اوږه لاس ورکښېښود، دې نور هم ژړا ته زور ورکړ. په روغتون کي به دې زما خدمت کاوه. ګردی، پنډه، او په عين حال کي خنده رويه ميرمن وه. سپين وريښتان يې درلودل. کله چي به په ژړا شول، څيره به يې سره توی شول. له دوی څخه رارخصت شوم او د رغتون په کناره کي يوې ساقې خانې ته ورپورته شوم او همالته کښېناستم. په کړکۍ کي مي دباندی کتل، تياره وه هوا هم باراني او يخه وه. يو څه قهوه او ګراپا مي وڅيښل، پيسي مي يې ورکړې او د کړکۍ څخه په وتونکې رڼا کي تېريدونکو خلکو ته په تماشه شوم. دباندي مي پر کاترين سترګې ولګيدې، کړکۍ مي وټکول. ويي ليدم او راته مسکۍ شوه. زه هم دباندي ورووتم. تيزه شين رنګه برساتۍ يې اغوستې وه او يوه نرمه خولۍ يې په سر کړې وه. موږ دواړه يو ځای پلي روان شوو. د پياده رو په اوږدو کي د ساقي خانو له مخي تير شوو. له هغه وروسته د مارکيټ له څلورلارې تير او د کليسا وه څلورلارې ته وربرابر شوو. په کوڅه د ښاري بسونو له کرښې ورهاخوا کليسا موقعيت درلود. په دې باراني موسم کي سپينه او لنده غوندي وه. د ښاري بسونو له کرښې واوښتو. په چپ اړخ کي مو دوکانونه وه، د دوکانو رڼاګانې تر کړکيو بهر راتلې. په څلور لاره کي ګرد او غبار زيات وو، کله چي وه کليسا ته ښه ورنږدې شوو غټه وه او ډېرې يې لندې ښکاريدې.

"دننه ورځې؟"

کاترين"نه". په ګډه همداسي وړاندي ولاړو. په تګ تګ کي پر يوه نجلۍ او عسکر ورپيښ شوو، عسکر خپله برساتۍ پرنجلۍ غوړولي وه او له ديواله سره نژدې ولاړ ول، له دوی څخه تيرشوو.

دې ته مي وويل "دوی هم زموږ په څېر دي."

کاترين "زموږ په څير څوک نشته". هدف يې زموږ خوښي نه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"کاشکي د دوی د ورتګ لپاره يو ځای وای".

"کيدای شي ځای لرل ورته فايده نه کول".
"نه پوهيږم. البته يو پناه ځای لرل ښه دي".

کاترين "کليسا شته". موږ اوس د کليسا له حدودو څخه راتير شوي وو. د څلور لارې له وروستيو څخه له تيريدو پر مهال مو يو ځلي بيا وه کليسا ته وکتل، په دې باراني هوا کي ښکلې ښکاريدل. د يوې پلورنځی مخي ته چي چرمي اجناس يې پلورل ودريدو. د پلورنځی په کړکی کي د ځغاستې بوټونه، چانټې او د سکې بوټونه ايښوول شوي ول. هرڅه داسي ايښوول شوي ول، لکه يوې ننداره ته چي يې وړاندي يې کوي. د سکې بوټونه يوه څنګته ، د ځغاستې بوټونه بل څنګته او چانټې يې په مينځ کي پرتې وې. چرم يې تک تور او داسي غوړ شوي وو لکه ځين. د څراغ په رڼا کي يې يو ډول پړکا کول.

"يو وخت به سکې لوبه کوو".

کاترين "دوې مياشتي وروسته په مورين کي د سکې لوبې پيليږي".

"هلته به ولاړ شو".

"سمه ده". همداسي روان وو. له يوې بلي کړکی څخه هم تير شوو او يوې بلي فرعي کوڅې ته ورداخل شوو.

"تراوسه پر دې لار نه يم راغلې".

ما ورته وويل "زه به هره ورځ پر همدې لار روغتون ته تلم و راتلم". لاره کم سوره وه، موږ يې په راسته اړخ کي روان وو. د اسمان مخ وريځې نيولی وو او پر ځمکه ګڼ خلک اخوا ديخوا کيدل. د شاوخوا دوکانو څراغان اوس هم لګيدل. له يوې کړکی څخه مو د پنيرو وه يوې ټوټې ته وکتل. زه د وسلو پلورنځی مخي ته ودريدم.

"دلته راشه. يوه توپنچه رانيسم".

"څه ډول توپنچه؟"

"پيستول". موږ دواړه پلورنځی ته دننه ورغلو او خپل خالي کمربند مي د کاونټر پر سر کښېښود. د کاونټر شاته ولاړو دوو ميرمنو څو بېلابيل ډوله توپنچې مخي ته راقطار کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کمربند کي مي د توپنچي خانچه خلاصه کړل او ورته ومي ويل "له دې سره بايد سمه وي". خانچه له خړرنګه چرم نه جوړه شوې وه. په ښار کي د ګرځولو په خاطر مي له يو بل چا څخه رانيولې وه.

کاترين "ښې توپنچې لرې؟"
"دا خو ټولي يو شان دي. دغه دانه کتلای شم؟"

دې په جواب کي راته وويل "د ويشتلو لپاره ځای نشته، خو دغه توپنچې ډيرې ښې دي. د دغې توپنچي نښه نه خطا کيږي".

ګيټ مي يې کش کړ، فنر يې يو څه قوي وو خو ښه کار يې کاوه.

"دغه توپنچه که څه هم استعمالي ده، خو د يوه ماهره نښه ويشتونکي د لاس ده".

"تاسي پرې خرڅه کړې وه؟"

دوکاندارې وويل "هو".

ما ورته وويل "نو بيا چا درته راوړل؟"

"د هغه خادم".

ورته ومي ويل "کيدای شي زما توپنچه هم يو څوک درته راوړي. د دې قيمت څومره دی؟"

"پنځوس ليرې. ډيره ارزانه ده".

"ډير ښه. دوه اضافي شاجورونه او يو بکس مرمۍ مي هم په کار دي".

د کومو شيانو غوښتنه چي مي ځيني کړې وه، ټول يې د کاونټر له شا څخه راپورته کړل.

بيا يي پوښتنه وکړل"تورې خو نه غواړې؟ له موږ سره ځيني ارزانه تورې هم شته".

ما ورته وويل"د جګړې ډګر ته ځم".

"اوه، نو بيا تورې ستا په درد نه خوري".

د توپنچې او مرميو پيسي مي ورکړي. د توپنچې شاجور مي ډک کړ، دا مي راواخيستل او په خالي خانچه کي مي کښېښوول. په اضافه مرميو مي پاتې شاجورونه ډک کړل او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمربند کي پسي مي وتړل. ورسره مي کمربند هم دروند شو. البته پیستول مي ځکه خوښه شول، چي مرمۍ یې هر ځای پیدا کیدې.
کاترین ته مي وویل "ډیر ښه. موږ اوس په بشپړ ډول مسلح شوو. دا یو له هغو کارونو څخه وو چي باید کړی مي وای. زما پیستول، روغتون ته د راتللو په وخت کي یو چا راڅخه کښلې وه".

کاترین "خداي دي وکړي چي دا توپنچه سمه وي".

دوکانداره "بل څه خو نه غواړئ؟"

"نه. زموږ همدا شیان په کار وه".

"توپنچه تسمه هم لري".

"هو، ورته فکر مي دی". دې غوښتل نور شیان هم راباندي خرڅ کړي.

"شپیلکان هم شته".

"مننه. هغه مو نه دي په کار".

له دوی سره مو مخه ښه وکړه او دباندي راووتو. کاترین کړکۍ ته وکتل. دواړو میرمنو هم سرونه راښکاره کړل او تعظیم یې وکړ.

"په دا لرګیو کي چي یې هنداري نیولي، دا بیا ده څه لپاره دي؟"

"دا د مرغانو د راجذبولو لپاره دي. دغه هنداري په کښتونو کي ږدي، سپیرکونډکې یې په لیدو ورته راټولیږي او بیا ایټالویان خپله نښه پرې پخوي."

"دا خو ډیر پوهان خلک دي. امریکایان د سپیرکونډکو ښکار کوي؟"

"ډیر نه".

له کوڅې نه تیر شوو او یوه پیاده رو ته وربرابر شوو.

کاترین "اوس مي طبیعت یو څه سم شو، په اول سر کي چي رازوان شوو وضعه مي چنداني ښه نه وه".
"زه او ته چي سره یو ځای شو، خوشالي خود بخوده راشي."

(c) ketabton.com: The Digital Library

“موږ به هر وخت یو ځای یو”.

“هو، خو نن به زه پر دوولس بجې درځخه ولاړ شم”.

“د هغه په اړه اندیښنه مه کوه”.

موږ دواړه په کوڅه کې نور وړاندې ولاړو. ګرد او غبار د څراغو رڼاګانې ژړبخونې کړې وې.

کاترین “ستړی خو نه شوې؟”

“تاسې د خپل ځان حال راته ووایاست”.

“زه ښه یم. پلی تګ مې خوښ دی”.

“ډېر پلی تګ هم ښه نه دی”.

“ بلې”.

په همدې کوڅه کې نور هم وړاندې ولاړو، تر څو یوې لارې ته، چې د ویالې په خوا کې وه، ورسیدو. د کوڅې په هاغه بل اړخ کې د خښتو یو دیوال او څو پاخه تعمیرونه ښکاریدل. د کوڅې په سر کې مې ښاري بس ولید، چې د پله له پاسه تیر شو.
ما ورته وویل “د پله له پاسه به یوه ټکسي ته ورپورته شو”. د پله د پاسه په ګرد کې ټکسي ته په تمه شوو. مخې ته مو څو ټکسیان تیر شول، خو هغوی ټول ډک ول. شیبه وروسته یوه بګۍ راغلل او له موږ څخه تېره شول، په همدې حال کې بیا خوپ په باران بدل شو.

کاترین “پلې به ولاړ شو، که نه نو ښاري بس به راتېنګ کړو”.

ما ورته وویل “یو ګړی به لا تم شو. د بګیانو د تګ راتګ لار همدا ده”.

کاترین “هغه د یوه راغلل”.

بګۍ والا خپل آس ودراوه او فلزي کیلومتر شمار یې لاندې کښته کړ. د بګۍ سایوان پورته وو. د ګاډیوان کوټ ته مې وکتل، باران له لاسه لوند شوی وو. توره خولۍ یې لنده او بریښیدل. موږ د بګۍ د شا په سیټ کې د سایوان تر تیارې لاندې څنګ په څنګ کښېنستو.

“پته دې وروښوول؟”

(c) ketabton.com: The Digital Library

"تمځای ته. تر تمځای ورهاخوا یو هوټل شته، همالته به ولاړ شو".

"په همدې شکل، له سامانو پرته هوټل ته تلای شو؟"

ورته ومي ويل "هو".

له کوڅې څخه تیریدل او بیا تر تمځایه تګ هغه هم په باران کي، لار ډیره اوږده شول.

کاترین "ډوډۍ نه خورو؟ داسي نه چي بیا وږې شم".

"د ماښام ډوډۍ به په خپله کوټه کي وخورو".

"زه د اغوستلو څه نه لرم. آن شپني کالي مي هم نشته".

ما ورته وویل "دا خو کومه ستونزه نه ده. په لار کي یوې پلورنځۍ ته ورکښته شه او رایي نیسه". ګاډیوان ته مي وږغ کړل.

" پر دغه لار باندي وه ویامانزوني ته درځه". سر یي وښوراوه او چپ لوري ته وګرځېد. په دې لویه کوڅه کي، کاترین د یوه پلورنځي په لټه شول.

کاترین "هاغه ده". بګۍ ودریدل او کاترین ځیني راکښته شول. له پیاده رو څخه تیره او پلورنځي ته وردننه شول. زه په بګۍ کي ورته تم شوم. په شړپ او تیز باران وریده. د باران خوشبو او د اس ساه تر ما پوري رارسیدل. کاترین له هاخوا په لاس کي یوه غوټه نیولي وه، بګۍ ته راپورته شول او په حرکت مو پیل وکړ.

کاترین "بدخرڅي مي وکړل، خو ښه شپني کالي دي".

د هوټل مخي ته چي راورسیدو، کاترین ته مي په بګۍ کي د انتظار وویل او زه خپله د هوټل له منیجر سره د خبرو لپاره دننه ورغلم. ډیري کوټې خالي وي. زه بیرته بګي ته ورغلم. د ګاډیوان مزد مي ورکړ زه او کاترین په ګډه هوټل ته ورننوتو. یوه هلک، چي بټن لرونکي کالي یې اغوستي ول، د کاترین غوټه یې راوړل. منیجر موږ ته ښه راغلاست ووایه او لفټ یې راته وښود. سور بخمل او ژیړ رنګ ډیر تر سترګو کیده. منیجر له موږ سره یوځای پورته ولاړ.

"ښاغلی او آغلې ډوډۍ په خپله کوټه کي خوري؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بلې. د خوړو منیو کتلای شو؟"

"په دې خاص ماښام کې خاص خواړه هم شته. ښکار او سوفله".

لفټ درې پوړه پورته شو. له هر پوړ سره به یې اواز کاوه. وروستی ځل یې اواز وکړ او ودرید.

"د ښکار څه ډول خواړه لرئ؟"

"د صحرایي چرګ غوښي او وډکوک[21]"

ورته ومې ویل "وډکوک راوړه". له دهلیز څخه تیر شوو. په دهلیز کې یې یو خوړین کارپیټ هوار کړی وو. ډیري دروازې ښکاریدې. منیجر ودرېد، قلف یې خلاص کړ او دراوزه یې پرانیستل.

"مهرباني وکړئ. ښکلې کوټه ده".

ماشوم غوټه د کوټې په مینځ کې کښېښوول. منیجر له کړکیو پردې پورته کړې.

وویې ویل "دباندې لنده بل زیات دی". کوټه په سره بخمل ښکلې شوي وه. ګڼې هندارې، دوې چوکۍ او یو لوی کټ چې یوه ساټني روجایې پرې غوړېدلې وه، پروت وو. یوه دروازه د تشناب لور ته خلاصیدل.

منیجر "زه به منیو درته راولیږم". له تشریفاتو څخه وروسته بهر ولاړ.

د کړکۍ لور ته ورتېر شوم او دباندې مې وکتل. وروسته مې د سرې پردې تقمه ووهل او پرده راکش شول. کاترین پر کټ ناسته وه او قندیل ته یې کتل. خولۍ یې له سره ایسته کړل وریښتانو یې وه رڼا ته پرکا وهل. ځان یې په یوه هنداره کې ولید او پر وریښتانو یې لاس راتیر کړ. ما دا په نورو درو هندارو کې هم لیدل. خوابدې ښکاریدل برساتۍ یې پر کټ باندې کښېښوول.

"څه خبره ده؟"

---

[21] یوډول مرغه دی چې ښکار یې کیږي او خوړل کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ما تراوسه دغه ډول احساس نه وو کړی”. دکړکۍ وه لورې ته ولاړم پرده مي يوې خواته کړل او دباندي مي وکتل. فکر مي نه کاوه چي داسي به وشي.

“ته کاسيره نه يې”.

“پوهيږم ګرانه، خو د يو چا لپاره د دا ډول احساس لرل ښه نه دي”. اواز يې وچ او بيروحه وو.

ما ورته وويل “په ښار کي تر ټولو ښه هوټل همدا دی”. له کړکۍ څخه مي دباندي وکتل. له څلور لارې ورهاخوا د تمځای د څراغانو رڼاګانې تر سترګو کيدې. په کوڅه کي اوس هم بګياني اخوا ديخوا کيدلې او په پارک کي ولاړې ونې مي هم ليدلې. د هوټل څخه راوتونکو رڼاګانو پياده رو روښانه کړی وو. له ځان سره مي وويل اوه، دا وخت نو د جنجال دی؟

کاترين “دلته راشه. زه بيا ښه ميرمن شوم”. له اواز څخه يي هغه پخواني وچواله کوچ کړی وو. وه کتې ته مي وکتل کاترين راته مسکۍ شول.

ورغلم وه څنګ ته يې پر کت باندي ورسره کښيناستم.

“ته زما ښه ميرمن يې”.

کاترين “بيله شکه چي ستا يم”.

له ډوډۍ خوړو وروسته حالات بيرته عادي شول. دواړه بيرته خوشاله شوو او د هوټل دغه کوچنۍ شان کوټه مو د خپل کور په څير وګڼل. په روغتون کي چي په کومه کوټه کي زه بستر وم، هغه کوټه مي خپل کور ګڼلی وه او دا کوټه مي هم د خپل کور په څير وګڼل.

د ډوډۍ خوړلو پر مهال کاترين زما کورتۍ واخيستل او پر خپل ځان يې واچول. ډير وږي وو او خواړه هم ښه خوندور وه. پر ډوډۍ سربيره مو يو بوتل کپرې او يو بوتل سنت استف وڅيښل. د کاترين په نسبت ما ډير څيښاک وکړ، خو پر دي يې ډير اغيز وکړ. په ماښامنۍ ډوډۍ کي مو وډکوک له سوفله پټاټو او د شاه بلوط اوبو له مخلوط سره وخوړل. سلاد او جوس مو پرې له پاسه نوش جان کړل.

کاترين “ښکلې او شانداره کوټه ده. تر هغو چي په ميلان کي يو، همدلته به اوسو”.

“ريښتيا هم عجبه کوټه ده”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاترین "نه پوهیږم په دغه ډول کوټه کي چي څوک سهار راپاځي څه ډول وي. په هرصورت ښه ځای دی". د ځان لپاره مي یو بل ګیلاس له شربتو څخه ډک کړ.

کاترین "ګناه کولو ته مي زړه غواړي. موږ چي هرکار کوو هغه راته ساده او بې ګناه ښکاري. زما خو هیڅ زړه ته نه لویږي، چي موږ دي ګناه کوو".

"ته ډیره ښه یې".

"زه یوازې وږې یم. بیخي ډیره وږي کیږم".

ما یې په جواب کي وویل "ته ډیره ښه او ساده یې".

"هو، زه ساده یم. خو تراوسه له تا پرته په دې خبره بل هیڅوک نه دي خبر شوي".

"په لمړي ځل چي مي ولیدې، بشپړه غرمه مي په دې فکرو کي تېره کړه، چي کاور هوټل ته به څنګه ځو او څه ډول به وي".

"ډیر بدسترګی یې. دا کاور هوټل نه دی که څنګه؟"

"نه. موږ هلته نه پرېږدي".

"یو وخت خو به مو لا پریږدي. زما و ستا تر مینځ توپیر همدا دی، زه هیڅکله د یو شي په اړه فکر نه کوم".

"تراوسه دي د یوه شي په اړه هم فکر نه دی کړی؟"

کاترین وویل "ډیر لږ".

"اوه، ته ډیره ښه یې".

یو بل ګیلاس مي هم ځانته ډک کړ.

کاترین "زه بیخي ساده نجلی یم".

"په لمړي سر کي ما داسي فکر نه کاوه. فکر مي کاوه چي ته لیونۍ یې".

"لیونۍ وم، خو ډیره نه. خسته خو نه شوې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل "ځيناک عالي دی".

کاترین "ښه دی. خو زما پلار يې په ناوړه نقرص ناروغۍ مبتلا کړ".

"پلار لرې؟"

کاترين "هو، په نقرص اخته دی. مهمه نه ده چي ورسره ووينې. ته پلار لرې؟"

"نه، پلندر لرم".

"زما به ورسره جوړه شي؟"

"مهمه نه ده چي ورسره ووينې".

کاترين "موږ سره خوشحاله يو. نور مي له هيڅ شي سره مينه او علاقه نشته. زه ډيره بختوره يم چي ستا ميرمن يم".

خادم راغلی او لوښي يې يووړل. شيبه وروسته چوپه چوپتيا خپره شول او د باران د څاڅکو اواز مو اورېده. د هوټل مخي ته يوه موټر هارن وواهه.

ما وويل:-

تل يې د شا له لورې اورم

چي د وخت وزري په بيړه کي دي.

کاترين "دا شعر مي اوريدلی. د (اندري مارول) دی. دغه شعر يې د هغې نجلۍ په اړه ويلی چي له نارينه وو سره يې حساسيت درلود".

اوس مي دماغ ډير ارام او مستريح وو، غوښتل مي چي د حقايقو په اړه څه ووايم.

"ماشوم به په کوم ځای کي دنيا ته راشي؟"

"نه پوهيږم، خو يو ښه ځای به وي".

"د لنګول کارونه به څنګه سره تنظيم کړې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"خبره تر وسه پوري ده، خو ته فکر مه خرابوه. د جګړې د پايته رسيدو وړاندي به موږ ځو ماشومان ولرو".

"فکر کوم د تګ وخت راورسېد".

"پوهيږم. که دي خوښه وي، نو درځه له خيره".

"نه".

"نو زما مجنونه ځان په انديښنو کي مه غورځوه. تراوسه خوښ خوشاله وې، خو په دا يوه ګړي کي بيا بيرته د انديښنو په سمندر کي لاهو شوې".

"نه، داسي نه ده. په څومره وخت کي به خطونه راستوې؟"

"هره ورځ. ستا ايټالوي ملګري ستا ليکونه وايي؟"

"انګليسي يې دومره نه ده زده چي کومه ستونزه ځيني جوړه شي".

"زه به دوی سربداله کړم".

"خو چي ډير سربداله کونکي نه وي".

"دوی به لږ غوندي سربداله کړم".

"داسي ښکاري لکه د تګ وخت چي راورسيد".

"سمه ده. درځه له خيره".

"زه نه غواړم چي زموږ دا ښکلی کورګی پريږدم".

"زه هم نه غواړم".

"خو بايد ولاړ شو".

"سمه ده. خو په خپل دې کور کي مو ډېر وخت تېر نه کړ".

"که ژوند وو، بيا به يو بل وخت ورته راشو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“کله چي له جبهې څخه راستون شوې، یو ښکلی کور به ولرې”.

“کیدای شي ډیر ژر بیرته راستون شم”.

“کیدای شي چي پښه دي لږ غوندي زخمي شي”.

“یا هم کیدای شي چي د غوږ پیڅکی مي زخمي شي”.

“نه. غوږونه دي لا اوس سم دي”.

“او زما پښې؟”

“پښې دي وختي لا زخمي شوي”.

“زما مجنونه، د تګ وخت راورسېد”.

“سمه ده، لمړی تاسي ولاړ شئ”.

خلرویشتم فصل

د لفټ پر ځای په زینو کي راکښته شوو. زینې یې په خوړین فرش باندي فرش کړې وې. د خوړو پیسې مي یې کله چي یې ډوډۍ راوړه، ورکړي وې. هماغه خادم چي ډوډۍ یې راوړې وه د دروازې په خوله کي پر یوه چوکۍ ناست وو. زموږ له لیدو سره پاڅید احترام یې وکړ. ځنګ کوټې ته ورسره ولاړم او د کوټې کرایه مي ورکړل. منیجر زه خپله ملګری ګڼلی وم او کرایه یې رانه په پیشکي کي وانه خیستل، خو کله چي له کوټې څخه وتلی وو، یاد شوي یې ول چي باید خادم په دروازه کي کښېنوي، څو زه همداسي د پیسو له ورکړې پرته ولاړ نه شم. فکر کوم چي له یوې دغسي پیښې سره مخ شوی وو، کیدای شي ملګری یې وو. ډیری وختونه په جګړه ایزو حالاتو کي د ملګرو شمېر زیاتیږي.

خادم ته مي د بګۍ د راوستو وویل. هغه هم د کاترین غوټه ورسره واخیستل او سایوان په لاس دباندي ووت. موږ په کړکۍ کي ورته کتل په باران کي له کوڅې څخه تیر شو. هماغه په ځنګلوري کوټه کي تم شوو او له کړکۍ نه مو دباندي کتل.

“کاترین، طبعیت دي څنګه دی؟”

(c) ketabton.com: The Digital Library

“بیخي ډېر خوب راځي”.

“زه خو اوس لا وږی یم”.

“د خوراک لپاره یو شی درسره شته؟”

“هو. زما په غوټه کې شته”.

بګۍ مي ولیدل، چي زموږ پر لور راروانه وه. ودرېدل. آس په باران کي ځوړند سر ولاړ وو. خادم ځیني راکښته شو، سایوان یې خلاص کړ او د هوټل په لور راروان شو. له دراوزې سره مخ په مخ شوو تر سایوان لاندي په چکړ کي د بګۍ په لور روان شوو. د لارې په څنګ کي ډم اوبه ولاړي وې.

خادم “ستاسي سامان په سیټ کي پروت دی”. بګۍ ته ورپورته شوو، خادم لا تراوسه سایوان په لاس ولاړ وو. یوڅو نوټونه مي یې په لاس کي ورکښېښودل.

وې ویل “ډېره زیاته مننه، ښه سفر ولرئ”. ګاډیوان د اس کیزه راکش کړل ورسره آس په حرکت راغلی. خادم له خپل سایوان سره وڅرخید او د هوټل په لور روان شو. موږ همداسي د کوڅې په اوږدو کي وړاندي ولاړو بیا چپ خواته وګرځیدو له هغه وروسته له تمځای سره وه راسته اړخ ته راوګرځیدو. یو څه ورهاخوا دوه عسکر ټوپک په لاس په رڼا کي وه باران ته ولاړ ول. خولۍ یې په رڼا کي بریښېدلې. له تمځای نه په راوتونکو رڼاوو کي باران صاف او شفاف ښکاریده. له تمځای څخه یو پلنډي د غوټو وړلو په نیت راووت، پر اوږو یې د باران څاڅکي لګېدل.

ورته ومي ویل “مننه. پلنډي ته اړتیا نشته”.

بیرته وه خپل پخواني ځای ته ستون شو. ما وه کاترین ته چي پر مخ یې د بګۍ د سایوان سایه وه، مخ ورواړاوه.

“نور نو د مخه ښې وخت رارسیدلی”.

“زه درسره تللای شم؟”

“نه”.

“ستا یې په مخه ښه”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ګاډیوان ته د روغتون پته وروښیه".

"سمه ده".

ګاډیوان ته مي د روغتون پته وروښوول. سر یې وښوراوه.

ما ورته وویل "د خدای په امان". له بګۍ څخه لاندي وه باران ته راکښته شوم او بګۍ په خپله مخ په حرکت شول. کاترین دباندي راوکتل، په رڼا کي مي یې مخ ولید. مسکۍ شول او لاس یي راته وښوراوه. بګۍ په کوڅه کي مخ په لوړه روانه وه. دې طاق ته اشاره وکړل، وه هغه ځای ته چي مي وکتل یوازي طاق او دوه عسکر ولاړ ول. زه یې په مقصد پوه شوم. د دې مقصد دا وو، چي زه تر طاق لاندي ودریږم، څو د باران له څاڅکو څخه محفوظه واوسم. زه ولاړم همالته ودریدم او بګۍ ته مي تر هاغه مهاله کتل چي پر کونج باندي راتاو شول. له دې وروسته وه تمځای ته ورتېر شوم. پلنډي په برنډه کي په ما پسي راکتل. په ده پسي وه اورګاډي ته ورغلم. د یوې له ګڼې ګوڼې ډکي لارې څخه تېر شوم او په یوه دروازه ورننوتم. په ډبه کي مي د چوپړوال پر ملګري باندي سترګې ولګیدې. د یوې ډکي ډبې په یوه کونج کي ناست وو. زما چانټه او غوټې د ده له پاسه په سرتاخ کي پرتې وي. زموږ له ورننوتو سره ټولو موږ ته سترګي راواړولې. په ډبه کي بیخي تنګه تنګستي وه او ټول یو له بل سره جوخت او پیوست ناست ول. د چوپړوال ملګری پاڅید او زما لپاره یې ځای خالي کړ. زه لا پر خپل ځای ولاړ وم، چي پر اوږه یو چا لاس راکښېښود، ما چي ورته وکتل مخي ته مي یو قدبلنده د توپچي قواو تورن چي پر زنه باندي یې یو سور داغ هم وو ولاړ، وو. د ډبې ورهاخوا یې په هنداره کي راته وکتل او بیا راننوت.

ده ته مي وویل "څه خبره ده؟" مخ مي ورته راوګرځاوه او مخ په مخ ورسره ودرېدم. تر ما په قد جګ وو. د نقاب په سایه کي یې مخ ډنګری ښکاریده. د زني زخم یي تازه او بریښېده. په ډبه کي موجودو ټولو خلکو موږ دواړو ته په ځیر ځیر کتل.

راته ویې ویل "ته دلته نه شې کښېنستلای. هیڅوک حق نه لري، چي د چوکۍ نیولو لپاره یو بل څوک راولیږي".

"زه دا حق لرم".

ناړې یي تېرې کړې. کرنکې ته مي یې کتل، غوټو یې پورته او کښته شو. د چوپړوال ملګری د چوکۍ وه مخې ته ولاړ وو. د ښېښې ورهاخوا خلک زموږ په تماشه ول. په ډبه کي ولاړ خلک ټول چپ ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ته په هیڅ صورت داسي نه شې کولای. زه تر تا دوه ساعته وړاندي راغلی یم".

"اوس څه غواړې؟"

"چوکۍ غواړم".

"زه هم چوکۍ غواړم".

څېرې ته مي یې وکتل او داسي احساس کړل لکه ټوله دړبه چي زما پر ضد وي. زه دوی نه ملامتوم. دی پر حق ول، خو زما له چوکۍ سره کار وو. خلک تر اوسه د بټانو په څېر پر خپلو ځایو باندي غلي ولاړ ول.

له ځان سره مي وویل اوه، خدایه دا بیا څه غضب دی.

ما ورته وویل "مهرباني وکړئ. ښاغلی تورن". د چوپړوال ملګری له چوکۍ څخه رادېخوا شو او قدبلنده تورن پرې کښېناست. بیا یې ما ته وکتل څېره یې زهیره راته ښکاره شول، خو چوکۍ یې وګټل. د چوپړوال ملګري ته مي وویل "زما سامان راواخله". له دهلېز څخه راووتو. اورګاډي ډکه وه او ښه پوهېدم چي اوس د چوکۍ پیداکول ناممکنه ده. وه چوپړوال او د هغه ملګري ته مي لس لس لېرې ورکړې. دوی له دهلېز څخه کښته شول او له برنډې څخه یې وه کړکیو ته راکتل، خو ځای نه وو.

چوپړوال "کیدای شي په راروان تمځای کي ځیني خلک پلې شي".

ملګري یې وویل "دا هم کیدای شي، همالته ګڼ نور پسي وروخیژي". له دوی سره مي په همدې ځای کي مخه ښه وکړل او پر خپله مخه ولاړل، خو دوی دواړه د چوکۍ د نه پیداکېدو له لاسه خوابدي ول. کله چي اورګاډي حرکت کاوه، زما په شمول ګڼ نور کسان د دړبې په مینځ کي ولاړ ول او د تمځای څراغانو او د دړبې غولې ته مو کتل.

باران تراوسه وریده. یو ګړی وروسته د دړبې ښیښې لندې خیشتې شوې او دباندي مو هیڅ شی نه شوای لیدای. څو لحظې وروسته د دړبې پر غولي باندي خوب یووړم، خو له خوبه وړاندي مي خپله بټوه چي پیسې او اسناد پکښې وه د پښو په مینځ کي کښېښوول او بیا بیده شوم. ټوله شپه بیده وم یوازي په بریشیا او ورونا کي چي ځیني کسان کښته او پورته شول راویښ شوم او بیرته ژر خوب یووړم. پر یوه غوټه مي سر ایښی وو او پر هغه پاتې غوټو مي لاسونه راګرځولي ول. دوی به که زه په پښه نه وای وهلی نه یي شوای کولای چي تېر شي. د دړبې په غولي کي زما په ګډون ګڼ نور خلک بیده ول. ځینو بیا د کړکیو پر دستکانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه ټینګ کړي او ولاړ ول. ځینو نورو بیا له لاچارۍ څخه وه دروازو ته تکیې لګولي وې. په دغه اورګاډي کې به تل ګڼه ګونه ډیره وه.

پنځه ویشتم فصل

د مني موسم راپیل شوی وو. ټولي ونې سپیرې او له زرغونو پاڼو سره یې مخه ښه کړې وه. لارې، ګودرې له خټو مالامال وې. له یوډېن نه تر ګوریزیا پورې په لارۍ کې ولاړم. په لار کي له نورو موټرو څخه وړاندې شوو. ما تر کړکۍ دباندې شاوخوا سیمو ته کتل. د توتو خړې ونې او خړ خړ کښتونه مې لیدل. د سړک پر څنډو ولاړو ونو له خپلو پاڼو سره بېلتون کړی وو او پاڼې یې لاندې پر مځکه ورته نښتې. یو شمیر خلک د سړک له پاسه په کار بوخت ول. دوی د ونو له منځه ماتې تیږې رااخیستې او د سړک ډبونه یې پرې ډکول. د دوو غرو په مینځ کې پراته ښار ته مې وکتل خوپ په خپله غیږ کې راچاپیره کړی وو. موږ پر سیند باندې، چې تر غاړې غاړې پورې بهیده، پوریوتو. په غرونو کې باران شوی وو. ښار ته چې راداخل شوو، له فابریکو، کورو او مانیو څخه راتېر شوو. په لار کې مې ځیني داسې کورونه هم ولیدل چې تازه په تازه د توپو نښه ګرځول شوي ول. په یوه نرۍ کوڅه کې مو د بریتانیا د سره صلیب یو موټر ولید، یو تور مخی او ډنګر موټروان پکښې سپور وو. خولۍ یې په سر کړې وه. دی له دې وړاندې مې نه وو لیدلی. د ښار د غټې څلورلارې په مینځ کې د ښار د جګړن د کور مخې ته له موټره راکښته شوم. موټروان مې غوټه راکړل، هغه مې پر اوږه کښېښوول. لاسي بکسه مې په لاس کې واخیستل او د خپلې کلا په لور روان شوم. داسې مې نه ګڼل لکه وه کور ته چې روان یم.

پر تازه ابپاشي شوي پیاده رو باندې روان شوم. د ونو له مینځ څخه مې کلا ته وکتل. کړکۍ ټولې بندې وې، خو دروازه خلاصه وه. وردننه شوم. جګړن دننه په یوه تشه توره کوټه کې، چې د دیوالونو له پاسه یې نقشې راځوړند وې، ناست وو.

څنګه چې یې زه ولیدم راته وې ویل "سلام، جوړ په خیر، څنګه یې؟" تر پخوا زوړ او سپین ښکاریده.

ما ورته وویل "ښه یم. ستاسي مصروفیتونه څنګه روان دي؟"

راته ویې ویل "خبره خلاصه ده. غوټه دې پر مځکه کښېږده او کښېنه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوټه او دوې بستې مي پر غولي کښېښودې او له پاسه مي پرې خپله خولۍ کښېښول. د دېوال وه لور ته پرته چوکۍ مي راکش کړل او له مېز سره په څنګ کي پرې کښېښنستم.

جګړن "اوړی په ډېر تکليف راباندي تېر شو. اوس ښه يې؟"

"هو".

"مډالونه يې درته درکړل؟"

"هو. رايې کړل مننه".

"ته راکړه، چي ويې ګورم".

کوسۍ مي خلاصه کړل او پر سينه ځوړند مډالو ته يې وکتل.

"له مډالو سره يې بکسونه درکړل؟"

"نه، يوازي اسناد يې راکړل".

"بکسونه بيا وروسته درکوي. هغه وخت په بر کي نيسي".

"که کوم کار شته، زه تيا ريم؟"

"موټرونه يې تول بيولي دي. شپږ داني په شمالي کارپوريتو کي دي. کارپوريتو دي ليدلې؟"

ما ورته وويل "هو". يو وړوکی سپين ښار مي ذهن ته راغلی. د درې په مينځ کي يې يو ځلی ولاړ وو. يو کوچنی او ښکلی ښار وو، د ښار په مينځ کي يې يوه زړه راښکونکې فواره جوړه کړي وه.

"دوی اوس همالته کار کوي. د ناروغانو شمېر هم ډېر شوی. جګړه ختمه شوي".

"هغه پاتې موټرونه چيري دي؟"

"دوه لوړ په غره کي دي او څلور اوس هم په باينسيزا کي دي. او د امبولانسونو دوه برخي په کارسو کي له دريم پوځ سره دي".

"زه څه خدمت کولای شم؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"که دي خوښه وي، ته باینسیزا ته ولاړ شه او هغه څلور موټرونو په خپله کنټرول کي واخله. جینو له ډیره وخته همالته دی. تراوسه به باینسیزا ته نه تللی؟"

"نه".

"همالته اوضاع ډیره بدخونده شول، درې موټرونه مو تباه شول".

"خبر شوم".

"هو، رینالډي درته لیکلي وه".

"رینالډي چیري دی؟"

"همدلته په روغتون کي دی. اوړی او منی یې دواړه همدلته تېر کړل".

"بیشکه".

جګړن "اوضاع بېحده ډېره خرابه شول. له ځان سره مي فکر کاوه، چي ته ډېر نېکمرغه وي چي ژوبل شوې".

"درسره موافق یم".

جګړن "راروان کال به تر دې لا ناوړه وي. کیدای شي همدا اوس حمله وکړي، داسي ګنګوسې دي، چي دوی د حملې نیت لري، خو باور مي نه کیږي ځکه اوس ډېر ناوخته دی. سیند دي ولید؟"

"هو، هغه خو له وړاندي لا تر غاړې بهیده".

"اوس موسم باراني دی او فکر نه کوم، چي دوی دي اوس حمله وکړي. کیدای شي له بارانه وروسته واوره هم پیل شي. ستا د هیوادوالو په اړه څه خبرونه دي. ستا په شمول نور امریکایان شته؟"

"هغوی د یو میلیوني پوځ په روزلو بوخت دي".

"خدای دي وکړي، چي یو جوپه یې دلته هم راشي. خو تر رارسیدو وړاندي به پر هغوی ټولو فرانسویان غیږ راتاو کړي؛ موږ ته به هیڅ رانه شي. په هرصورت، ته نن شپه همدلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې شه، سبا له خيره کوچنی موټر درسره واخله، ولاړشه او جينو بيرته راوليږه. زه به يو په لاره بلد سړی درسره واستوم. جينو به دي په هرڅه پوه کړي. اتريشيان اوس هم بمبار کوي خو اوس يې کار خلاص دی. باينيسيزا به هم ووينې".

"د ليدو ارمان يې لرم. ښاغلی جګړنه، خوشاله شوم، چي يو ځلي مو بيا سره وليدل".

مسکی شو او ويې ويل "دا ستاسي لطف دی. زه خو له جګړې څخه تر پزې راغلی يم؛ که زه له دغه ځايه تللی وای، فکر نه کوم چي بيا دي راستون شوی وای".

"ستا له خبرو داسي ښکاري، چي حالات ډير ناوړه دي".

"هو. ناوړه او بيا هم ډير ناوړه. ځه ورشه، ځان پاک کړه او رينالډي ولټوه".

له کوټې راووتم او غوټه په لاس لوړ وه کوټې ته ولاړم. رينالډي په کوټه کي نه وو، خو شيان يې پراته وه. پر کټ کښېنستم، ګلګل مي خلاص کړل او د ښی پښې بوټ مي وکيښ او پر کټ اوږد اوږد وغځيدم. ستړی وم او ښی پښې مي درد کاوه. يو بوټ کښلی او بل بوټ په پښو پر کټ باندي پروتي خوند رانه کړ. نو پاڅيدم، تنۍ مي خلاصه کړل، بوټ مي پر غولي باندي وغورځاوه او بيرته پر کټ باندي پرېوتم. کړکۍ بندي وي. هوا يې تربخته کړې وه. زه هم دومره ستړی وم چي دا مي په وسه نه وه، تر څو پاڅيږم او کړکۍ پرانيزم. زما شيان ټول د کوټې په يوه کونج کي پراته ول. بهر ورو ورو تياره خپرېدل. په کټ کي پروت وم، د کاترين په اړه مي سوچونه وهل او د رينالډي په تمه وم. هڅه مي کول، چي د کاترين په اړه له فکرو ځان خلاص کړم، پرته په شپه کي، هغه هم له خوبه وړاندي. خو اوس ستړی وم او بي وسه پروت وم. ځان مي وه فکرونو ته وروسپاره. په همدې فکرو کي وم، چي رينالډي راننوت. د پخوا په څېر ښکاريده خو لږ ډنګر شوی وو.

رينالډي "اوه، زما له غرونو پناه ياره!" زه راجګ شوم. رانژدي شو، کښېناست او لاسونه يې راباندي راچاپيره کړل."زما خوږ انډيواله!" پر اوږه يې وټکولم او زما دواړه لاسونه يې په خپلو لاسو کي ونيول.

رينالډي "ته رانژدې شه، ماشومه څنګون دي راته ښکاره کړه".

"پايڅه بايد پورته کړم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“سمه ده، زما ورکوټې. زه او ته ملګري یو. پردي انسانان مو په مینځ کي نشته. ته دي دا پښه رادېخوا کړه، چي څنګه یې درعملیات کړې”. زه پاڅېدم. پایځه مي راونغاړل او د ځنګانه سترګه مي ورښکاره کړل. رینالډي لاندي پر مځکه کښېناست او ورو یې ځنګون ته حرکات ورکړل. پر ژوبل ځای باندي یې ګوتې کښېښودې او بیا یې د ځنګانه سترګه په خپله بټه ګوته باندي وموږل.

“بس همدومره؟ عملیات همدومره وه؟”

“هو”.

“په دې اوسني حالت کي جبهې ته ستا لیږل جرم دی. ته یې باید بشپړ عملیات کړی وای”.

“ځنګون مي د پخوا په نسبت اوس ډېر ښه دی. په اول سر کي د تختې په څېر کلک وو”.

رینالډي زما ځنګون راکت کړ. ما یې لاسو ته کتل، د یوه تکړه جراح په شان ول. سر ته مي یې وکتل، وریښتان یې جلا جلا او برېښېدل. ځنګون بې نور هم کت کړ.

“اخ!”

رینالډي “نیمګړې یې تداوي کړی یې”.

“د پخوا په نسبت ښه یم”.

“زما جانانه، ځنګون دي مي معاینه کړ. دا خبره دي په دماغ کي نوټ کړه، په دې طبي مسایلو کي زه تر تا ډېر معلومات لرم”. پاڅېد او پر کټ کښېناست “ځنګون یې ښه عملیات کړی”. لاس یې پر ځنګانه ایښی وو “په هرصورت اوس غورې راته وکړه”.

ما یې په جواب کي ورته وویل “کوم خاص څه نشته، چي په اړه یې درته ووایم”.

“ته د یوه واده شوي سړي په څېر چمونه کوي. په تا څه شوي؟”

ما ورته وویل “هیڅ نه دي راشوي. په تا څه شوي؟”

“له دې نادودي جګړې نه موړ شوی یم. له سختو ربړو سره یې لاس و ګریوان کړی یم”. لاسونه یې پر ځنګانه باندي راغونډ کړل.

“اوه!”

(c) ketabton.com: The Digital Library

"څه خبره ده؟ ایا زه د انساني احساساتو د درلودو حق نه لرم؟"

"نه. ستا له کړو ځخه داسي معلومیږي، چي سات دي تېر شوی. هله ژر کوه ما ته یې ووایه. څه لیدلي یا څه خوړلي".

رینالډي "اوړی او منی مي ګرده د انسانانو په عملیاتولو باندي تېر کړل، هر ژوبل به یې تر ما پور ي رارساوه. ټول سخت عملیات یې په ما کول. په خدای چي زما ځخه اوس ډېر تکړه جراح جوړی شوی!"

"مبارکي یې درته وایم".

"زما هیڅ زړه ته نه لوېدل، خو اوس په خدای چي بیخي ته تکړه جراح شوی یم".

"نام خدا".

"خو زما ورکوټې، اوس ژوبل نشته او عملیات نه کوم، ځکه نو سخت نفس تنګه شوی یم. ډېره بدمخې جګړه ده. زما ملګري، ته باید زما پر خبرو باور وکړې. په هرصورت، راشه اوس به یو ګړی طبیعتونه سم کړو، د فونوګراف ریکارډ دي راوړ".

"هو".

په بسته کي دننه، د یوه کاغدي کاټن په مینځ کي په یوه اخبار کي پیچل شوی وو. ډیر ستړی وم، دومره مي په وسه نه وه، چي رابهر یې کړم.

رینالډي راته وویل "ستا طبیعت څنګه دی؟"

"د طبیعت پوښتنه مي مه کوه. فکر مي بیخي خراب دی".

رینالډي "ګوزڼ وهلي جګړه! خیر، ته راشه دواړه به څیښاک وکړو. خپل ځانونه به خپله خوشاله کړو او تر یو څو ګړیه پوري به نړۍ هیره کړو".

ما ورته وویل "زه ژړی یم، ډاکټرانو له څیښاکه منعه کړی یم".

"اوه، زما ملګري، ته ما ته په کوم شکل راغلې؟ له تروش تندي او خرابي ایني سره؟ زه درته وایم چي جګړه منحوسه ده. نو بیا ولي خپل ځانونه پرې مبتلا کوو؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"سمه ده، خو زه نه غواړم ډېر ځيښاک وکړم، ستا لپاره يوڅه ځيښنم".

رينالډي پاڅيد، دوشی ته ورتېر شو، دوه ګيلاسه او د کوګناک بوتل يې راواخيسته.

رينالډي "دا اتريشي کوګناک دي. اوه ستوريز. دا ټول يې له سان ګبريل څخه په غنيمت راوړي".

"ته هلته تللی وې؟"

"نه تراوسه نه يم تللی. ټوله عمر مي همدلته په عمليات کولو باندي تېر کړ. ته وګوره ګرانه، دا ستا زوړ د غاښو برس دی. ستا د يادګار نښي په حيث مي هروخت له ځان سره ګرځاوه".

"چي خپل د غاښ پريولل درياد کړي".

"نه. زه خپل برس لرم. ستا برس مي د دې لپاره راسره ايښی وو، چي تا پر ياد کړم. تا به سهار وختي په دې برس له غاښو څخه د ويلاروسا اثار پاکول. قسمونه به دي اخيستل او اسپرين به دي خوړی، بيا به دي ښکنځل کول. هرکله چي دغه ګيلاس ووينم ستا هغه وخت مي راياد شي چي هڅه به دي کول تر څو خپل افکار په برس پاک کړي". د کټ په لور رانژدې شو "هله ژر کوه يو ځلي مي ښکل کړه او راته ووايه چي ته خوشاله يې".

"هيڅکله به دي ښکل نه کړم. بي لکی بيزو".

"خبر يم، ته يو ښه انګلوساکسون ځوان يې. پوهيږم چي اوس پيښېمانه يې. خبر يم. زه به اوس تر هغه وخته تم شم تر څو انګلوساکسون ځوان په برس فحش ليري کوي".

"ګيلاس ته يوڅه کوګناک ورواچوه".

ګيلاسونه مو سره وجنګول او پر سر مو پورته کړل. رينالډي راباندي وخندل.

"زه به تا په ډېر ځيښاک نشه کړم، بيا به دي اينه در څخه راوباسم، يوه نوې ايټالوی اينه به درته پيوند کړم او بيا ځلي به يو روغ انسان درنه جوړ کړم".

ګيلاس مي د کوګناک په تمه لاس کي نيولی وو. بهر تاريکي خپل راج چلاوه. ګيلاس په لاس د کړکی په لور تېر شوم او خلاصه مي کړل. باران دريدلی وو، خو بهر يې يخ جوړ کړی وو. ونې په خوپ کي پټې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رينالډي وويل "کوګناک بهر مه توييوه. که يې نه شي ځيښلای، ما ته يې راکړه".

ما ورته وويل "خپل کار دي کوه". د رينالډي په بيا ليدو خوشاله وم. ده دوه کاله زما په ځورولو تېر کړي ول. راباندي ګران وو. د يو او بل په خوی و خاصيت ښه پوهېدو.

په داسي حال کي چي په کټ کي پروت وو پوښتنه يې راڅخه وکړل "واده دي وکړ؟"

ما پر دېواله تکيه اچولې وه.

"نه، تراوسه مي لا نه دی کړی".

"له يو چا سره په مينه کي يې؟"

"هو".

"له هماغې بريتانوۍ نجلۍ سره؟"

"هو".

" بېچاره. هغه ستا وړ ده؟"

"هو، ولي نه".

"مطلب مي دادی يعني عملاً په ژوندانه کي؟"

"خُغله ورک شه".

"سمه ده. تا ته به معلومه شي چي زه د څه ډول خوی او عادت څښتن يم. ايا دا...؟"

ما ورته وويل "رينالډي، د خدای لپاره چپ شه. که غواړي ملګرتيا مو پر ځای پاتې شي، چپ شه".

"زه نه غواړم، ستا ملګری وه اوسم. زه ستا ملګری يم".

"نو بيا چپ شه".

"سمه ده".

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کټ په لور ورتیر شوم او په څنګ کي ورسره کښېناستم. ده خپل ګیلاس په لاس کي نیولی وو او مځکې ته یې کتل.

“رینالډي، ته پوهیږي چي دا هرڅه څه ډول دي؟”

“اوه، هو. زما ټول ژوند له همدې ډول شیانو سره تېر شوی، خو ته په دې برخه کي کم تجربه یې. او زه غواړم ته هم پکښې ماهره شې”. دی تراوسه ځوړند سر ناست وو.

“ته یې نلري؟”

“نه”.

“ګرد سره؟”

“نه”.

“ایا زه دا خبره ستا د مور او خور په اړه ویلای شم؟”

رینالډي کرار وویل “ستا د خور په اړه هم”. موږ دواړو وخندل.

“زوړ اتله!”

رینالډي “کیدای شي زه بخیل یم”.

“نه، ته بخیل نه یې.”

رینالډي “زما هدف هغه نه وو، هدف مي بل څه وو. ته واده لرونکی ملګری لرې؟”

“هو”.

رینالډي “زه یې نه لرم، هغه چي یو له بل سره مینه ونه لري؟”

“ولي؟”

“د دوی له ما څخه ښه نه کیږي”.

“ولي؟”

“زه مار یم. زه د منطق مار یم”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ته يې سره يوځاى كوي. منه يې سبب وه”.

“نه، هغه مار وو. هغه ډېر ښه وو”.

ما ورته وويل “ته چي غلى ناست يې، ډېر ښه معلومېږې”.

“مينه درسره لرم، زه چي كله له ځانه يو ستر ايټالوى مفكر جوړ كړم، ته مي غرور بيرته رامات كړي؛ خو زه په ډيرو هغو خبرو پوهيږم چي ويلاى يې نه شم. په هر صورت زه تر تا ډېر پوه يم”.

“هو. ريښتيا هم”.

“او ته به له خيره يو ښه ژوند ولرې. له پښېمانتيا سره سره به بيا هم ښه ژوند ولرې”.

“زه خو داسي فكر نه كوم”.

“اوه، ريښتيا وايم. ته به ريښتيا هم ښه ژوند ولرې. زه چي كله مصروفه يم ډېر خوشاله يم”. ده بيا سر خوږند كړ.

“ته به يې هم ځښتن شې”.

“نه. زما ګرد سره دوه شيان خوښ دي. يو يې زما د كار لپاره مضر دى او هغه بل يې نيم ساعت، پنځلس دقيقې او ځيني وختونه تر دې هم لږ وخت نيسي”.

“ځيني وختونه تر هغه هم لږ”.

“بلي، لږ پرمختګ مي كړى. ته نه يې خبر. لنډه دا چي هماغه دوه شيان او زما كار”.

“ستا په ژوند كي به يو انقلاب او نوي شيان رامنځته شي”.

“نه، زموږ په ژوند كي نوي شيان هيڅكله نه راځي. موږ كامل پيدا شوي يو. نوى شى مو په ژوند كي نه راځي. موږ بشپړ يو. ته بايد په دې وويارې، چي لاتين نه يې”.

“د لاتين په نامه كوم شى نشته. لاتين خپله يو فكر دى. ته پخپلو نميګړتياو خورا وياړې.” رينالډي لوږ وكتل او په خندا شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بس يې ده ملګرې. د ډېرو فکرو له لاسه خسته شوی يم". دی چې کله اول کوټې ته رانِنوت، له خيرې يې پوه شوم چې ستړی دی "د ډوډۍ وخت دی. زه ډېر خوشاله يم چې بيرته راغلې. ته زما بهترين ملګری او د جګړې د وخت ورور يې".

"د جګړې د وخت ملګري څه وخت ډوډی خوري؟"

"همدا اوس. ستا د اينې په وياړ به يو وروستی جام پر سر پورته کړو".

"د سيانټ انتوني په خير".

"غلط. هغه موضوع د شرابو او معدې مربوط وه. لږ شراب د خپلې معدې په وياړ وڅښنه".

"سمه ده، ستا په خاطر به ټوله بوتل وڅښم".

رينالډي "ستا د ميرمنې په وياړ". خپل ګيلاس يې پورته کړ.

"سمه ده".

"زه به هيڅکله د هغې په اړه کومه ناوړه خبره ونه کړم".

"پر ځان فشار مه راوله".

کوګناک يې وڅښل "زه پاک و ساده يم. خاص ستا په څېر يم. زه به هم له خيره، له يوې بريتانوۍ سره يارانه واچوم. که ريښتيا درته ووايم، ستا له نجلۍ سره لمړی زما پيژندګلوي وشول؛ خو هغه تر ما يو څه په ونه جګه وه. قدبلنده نرسه!"

ما ورته وويل "ته ډير پاک ذهنه يې".

"هو، هغه خو زه يم. ټوله نړۍ ما ته په پاک ذهنه وايي".

ما ورته وويل "رينالډي خاک به سر".

"د نن لپاره همدومره کفايت کوي. راځه په همدې پاک ذهن به کښته شو او ډوډۍ به وخورو".

له تګه وړاندي ولمبيدم، سر مي ږمنځ کړ او بيا کښته ولاړو. رينالډي لږ نشه غوندي وو. موږ چي خوړنځای ته ورغلو، ډوډۍ لا نه وه تياره شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رينالډي "زه به ولاړ شم او يو بوتل به راړم." د زينو له لاري پاس ولاړ. زه پر ميز کښېناستم. رينالډي کړی وروسته له بوتل سره راستون شو. ګيلاسونه مو نيم نيم ځيني ډک کړل او مخي ته مو کښېښوول.

ما ورته وويل" ډير دي". ګيلاس مي راپورته کړ او د ميز له پاسه پر پرتې شمعې مي سترګې ښخي کړې.

"د تش نس لپاره دا نيم ګيلاس هيڅ شی نه دی. دا ډير خوندور شربت دي. معده په مکمل ډول سوځي. ستا لپاره هيڅ شی تاواني نه دی".

"سمه ده".

رينالډي "تدريجي ځان وژنه. دغه څيښناک معده بشپړه تباه کوي. انسان ته لاس ريږدېدا وراچوي او په پای کي يې ګټه يوازي وه جراح ته رسيږي".

"ته يې توصيه کوي؟"

"د زړه له اخلاصه. زه ګردسره بل شی نه څيښنم. ويې څيښنه او ناروغي ته سترګې په لار شه".

ما چي خپل نيم ګيلاس ختم کړ، په دهلېز کي مي د خادم نارې واورېدې "سوپ! سوپ اماده دی!"

جګړن رانننوت، موږ ته يې سر وښوراوه او کښېناست. پر ميز باندي ډير کوچنی ښکاريده.

پوښتنه يې وکړل "همدا ټوله يو؟" خادم د سوپ پياله پر ميز کښېښوول او جګړن خپل غاب ځيني ډک کړ.

رينالډي "هو. همدا ټوله يو، خو پادري تراوسه نه دی راغلی. هغه که د فريدريکو له راتګه خبر شو، هغه به هم په ځغاسته ځان راورسوي".

رينالډي مي وپوښت "هغه چيري دی؟"

"هغه اوس په ۳۰۷کي دی". دی په سوپ خوړلو مصروفه وو. خوله يې په احتياط پاکه کړل "کيدای شي اوس راشي. هغه ته مي ټليفون ور وکړ او ستا له راتګه مي خبر کړ".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "د خوړنځای شورماشور مي خورا ارمان وو".

جګړن "د شور ماشور وختونه ولاړل. اوس هغه شور ماشور نه دی پاتې".

ريناليډي "زه به شورماشور جوړ کړم".

جګړن وویل "شراب درواخله". خپل ګيلاس يې ډک کړ. آش هم راورسيدل او ټوله يې په خوړو مصروفه شوو. آش پر خلاصيدو ول، چي پادري هم راورسيد. دی د پخوا په شان وړوکی، تور او سره ننوتلی ښکاريده. زه پاڅيدم او ستړي مشي مي ورسره وکړل.

لاس يې زما پر اوږه کښېښود.

پادري "څنګه چي مي ستا د راتګ واوريدل، سمدستي رارهي شوم".

جګړن ورته وویل "کښېنه، اوس دي لا ناوخته کړ".

ريناليډي په انګليسي ورته وویل "ماښام په خير". دغه، څو جملې يې له هغه تورن څخه زده کړي وې، چي هر وخت به يې پادري ځوراوه. پادري وویل "ريناليډي، ماښام په خير". خادم وه ده ته سوپ راوړ، خو ده غوښتل چي په آش يې پيل کړي.

له ما يې پوښتنه وکړل"تاسي څنګه ياست؟"

"شکر دی ښه يم. ستاسي کارونه څنګه دي؟"

ريناليډي وویل "پادري شراب درواخله، لږ شراب ستا د معدې په وياړ درواخله. دا د سيانټ پاول وينا ده".

پادري ورو ورته وویل "خبر يم". ريناليډي خپل ګيلاس ډک کړ.

ريناليډي بيا وویل "ټوله ګناه د سيانټ پاول په غاړه ده، ټوله مشکلات د همده له لاسه دي". پادري ما ته وکتل او مسک شو. زما ورته پام شو د پخوا په نسبت اوس لغازي خبرو چندان اثر نه پرې کاوه.

ريناليډي وویل "همدا سيانټ پاول يو راونډر او چيسر وو. بيا چي کله يې نشه سر شول ويل يې دا ښه نه دي او کله چي بيا د ده خبره خلاصه شول د پاته خلکو لپاره يې قوانين وضعه کړل.همداسي نه ده فريدريکو؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړن وخندل. اوس مو کباب راپیل کړی وو.

ما ورته وویل "زه تر غروب وروسته د مقدساتو په اړه خبرې نه کوم". پادري سر راپورته کړ او راته مسک شو.

رينالډي وویل "ده ته بیا وګوره، د پادري اړخ یې ونیو. آ خلکو، څه شول هغه د پادري ځورونکي؟ کاوالکانتي چیرې دی؟ بروندي چیرې دی؟ سزار چیرې دی؟ ستاسې رایه داده چې زه پادري په یوازې سر وځوروم؟"

جګړن "دی یو ښه پادري دی".

رينالډي وویل "دی ښه پادري دی، خو بیا هم یو پادري دی. زه غواړم خوړنځای پخواني حالت ته وګرځوم. زه غواړم فریډریکو خوښ وساتم. پادري مرداباد!"

ما جګړن ته وکتل، چې وه رينالډي ته یې کتل؛ دی هم پوه شوی وو، چې رينالډي نشه دی. رينالډي څیره الوتی ښکاریده. پر تندي یې خپاره وریښتان ډیر تور ښکاریدل.

پادري "همداسې ده لکه تاسې چې وایاست، رينالډو. تاسې صحیح وایاست".

رينالډي "پادري مرداباد. وایم مرداباد". چوکۍ ته یې تکیه ووهل.

جګړن موږ ته وویل "رينالډي له څه وخته راپه دېخوا تر فشار لاندې دی. کارونه یې زیات دي". ده خپله برخه غوښې خلاصې کړې او غاب یې په ګوله پاک کړ.

رينالډي ناستو خلکو ته مخ راوګرځاوه "زه چټیات نه وایم، وایم پادري مرداباد!" ناستو خلکو ته یې په یوه فاتحانه انداز وکتل، د ده سترګې لویدلې او څیره یې الوتې ښکاریده.

ما ورته وویل "سمه ده، دی مرداباد".

رينالډي "نه، نه، ته د دې ډول خبرو حق نه لرې. ته دغه ډول ادعا نه شې کولای. وایم ته یې د ویلو حق نه لرې. ته خالي او کار دي خلاص دی. بس خبره خلاصه ده. د ویلو لپاره بل څه شته هم نه".

پادري سر وښوراوه. خادم زموږ میز ته راغلی او د میز له سره یې غابونه پورته کړل.

رينالډي پادري ته مخ وروګرځاوه "ته غوښې ولې خورې؟ نن جمعه نه ده؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

پادري "نه، نن پنجشنبه".

"درواغ، نن جمعه ده. زه په دې هم پوهېږم کومي غوښې چي ته يې خورې، هغه د يوه اتريشي پوځي مړ جسد دی".

ما ورته وويل "دغه ډول سپيني غوښې د افسرانو وي". غوښتل مي چي هماغه پخوانۍ ټوکه بشپړه کړم.

رينالډي وخندل او خپل ګيلاس يې بيا ډک کړ.

رينالډي "زما په خبرو خفه نه شې، زه يو څه ليونی غوندي يم".

پادري رينالډي مخاطب کړم "ستا لپاره د يو څو ورځو رخصتې ښه ده".

جګړن پادري ته سر وښوراوه. رينالډي بيا وه پادري ته و کتل.

رينالډي "ته وايې چي زه په رخصتۍ ولاړ شم؟"

جګړن وه پادري ته سر وښوراوه، خو رينالډي بيا پادري ته رډ رډ کتل.

پادري "چي څنګه ستا خوښه وي، که نه ځې، مه ځه".

رينالډي "پر تا دي د خدای غضب وشي. دوی غواړي، چي ما له دغه ځايه وشړي. دوی شپه او ورځ په دې هڅه کي دي چي ما وشړي، خو زه ورسره مبارزه کوم. څه پروا لري چي زه پرې اخته يم، دا نو څه خبره ده، هر څوک يې لري. په نړۍ کي هر څوک په اخته کېږي. لمړی خو" د خپل ليکچر او بيان په خلاصه کولو باندي شروع شو "دا يوه وړوکې زخه ده، بيا د اوږو په مينځ کي يوه ګرمکه ځيني جوړه شي او له هغه وروسته بيخي له منځه ولاړه شي. بيا مو نو عقيده وه سيمابو ته جوړه شي".

جګړن کرار وويل "يا هم سالوارسان[22]".

رينالډي وويل "د سيمابو توليد". په يوه مغروره لهجه يې وويل "پادري، زه داسي څه پېژنم چي د دواړو ارزښت لري، دا يوه ساده صنعتي پېښه ده".

---

[22] دا يو ډول درمل دي چي د سفلس ناروغی په وړاندي کارول کيږي. رينالډي فکر کاوه، چي دی په سفلس اخته دی. د دې ناروغی په اړه ګډ دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خادم له خوړو او قهوې سره یوځای راداخل شو. خواړه یو ډول ډوډی والا پوډینګ وو چي له پاسه پرې غلیظ ساس اچول شوی وو. د میز له پاسه پرتې لمپې لوګی کاوه، د دودکښ منځ له تور لوګي څخه ډک وو.

جګړن خادم ته وویل "دا لمپه ایسته کړه، پر ځای یې دوه شمعان راوړه". ده هم له هاخوا دوه لګیدلي شمعان په جلا جلا نعلبکیو کي راوړل. لمپه یې واخیستل او مړه یې کړل.
رینالډي اوس غلی ناست وو، سم ښکاریده. موږ باندار وکړ او د قهوې له څښلو وروسته ټوله وه دهلیز ته ور ووتو.

رینالډي "دا چي تاسي غواړئ، د پادري سره مجلس وکړئ، نو زه به وه ښار ته ولاړ شم. ښه شپه ولرئ، پادري".

پادري "تاسي هم ښه شپه ولرئ".

رینالډي "فریده، یار زنده، صحبت باقي".

"بامان خدا. ماښام بیا ناوخته مه راځه". رینالډي پیښې وکړې او ووت. جګړن چي له موږ سره ولاړ و، ویې ویل "دی ډیر ستړی وي، کاري بوج پرې زیات دی. ده ته دا وسوسه ورلوېدلي، چي ګني دی په سفلس ناروغی اخته دی. زما خپله یقین نه کیږي، خو کیدای شي چي وي. اوس یې درملنه پیل کړې. په هرصورت ښه شپه ولرې او سهار وختي به له خیره حرکت وکړي".

"سمه ده".

بیا یې وویل "د خدای په امان. بریالی اوسې. سهار به له خیره (پیدوزي) ږغ درباندي وکړي او له هغه سره به په ګډه ولاړ شې".

"ښه وخت ولرئ".

"په مخه مو ښه. د اتریشیانو د حملې اوازې دي، خو زه باور پرې نه لرم. خدای دي وکړي چي داسي نه وي. په هر صورت هغه به دلته نه وي. جینو به دي په هرڅه پوه کړي. پوځي مخابره د پخوا په پرتله اوس سمه شوې".

"زه به تاسي د هرې واقعې څخه په جریان کي ساتم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ډیر ښه. ښه شپه ولرئ. او بله خبره، رینالډي ته اجازه مه ورکوه، چي ډېر ځیښاک وکړي”.

“زه به یې د منعه کولو هڅه وکړم”.

جګړن پادري مخاطب کړ “ښه شپه او ښه خوب ولرې”.

پادري ورته وویل “همچنان. ښاغلي”.

جګړن د خپل دفتر په لور رهي شوو.

شپږویشتم فصل

زه دراوزې ته ورتېر شوم او دباندي مي وکتل. باران اوس له برمه لوېدلی وو، خو میده میده ځاځکي اوس هم ووریدل.

ما پادري ته وویل “لوړ کوټې ته ځو؟”

“زه تر ډیره نه شم پاتیدای”.

“ته راځه”.

په زینو کي وختو او زما کوټې ته ولاړو. زه د رینالډي پر بستره وغځیدم او پادري بیا زما پر سفري بستره چي خادم غوړولې وه، کښېناست. کوټه تیاره وه.

پادري “ښه، تاسي جوړ یاست؟”

“شکر دی. نن شپه ستړی یم”.

“زهم ستړی یم، خو ناحقه”.

ما ورته وویل “د جګړې په اړه دي څه نظر دی؟”

“زما په نظر په دې نژدې راتلونکي کي به ختمه شي. دا چي ولي؟ زه خپله هم نه یم پرې خبر، خو زما زړه همداسي راته وایي”.

“زړه دي څه درته وایي؟”

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ستا په نظر جګړن په دې شپو و ورځو کې څه ډول دی؟ ارام او غلی؟ اوسمهال ګڼ شمیر هم دا ډول دي”.

ما ورته وویل “زه خپله همداسې یم”.

پادري وویل “ډېر خطرناکه اوړی وو”. د پخوا په نسبت یې پر ځان باور زیات شوی وو ”ستا به هیڅ باور ونه شي. پرته له دې چې هر څه دې پخپلو سترګو لیدلي وای. ګڼ شمیر خلک سږ اوړی د جګړې په حقیقت و ماهیت پوه شول. هغه افسران چې ما یې د پوهیدلو هیڅ تصور نه کاوه اوس د جګړې په حقیقت پوه شوي”.

توس مې لاس کې ټینګ ونیو “نو ستا په نظر له دې ځخه وروسته به څه کیږي؟”

“نه پوهیږم، خو زما په نظر دغه اږودوږ به تر ډېره دوام ونه کړي”.

“ستا په نظر څه به وشي؟”

“هغوی به له جګړې لاس واخلي”.

“څوک؟”

“متفقین و متحدین”.

ما ورته وویل “خدای دې وکړي، چې همداسې وشي”.

“ستا باور نه کیږي؟”

“فکر نه کوم چې دواړه اړخه دې سملاسي او په یو ځل جګړه ودروي”.

“زه هم فکر نه کوم، خو دا یوه ستره هیله ده. په هر صورت کوم تغیرات چې زه اوس د خلکو په افکارو کې وینم فکر نه کوم چې دغه کمشکش او جګړه دې تر ډېره دوام وکړي”.

“سږ دوبی جګړه چا وګټل؟”

“هیڅ چا”.

ما ورته وویل “اتریشیانو وګټل. دوی د سان ګبریل کلکه دفاع وکړل. همدوی بریالي شول. دوی به جګړه ونه دروي”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

“که چیري دوی زمونږ په څیر فکر ولري، د جګړې د ختم شونتیا شته”.

“بریالی او ګټونکی پوځ هیڅ وخت جګړه نه دروي”.

“ته ما ناامیده کوې”.

“زه یوازې هغه څه درته وایم، چې په ذهن کې مې راځي”.

“نوبیا ستا په نظر دا هرڅه به تر قیامته روان وي؟ هیڅ به پیښ نه شي؟”

“نه پوهیږم. یوازې دومره ویلای شم کله چې اتریشیان پخپله بریا باندې ډاډ ولري، نو هغوی به هیڅکله جګړه ختمه نه کړي”.

“اتریشیان د بوسنیایانو پرته ټول عیسویان دي”.

“زما مطلب په نامه عیسویان نه دي. داسې لکه حضرت عیسی”.

څه یې ونه ویل.

“مونږ ټول اوس شریف یو، ځکه چې شکست مو وخوړ. که پیټر په بڼ کې حضرت عیسی نه وای ژغورلی څه ډول به وای”.

“هغه به هم زمونږ په څېر وای”.

ما ورته وویل “فکر نه کوم”.

پادري “ما درته وویل چې ته مې بې جراته کوې. زه خو خپله په همدې عقیده یم او دعا کوم چې یوڅه وشي. په دا ډیر نژدې کې زه د یوڅه پیښیدو توقع لرم”.

ورته ومې ویل “یوڅه خو کیږي، البته هرڅه چې واقع شي، نتیجه به یې مونږ په خپلو سترګو ووینو. که اتریشیان هم زمونږ په څېر فکر او اراده ولري نو بیا خو کوم مشکل نشته. خو هغوی مونږ ته ماته راکړل، ځکه نو دوی اوس یو بېل ډول احساس لري”.

“ګڼ شمیر عسکر هم اوس بل ډول نظریات لري، خو علت یې دا نه دی چې دوی ماته خوړلې”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هغوی له پیله مغلوب ول. دوی له هغه راهیسي لا مغلوبه ول، کله چي دوی له باغ و کروندو څخه خلک په جبر راوستل او بیا یې په پوځ کي شامل کړل. د همدې کلیوالي شعور او فکر له وجهې څخه دوی مغلوبه شول. ته یوځلي دوی د واک پر ګدۍ کښېنوه بیا ورته وګوره".

څه یې ونه ویل همداسي غلی او په فکرو کي ډوب ناست وو.

ما ورته وویل "زه خپله اوس سرګردانه یم. لامل یې همدا دی چي په دې اړه مي تراوسه هیڅ فکر نه وو کړی. زه هیڅکله له وړاندي فکر نه کوم، څه چي مي پر خوله راځي هماغه وایم. پخپل ذهن کي داسي څه مومم چي له وړاندي مي لا وه سوچ ته راغلي وي".

"زه یوه شي ته هیله من یم".

"شکست ته؟"

"نه، له دې ورهاخوا".

"له بري پرته بل څه نشته، خو هغه هم کیدای شي چي ناوړه وي".

"له ډېره وخته د بري په هیله یم".

"زه هم".

"خو اوس عقیده پرې نه لرم".

"بالاخره، له دې دوو څخه به مو یو په قسمت کي راشي".

"زه خو له بري څخه ناهیلی شوی یم".

"زه هم، خو زه پر ماته او شکست معتقد نه یم. کیدای شي نتیجه له دې څخه یوڅه ښه وي".

"نو بیا تاسي پر څه شي معتقد یاست؟"

ما یې په جواب کي وویل "پر خوب باندي". له دې ویلو سره پادري پاڅید.

"دا چي تر ډېره درسره پاتې شوم بخښنه غواړم، خو ستا سره باندار کول مي په طبعه ښه لګیږي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“دعا کوه چي بیا مجلس سره وکړو. له خوب څخه مي چي کومه یادونه وکړل، کوم هدف مي تری نه درلود”.

پاڅیدو او یو بل ته مو لاسونه سره ورکړل.

پادري “زه اوس په ۳۰۷ کي هستیږم”.

“زه سهار وختي دندې ته ځم”.

“چي راستون شوې، بیا به مجلس سره وکړو”.

تر دروازې پوري مي بدرګه کړ “یو ورځ به په ګډه قدم هم ووهو او باندار به هم سره وکړو”.

پادري وویل “راکښته کیږه مه. ډیر خوشاله شوم، چي بیا مو سره ولیدل او خدای پاک ډیر فضل دربادي وشو، چي بچ شوې”. لاس یې زما پر اوږه کښیښود.

ما ورته وویل “زه خو کوم مشکل نه لرم”.

“ښه شپه ولرئ”.

د خوب له لاسه مي سترګې پټي پټي کیدې.

اوه ویشتم فصل

کوتې ته د رینالډي له راننوتو سره راپاڅیدم خو هغه همداسي غلی تېر شو او زه هم بیرته بیده شوم. سهار مي کالي واغوستل او له رڼا کیدو وړاندي روان شوم. له کوتې څخه چي راوتم، رینالډي لا بیده وو.

باینسیزا مي تراوسه نه وه لیدلي، ځکه نو یوې داسي ډډې ته تګ او سفر کول، چي د اتریشیانو په ولکه کي وه او زما د ژوبلیدو له ځای سره په ځنګ کي وه بیخي عجبه غوندي راته ښکاره شول. یو بل ګړنګ وزمه سړک یې تازه په تازه ودان کړی وو، ګڼ شمیر موټرونو تګ راتګ پرې کاوه. لږ وړاندي سړک پلن کېده له هماغه ځای مي ځنګل او غونډۍ ته وکتل، چي په خوب کي پټ شوي ول. په ځنګل کي درنه جګړه نه وه شوې، ځکه نو کوم د پام وړ زیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

وراوښتی نه وو. په کوم ځای کي چي نور نو سړک د غونډیو له منځه وتی او هواري ته داخلېده، دواړه اړخونه او سر يې د جورو ټانټو باندي پوښل شوی وو. سړک په یوه وران ویجاړ کلي کي پایته رسیده. لږ څه لوړ د جګړې لمړی کرښې وي. شاوخوا سیمه بېحده کنډ و کپر شوې وه، خو کلک نظم پکښې موجود وو. په هرځای کي لوحې لګول شوي وي. جینو مو ولټوی له هغه سره مو کافي وخېښل او له هغه وروسته مو له یو شمیر خلکو او پوستو څخه لیدنه وکړل. له جینو سره له خبرو وروسته پوه شوم، چي بریتانوي امبولانسونه تر بانیسیزا لاندي په (راون) نومي سیمه کي فعالیت کوي. د ده بریتانویان خورا په طبیعت لګیدل. په خبرو خبرو کي يې د اتریشیانو د سخت بمبار په اړه راته وویل. د ده په خبره اتریشیانو زموږ سیمه سخته بمبار کړي، خو چنداني مرګ ژوبله يې نه دي اړولې. داسي بیره وه، چي د باران له پیل سره به د ناروغانو شمېر زیات شي. داسي ګنګوسې وي، چي اتریشیان به حمله کوي، خو د ده زړه ته نه لوېدل. زموږ له خوا هم د یرغل هوډ شوی وو، خو د جګړې په ډګر کي د کافي شمېر عسکرو د نه شتون له امله دا حمله هم مخ په پاتېدو وه. دلته قحطي وه، له همدې امله د ده وه ګوریزیا ته تلوسه زیاته وه. ما څه ډول خواړه خوړل؟ زما له جواب څخه ډېر خوښ شو. په خاص ډول بیا د ډولچ له نامه څخه متاثره شو. د ډولچ په اړه مي زیات توضیحات ورنه کړل. بس همدومره مي ورته وویل چي ډولچ مو وخوړل. په هر صورت، دغه نوي خواړه يې ښه خوښ شول.

ایا زه پوهیدم چي دی به چیري واستول شي؟ ما ورته وویل زه نه یم خبر، خو یو څو موټرونه په کاپوریتو کي ولاړ وه؛ ویل کاشکي مي هلته واستوي. کاپوریتو ښکلی او وړوکی ښار وو، د ده يې دنګ غرونه چي شاوخوا سیمه يې راچاپیره کړي وه، خوښیدل. دی خپله یو خوش اخلاقه ځوان وو او د هر چا په مزاج ښه لګیده. د ده په وینا د مځکې پر مخ جهنم په سان ګبریل کي وو او د (لورن) جګړې پایله بیخي ناشولته راووته. د ده په خبره اتریشیانو په غرو او ځنګلو کي، زموږ شاته ډېره نابوده توپخانه لګولې وه، چي ګرده شپه به يې پر لارو ګودرو باندي بې دریغه بمبار کاوه. د اتریشیانو سمندري توپخانې دی سخت په غصه کړی وو. د ده په خبره چي د ویشتن لیکي څخه ما ته معلومیدل لمړی به غړهاری شو او بیا به سمدستي یو لوی درز وشو. اتریشیانو په یوه وخت کي له دوو توپو څخه په مسلسل ډول ډزې کولې. توغندئ به له یوه غړمب سره پر مځکه راپرېوتې او بیا چي به دي کتل، ستا تر دیده به د اوسپنو غټې او کوچنی ټوټې فرش شوي وې. له دغو ټوټو څخه يې یوه ستره، غاښوره او تیره ټوټه راښکاره کړل. بیخي نابوده او تیره پرزه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جینو "فکر نه کوم چي دا توغندۍ دي چنداني ویجاړونکي وي، خو زه ځیني بیریږم. ږغ یې داسي دی، خاص لکه ته چي یې په نښه کړی یې. اول غړمب شي او بیا له کړیکې سره یوه زوروره چاودنه وشي. خو د دې زهره چاودو ګټه څه ده؟ او بله خبره، اوس د جګړې په لمړۍ کرښه کي زموږ پر ضد کروشیایان او هنګریایان هم جنګیږي. زموږ سرتېري په تهاجمي حالت کي وه. که اتریشیانو حمله کړې وای، نه د مخابرې سیستم کار کاوه او نه هم یو داسي ځای وو چي سرتېرو عقب نشینې ورته کړې وای. د غره په ډډو کي د سنګر لپاره ښه ځایونه ول، خو دومره څوک پیدا نه شو چي هغه تیار او اماده کړي، تر څو پوځیانو کار ځیني اخیستی وای".

خیر، زما نظر د بانیسیزا په اړه څه ډول وو؟

زما په نظر هغه تر غونډیو ډیره هواره ده، زه خپله دومر باوري نه وم چي په دې اندازه دي ورانه شوي وي.

جینو "لوړي غونډۍ، خو نه مسطحه".

له ده سره د ده په کور کي په یوه وړوکې کوټه کي دیره شوم. ورته ومي وویل زما په نظر د یوه داسي غره چي ډیري لوړي و ژورې ونه لري، ساتل یې د یوه وړوکي غره په نسبت اسانه دي. ده ته مي وویل چي د هواري منطقې په پرتله پر غره باندي حمله ډیره سخته نه ده. ده په جواب کي راته وویل "دا نو بیا په غره پوري ارتباط لري، چي غر څه ډول دی، اوس بیا وه سان ګبریل ته وګوره".

ما ورپسي غبرګه کړل "هغه صحیح ده. خو هغه لوړ ځای چي په سر کي هوار وي د ستونزې جوړه شي، که نه په اسانۍ ختلای شوای".

ده وویل "په دومره اسانۍ هم نه، لکه تاسي چي وایاست".

ورته ومي ویل "هو. خو هغه یوه استثنا وه، بله دا چي سان ګبریل تر یوه غره وه لښکر کوټ ته ډیره ورته وه. په هر حال، اتریشیانو کلونه کلونه د هغه ځای په مستحکم کولو باندي تیر کړل". زما مطلب یو تکتیکي بحث وو، چي په هغه کي یو خوځښت وي.

ما ورته وویل د یوې غرنۍ لړۍ ساتل اسانه نه دی، ځکه ډیر ژر له لاسه وزي. د جګړې په میدان کي باید د حمل و نقل بشپړه اسانتیاوې وي، خو په غرو کي په اسانۍ سره د شیانو حمل و نقل امکان نه لري. ځیني پوځیان به د غره وه ډډې ته راشي، خو که دښمن پرې راسم شي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو بیا خو ډیر مهم کسان لوړ په غره کي کلابند کیږي. جینو مي مخاطب کړ"زه له ډېر فکره وروسته دې نتیجې ته رسېدلی یم، چي په غرونو کي له جګړو باید ډډه وشي. په یوه غره کي ته سنګر نیسې او په مخامخ غره کي ستا دښمن سنګر نیسي او کله چي بیا جګړه په زور او شدت کي شي، بیا دواړه لوري له غرو راکښته کیږي او په هواره کي یو له بل سره ډغرې وهي".

ده زه وپوښتلم "آ ښه که ستا په لاس کي یو غرنی سرحد وای تا څه کول؟"

ما ورته وویل "تراوسه مي په دې اړه فکر نه دی کړی". موږ دواړو وخندل.

بیا مي ورته وویل "خو پخوا به اتریشیانو تل د ویرونا په څلور لاره کي له ماتې سره مخ کیدل. لمړی به یې وه هغو ته موقع ورکول چي لاندي راشي، بیا به یې نو کوتک پسي راسم کړ".

جینو وویل "هو، خو هغه وخت فرانسویانو په دوی دغه ډول کانې کولې. کله چي یو پوځي په پردي هیواد کي جنګیږي، هغه په ډېره اسانۍ جګړه ایز مسایل حلولای شي".

ورته ومي ویل "ریښتیا هم. پوځیان اړ دي، چي په خپل هیواد کي هر څه د قانون په چوکاټ کي وکړي".

"روسانو د ناپلیون د ښکېلولو لپاره همداسي وکړل".

"هو، خو روسانو بې حسابه مځکې درلودې. که تاسي هم د ناپلیون د ښکېلولو لپاره شاتګ کوی، یو وخت به مو دې ته پام شي، چي بریندیسي ته رارسیدلي یاست".

جینو "ډیر خطرناکه ځای دی. هلته یو وخت تللی یې؟"

"تللی یم، خو ګذاره مي پکي نه ده کړې".

جینو "زه یو هیوادپال یم. خو بریندیسي او تارانتو مي په طبعه ښه نه لګیږي".

پوښتنه مي ځیني وکړل "باینسیزا دي خوښه ده؟"

جینو "خاوره یې سپیځلي ده. خو کاشکي چي ډیري پټاټې پکښې کرل کیدای. ته پوهیږې موږ چي کله دلته راغلو د اتریشیانو د پټاټو ستر ستر کښتونه په لاس راغلل."

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "دلته ریښتیا هم خواړه نشته؟"

"ما خپله تراوسه په ماړه نس ډوډی نه ده خوړلې، خو زه ډیر خوراک کوم او په عین حال کي تراوسه وږی هم نه یم پاتې شوی. خوراکي حالت منځنی دی. د جګړې په لمړۍ کرښه کي پرتو پوځیانو ته د هغوی تر بسه خواړه رسیږي، خو د مرستندویه ځواکونو حالت چنداني ښه نه دی. په هرصورت خبره یو ځای ورانه ده. خواړه باید د پراخه لاسه وي".

"کیدای شي، په اعاشه والاوو کي یو موږک پیدا شوی وي".

"همداسي ده. د جګړې لمړۍ کرښې ته هر څه من و خروار رسیږي، خو مرستندویه پوځیان د زړه سوي دي. هغوی د اتریشیانو ټولي کرل شوي پټاټې او د ځنګله شاه بلوط وخوړل. خواړه باید متوسط وي. دلته ستونزه دا ده، چي زموږ ګېډې هم لږ شان غټي دي. زه ډاډه یم چي خواړه پرېمانه دي. د یوه عسکر د شان سره ډیره بده، چي د خوړو د قحط سره مخ وي. تراوسه دي دې ته فکر کړی، چي وږی نس څومره اغیز لري؟"

ما یې په جواب کي وویل "هو. په جګړه کي که موړ نس د بري لامل نه شي، خو وږی نس خامخا د ماتې لامل کیدای شي".

"د شکست په اړه خبري نه کوو، په دې اړه مو ډیري خبرې کړي. په هرصورت سږ دوبی چي هرڅه وشول هغه چټي نه ول".

ما څه ونه ویل. د سپیڅلي، ویاړمن، ایثار او د بیځایه اصطلاحګانو تل حیرانولم. دغه الفاظ مو اوریدلي ول، ځیني وختونه تر باران لاندي، له لیري ځایه به مو یوازي هغه الفاظ اوریدل چي خطیب به په لوړ اواز ویل. لوستي مو هم ول، پر هغو اعلامیو باندي چي د نورو اعلامیو له پاسه سریښ شوي وي. له یوې اوږدې مودې راوروسته مي هیڅ سپیڅلی شی نه وو لیدلی، هغه څه چي ویاړمن وه، په هغه کي ویاړ پاتې نه وو او ایثار د شیکاګو د مسلخ په څېر وو. په غوښو یې بل کار نه کیده پرته له دې، چي دفن کړل شي. ډیر داسي الفاظ ول، چي سړی یې نور د اوریدو توان نه لري او په دې وروستیو کي ځایونو یوازي ظاهري نومونه او ظاهري برم درلود. حقیقي اعداد هماغسي د پخوا په څېر وه، د هري موخي او مطلب لپاره کاریدلای شوای. معنی یا ذهني نومونه لکه ویاړ، وقار، زړورتوب یا نمانځل دغه ډول الفاظ د کلیو، د سړکانو د شمېر، د ټولیو د شمېرو او د نیټي تر څنګ لیکل یو ډول سپک ښکاریدل. جینو یو هیوادپال وو، ځیني وختونه به یې داسي خبرې کولي چي زموږد بېلوالي لامل به

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې. په هرحال دی ښه ځوان وو او زه د ده پر هیوادپالنه ډاډه وم. دی هیوادپال زیږېدلی وو. موټر یې وه پیدوزي ته تسلیم کړ او له موږ سره یې د ګوریزیا په نیت مخه ښه وکړل.

هغه ورځ خورا طوفاني تیره شول. له باد سره باران هم ملګری وو. په ځو شیبو کې هر اړخ ته ډم اوبه ودریدې. د ویجاړو شوو کورو دیوالونه خړ او لانده ول. ماپښین ناوخته باران ودرید. په دوهمه شمیره پوسته کې ودرېدم، له هغه ځای مي لوند، خیشت او منی وهلی وطن لیده، چي د تپو او غونډیو له پاسه یې غونډۍ غونډۍ وریځې ګرځیدې. سړکونه په ټانټو پوښل شوي ول او له پانو څخه یې د باران څاڅکي راڅڅیدل. لمر له کوزیدو وړاندي یوځلي بیا ځیره راښکاره کړل او د غرنیزي لړۍ پر ځنګله باندی وبرښیده. په غرو کي ګڼ اتریشي توپونه اماده باش ولاړ ول، خو اوس یوازي یو څو توپو ډزې کولې. همدلته ولاړ وم، چي یو ناڅاپه مي د یوه وران ویجاړ کور له پاسه، چي د جګړې له لمرۍ کرښې سره په خوا کي وو یوه سپینه و ژړه دوړدوړکه ولیدل. اول یوه تېزه رڼا وشول، بیا یو درز وشو له درزه وروسته اسمان ته یو خړ لوګی پورته شو او د مځکې پر مخ د اوسپنو ټوټې خورې ورې وې. له پوستې سره نژدې په ورانو او تباه شوو کورو کي د توغندیو د پرزو ډیری پرتې وې، خو په هماغه غرمه یې دغه پوسته تر اور لاندي ونه نیول. موږ له ژوبلو څخه دوه موټرونه ډک کړل او په لندو ټانټو د پوښل شوي سړک له لارې ولاړو. لمر د وروستي ځل لپاره، د ټانټو د چولو له لارې خپلي وړانګې پر موږ ولوریبلي. له همدې پوښلي سړک څخه د وتلو وړاندي لمر کښته شوی وو. له پوښل شوي سړکه چي راووتو د هغه وروسته پر سرخلاصه سړک باندي رهي شوو. ډېره لار مو لا نه وه وهلې، چي سړک راتاو شو، د غونډیو له مینځه راووتو او بیا وه پوښل شوي تونل ته ورننوتو. باران بیا پیل شو.

تاریک ماښام وو. سخت قهرجن باد لګېده او له بله اړخه به بیا اسمان هم خپل خروښ کښه او سخت باران ورېده. د سهار درې بجې به وې، چي کروشیایان پر غره باندي راتېر شول او د ځنګله له خوا یې د جګړې پر لمرۍ کرښې باندي سخته حمله وکړه. دوی په دې باران او تیاره کي جنګېدل. له دې خوا ډارېدلو پوځیانو متقابله حمله پرې وکړل او دښمن یې بیرته شاتګ ته اړ کړ. د جګړې له لمرۍ کرښې سره په باران کي سخت د توپو، راکټانو او ټوپکو ډزې روانې وې. کروشیایانو د بیا حملې هڅه ونه کړل، خو په دې سخته سیلۍ، باران او باد کي په شمال کي د سخت بمبار ږغونه اورېدل کېدل.

ژوبل پوځیان یې پوستې ته راوړل. ځیني یې په تذکیرو، ځیني په پښو او ځیني نور بیا د نورو پوځیانو پر شاګانو راوړل کېدل. دوی ټول لانده خیشته او ترهیدلي ول. د پوستې له زېرخانې څخه یې څو ژوبل پوځیان په تذکیره کي راپورته کړل؛ په هغوی مو خپل دوه موټره ډک کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه چې مې د دوهم موټر دروازه بنده کړل، پر باړخو مې د باران زمرين غوندي څاڅکي ولګېدل. په ضرب د څو شېبو باران په واوره بدل شو. لوی لوی غټې په ډېره بېړه راکښته کېدل.

له لمر راختلو سره که څه هم طوفاني باد چلېده، خو واوره نه وه. واره پر لنديٍ مځکې له لګيدو سره ويلي شول او باران بيا پيل شو. لمر چې راپوته شو، دوی بيا حمله وکړل، خو دا ځلي هم بيرته شاتګ ته اړ شول او بيا يې د لمر تر کښته کېدو پوري د بلې حملې کولو هڅه ونه کړه. بل اړخ ته بيا اتريشی توپخانې چې د ځنګله په جنوبي برخه کې يې سنګر نيولی وو، تر ځنګله راکښته بمبار پيل کړ. موږ يې هم تمه ناست وو، خو څه پېښ نه شول. تياره هم په خپريدو وه. توپو د کلي په شا کې له کښت و کروندو څخه توغندی اورلې، توغندی به ليري له برهار او تيره اواز سره په اسمان کې تلې.

وروسته بيا خبر راورسېد، چې د جنوبي اړخ يرغل ناکامه شو، ځکه يې نو هغه شپه بيا حمله ونه کړل؛ خو په شمالي کرښه کې د درز پيداکېدو خبرونه مو تر غوږو راورسېدل. په شپه کې امر راورسيد، چې د شاتګ لپاره بايد تيار شو. دغه خبره د پوستې تورن راته وکړل. ده ته بيا دغه امر د غونډ له طرفه شوی وو. شيبه وروسته يو بل ټليفون راغلی چې دا خبره درواغ ده. دې غونډ ته په کلکه امر شوی وو، چې په هره شوني طريقه بايد د باينسيزا جبهه پخپل واک کې وساتي او د دښمن لاس ته ورتلو ته يې پرېنږدي. د شمالي اړخ د ماتې په اړه مي پوښتنه ځيني وکړل. ويې ويل"د غونډ په قومندانی کې خبر شوم، چې اتريشيانو اوه ويشتم لښکر په شا تنبولی او هغه يې کاپوريتو ته شاتګ ته اړ کړی". په شمال کې ټوله ورځ سخته جګړه وه.

زه يې مخاطب کړم "که شمالي والو رزيلانو ماته خوړلي وي، نو زموږ کار هم نور ختم دی".

يوه ډاکټر وويل "حمله کونکي جرمنيان دي". د (جرمني) د نامه له اورېدو سره ټول ډارېدل. موږ نه غوښتل له جرمنيانو سره ښکر په ښکر شو.

ډاکټر "په شمالي جبهه کې پنځلس فرقې جرمني پوځيان جنګيږي، په شمال کې زموږ ماته د همدې جرمنيانو له لاسه وه او کيدای شي له مرکز سره زموږ اړيکې هم قطعه شي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“د غونډ له خوا د کربښې د ساتلو امر شوی. دوی وايي، ماته دومره لويه نه ده، لکه ګنګوسي چې يې دي. موږ به يوه بله کربښه چې پر مونت مګيوري غره باندي سپره ده، ساتو”.

“دا امر دي چيري واورېد؟”

“په فرقه کي”.

“د شاتګ امر هم له فرقې څخه راغلی وو”.

ما ورته وويل “موږ د يوې پوځي قطعې تر امر لاندي کار کوو او دلته بيا ستاسي تر امر لاندي. طبعاً کله چي ته ما ته يو امر کوي، زه يې عملي کوم. البته د مشورې په ډول درته وايم، چي امرونه په مستقيم ډول اخله”.

“امر دا دی چي موږ بايد همدلته تم شو. ته ټپيان له دغه ځای څخه مرکز ته ورسوه”.

ما ورته وويل “ځيني وختونه ټپيان له مرکز څخه وه ساحوي روغتون ته انتقالوو. تاسي راته ووايئ، ما تراوسه شاتګ نه دی تجربه کړی. که د شاتګ پلان وي، نو دا دومره ټپيان به څه ډول له دغه ځای انتقالوو؟”

“تاسي به يې نه ليږدوئ. دوی به ژوبل تر خپله وسه وليږدوي، هغه چي پاته شول؛ هغه همدلته پرېږدي”.

“نو په موټرانو کي څه شي ليږدوو؟”

“د روغتون سامانونه”.

ما ورته وويل “سمه ده”.

راروانه شپه زموږ له اړخه شاتګ پيل شو. داسي ګنګوې وي، چي جرمنيان او اتريشيان د شمالي درو له لارې د سيوايډل او يوډين په لور د لا پرمختګ په حال کي دي. شاتګ منظم، خو لوند او غمجن وو. په شپه کي ورو پر سړک روان وو، له توپو، اسانو څخه چي ګاډيانې يې کشولې، قچرو او لاريو څخه چي ټوله تر باران لاندي له جبهې څخه د تللو په حال کي وې؛ تېر شوو. په پرمختګ کي اړ و دوړ وي، خو شاتګ کي خبره بل ډول وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هماغه شپه مو ساحوي روغتون، چي په يوه نسبتاً لږ ويجاړ کلي کي جوړ شوی وو؛ خالي کړ. ژوبل کسان مو پر سيند باندي وه پلاوا ته انتقال کړل. سبا ورځ مو هم ګرده ورځ تر باران لاندي په ځغستا تېره کړل، ترڅو روغتونونه او د پلاوا مرکزي روغتون خالي کړو. ډير شديد باران وريده. د باينسيزا لښکر د اکتوبر تر باران لاندي له دښتې او سيند څخه چيري چي د هغه کال په پسرلي کي شانداره برياليتوبونه ول، د تيريدو په حال کي وو. سبا غرمه مهال ګوريزيا ته راورسيدو. باران درېدلی وو. ښار ته چي دننه راغلو بيخي تش تور او خالي راته ښکاره شو. کوڅې ته له راداخلېدو سره مي پر هغو خلکو چي د عسکرو له کاسيره خانو څخه يې نجونې وه موټرونو ته ورپوته کولې؛ سترګې ولګېدې. د اوو واړو نجونو په لاسو کي وړوکي بستې وې. دوی خولی پر سر کړي او کوټونه يې ټينګ پر ځان راپېچلي ول. دوو پکښې ژړل. يوه يې موږ ته مسکۍ شول او ژبه يې راته وښورول. نري شونډان او تورې سترګې يې وې.

موټر مي بريک کړ او له مشرې سره د خبرو له پاره ورکښته شوم. دې راته وويل، د افسرانو کورونه مو وختي لا خالي کړي. دوی چيري تلې؟ د دې له قوله چي وه کونګليانو ته ځي. موټر يې چالان کړ. نجلۍ يوځلي بيا ژبه راوايستل او ويې ښورول. مشرې يې موږ ته لاس وښوراوه او هغه دوو، چي ژړل يې اوس هم په ژړا وې. هغه نورو نجونو په ارمان د ښار وه لورته راوکتل. زه بيرته وه موټر ته راتېر شوم.

بونلو وويل "له دوی سره به يوځای ولاړ شو، ساعت به مو تېر شي".

ما ورته وويل "له دوی ماسپوا به مو هم ساعت تېر شي".

"خاورې په سر پر داسي سفر".

ما ورته وويل "زما هدف هم همدا وو". د کلا وه سړک ته وربرابر شوو.

بونلو "زما خو دا زړه غواړي، چي له دوی سره ولاړ شم".

"نو دوی به دي پريږدي؟"

"سل فيصده. د دوهم لښکر هر سړی د دوی مشره پيژني".

موږ د کلا مخي ته ولاړ وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بونلو "دا نجوني خپله مشره په (مور) رابولي. نجوني که څه هم تازه راغلي، خو ټوله دا پېژني. کیدای شي له شاتګه لږ وړاندي یې راوستي وي".

"دوی به یې وخت ولري".

"زه درته وایم چي دوی به وخت ولري. زړه مي غواړي د دوی په مینځ کي همداسي وړیا ورټوپ کړم. په هرصورت په هغه کور کي ډیري زیاتي پیسې اخلي. دولت زموږ وه چورولو ته ملا تړلې ده".

ورته ومي ویل "موټرونه درسره واخله او مستریان پرې وګرځوه. مبلین یې ور تبدیل کړه، ډیفرنشل یې وګوره، ټانکۍ یې ورډکه کړه او بیا بیده شه".

"سمه ده، ښاغلی بریدمنه".

کلا خالي وه. رینالډي د روغتون سره تللی وو. جګړن هم د کاریګرو موټر له کاریګرو ډک کړی وو او په خپله مخه تللی وو. د کړکۍ په یوه کونج کي یې زما لپاره یو څو لارښووني پرې ایښی وې، چي پکښې لیکل شوي ول: زموږ سره، راسره موټرونه به په دهلیز کي له پرتو شیانو څخه ډکوم او پورډینون ته به ځم. مستریان وختي لا تللي وه. زه بیرته وه ګاراج ته ولاړم. زه لا همالته ولاړ وم، چي هغه پاتې دوه موټرونه هم راورسیدل او موټروانان یې پلي شول. باران بیا په وربدا شو.

پیاني "ما ته ډیر ..... ډیر خوب راځي. زه له پلاوا څخه تر دغه ځایه درې ځلي خوب یووړم. بریدمنه موږ به اوس څه کوو؟"

"لمړی به د موټرو مبلین ورتبدیل کړو، ګریس به یې کړو، ټانکۍ به یې ډکي کړو او له هغه وروسته به هغه پاته میده ریزه شیان چي دلته پاتې دي، موټرونه به په ډک کړو".

"نو بیا لاس په کار کیږو؟"

"یا. اول به یو څو ساعته خوب وکړو".

بونلو "اوه، خدایه زه بیدیږم. زه په خوبوړي حالت کي موټر نه شم چلولای".

له ایمو څخه مي پوښتنه وکړل "ایمو، ستا موټر څنګه دی؟"

"هغه سم دی".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ما ته زما د کار کالي راکړه. زه به له تاسو سره مرسته وکړم”.

ایمو “بریدمنه، تاسي هغه موږ ته راپرېږدئ. دا خو دومره کار نه دی. ته ورشه له کوټې نه دي خپل سامانونه راټول کړه”.

ما ورته وویل “زما سامانونه ټوله، ټول او بسته دي. زه به ورشم هغه باقیمانده شیان به راټول کړم. څنګه چي موټرونه تیار شول دغلته یې ودروئ”.

موټرونه یې د کلا وه مخي ته راوستل او د روغتون په سامونو مو ډک کړل. کله چي ټوله ډک شول درې واړه موټرونه مو په کوڅه کي لیک قطار ودرول او موږ دننه راغلو.

ما ورته وویل “په اشپزخانه کي اور بل کړئ او خپل کالي مو پرې وچ کړئ”.

پیاني “زه د خپلو لندو کالو په کیسه کي نه یم. ما ته خوب راځي”.

بونلو “زه غواړم د جګړن پر کټ بیده شم. زه غواړم په هغه ځای کي بیده شم چي بوډاګی به پکښې خمیر کېده”.

پیاني “ما ته مهمه نه ده چي چیري بیده شم”.

د یوې کوټې دروازه مي خلاصه کړل “هلته هم دوې بیسترې شته”.

بونلو “اوه! زه تراوسه خبر نه وم، چي په دې کوټه کي څه شي دي”.

پیاني “دا د هماغه زاړه سړي بستره ده”.

ما ورته وویل “تاسي دوه هلته بیده شئ. زه بیا بړغ دربندي کوم”.

بونلو “بریدمنه، که ډیر بیده شې نو اتریشیان به راشي او موږ به راویښ کړي”.

ما ورته وویل “زه ډیر خوب نه کوم ایمو چیري څه شو؟”

“اشپزخانې ته ولاړ”.

ما ورته وویل “تاسي بیده شئ”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیاني "زه خپله بیدیږم. ټوله ورځ په ناسته بیده وم. اوس مې له ډېر خوب نه سترګې نه خلاصیږي".

بونلو "بوټونه دې وکاږه. دا د بوډا بستره ده".

پیاني په بستره کې اوږد وغځېد "بوډا ما ته هیڅ ارزښت نه لري". ختین بوټونه یې جګ ولاړ ول. لاسونه یې تر سر لاندې کړل او سر یې پرې کښېښود. دوی مې همدلته پرېښوول، زه ځیني راووتم او اشپزخانې ته ولاړم. ایمو اور بل کړی وو او له پاسه یې چایجوشه پرې ایښې وه.

زه چې یې ولیدم، وې ویل "یو څه مکروني پخوم. کله چې راپاڅیږو کیدای شي وږي یو".

"بارتولومیو، تاسې ته خوب نه درځي؟"

"زیات نه. چې اوبه پر جوش راشي، بیا ځیني ځم او ور یې خپله مړ کیږي".

ما ورته وویل "زما په نظر که ته بیده شې، ښه به وي. کله چې راپاڅیدو، پنیر او د شادي غوښه به وخورو".

"تر هغو دا ښه خوند کوي. د هغه دوو انارشیستانو لپاره ګرم خواړه ښه دي. بریدمنه، تاسې بیده شئ".

"د جګړن په خونه کې یوه بستره شته".

"هلته تاسې بیده شئ".

"نه، زه زما وه پخوانۍ کوټې ته ځم، بورتولومیو، تاسې یو څه څیښئ؟"

"چې تلو بیا به یې وڅیښو. اوس فکر نه کوم چې د کوم څه ښه دې وي".

"که تر راتلونکو درو ساعتونو پورې راویښ شوې او ما تا ته ږغ ونه کړ نو بیا ما راپاڅوه. سمه ده؟"

"بریدمنه، له ما سره ساعت نشته".

"د جګړن د کوټې پر دیوال ساعت شته".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ډېر ښه".

دی مي همدلته پرېښود او ځيني راووتم. د ډوډۍ خوړو د کوټې او له دهلېز څخه د تيريدو وروسته پر ماربل زينو لوړ وه هغې کوټې ته چې زما او د رينالډي په ګډه وه، ولاړم. بهر باران وريده. کړکۍ ته ورتير شوم او دباندي مې وکتل. ورو ورو تاريکه کيدل. موټرونو ته مي يو نظر ورواچاوه ټول ليک قطار تر ونو لاندي ولاړ ول. د ونو له پاڼو څخه څاڅکي راتوييدل. د يخي هوا له امله به څاڅکي پر څانګو يخی او ځوړند پاتېدل. زه د رينالډي د بستر په لور ورتېر شوم او ځان مي پر کټ ورايله کړ، چي خوب مي يوسي.

له تګه وړاندي په اشپزخانه کي ټول راجمع شوو او ډوډۍ مو وخوړل. ايمو يو غاب مکروني، چي پياز او قوطۍ والا غوښې هم پکښې وي راوړل. موږ پر ميز راچاپيره شوو او د زيرخانې څخه راپورته شوي دوه بوتله شراب مو پرې له پاسه وڅيښل. بهر تياره وه او باران تراوسه وريده. پياني خوبوړی پر ميز ناست وو.

بونلو د خبرو سر کښېښود "زما تر پرمختګ شاتګ خوښ دی. په شاتګ کي باربرا څيښو".

ايمو "نن باربرا څيښو سبا کيدای شي د باران اوبه وڅيښو".

"سبا کيدای شي په يوډين کي يو. چامپن به څيښو. هماغه د لټانو ځای. پياني پاڅه! سبا به په يوډين کي چامپن څيښو!"

پياني "زه بيدار يم". خپل غاب يې له مکرونيو او غوښو څخه ډک کړ "بارتو، د روميانو رب دي پيدا نه کړ؟"

ايمو "يا. شاوخوا مي پسي وکتل، خو پيدا مي نه کړ".

بونلو "په يوډين کي به چامپن وڅيښو". خپل ګيلاس يې له سرې باربرا نه ډک کړ.

پياني "کيدای شي وه يوډين ته تر رسيدو وړاندي.......... وڅيښو".

ايمو "ګېډې مو ډکي شوې؟"

"ما ډيره ډوډۍ وخوړل. بارتولوميو يو بوتل ما ته راکړه".

ايمو "ما د هر يوه لپاره يو يو بوتل رااخيستی او په موټر کي مي ايښي دي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل "ته بيده شوې؟"

"زه ډېر خوب نه کوم، زما لپار لږ خوب هم بسنه کوي".

بونلو "سبا له خيره به په شاهي بستره کي بيده شو". طبيعت يې خورا سم وو.

پياني "سبا کيداى شي په دغه کي......... بيده شو".

ايمو "زه له ملکې سره بيديږم". ما ته يې وکتل چي ما يې ټوکه څه ډول برداشت کړل.

پياني په خوبوړي انداز ورته وويل "ته له......... بيده شه".

بونلو "بريدمنه، دا درغلي ده. ايا دا درغلي نه ده؟"

ما ورته وويل "چپ شئ. تاسي خو له لږ ځيرناک سره بي حاله شوى". بهر سخت باران وريده. وه خپل ساعت مي وکتل. نهه نيمي بجې وې.

ما ورته وويل "د تګ وخت دى". او پاڅيدم.

بونلو ما ته وويل "تاسي له چا سره سپريږى؟"

"اول له ايمو سره. بيا به ته راشې او په اخر کي له پياني سره. پر همدې لار وه کورمونز ته ځو".

پياني "زه بيريږم، چي خوب راته رانه شي".

"خير، نو بيا به زه اول له تا سره سپور شم، بيا بونلو او بيا ايمو".

پياني "همدا يې ښه لار ده. ځکه چي ما ته ډير خوب راځي".

"زه موټر چلوم او ته يوه سترګه خوب وکړه".

"نه. زه تر هغه وخته پوري چي يو نفر وي ترڅو ما راپاڅوي، موټر چلولاى شم".

"زه دي راپاڅوم. بارتو، څراغان مړه کړه".

بونلو "همداسي لګيدلي يې پريږدئ، بيله هغه هم دا کور نور موږ ته ګټه نه لري".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "زما په خونه کي یوه کوچنۍ بسته پرته ده، پیاني په راکښته کولو کي به یې مرسته راسره وکړې؟"

پیاني "موږ به یې راوړو. الدو، راپاڅه". دی له بوتلو سره پاس ولاړ، ږغونه مي یې تر غوږو شول چي پورته ولاړل.

بارتولومیو ایمو وویل "دغه ځای، ډیر ښه وو".

په خپله غوټه کي یې دوه بوتله شراب او نیمه ټوټه پنیر کښېښوول "د دغه ځای په شان به بل ځای پیدا نه کړو. بریدمنه، کوم ځای ته شاتګ کوو؟"

ما ورته وویل "داسي ویل کیږي چي د ټګلیامنتو وه شاته به وي. روغتون او زموږ هستوګنځای به په پورډینون کي وي".

"دغه ځای تر پورډینون غوره دی".

ما ورته وویل "ما پورډینون نه دی لیدلی. یوازي پکښې تېر شوی یم".

ایمو وویل "چنداني ځای نه دی".

اته ویشتم فصل

له ښاره د وتلو پر مهال مو شاوخوا کتل، په دې تیاره او باراني ماښام کي ښار تش تور او هدېره غوندي ښکارېده. د پوځیانو د اوږدو قطارو او له دوی سره د ورسره توپو پرته بل هیڅ نه وه پاتي. دوی هم له ښاره د وتلو تابیا نیول. ګڼي لاریانې او څه ناڅه په سامانو بار ګاډیانې هم وي، چی له فرعي کوڅو به راوتې او بیا به پر عمومي بایپاس سړک باندي تلې. له خورځای څخه له تیرېدو وروسته عمومي سړک ته وربرابر شوو. د پوځیان، موټرونو، آسي کراچیو او لویو لویو توپو یو غټ کاروان د میږي په قدم وړاندي روان وو. په دې لوی کاروان کي ورو ورو، خو مسلسل روان وو. زموږ د موټر راډیاټور د یوه بل موټر له شا سره چي بار کړی یې وو او تاټ یې پرې اچولی وو؛ نژدې وو. ګړی وروسته یو موټر ودرېد، له دې سره ټول کاروان ځای پر ځای ودرېد. ګړی وروسته بیا، لږ لا وړاندي تللي نه وو، چي کاروان بیا جام شو. د خپل موټر دروازه مي خلاصه کړل او ځیني راکښته شوم. د موټرانو و ګاډیانو په مینځ او د اسانو تر غاړو لاندي وړاندي ولاړم. له موږ څخه ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړاندي کوم خنډ رامنځته شوی وو، چي له امله یې کاروان دریدلی وو. سړک مي پرېښود او پر یوه پله باندي له ویالي څخه د ویالي هاغاړې ته ورواوښتم. د ویالې پر دې غاړه د ویالې او کروندو تر مینځ رهي شوم. په باران او د ونو له مینځ څخه دغه په ټپه ولاړ کاروان ښه سم ښکارېده. نژدې یو میل وړاندي ولاړم. که څه هم کاروان بې حرکته ولاړ وو، خو له دې ولاړ کاروان څخه ورهاخوا پوځیان معلومېدل چي وړاندي روان ول. زه بیرته خپل موټر ته راغلم. ممکنه وه، چي دغه کاروان تر یوډېن پوري همداسي ولاړ وو. پیاني پر سټرینګ سر ایښی وو او بیده وو. زه هم ورپورته شوم او بیده شوم. څو ساعته وروسته مي له موړ څخه وړاندي د یوه موټر د چالانېدو ږغ واورېد، پر پیاني مي ږغ وکړ، دی هم راپاڅېد او رهي شوو. څو قدمه لا وړاندي نه وو تللي، چي کاروان بیا ودرید. وریځ تراوسه نښتېځل کیدل.

کاروان په شپه کي یو ځلي بیا ودرید، چي بیا یې نو ګرد سره حرکت ونه کړ. له موټره راکښته شوم، د ایمو او بونلو لیدو ته ورغلم. له بونلو سره د موټر په سیټ کي دوه سرپړکمشران انجنیران وه ناست ول. زه چي یې ولیدم، سره ورټول شول.

بونلو "دوی یې د یوه پله د جوړولو لپاره پرې ایښي ول، خو اوس خپل ملګري ځیني ورک شوي، ځکه مي خپل موټر ته راپورته کړل".

"د ښاغلي بریدمن په اجازه".

ما ورته وویل "ورته اجازه ده".

بونلو "زموږ بریدمن امریکایي دی. له هر چا سره مرسته کوي".

یو سرپړکمشر مسکی شو. هغه بل یوه یې زما په اړه له بونلو څخه وپوښتل، چي دی د شمالي که د سهیلي امریکا له ایټالویانو څخه دی؟

"دی اصلا ایټالوی نه دی. د شمالي امریکا بریتانوی دی".

اخلاقي خلک ول، خو دا خبره یې هیڅ زړه ته نه لویدل. له دوی څخه د ایمو په لور ولاړم. هغه بیا له ځان سره دوې نجونې لوړ په سیټ کي کښېنولي وې. دی خپله د موټر د شا په سیټ کي ناست وو او سګرېټ یې څکاوه.

چي ورنژدې شوم ورته ومي ویل "بارتو، بارتو". ویې خندل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته یې راته وویل "له دوی سره د زړه خواله وکړه. زه یې په ژبه نه پوهیږم. هې!"

ایمو د نجلۍ پر ورون لاس ورکښېښود او کښېیکښل. هغې پر ځان باندي پوړنۍ را کش کړ او د ده لاس یې پوري واهه. ایمو "اوهی! بریدمن ته د خپل نامه تر څنګ دا هم ووایه چي دلته ولي راغلې یې او څه کوې؟"

نجلۍ په ترهیدلي څیره ما ته وکتل، خو له دې سره ناست بلي نجلۍ لاندي مځکي ته کتل. هغې نجلۍ چي ما ته یې کتل یو څه وویل، خو په یوه خبره یې هم پوه نه شوم.

دا نجلۍ چاغه، توره او شپاړس کلنه ښکاریدل.

"خورکۍ؟" او هغې بلي نجلۍ ته مي اشاره وکړل.

سر یې وښوراوه او مسکۍ شول.

ورته ومي ویل "ډیر ښه". او پر زنګون مي وټکول. زما د لاس له لمس سره یې ځان راټول کړ. خور یې همداسي لاندې کتل. تر دې یوکال کشره ښکاریدل. ایمو د دې پر ځنګانه لاس ورکښېښود، خو هغې د ده لاس ورپوري واهه. ده پرې وخندل.

ایمو ځانته ګوته ونیول او ویې ویل "ښه سړی". بیا یې ما ته اشاره وکړل "ښه سړی. مه بیریږه". نجلۍ ده ته هم په ترهیدلي څیره وکتل. دواړې د وحشي مرغانو په څیر ښکاریدې.

ایمو "که مو له ما ښه نه کیږي نو بیا په موټر کي ولي راسره سپرې یاست؟ څنګه چي مي دوی ته (هو) وویل سمدستي موټر ته راپورته شوې". پر نجلۍ یې مخ راوګرځاوه او مخاطبه یې کړه " مه وارخطا کیږئ.. د دغه......خطره دلته نشته". مبتذله الفاظ یې استعمال کړل "دلته هیڅ څوک...." دې ته مي فکر وو، یوازي د جملې په معنا پوه شول او بس. له ډاره په ډکو سترګو یې ایمو ته وکتل او پوړنی یې نور هم پر ځان باندي راټینګ کړ. ایمو بیا ورته وویل "د بیرې هیڅ فکر مه کوئ. له چا مه بیریږئ.....دلته تاسي له......خوندي یاست". ایمو چي به هر ځلي یوه خبره وکړه، دې به په پوړني کي نور هم ځان ټینګ ویېچه. دا ځلي هم چي ده دا خبره وکړه، پوړنی یې پر ځان راټینګ کړ او په ژړا شول. شونډانو ته مي یې کتل، چي لړزېدل. له بلي خوا یې پر پنډو باړخوګانو باندي د اوښکو څاڅکي راتوی شول. خور یې چي لوړ یې ګرد سره نه کتل، د دې لاس ونیو او دواړې څنګ په څنګ کښېناستې. مشره خور یې چي ډاربدلي وه، په سلګیو پیل وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمو"داسي ښکاري، لکه دا چي له ما وډارېدل. ما نه غوښتل، تاسي وډاروم".

بارتولوميو ايمو له خپلي ورسره غوټې څخه پنير راوکښل او ټوټې ټوټې يې کړ "پنير درواخلئ. مه ژاړئ".

مشري يې له سر ښورولو وروسته خپلي ژړا ته نوره هم ادامه ورکړه، خو کشرۍ د پنير ټوټې ته لاس کړ او په خوله يې کړ. ګړی وروسته کشري خور مشري ته د پنير دوهمه ټوټه ورکړل او دواړو په خوراک پيل وکړ. مشره خور يې اوس هم لږ لږ سلګی وهلې.

ايمو"شيبه وروسته به د دې طبيعت هم سم شي".

ايمو لږ په فکر کي شو او بيا يې څنګناستي نجلۍ ته وويل "واده دي کړی؟" هغې د ده په جواب کي په زوره سر وښوراوه. "ستا خور هم نه دی کړی؟" د نجلۍ خور ته يې اشاره وکړه. دواړو نجونو سرونه وښورول. مشري خور يې په خپله لهجه کي يو څه وويل.

بارتولوميو "سمه ده. کومه خبره نشته".

دوی دواړې د پخوا په نسبت اوس خوشحاله ښکاريدې.

دوی دواړې مي پر خپل حال له ايمو سره، چي د شا په سيټ کي ناست وو، پرېښودې. بيرته پياني ته ورغلم. د کاروان د ښور هيڅ څرک نه لګېده، خو پلي پوځيان لا روان ول. تراوسه ښه په شړپا باران ورېده. فکر مي وکړ چي د کاروان په تېپه درېدل به د ځينو موټرانو د ويرونو د لندېدو له امله وو. دا هم کيدای شوه، چي دا ټولي ربړې د اسانو او خوبوړو موټروانانو له لاسه وې، خو بيا هم په ښارو کي چي ټول خلک ويښ هم وي، بيا هم سړکونه بنديږي. دلته آسان و موټران ګډوډ ول. دوی يو له بل سره مرسته نه شوای کولای. د کليوالو ګاډيانو هم کومه مرسته نه شوای کولای. له ايمو سره ناستې جوړه نجونې ښکلي وې. عقب نشينې د پيغلو لپاره ښه خبر نه وو. حقيقي پيغلې. که جګړه نه وای، کيدای شوای موږ اوس پر نرمو ناليچکو پراته وای. په بستره کي به پروت وای او سر به مي پر بالښت باندي ايښی وو. بستر او تخته. په بستره کي به د لرګي په ختکي په څېر ارام پرات وای. کاترين به اوس په کټ کي د دوو روجاييو په مينځ کي پرته وه. يوه روجايې له پاسه او بله لاندي. پر کوم اړخ به پرته وه؟ البته دا هم شونې وه، چي دا دي ويښه وه. کيدای شوه، چي په کټ کي پرته وه او زما په اړه يې فکر کاوه. وچليږه. وچليږه. وچليږه. اې د مغرب باده. ستا خوښه ده، نور هم وچليږه. باران وريده، خو څک څک نه وو بلکي په شړپې باران وو. ګرده شپه ورېدلی وو. پوهيدم چي دغه ډول باران به کيږي. آه، خدايه کاشکي اوس د خپلي مينې په غيږ کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وای. زما مينه کاترين. بارانه ووريږه او باده کاترين يو ځلي زما په ځولۍ کي راوچوه. په هرحال، له پيښي تېښته نشته او اوس په دې ربړه کي راګير وم او د باران دې وړوکو څاڅکو هم څه نه شوای کولای. په لوړ اواز مي وويل "ماښام پخير کاترين. په خوب ښه ارمان وکاږه. که په تکليف يې اړخ تبديل کړه. اوس يوڅه يخي اوبه دروړم. شيبه وروسته سهار کيږي. بيا به تکليف نه وي. ډيره بخښنه غواړم چي دومره دي په تکليف کوي. ګرانې هڅه وکړه چي بيده شې".

دې به ځيني وختونه په خبرو خبرو کي راته ويل، ته چي کله بيده يې، اوتي بوتي هم وايې. کومه ستونزه خو به نه وي؟

ته رينښتيا هم دلته يې؟

هو زه همدلته يم. زه له دغه ځايه نه ځم. دا موضوع زما او ستا ترمنځ فراق نه شي راوستلای.

ته ډير مينه ناک او خوږ يې. ماښام خو به يو خوا ته نه ځې؟

نه زه به تل همدلته يم. هروخت چي مي وغواړې زه حاضر يم.

".....". پياني وو. "دوی رهي شول".

ورته ومي ويل "خوب غلبه راباندي کړې وه". ساعت ته مي وکتل د سهار درې بجې وې. لاس مي د شا وه سيټ ته د باربرا په بوتل پسي وروغځاوه.

پياني "د خوب په حالت کي بيخي په لوړ اواز ګډ وې".

ما ورته وويل "انګليسي خوب مي ليده".

تر پستور باران لاندي وړاندي روان وو. له لمر راختو وړاندي يوځلي بيا ودريدو. د روښنايي له خپرېدو سره راته ښکاره شول، چي پر يوه نسبتاً لوړه منطقه باندي ولاړ يو. د عقب نشينۍ سړک ته مي وکتل، تر ليري ليري پوري غځيدلی وو. د پلي ځواکونو پرته نور ټول ساکن او پر خپل ځای ولاړ ول. کاروان بيا په ښور کي راغلی او په رڼا کي زموږ د تګ سرعت هم رامعلوم شو. له ځان سره مي فکر وکړ چي که غواړو ځانونه يوډين ته ورسوو، نو بايد د عمومي سړک پر ځای فرعي لارې راخپلي کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپې په اوږدو کې ګڼ کليوال هم په کاروان باندي راګډ شول. له دوی سره د کور په سامانو بار په پېخر ګاډياني ورسره وې. په ګاډيو پسي يې چرګان، هيلۍ ګاني او نور حيوانات غوټه کړي ول. له موږ څخه لږ څه وړاندي په يوه ګاډۍ کي د جامو ګنډلو ماشين تر باران لاندي پروت وو. قيمتي شيان يې ټول له ځان سره رااخيستي ول. د ځينو ګاډيانو له پاسه ښځې يو له بل سره جوختي جوختي تر باران لاندي ناستي وې او ځيني يې بيا له خپلو ګاډيو سره نژدې رواني وې. د تګ په ترڅ کي له کاروان سره سپيان يوځای شول، تر ګاډيو لاندي به يې ځغستل. سړک ختو پر سر اخيستی وو. د سړک د غاړې ويالې تر غاړې غاړې بهېدې، چي يوې خوا يا بلي خوا ته تېرېدل يې سخت کړي ول. له موټره راکښته شوم يوڅه وړاندي ولاړم او د يوه لوړ ځای په لټه کي شوم، چي پرې ودرېږم او په شا وخوانژدې سيمه کي يوه فرعي لاره پيداکړم او له دې کاروانه ځانونه وباسو. د دې ځای ټولي لارې ګودرې رامعلومي وې، خو زما داسي لار نه وه په کار، چي په پای کي بنده وي. البته ټولي لاري مي هم په ذهن کي نه وې، په دې خاطر، چي موږ به ډېری وختونه پر عمومي لار تګ راتګ کاوه. ځکه نو فرعي لاري دومره نه وې رامعلومي او ټولي يو ډول راته ښکارېدې. له دې ځايه د وتو په اړه مي ښه په عزم فکرونه پيل کړل. د اتريشيان په رازو هيڅوک خبر نه ول، چي هغوی اوس چيري او څه کوي؟ خو زه ډاډه وم چي د باران له درېدو سره به سمدلاسه پر کاروان الوتکې راپورته کړي او ټول به له يوې مخي له منځه يوسي. د همدې کاروان د ځنډولو لپاره يوازې د يو څو موټرو درول او يا هم د څو آسانو وژل کيدو کفايت کاوه.

باران اوس په خپل پخواني برم کي پاتي نه وو او فکر مي وکړ چي آسمان به هم ډېر ژر صاف شي. د سړک پر ژۍ باندي وړاندي روان وم، تر څو يوې فرعي لارې ته چي دواړو اړخو ته يې ونې و کروندې ابادي وې او شمالي اړخ ته غځېدلې وه، ورسېدم. همدا لار مي خوښه شول. په بېړه وه خپلو موټرانو ته راستون شوم. پياني ته مي وويل چي د موټر مخ راوګرځوي، له ده څخه رارهي شوم، د بونلو او ايمو په لور ورهي شوم.

بونلو ته مي وويل "که دغه لار يوه منزل ته ونه رسيدل کولای شو، بيرته راوګرځو".

بونلو "د دوی په اړه څه وايې؟" په خوا کي يې دوه سرپرکمشران د مخ په سيټ کي ناست ول. ډيرې يې نه وې خريلي خو بيا هم ګهيځ مهال نظاميان ښکاريدل.

ما ورته وويل "د موټر ټيله کولو په وخت کي مو په درد خوري". بيرته وه ايمو ته ورغلم چي له حاله يې خبر کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمووویل "د دې ناواده کورنۍ په اړه څه وايې؟" دواړې نجونې بیدې وې.

ما ورته وويل "دا د کوم درد نه دوا کيږي، يو څوک پيدا کړه چې ويې شړي".

ایمو "بیا به مو پیدا کړي. اوس خو په موټر کې ځای هم شته".

ما ورته وويل "هر څنګه چې دې خوښه وي، خو زه بیا وایم یو غټ سینه لرونکی راوله چې پسې ويې شړي".

ایمو مسک شو"برساګليري به راولو. هغوی غټې سينې لري، سينې يې اندازه شوي. بريدمنه تاسې څنګه یاست؟"

"زه ښه یم. تاسې څنګه یاست؟"

"ښه یم. خو ډیر وږی یم".

"په لاره کې به د خوراک یو شی می پیدا شي".

"ستاسي پښه څنګه ده، بریدمنه؟"

ما ورته وويل "روغه ده". موټر ته د ختلو په حال کې مې د پیاني وه موټر ته پام شو، له کاروانه رابېل شو او پر وړوکې فرعي لار وربرابر شو. موټر يې د ونو له لغړو ښاخلو څخه ښکاريده. بونلو هم راوګرځيد او په ده ورپسې شو. پياني پر خپله لار روان وو، موږ هم په دوو امبولانسونو پسې وررهي شوو. دغه فرعي لار په یوه کلیوالي کور کې پایته رسېدل. پياني او بونلو د کور په غولي کې ولاړ ول. کور کښته او اوږد وو. د دروازې په خوله کې د انګورو پر تاکانو باندې یوه منا جوړه شوي وه. په کور کې یو کوهی هم وو، پياني د خپل ریډيټر لپاره اوبه څيني راکښلې. په اول ګېر کې د تګ له امله د موټرانو ماشينونه ګرم شوي ول. کور خالي ولاړ وو. شا ته مي وه طی شوي سړک ته وکتل. کور لږ لوړ پر يوه غونډۍ باندې پروت وو شاوخوا سيمه ټوله څيني ښکاريدل. سړک، باغ، پټي، د ونو قطارونه او د عقب نشينۍ سړک. دوه سرپرکمشران د کور په لیدو بوخت ول. نجونې هم راويښې شوي وې. د کور مخې ولاړو امبولانسو، د سرای غولي او څاه ته يې په ځير ځير کتل. یو ځلي د موټروانانو وه لورې ته هم ورتېرې شوې. يو سرپرکمشر، چې ساعت يې په لاس کې وو، بهر راووت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "بیرته یې پر خپل ځای کښېږده". ما ته یې وکتل، بیرته دننه ولاړ او له هاخوا خالي لاس راووت.

د ده څخه مي پوښتنه وکړل "ستا ملګری چیري دی؟"

"تښی ته تللی". موټر ته ورپورته شو او په مخکي سیټ کي کښېناست. بیریده، چي ګڼي موږ به یې یوازي پریږدو.

بونلو "د ناشتې په اړه دي څه نظر دی بریدمنه؟"

"یوڅه به پیدا شي. لږ صبر وکړه".

" ستا په نظر دا فرعي لار به مو یو ځای ته ورسوي؟"

"هو، زه باوري یم".

"ډیر ښه. نو راځه چي څه وخورو". پیاني او بونلو کور ته دننه ورغلل.

ایمو نجونو ته وویل "راځئ". د مرستي لپاره یې لاس وراوږد کړ. مشرې خور یې خپل سر وښوراوه. نه یې غوښتل چي تش کور ته ولاړه شي، په موږ پسي یې راکتل.

ایمو "دوی پر خپله خبره ولاړي دي". ټول یو ځای کور ته ورننوتو. کور غټ خو تاریک او د یوازیتوب له احساس سره مل وو. بونلو او پیاني په پخلنځي کي مصروفه شول.

پیاني "د خوراک لپاره څه نشته، پر کور یې جارو راتېر کړی".

بونلو د پخلنځی پر غټ میز باندي د پنیرو یوه غټه ټوټه څو ټوټې کړل.

"پنیر دي له کومه کړل؟"

"په زیرخانه کي ول. پیاني شراب او منې هم پیداکړې".

"اوس به نو ښه خوند وکړي".

پیاني د شرابو له کونجۍ څخه، چي په وښو کي پېچل شوې وه، کارک ایسته کړ. کونجۍ یې پر ګیلاس راپورته کړل او ډک یې کړ.

پیاني"سخته ښه بوی کوي! بارتو، ته ورشه یو څو جامونه راوړه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه سرپرکمشران دننه راغلل.

بونلو "پنیر دروا‌خلئ".

یوه سرپرکمشر په داسي حال کي چي پنیر یې له شرابو سره خوړل وویل "موږ غواړو نور له تاسي څخه بېل شو".

بونلو "تاسي مه پریشانه کیږئ، ټوله یو ځای ځو".

ده ته مي وویل "یو پوځي د خپلو متو په زور ځان تر مرامه رسوي".

سرپرکمشر "څه شي؟"

"خوراک کوه".

"سهي ده، خو وخت هم سره زر دی".

پیاني "زه ډاډه یم دې حرامیانو وختي لا ځان موړ کړی". دوی دواړو وه پیاني ته وکتل. له موږ څخه یې بیخي ښه نه راتلل.

یوه یې زه وپوښتلم "موږ چي اوس پر کومه لار ځو، هغه تا ته درمعلومه ده؟"

ما یې په جواب کي وویل "نه". دواړو یو بل ته وکتل.

لمړي سرپرکمشر وویل "څه وخت رهي کیږو؟"

"بس په یو څو شیبو کي رهي کیږو". د سرو شرابو یو بل ګیلاس مي ډک کړ. تر منو او پنیرو وروسته یې ښه خوند کاوه.

ورته ومي ویل "پنیر راوړه". او ووتم. بونلو له هاخوا له یو غټ جیک سره راووت.

ده ته مي وویل "دا څونه غټ دی؟" په معذورانه انداز یي راوکتل.

ویې ویل "ریښتیا هم غټ دی. ټک راکړه چي ډک یې کړم". ټکان بې له هاخوا ډک راوړل زه او دی پر فرش شوې لار باندي د سرای غولې ته ور ووتو. بیا یې جیک راپورته کړ او د دروازې شاته یې کښېښود.

پیاني "اتریشیان به بې د دروازې د ماتولو پرته ولټوي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده ته مي وویل "درځئ. زه او پیاني به لمړی ولاړ شو".

دوه انجنیران له وړاندي لا له بونلو سره په سیټ کي ناست ول. نجونو پنیر او منه خوړل. ایمو سګریټ څکاوه. پر نرۍ لار باندي رهي شوو. شا ته مي دوو راروانو موټرو او کور ته وکتل، وړوکی، ښکلی او محکمه کور وو. اوسپنیزه پنجره یې ډیره ښکلې ایسېده. مخ په وړاندي لار مو تنګه، لنده او دواړو اړخو ته یي غټ غټ پټي پراته ول. شاته موټرونه په نژدې واټن کي راپسې وه.

نهه ویشتم فصل

غرمه مهال له یوډین څخه نژدې لس کیلومتري لیري په ختو کي بند شوو. له غرمې وړاندي وربښت هم ودرېد. درې ځلي مو د الوتکو ږغونه واوریدل چي زموږ له پاسه به تېري شوې، بیا به چپ لور ته تاو شوې او پر عمومي سړک به یې بمونه وغورځول. موږ خپله فرعي لارې پسي رااخیستي وې، هر ځلي چي به پر یوه بنده لار وربرابر شوو د یوې بلي لاري په لټه به شوو، خو په ورته وخت کي وه یوډین ته هم ورنژدې کیدو. په لار کي روان وو، وړاندي چي مو وکتل لار بنده وه، موټرونه مو بیرته ریورس وکړ، چي یو ناڅاپه د ایمو موټر همالته په پسته مځکه کي بند شو. ده یې د راایستلو هڅه کول، چي نور هم ژور ولاړ، څو چي پر کومکونو باندي ودرېد. اوس کوم څه چي موږ باید کړي وای هغه دا وو چي د ټیرونو مخکي ځمکه مو غار کړې وای هلته مو خس و خاشاک ایښي وای څو ځنځیرونه یې خوله پرې ولګوي او بیا موږ تر هغه وخت ټیله ورکړي وای، چي بیرته راختلای. موږ ګرده له موټرو راکښته او د ایمو د موټر پر شاوخوا راګرځېدو. سرپرکمشرانو به یوځلي موټر ته بیا به یي ټیرو ته وکتل او شیبه وروسته پرته له دې چي څه ووایي روان شول.

دوی ته مي وویل "دلته راشئ. یوڅه خس خاشاک راټول کړئ".

یوه یي وویل "زموږ و ستاسي لارې بیلي دي".

ما ورته وویل "هلئ، ژر په کار اخته شئ".

یوه یي بیا وویل "موږ ځو". هغه بل یي همداسي غلی ولاړ وو.

د دوی ډیر تلوار وو. ما ته یې هیڅ توجه نه کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

”زه تاسو ته امر کوم دلته راشئ او خاشاک راټول کړئ“. یوه سرپړکمشر وویل ”مونږ ځو. ته مونږ ته امر نه شې کولائ. ته زمونږ مشر نه یې“.

ما ورته وویل”زه تاسې ته امر کوم چې خس راټول کړئ“. مخ یې واړاوه او روان شول.

بیا مي ورته وویل ”ودریږئ“. پر ختیین سړک باندي د پټیو څنګ ته روان شول.”زه وه تاسې ته د درېدو امر کوم“. ما لا خبره پایته رسولي نه وه، چي نور هم چابک شول. ما خپله توپنچه راوایستل او هغه ډیرخبرې کونکی مي په نښه کړ او ټک مي پرې وکړ. د ټک له خطا کیدو سره دوی په ځغستا شول. درې ټکه مي نور پسي وکړل او یو مي ځیني راچپه کړ. هغه بل یي په پټیو کي ورک او له نظره نهام شو. په هغه پسي مي نور ټکان هم وکړل، خو د کښتو په مینځ کي په ځغاسته وو او سم نه ښکارېده. د توپنچې مرمۍ خلاصې شوي او یو بل شاجور مي ورته بسته کړ. دوهم سرپړکمشر د ویشتلو له ساحې څخه ډیر لیري وو. په کروندو کي یې سر لاندي ځړولی وو او ځغستل یې. بل شاجور مي ډکاوه، چي بونلو هم راورسېد.

بونلو ”که ستاسي اجازه وي، زه به یې کار ورخلاص کړم“. توپنچه مي ورکړل دی په سرپړکمشر انجینر پسي چي پړمخي پر مځکه پروت وو، ورغلی. دی ورخم شو توپنچه یې پر ککرۍ ورکښېښوول او ماشه یې کښېکښل خو ټک ونه شو.

ما ورته وویل ”بیا یې لوډ کړه“. لوډ یې کړل او ټک یې ورباندي وکړ. سرپړکمشر یې تر پښو ونیو راکش یي کړ او له کروندې سره په څنګ کي یي وغورځاوه. بیرته راغلی او توپنچه یې ما ته راکړل.

ویي ویل ”د سپي زوی“. د سرپړکمشر په لور یي وکتل ”بریدمنه، کله چي مي ویشتی راته کتل دي؟“

ما ورته وویل ”خس و خاشاک باید ژر راټول کړو. هغه بل ویشتل شوی وو؟“

ایمو ”فکر نه کوم. د پیستول له نښې څخه ډیر لیري وو“.

پیاني ”رزیلان، مرادرخواره“. مونږ ټول د ښاخ و ښاخلو په پرې کولو اخته شوو. له بند موټره مو ټول شیان راکښته کړل. بونلو د موټر د مخ له ټیرو څخه خاوره ایسته کول. کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زموږ لخوا کار پایته ورسېد، ایمو موټر ته پورته شو او په ګیر کي يي کړ. ټیرونه پر مځکه ښوییدل خس و خاشاک او خټې يې پاشلې. ما او بونلو تر هغه وخته موټر ته ټېله ورکول چي هډوکي مو سره تېر شول، خو موټر هیڅ بیځایه نه شو.

دوی ته مي وویل "بارتو، شا او مخ ته ټېله ورکړئ".

موټر يي مخته او شاته کړ، ټیرونه يې نور هم په مځکه ننوتل او بیا پر کومکو باندي ودرېد. د موټر ټیرونه په هماغه غار کي چي لا له وړاندي يې جوړ کړی وو، ازاد څرخیدل. زه راسیخ شوم او ودرېدم.

" دا ځلي به رسۍ امتحان کړو".

"فکر نه کوم چي هغه دي کار وکړي، ځکه په مستقیم ډول راکشول شونتیا نلري".

ورته ومي ویل "یو ځلي خو به يي امتحان کړو. په بله لار فکر نه کوم چي رابهر يې کړو".

په دې تنګه او کمبره کوڅه کي د پیاني او بونلو موټرونه یوازي مخامخ تلای شوای. د دوی دواړو پر موټرو مو رسۍ وتړل او موټر يي کېبل کړ، خو موټر قسم اخیستی وو. ویل يې د چا پلار مي لا ونېکه له ځایه وښوروي.

ما ورناري کړل "یارانو دا ډېره بنده بولۍ. هیڅ ګټه نه کوي. بس يې ده".

پیاني او بونلو له خپلو موټرو راکښته شول او راغلل. ایمو هم له موټره راکښته شو. نجوني له موږ څخه لږ څه لیري پر یوه ډبرین دېوال راته ناستي وې.

بونلو "بریدمنه اوس به څه کوو؟"

"د وروستي ځل لپاره به لا یوه یوه طریقه پرې امتحان کړو. البته دا ځلي به تر ټیرو لاندي مځکه لا ژوره کړو او بیا به د خرپ بوټي و ښاخلې تر لاندي کړو". لاندي مي مځکې ته وکتل. د دې ټولو ربړو مسؤل زه وم، ځکه دوی ما دلته راوستي ول. لمر هم په ډوبېدو وو او د سرپړکمشر جسد د کروندې تر څنګ پروت وو.

"د ده کوټ او کوسۍ هم رواخلئ او تر ټیرو يې لاندي کښېږدئ". بونلو ولاړ او له هاخوا يې له ځان سره راوړل. زه په بوټو پسي ولاړم. پیاني او ایمو د ډب په لا ژورولو باندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخته ول. د سرپړکمشر کوسۍ مي دوې ټوټې کړه او تر ټیرو مي لاندي کړل، له پاسه مي پرې بوټې او میده ریږه ښاخلې کښېښودې. زمونږ دا تجربه بیا ازمایښت ته تیاره شول. ایمو موټر ته ورپورته شو او چالان یې کړ. ټیرونه یې په ډب کي څرخېدل او څرخېدل او مونږ له دې خوا په ټېله پسي ټېله ورکول، خو موټر پر خپل هماغه پخواني بوده سپور وو.

ما ورته وویل "ګټه نه لري. ایمو له موټره دي غوټې او بستره راکښته کړه".

ایمو له بونلو سره موټر ته وروخوت. له هاخوا یې پنیر، دوه بوتله شراب او کوسۍ راکښته کړل. بونلو د ټیر تر شا کښېناست او د سرپړکمشر د کوسۍ د جېبو په لټولو مصروف شو.

ما ورته وویل "پرېږده یې. د بارتو سپین پایڅه باکره کورنۍ څه شول؟"

پیاني"هغوی به د موټر د شا په سیټ کي کښېني. فکر نه کوم چي ډېره لار دي ولاړ شو".

د امبولانس د شا دروازه مي خلاصه کړل.

ورته ومي ویل "دلته راشئ. ورننوزئ". دواړې ورننوتې او په کونج کي غلي کښېناستې. پر سرپړکمشرانو باندي د ټکانو په اړه یې ځانونه ناګومانه اچولي وه. شاته سړک ته مي وکتل. سرپړکمشر له خپلي ختیني انګیا سره چي اوږده لستوڼي یې وه، پروت وو. زه له پیاني سره سپور شوم او رهي شوو. هڅه مو کول، چي له کروندو څخه پورېوزو. څنګه چي لار په کښتو وربرابره شوه، له موټره راکښته شوم او وړاندي ولاړم. که له کروندو څخه پورېوتلي وای، دستي په هاغه اړخ کي یو سړک وو، خو بخت مو کار ونه کړ. د دغه ځای مځکه ډېره ختینه او نرمه وه. د موټرونو د تګ نه وه. کله چي موټرونه په بشپړ ډول ودریدل او ترسینې پوري په ختو کي غرق شول، نو هغوی مو پرېښوول او پلي د یوډین په لور رهي شوو.

وه هغې لاري ته چي له عمومي سړک سره نښلیدل راورسیدو، وه نجونو ته مي اشاره وکړه.

ورته ومي ویل "پر دغه لار ولاړ شئ. په لار کي به له یو چا سره مخ شئ". ما ته یې وکتل، بټوه مي راوایستل او هرې یوې ته مي لس لس لیرې ورکړې."داسي ولاړ شئ. ملګري! کورنۍ!"

زما په خبرو پوه نه شوې، خو پیسې یې په لاس کي ټینګې ونیولې او رهي شوې. په تګ تګ کي یې شاته راکتل. وهم یې په زړه کي وو، داسي نه چي زه پیسې بیرته څیني واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ته مي کتل. پر خپله لار رواني وي او ځانونه یې په ځادرونو کي ټینګ پیچلي وه. دوی بیا بیا موږ ته په ډارجنو سترګو کتل. درو واړو موټروانانو پرې خندل.

بونلو وپوښتل "بریدمنه، که پر دغه لار ولاړ شم څومره راکوې؟"

ما ورته وویل "که خبره د نیولو راشي، نو د یوه پرځای ډله ښه ده".

بونلو "ما ته دوه سوه لیرې راکړه، مخامخ اتریش ته ځم".

پیاني "اتریشیان به یې بیرته درڅخه واخلي".

ایمو "کیدای شي چي جګړه ختمه شي". تر وسه وسه مو هڅه کول، چي په بېړه ولاړ شو. لمر کوښښ کاوه، چي له وریځې خپل مخ راوباسي. د سړک دواړه اړخه د توتو ونو نیولي ول. د دې ونو له مینځه مي په ختو کي خپل بند موټرونه ولیدل. پیاني هم شاته کتل.

پیاني "دولت باید له ختو څخه د دې موټرانو د راایستو لپاره نوي سړکان جوړ کړي".

بونلو "کاشکي بایسکلان راسره وای!"

ایمو "امریکایان بایسکلان کاروي؟"

"هغوی ورسره عادي دي".

ایمو "کاشکي راسره وای. اوس به پر پښو، نه پر بایسکلانو رهي وای".

بونلو "آه، خدایه! کاشکي خو مو بایسکلان درلودای. زه نور پلی نه شم تلای".

ما وپوښتل "ډزې دي؟" له لیري څخه مي د ډزو د تبادلې ږغونه اورېدل.

ایمو "ما ته خو نه ښکاري". ده هم غوږونه څرک کړل.

ما ورته وویل "ما ته خو همداسي ښکاري".

پیاني "تر ټولو لمړی چي موږ به ورسره مخ شو هغه به د آس سپرو ډله وي".

"فکر نه کوم چي اتریشیان دي اس سپاره ولري".

(c) ketabton.com: The Digital Library

بونلو"خدای دي وکړي چي آس سپاره ورسره نه وي. زه نه غواړم چي د سپرو د نیزو په منځ کي راګیر شم".

پیاني "بریدمنه، تا خو په ریښتیا سرپړکمشر وویشت". ډیر په بیړه روان وو.

بونلو "هغه ما وواژه. تراوسه مي په دې جګړه کي هیڅوک وژلی نه وو. په ژوند کي مي همدا یو ارمان وو، چي یو سرپړکمشر ووژنم".

پیاني "هغه په اسمان کي نه الوته، پر مځکه دي وویشت".

"فکر مه خرابوه. دغه خاطره به مي تل په ذهن کي وي. ما یو سرپړکمشر وواژه...."

ایمو "په تحقیقاتو کي به څه ورته وایې؟"

"زه به ورته ووایم، قاضي صاحب بخښنه راته وکړه، ما یو سرپړکمشر وژلی". له دې سره ټولو وخندل.

پیاني "دی انارشیست[23] دی، کلیسا ته نه ځي".

بونلو "پیاني هم انارشیست دی".

پوښتنه مي ځیني وکړل "تاسي ریښتیا انارشیستان یاست؟"

"نه بریدمنه. موږ سوسیالیستان یو، زموږ مرکز په ایمولا کي دی".

"تاسي تراوسه هلته تللې یاست؟"

"نه".

"په خدای قسم چي هغه یو ډیر ښکلی ځای دی. ته تر جګړې وروسته راشه، زه به ډیر ځایونه درباندي ووینم".

"تاسي ټوله سوسیالیستان یاست؟"

"هو".

---

[23] آنارشېستان پدې عقیده دي چي، چي د حکومت او دین شتوالی د انساني ټولني د پرمختګ لپاره مضر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ښکلی ښار دی؟"

"ډیر زیات. هغه د مځکې پر مخ جنت دی".

"تاسي څنګه سوسیالیستان سواست؟"

"موږ ټوله سوسیالیستان یو. هر یو مو سوسیالیست دی. موږ تل سوسیالیستان وو".

"بریدمنه، ته هم راشه. تا به هم سوسیالیست کړو".

وړاندي لار چپ لورې ته ګرځېدل، په همدې اړخ کي یوه کوچنۍ تپه هم وه. یوڅه ورهاخوا د یوه ډبرین دیوال وه شا ته د منو یو بڼ وو. لوړ وه غونډۍ ته له ختو سره یې باندار بس کړ. موږ ټول په ډیره بیړه روان وو.

دیرشم فصل

ګړی وروسته پر یوه داسي سړک باندي رهي وو، چي د سیند لور ته تلی. له همدې ځایه نیولي بیا د سیند تر پله پوري د ګاډیانو او موټرونو یو اوږد قطار پرېښوول شوی وو او د انسان ذات څرک نه لګېده. سیند تر غاړې بهېده او له پاسه پرې پروت پل په مینځ کي ویجاړ شوی وو. ډبرین میل یې د سیند مینځ ته ورلوېدلی وو. موږ د سیند پر ژۍ ژۍ باندي روان وو او په یوه داسي ځای پسي مو سترګې رغړولې چي له سینده پرې پورېوزو. لږ څه وړاندي د اورګاډي کرښه تېره شوي وه. هیلمن وم، چي کیدای شي د هماغې کرښې په مرسته به پورېوزو. باران وریدلی وو. مځکه یې لنده او خټینه کړي وه. د پرېښوول شوو موټرانو او د بار ګاډیو پرته؛ پر دې سرزمین باندي د بني ادم بوی لا نه وو. د سیند پر شاوخوا باندي له ختو او خاشاکو پرته بل څه نه وه. موږ د سیند پر ژۍ باندي نور هم وړاندي ولاړو، څو چي د اورګاډي پله ته ورسیدو.

ایمو "څومره ښکلی پل!" یو اوږد او ساده پل وو. د سیند پر هغې برخي باندي پروت وو، چي عموماً د اوبو جریان پکښې لږ وو.

دوی ته مي وویل "وړاندي تردې چي دا پل هم ویجاړ کړي، باید پرې پوریوزو".

پیاني "څوک نشته چي ویجاړ یې کړي، ټول تښتېدلي دي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

بونلو "کيدای شي په ماينو يې فرش کړی وي. بريدمنه، لمړی تاسي پرې تير شئ".

ايمو "د انارشيست زرينو اقوالو ته غوږ شئ! لمړی دی واستوئ".

ما ورته وويل "له تاسو ټولو وړاندي زه ځم. د يوه سړي په پوريوتو چاودنه نه شي کيدای".

پياني "ورته وګوره! دې ته وايي دماغ. انارشيستانو تاسي ولي عقل نه لرئ؟"

بونلو "که ما عقل درلودای، زه به اوس دلته نه وم".

ايمو "بريدمنه، دا خوبيخي ښه خبره ده".

ما ورته وويل "ريښتيا هم ډير ښه". نور نو اوس وه پله ته نژدې شوي وو. اسمان وريځو پوښلی وو. ورو ورو باران هم پيل شو. پل اوږد او محکمه وو. پاس پله ته وروختو.

ما ورته وويل "پر يوه ځای راشئ". او پر پله تېر شوو. ما تر پټلۍ او اړکی لاندي د بم يا چاوديدونکو موادو په نښو پسي وکتل، خو څه مي ترسترګو نه شول. له ګيپ سره جوخت تر پټلۍ لاندي خړې اوبه ډيري په تيزی سره رواني وې. له لږ وړاندي تلو وروسته مي له لانده کلي څخه تر باران لاندي يوډين وليد. له پله څخه مي بيرته وه شاته راوکتل. لږ هاخوا يو بل پل هم وو. څنګه چي مي ورته وکتل يو ژړ په ختو لړلی موټر مي وليد، چي د هماغه پله له پاسه روان وو. د پله اړخونه جګ ول له دې امله موټر يو ځلي له سترګو پناه شو، خو د موټروانانو سرونه يې ښکاريدل. يو په مخکني سيټ کي له موټروان سره او دوه يې هم شاته ناست ول. ټولو د جرمني پوځيانو خولی په سر کړي وې. موټر له پله تر پوريوتو وروسته په ونو او پريښودل شوو موټرانو کي ورک شو. ايمو او نورو ته مي لاس وښوراوه چي راچابک شي. زه تر پله راکښته شوم او پر ګونډو تر پټلۍ لاندي کښېنستم. ايمو له ما سره راکښته شو.

له ايمو څخه مي پوښتنه وکړل "موټر دي وليد؟"

"نه. موږ وه تا ته کتل".

"د جرمنيانو يو موټر د پله له پاسه تير شو".

"د جرمنيانو موټر؟"

"هو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"اوه خدایه!"

هغه نور هم لاندي راغلل او په ختو کي پر ګونډو کښېنستل او له پله ورهاخوا مو پټلۍ، ونې، ویاله او سړک تر نظارت لاندي ونیول.

"بریدمنه، موږ راګیر شوي یو؟"

"نه پوهیږم. یوازي دومره پوهیږم چي د جرمنیانو یو موټر مي ولید چي تر سړک واوښت".

"بریدمنه تاسي خو به مسخرې نه کوئ؟ تاسي ته عجبه خیالات نه راځي؟"

"بونلو، بیځایه خبرې مه کوه".

پیاني "د ځیښاک په اړه څه وایې؟ که راګیر شوي یو ښه به وي چي یو ځیښاک وکړو". خپل پتک یې رابهر کړ او سرپوښ یې ترې ایسته کړ.

ایمو "وګورئ! وګورئ!" سړک ته یې اشاره وکړه. د ډبرین پله له پاسه جرمنۍ خولۍ ښکاریدې چي په حرکت وې. دوی مخ په وړاندي ورو او په خارق العاده ډول روان ول. څنګه چي وه پله ته راورسیدل راته ښکاره شول. دوی بایسکل سپاره پوځیان ول. د لمړیو دوو ځیرې مي یې ولیدې. سره و سپین او تندرسته ښکاریدل. خولۍ یې پر تندي او مخ خواته راځړیدلې وې. ټوپکان به یې له بایسکله سره جنګیدل او کړپهار به یې کاوه. لاسي بمونه یې پر کمربند باندي تړلي ول. خولۍ او خړرنګه یونیفورمونه یې لانده وه، خو ښه په طبیعت پر خپله لار روان ول. مخ او دواړو څنګونو ته یې پام کاوه. په لمړۍ لیکه کي دوه نفره، وروسته څلور نفره، بیا نژدې دولس نفره، بیا نور دولس نفره او له هغه څخه وروسته بیا یو نفر په ترتیب وړاندي روان ول. خبرې یې نه کولې. که یې کولای هم، موږ په سیند کي د اوبو د شورهاري له امله نه شوای اوریدلای. پر سړک باندي وړاندي ولاړل او له سترګو پناه شول.

ایمو "اوه خدایه!"

پیاني "دا خو جرمنیان ول. اتریشیان نه ښکاریدل".

ما ورته وویل "دلته ولي یو څوک نشته چي مخه یې ونیسي؟ پل یې ولي نه دی ویجاړ کړی؟ له پله سره ولي مشین ګڼ والا نشته؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بونلو "ښاغلی بریدمنه، تاسي راته ووایاست ولي نشته؟".

ډیر په غوسه وم.

"ټوله کم عقلان دي. کښته يې يو وړوکی پل ویجاړ کړی، خو دلته يې بیا پر عمومي سړک باندي پل پرې ایښی. دا ټوله چیري ورک دي؟ دوی يې د مقابلې هڅه نه کوي؟"

بونلو "بریدمنه تاسي راته ووایاست". نور مي څه ونه ویل. دې موضوع په ما پوري اړه نه درلودل. زما دنده یوازي دا وه چي وه پورډینون ته هماغه درې امبولانسه ورسوم. چي زه پکښې بریالی نه شوم. اوس زما دنده دا ول، چي ځان وه پورډینون ته ورسوم. خو یوډین ته رسیدل لا په شک کي وه. بیخي بیچاره شوی وم. هغه څه چي باید کړي مي وای دا وه چي باید غلی وه اوسم تر څو ونه ویشتل شم او یا ګرفتار نه شم.

له پیاني مي وپوښتل "خلاص پټک درسره شته؟" ما ته يې راکړ. یو غټ غوړپ مي ترې وکړ. دوی مي مخاطب کړل "وړاندي ځو، خو تلوار ښه نه دی. ډوډۍ خورئ؟"

بونلو "دلته نه. یو خوندي ځای به پیدا کړو".

"سمه ده، نو بیا درځئ".

"زما په نظر که تر پټلۍ لاندي ولاړ شو ښه به وي. څوک به مو ویني هم نه".

"زه خو وایم، چي د پټلۍ له پاسه به روان شو. که لاندي رهي شو، کیدای شي د لوړ پله څخه مو په اسانی ووینې".

د اورګاډي پر پټلۍ باندي روان شوو. دواړه اړخو ته مو بې پایه لنده دښته او په وړاندي مو د یوډین تپه وه. د تپې له پاسه یوه لویه کلا وه، چي برجونه يې وران شوي ول. ناقوس او د ساعت برج راته ښکاریده. هماغه په باغ و پټي کي ګڼې د توتو ونې ولاړي وې. وړاندي مي د اورګاډي یوه ورانه پټلۍ ولیدل. اړکی يې ویجاړ شوی او لاندي لویدلی وو.

ایمو وویل "پروت!پروت!" د پټلۍ یوه اړخ ته مو ځانونه وغورځول او پټ شوو. د بایسکلي پوځیانو یوه بله ډوله وه، چي د سړک له پاسه تیریدل. سر مي ورپورته کړ او پټ مي ور وکتل. پر خپله لار روان ول.

ایمو"موږ يې ولیدو، خو ځانونه يې ناګومانه واچول".

(c) ketabton.com: The Digital Library

بونلو "بریدمنه، که نور وړاندي ولاړ شو، د سر بایللو شونتیا زیاتیږي".

ما ورته وویل "هغوی له موږ سره کار نه لري. هغوی خپل دښمن پیژني. که یو ناڅاپه راباندي راشي، بیا د خطر امکانات زیاتیږي".

بونلو "زه خپله پر همدې لار له سترګو پناه ځم".

"سمه ده. خو موږ د پټلۍ له پاسه ځو".

ایمو وپوښتل "څه فکر کوې، موږ به له دغه ځایه بچ ولاړ شو؟"

"بلکل. تراوسه د دښمن شمیر زیات نه دی. په تیاره کي به له دغه ځایه ووزو".

"د پوځیانو موټر دلته څه کول؟"

ما ورته وویل "خداي پوهیږي". د اورګاډې پر پټلۍ باندي رهي شوو. بونلو لاندي په ختینه مځکه کي له تګه سترۍ شو او بیرته راپورته شو. پټلۍ اوس له عمومي سړک څخه بېلیدل او سهیل ته تاوېدل، ځکه نو موږ ته نه معلومېدل، چي پر سړک څه روان دي. لږ وړاندي د ویالې له پاسه یو ویجاړ پل وو. په کیسه کي یې نه شوو، ور وختو او پر پاتي شونو یې تېر شوو. د شا له خوا مو د ډزو ږغونه واورېدل.

د ویالې په خوا کي پټلۍ ته ورپورته شوو. د پټلۍ دغه کرښه د کروندو په مینځ کي سیده د ښار په لور تللې وه. شا ته مو یوه بله پټلۍ هم ښکاریدل. عمومي سړک په شمالي اړخ کي، چیري چي بایسکلي پوځیان لیدل شوي وو، پروت وو. په سهیلي اړخ کي مو یو فرعي سړک غځېدلی وو، چي دواړو اړخو ته یې ونې ولاړې وې. له ځان سره مي وویل که پر همدې سړک ولاړ شو ښه به وي. د همدې سړک له لارې مو کولای شوای، چي د ښار له څنډو څخه له تیریدو وروسته وه کاموفورمیو ته او بیا له هغه ځایه د ټګلیامنتو وه عمومي سړک ته ځانونه ورسوو. هڅه مو کول د یوډین شا ته پر فرعي لارو باندي ولاړ شو او د شاتګ له عمومي کاروان څخه ځانونه ګوښه وساتو. د غونډیو په منځ کي ګڼې فرعي لارې رامعلومې وې. زه له پټلۍ څخه په راکوزېدو شوم.

ما ورته وویل"راکښته شئ". هوډ مو وکړ، چي د ښار په سهیلي اړخ کي به پر فرعي لارو باندي ځو. موږ ټول له پله څخه په راکښته کېدو شوو. په همدې حال کي له شا څخه د ټوپک ډز راباندي وشو. مرمۍ راغلل او په ختین پله کي ونښتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ته مي ورناري کړې "بیرته شا ته ولاړ شئ" . په خټو کي په ښوییدو پاس پله ته وختم. موټروانان تر ما وړاندي ول. څومره، چي مي وس کیده هغومره په بېړه پاس ولاړم. د کروندو له مینځه دوه ځلي بیا ډزې راباندي وشوې. ایمو له پټلۍ نه د رااوښتو هڅه کول، چي یو ناڅاپه ورغړېد پښه یې بنده شول او پړمخي راپرېوت. دی مو د پله دا بل اړخ ته لاندي راکش کړ او ستوني سنخ مو پرې ایسته. ما ورته وویل "سر یې باید لوړ اړخ ته وي". پیاني دی ځانته راکش کړ، ایمو په خټو کي پروت، پښې یې پر پله وراوښتې وې او په زوره زوره یې ساه کښل. له بارانه د ژغورولو په خاطر موږ درې واړه پر ده راچاپېره شوو او پټ مو کړ. دی تر ورمیږ لاندي په ملا کي ویشتل شوی وو. مرمۍ یې په اوږه کي لوړه تللې وه او تر ښۍ سترګې راوتې وه. زه یې لا په پټۍ بوخت وم، چي د اجل داعي ته یې لبیک ووایه. پیاني د ده سر لاندي کښېښود، مخ یې په یوه ټوټه ټوکر ورپاک کړ او بیا یې یوازي پریښود.

پیاني "حرامیان".

دوی ته مي وویل "ویشتونکي جرمنیان نه ول. د جرمنیانو شتون دلته هیڅ امکان نه لري".

پیاني په تحقیرآمیزه لهجه وویل "ایټالویان ول. ایټالیاویان!" بونلو د ایمو څنګته غلی ناست وو، خو د ده ته یې نه کتل. پیاني د ایمو خولۍ چي لاندي رغړېدلې وه راپورته کړل او پر مخ یې ورکښېښودل. پټک یې ځیني راپورته کړ.

پیاني بونلو ته پټک ونیو "اوبه څیښې؟"

بونلو "نه". ما ته یې مخ راوګرځاوه "که د پټلۍ له پاسه نور هم وړاندې ولاړ شو، کیدای شي موږ هم د ده په برخلیک اخته شو".

ما ورته وویل "داسي نه ده. لامل یې دا وو چي موږ غوښتل له هوارې نه پوریوزو".

بونلو سر وښوراوه. ویې ویل "ایمو مړ شو. بریدمنه له ده وروسته څوک مړ کیږي؟ اوس چیري ځو؟"

ما ورته وویل "ډزې کونکي ایټالویان ول، نه جرمنیان".

بونلو "زما په نظر که جرمنیان وای، موږ ټول یې وژلو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "زموږ لپاره ایټالویان تر جرمنیانو ډېر خطرناک دي. شاتني پوځیان اوس له هرڅه نه په ډار کې دي. جرمنیان په خپل خیر و شر تر هر چا ښه پوهېږي".

بونلو "بریدمنه، ستاسي له نظر سره موافق یم".

پیاني وپوښتل "اوس چېرې ځو؟"

"د تیارې تر خپریدو پورې به یوځای پټ شو. له هغه وروسته که مو په سهیلي اړخ کي یوه لار پیدا کړل ډېر به ښه وي".

بونلو "ډېزې کونکي اوس اړ دي چي موږ ټوله ووژني تر څو دا ثابته کړي چي تېر ځل هم دوی نه وه خطاوتي. زه نه غواړم چي د دوی د مرمۍ ښکار شم".

"اوس چي هر څومره ژر شوني وي، باید د تیارې تر خپریدا پورې یوډېن ته نژدې یو ځای ځانونه پټ کړو او بیا چي کله تیاره شول، په حرکت به پیل وکړو".

بونلو "نو بیا درځئ له خیره". پاڅیدو او د پله وه شمالي اړخ ته کوز شوو. شا ته مي وکتل. ایمو د پله پر یوه کونج باندي پروت وو. وړوکی ښکاریده، لاسونه یې په بغل کي پراته ول. ختین بوټونه په پښو او خولۍ یې پر مخ پرته وه. ارام پروت وو. باران بیا پیل شو. ایمو د نورو ملګرو په څېر راباندي ګران وو. د ده اسناد مي له ځان سره راواخیستل تر څو کورنۍ یې ترې خبره کړم. له کښتو او کروندو لرې ورهاخوا یو کلیوالي کور وو. د کور چار چاپیره ونې راګرځیدلې وي او پر مخامخ یې څو کروندې وي. په دوهم چت کي یې پر ستنو تکیه، یوه برنډه درلودل.

دوی ته مي وویل "ټول باید یو ځای رهي نه شو، تر مینځ مو باید یو څه واټن وي. کور ته به لمړۍ زه ورشم". د پټیو په مینځ کي د کور په لور رهي شوم.

له پټۍ څخه تیریدم، د بل کوم څه په فکر کي نه وم، یوازې دا بیره راسره وه، چي اوس به د ونو له منځه یا هم مخامخ له کوره ډزې راباندي وشي. مخامخ پرې ور روان شوم هر څه مي تر نظر لاندې ول. برنډه په دوهم چت کي له بوس خونې سره وصل وه. د دوو ستنو له مینځه بوس بهر راوتي ول. د سرای غولۍ په ډبرو فرش شوی وو. د ونو له پاڼو څخه د باران اوبه څک څک راتوییدې. د کور په یوه کونج کي یوه لویه دوه ټیریزه ګاډۍ ولاړه وه. لاستي یې لوړې خواته تر باران لاندې جګ ولاړ ول. انګړ ته ورداخل شوم نور هم وړاندي ولاړم او تر برنډې لاندې ودریدم. د کور دروازه خلاصه وه دننه ورغلم. بونلو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

پياني هم راپسي راغلل. دننه تياره وه. وه پخلنځی ته ولاړم. په يوه غټ سرخلاصي نغري کي د اور ايرې پرتې وي. د ايرو له پاسه پر سرتاخ باندي لوښي اينوول شوي وو، خو پر ټولو يې لاس راتېر کړی وو. شاوخوا مي وکتل، خو د خوراک لپاره مي څه ونه موندل.

دوی دواړو ته مي وويل "بايد همدلته په غوجل کي پريوزو. پياني د خوراک لپاره به يو شی ونه لټوې؟"

پياني "زه به پسي وګرځم".

بونلو "درځه چي په ګډه يې ولټوو".

ما ورته وويل "سمه ده. زه به بيا پاس ولاړ شم او په بوس خونه کي به وګورم". تر طبيلې لاندي مي د زينو يوه لار چي پاس تللې وه، وموندل. په باران کي له طبيلې څخه وچ او وږم لرونکې بوی راته. رمه يې ګرده بېولې وه. کيدای شوه کله چي د کور انسان تلل، نو رمه به يې هم له ځان سره اخيستي وه. بوس خونه نيمايي له بوسو ډکه وه. د کوټې په چت کي دوه سوري ول، يو يې په تختو بند کړی وو او له هغه بله يې هم چي په شمالي اړخ کي وو د دريڅې کار اخيسته. يوه ناوه هم وه چي وه حيواناتو ته د وښو د وراچولو کار به يې ځيني اخيسته. د رڼا شغلې لاندي په دهلېز کي چيري چي وه حيواناتو ته واښه وراچول کيدل خپرې وې. پر بام مي د باران د څاڅکو شرپهاری اورېده او ورسره مي د وچو وښو بوی تر پزې راورسېد. لاندي ورکوز شوم همالته په طبيله کي مي د وچو خوشيو بوی تر پزې شو. موږ کولای شوای چي له تختو څخه يوه رابېله کړو او له هغه ځايه انګړ تر خپل نظر لاندي وساتو. هغه بله کړکۍ په شمال کي وه پټيو ته خلاصيدل. د دې دواړو کړکيو په مرسته موږ بام او لاندي تلای شوای. همداسي که زينه له کاره لويدلې وای کولای مو شوای چي په ناوه کي کوز شو. غوجل خورا پراخه وه که يوڅوک دننه هم راغلی وای، په اسانۍ يې لاسته نه ورتلو. په هر صورت، موږ پر ښه ځای باندي پيښ شوي وو.

زه ډاډه وم که پر موږ ډزي نه وای شوي، سهيل ته پرته له کومې ستونزې تلای شوای. د جرمنيانو شتون هلته ناشونی وو. هغوی له شمال او د سيوايډل له لوري پر راغلي سړک باندي راتلل. د سهيلي اړخ څخه د هغوی راتګ هيڅ شونتيا نه لرل. ايټالويان تر جرمنيانو ډير خطرناک ول. هغوی ترهيدلي ول، هرڅه چي به په مخه ورتلل پر هغه به يې ډزې کولې. تېره شپه د شاتګ پرمهال مو واوريدل، ويل يې چي ګڼ شمير جرمنيان د ايټالويانو په جامو کي شمال لور ته د شاتګ په قافله کي داخل شوي دي. هيڅ باور مي نه کيده. البته دغه ډول خبرې په جګړه ايزو حالاتو کي ډيرې اوريدل کيږي. همدا حيله په هره جګړه کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارول کيږي. فکر نه کوم چي يو څوک دي د جرمنيانو په جامه کي د هغوی د سرګردانه کولو لپاره د جرمنيانو وه منځته ورغلي وه. کيدای شي داسي خلک به ول، خو دا کار له ربړو خالي نه ښکاريده. زما هيڅ زړه ته نه لوېده چي جرمنيانو دي داسي کړي وي. البته دوی به د دې حيلې کارولو ته کومه اړتيا هم نه لرل. جرمنيانو هيڅ اړتيا نه درلودل، چي زموږ په عقب نشيني کي کوم خنډ پيښ کړي. د پوځيانو د شمير زياتوالي او د سړکونو لړوالې پخپله ايټالويانو ته يو سرخوږی وو. څوک نه وو، چي يو چا ته ووايي دا کار وکړه يا دا کار مه کوه. بيا هم دوی پر موږ د جرمنيانو په شک ډزې کولې. ايمو په ډزو ولګېد. له وښو څخه ښه بوی راته او په بوس خونه کي د وښو په مينځ کي پروتې کلونه کلونه واټن له منځه وړی. موږ په وښو کي څنګ وهلي او پراته، يو له بل سره مو باڼدار کاوه او چي کله به يوه چوغکه د بوس خونې د ديوال په سوري کي کښېنستل په بادي توپک به مو په نښه کړل. هغه بوس خونه اوس نشته، يوکال يې د شوکران ځنګل ټول له منځه يووړ او په هغه ځای کي چي ځنګل ولاړ وو، اوس يوازي د ونو تنې، د ونو ګوګ سرونه، ښاخلې او يو څه واښه شنه ول. تېر وخت بيرته نه راګرځېده. که موږ همدلته پاتي شو، څه به وشي؟ هيڅکله وه ميلان ته نه شو ستنيدلای. خو که ميلان ته ستانه هم شو، نو څه؟ په شمال کي له يوډېن سره ډزې پيل شوې، غوږونه مي ورته څرک کړل. ډزې پرله پسې وې، خو بمبار نه وو. خپله همدا يوه ستونزه وه. ايټالويانو بايد د سړک له پاسه څه عسکر ځای پرځای کړي وای. په نيمه روښنايې کي مي کښته ته وکتل، پياني مي وليد. دی په دهلېز کي ولاړ وو. په لاس کي يې يو اوږد ساسيج، يوه مرتبانه او په بغل کي دوه بوتله شراب نيولي ول.

ده ته مي وويل "پاس راشه. زينه هلته پرته ده". له ځان سره مي وويل، د مرستې لپاره يې بايد ورکوز شم. په وښو کي پروتې يو څه ګنګس کړی وم.

له ده مي وپوښتل "بونلو څه شو؟"

پياني "يوه شيبه صبر. درته وايم". په زينو کي لوړ راوختو. د وښو له پاسه مو شيان کښېښوول. پياني د بوتل د خولپوټې ليري کولو آله راوکښل او د شرابو بوتل يې پرې خلاص کړ.

ويې ويل "سرپوښ خو يې ښه ټينګ پرې تړلی خدای دي وکړي چي ښه خوندور وي". مسک شو.

بيا مي پوښتنه ورڅخه وکړل "بونلو چيري دی؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیاني ما ته وکتل.

ویې وویل "بریدمنه، هغه ولاړ. هغه غوښتل چې د پوځیانو په لاسونو زنداني شي".

څه مې ونه ویل.

"هغه د مرګ له بیرې له موږ څخه بېل شو او ولاړ".

ما د شرابو بوتل په لاس کې ونیو. او کوم څه مې ونه ویل.

"ته پوهېږې بریدمنه، له جګړې مو ګرد سره ښه نه راځي".

له ده نه مې پوښتنه وکړل "ته ولې له هغه سره نه ولاړې؟"

"ما نه غوښتل چې تاسې یوازې پرېږدم".

"بونلو چېرې ولاړ؟"

"خبر نه یم، خو له موږه یې لار بېله کړه".

ما ورته وویل "سمه ده. ساسیج به پرې کړې؟"

پیاني په نیمه روښنایي کې راته وکتل.

ویې ویل "ما د خبرو په جریان کې ټوټې ټوټې کړ". په وښو کې ناست او ساسیج مو له شرابو سره یو ځای تر ستوني تیر کړ. کیدای شي د کور خاوند دا شراب د خوښۍ د کومو مراسمو لپاره ساتلي ول. خو هغه دومره زاړه ول، چې رنګ یې هم بایللی وو.

ما ورته وویل "لویجي، ته په هغه کړکۍ کې وګوره زه به په دا بله کړکۍ کې وګورم".

موږ دواړو یو یو بوتل وخیښی. ما له ځان سره خپل بوتل واخیست پر وښو اوږد وغځیدم او په وړوکې کړکۍ کې مې دباندې وکتل. نه پوهیدم چې دا اوس زه څه وینم؟ خو د کروندو، د توتو د لښو ونو او بارانه پرته مې بل څه نه لیدل. شراب مې وڅیښل خو اغېز یې ونه کړ. د ډېر وخت ول اوس یې له رنګ سره سره خوند هم بایللی وو. دباندې چې مې وکتل، تیارې هر څه په غیږ کې نیولي ول. ډېر ژر تیاره شول. باران او له تیارې ډکې شپې، دوی دواړه موږ ته په تمه ول. کله چې ښه تیاره شول، اخوا دیخوا کتلو ګټه نه درلودل، نو پیاني ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نژدې ورغلم. دی بیده وو، راویښ مي نه کړ، خو یوه شیبه یې وه ښنګته کښېنستم. دی په تنه غټ او ډېر دروند خوب یې وو. شیبه وروسته مي راپاڅاوه او رهي شوو.

یوه عجبه شپه وه. له یوه نا اټکل کیدونکي حالت سره مخ وم. مرګ، په تیاره کي ډزې او یا هم ځغاسته، خو هیڅ پیښ نه شول. موږ دواړه له سړک سره د یوې ویالې په غاړه کي پټ شوو، کله چي د جرمني پوځیانو کنډک تېر شو، دواړه یوځای د شمال په لور رهي شوو.
دوه ځلي په باران کي له جرمنیانو سره بیخي نژدې مخ شوو، خو موږ یې ونه لیدو. د کوم ایټالوي سره د مخ کېدو پرته له ښاره تېر او شمال ته واوښتو. له ښه مزله وروسته بیرته د شاتګ عمومي لارې ته ورسم شوو او ټوله شپه مو د ټګلیامنتو په لور مزل وکړ. د شاتګ غټواله او لوی واله مي هیڅ په تصور کي نه شوای راوستلای. د پوځ په ګډون ټول هیواد په خوځښت کي وو. شپه مو ټوله په ولاړه او تګ تیره کړل. د موټر په نسبت پلی تګ ښه وو. لینګي مي کا کول او ستړی هم وم، خو سفر مو ښه وو. د بونلو د ځان زنداني کولو پریکړه مي په نظر ډیره بې عقله ښکاره شول. هیڅ خطر نه وو. له کومي پیښې پرته له دوو پوځونو څخه تیر شوو. که ایمو وژل شوی نه وای، د خطر هیڅ نښه نه وه. موږ چي ان کله د اورګاډي پر پټلۍ روان وو، بیا هم هیڅ چا راته کوم ضرر ونه رساوه. مرګ ناڅاپه او بې دلیله راغلی. د بونلو په اړه اندیښمن وم. هغه به چیري وو؟

پیاني "بریدمنه، طبیعت دي ښنګه دی؟" پر کوم سړک، چي موږ اوس روان وو، د موټرونو او پوځیانو ګڼه ګوڼه پکښې زښته ډیره وه.

"تراوسه خو لا ساه راپکښې چلیږي".

"دې پلي تګ خو له اخه و ټوخه واچولم".

"که مړه کیږو، که رغیږو اوس به ځانونه باسو، له دې پرته بله لار نه لرو. د اندیښنې کومه خبره نشته".

"بونلو بیخي نادان وو".

"ریښتیا هم ډیر نادان وو".

"بریدمنه، تاسي به د هغه په اړه څه وکړئ؟"

"تراوسه مي کوم تصمیم نه دی نیولی".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ته د ده نوم د بنديانو په ليست کي نه شي ليکلای؟"

"نه راته معلوميږي".

"دې خبرې ته دي بايد پام وي، چي که جګړه دوام وکړي، حکومت به يې پر کورنۍ زيات مشکلات او فشار راولي".

له مور سره په خوا کي روان يوه پوځي وويل "جګړه نور دوام نه کوي. مور کورونو ته ځو. جګړه پايته ورسيدل".

"ټوله کور ته ځي".

"مور ټول کورو ته ځو".

پياني"بريدمنه، راځه". ده غوښتل چي له دوی څخه مي ليري کړي.

"بريدمن؟ کومه دی بريدمن؟ د خدای قهر و غضب دي وي پر افسرانو. مرګ پر افسرانو!"

پياني له بازو ونيولم."ښه به وي چي زه تا په خپل نامه وبولم. کيدای شي له دوی سره په ستونزه واوړو. ځيني افسران يې وژلي هم دي". چابک شوو او له دوی څخه تېر شوو.

وه خپل مجلس ته مو دوام پسي ورکړ"زه به داسي ريپورټ ونه ليکم، چي د ده د کورنۍ لپاره د ستونزو جرړه شي".

پياني وويل "که جګړه پايته ورسيږي بيا پروانه لري، خو فکر نه کوم چي همدا دی يې پای وي. البته که ختمه شي، بيا نو د زوی زيری دی".

ما ورته وويل "په ختم يا نه ختم به يې ژر پوه شو".

"د جګړې ختمېدل! زما خو زړه ته نه لوېږي. دوی ټول فکر کوي چي جګړه نوره پايته رسيدلې، خو ما ته خيال پلو ښکاري".

يوه عسکر نارې کړه "ژوندۍ دي وي سوله! مور کورو ته ځو".

پياني وويل "که ټوله وه کورو ته تلای ښه به وای. ستا وه کور ته زړه نه غواړي؟"

"ولي نه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“موږ به کله هم ولاړ نه شو. فکر نه کوم چې دغه به یې پای وي”.

یوه پوځي نارې کړې “موږ کورو ته ځو!”

پیاني “دوی خپل ټوپکان غورځوي. د نارو پرمهال خپل ټوپکان له اوږې رااېسته کوي او بیا یې ایسته غورځوي”.

“خپل ټوپکان باید له ځان سره وساتي”.

“دوی فکر کوي چې که خپل ټوپکان ایسته وغورځوي، بیا یې څوک جګړې ته نه شي مجبورولای”.

په تیاره، باران او شپه کې، چې نور هم وړاندې تلو اوس هم ډېر شمیر پوځیان ښکاریدل، چې وسلې اوس هم ورسره وې او د خپلو کوسیانو له پاسه یې جوخت نیولې ول.

یوه افسر وویل “تاسې د کومې لوا یاست؟”

زما پر ځای بل یوه جواب ورکړ “د سولې لوا! د سولې لوا”. افسر څه ونه ویل.

“څه وایي؟ افسر څه وایي؟”

“مړه دې وي افسران. سوله دې ژوندۍ وي”.

پیاني “راځه”. له دوو بریتانوي امبولانسونو څخه، چې د نورو موټرونو په منځ کې بند ول، تېر شوو.

پیاني “له موټرونو څخه یې ښکارې، چې د ګوریزیا دي”.

“دوی له موږ وړاندې راغلي دي”.

“هو، له موږ وړاندې رارهي شوي”.

“خبر نه یم چې موټروانان یې چیرې دي؟”

“کیدای شي وړاندې وي”.

ما ورته وویل“جرمنیانو له یوډین بهر سنګرونه نیولي. دغه خلک ټول باید تر سیند پوریوزي”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیاني "هو، خو همدا لامل دی، چي وايم جګړه به نوره هم وغځیږي".

ده ته مي وويل "جرمنيان کولای شي، چي دلته هم راشي. خو نه پوهېږم، چي تراوسه لا ولي نه دي راغلي".

"زه هم نه پوهیږم. زما په دې ډول جګړو هيڅ سر نه خلاصيږي".

"فکر کوم، ترانسپورټ ته به منتظر وي".

پیاني "زيات مي سر نه په خلاصيږي". دی، چي به هر کله تنها شو، ډير به غلی وو، خو د مجلس پر مهال به ډېر پوچ خولی وو.

"لوييجي، تا واده کړی؟"

"تاسي خو خبر ياست، چي ما واده کړی".

"ښه نو په همدې خاطر تا نه غوښتل، چي زنداني شي؟"

"له لاملو څخه يې يو همدا وو. بريدمنه تاسي واده کړی؟"

"نه".

"بونلو هم واده نه دی کړی".

ما وويل که څه هم واده والا د خپل زړه خبره نه کوي، خو زما په ګمان د واده والا سړي بيړه وي، چي ځان ژر میرمنې ته ورسوي". دغه ډول مجلس مي په طبعه لګيده.

"هو".

"ستاسي پښه څنګه ده".

"ډيره خوږينه شوې".

د رڼا تر خپرېدو وړاندي د ټګليامنټو تر ساحله ورسيدو. د سيند په څنګ کي روان وو او هغه قطار ته مو ورو ورو ځان وردننه کاوه، چي د سيند له پاسه پر پله باندي تېريده.

پیاني "له دې سيند سره نو بايد د دښمن مخه ډب کړي". په تياره کي مي سيند ته وکتل، بيخي تر غاړې غاړې بهېده. اوبو به يو څرخک وخوړ او بيرته به خپرې شوې. د پله څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر دریمه حصه پر سیند باندي پرته وه. د سیند یاغي څپې تر پله پورې لوړې راغلي وې. د دې سیند اوبه بیا تر پله ښه ورکښته په کوچنیو ویالو کې پر پراخ ډبرین بستر باندې بهېدې. د سیند پر څنډه باندې روان وو او کرار مو په هغه ډله کې ځانونه ورگډ کړل، چې له سیند څخه په پورېوتو وه. تر سیلابي څپو لړ لوړ، تر باران لاندې او د خلکو په گڼه گوڼه کې د میړې په قدم وړاندې روان وو. د پله په هاغه بل سر کې توپچیانو سنگر نیولی وو. شاوخوا او سیند ته مې وکتل. ورو ورو تک ډېر راباندې وغمېد او بیخي زهره چاوده کړم. له ځان سره مې وویل، که الوتکه د ورځې له خوا دغه پل بمبار کړي، څه حال به وي؟

ناڅې مې کړل "پیاني".

"دغه یم، دلته یم بریدمنه". په همدې گڼه گوڼه کې تر ما لږ وړاندې وو. ټول پټه خوله ورو ورو وړاندې روان ول. ټول په دې هڅه کې ول، چې له پله څخه په بېړه پورېوزي. په دماغ کې یې یوازې همدا فکر راتاوېده. موږ ته هم ډېره لار پاتې نه وه. د پله په سر کې څو تنه افسران له ټوپکوالو عسکرو سره ولاړ ول. څراغونه ورسره ول او د هر یوه پر مخ به یې ورنیوه. د دوی سایه مې لاندې ولیدل. څنگه چې دوی ته ورنژدې شوو، یو افسر د لاس په اشاره په قطار کې یو نفر په گوته کړ. ټوپکوال د هغه په راوستو پسې د قطار مینځ ته ور په هوا شو او له هاخوا یې هغه نفر لاس نیولی راوست. له سړکه یې وه ایست او یوې گوښې ته یې کړ. اوس نو زموږ او د دوی تر مینځ هم چنداني واټن پاتې نه وو. په قطار کې هر یو پورېوتونکی کس یې په ډېر دقت سره څاره. ځیني وختونه به دوه افسران په خپل مینځ کې په بوښېدو شول؛ بیا به قطار ته ښه ورنژدې شول او د یو کس پر څېره به یې څراغ ورونیو. زموږ تر رسیدو وړاندې یې یو بل نفر هم له قطاره وه ایست. دی مې هم ولید، په رتبه ډگرمن وو. پر ده باندې له څراغ اچولو سره مې د ده پر لستوڼو ټومبل شوي ستورې ولیدل. وربښتان یې خړ، کوتاه قده او پنډ سړی وو. ټوپکوالو دی د افسرانو تر لین شاته ودرواه. چې څنگه موږ ورسره مخ په مخ شوو، له دوی څخه یوه افسر ما ته وکتل؛ بیا یې ما ته گوته ونیول او ټوپکوال ته یې یو څه وویل. ټوپکوال ته مې کتل، چې زما پر لور راپه هوا شو. د قطار په څنډه کې زما لور ته راتیر شو. داسې مې احساس کړل، لکه زه چې یې تر کالر ونیولم.

ورته ومې ویل "څه خبره ده؟" او په یوه څپېړه مې ونازاوه. تر خولې لاندې مې د ده مخ ولید، لوړې خوا ته تاو شوي بریتونه او پر باړخو یې د وینې دارې ښکاره شوې. یو بل نفر هم زما په لور راوالوت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل"خبره څه ده؟" زما د سوال جواب یې رانه کړ. زما سره د پنجې نرمولو ته یې شیبې شمیرلې، خپلې توپنچې ته مې لاس وراوږد کړ.

"ته نه یې خبر چې افسر ته څوک لاس لا نه شي وروړلای؟"

یوه بل نفر د شا له خوا ونیولم او لاس یې په اوږه کې راوپیچئ. چې څنګه مې مخ راوګرځاوه یوه بل نفر تر غاړې ونیولم. ما هم ډېل ونه کړ، لمړی مې په لینګیو کې په لغته وواهه او بیا مې پښه په تشې کې ورکښېښوول.

د یو چا اواز مې تر غوږو شو "که زور وهې ډز پرې وکړئ".

"دا اوس تاسې څه کوی؟" نیت مې وکړ، چې په زوره نارې ووهم، خو له ستونې څخه مې اواز نه راوتی. زه یې هم د سړک ګوښې ته کړم.

یوه افسر وویل "که زور وهې ډز پرې وکړئ، ستونې ستخ یې پرې باسئ".

"تاسې څوک یاست؟"

"اوس به پوه شې".

"تاسې څوک یاست؟"

یوه افسر وویل "نظامې پولیس".

"ولې په سمه نه وایاست؟ تاسې وار له مخه الوتکې راپسې راولیږلې".

جواب یې رانه کړ. اړتیا یې هم نه درلودل چې جواب راکړې. نظامې پولیس ول.

افسر وویل "دی هم له هغه نورو سره ودروئ. تاسې د ده خبرو ته متوجه شئ، په بېله لهجه خبرې کوې".

ما ورته وویل"ستا د ...."

لمړې افسر بیا وویل "له هغه نورو سره یې یو ځای کړئ". زه یې د افسرانو تر کرښې لاندې د هغو خلکو په لور رهې کړم چې د سیند له غاړې سره یې راټول کړې ول. د دوی پر لورورروان وم، چې د ټوپک ډز مې واورېد. د مرمۍ د رڼا او ږغ پرته مې بل څه ونه لیدل. زه یې هم د دوی په ډله ورګډ کړم. څلور افسران یو ځای ولاړ ول. شاوخوا ټوپکوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرې راچاپېره شوي ول. يوه بله ډله خلک، چي ټوپکوال پرې راچاپېره وه منتظر ولاړ وه. څلور نور ټوپکوال پر هغو افسرانو چي تحقيقات يې کول ماشه په لاس پيره وه. څلورو واړو افسرانو غټي خولی په سر کړې وي. هغو دوو نفرو چي زه يې راوستی وم، د ولاړو خلکو مينځ ته يې ورټيله کړم. تر څو له ما هم تحقيقات وکړي. هغه سړي ته مي، چي اوس تحقيقات ځيني کېدل وکتل، پنډ او خړ ورېښتان يې ول. هماغه ډگرمن وو، چي له قطاره يې رااېستلی وو. تحقيق کونکي افسران د هغو باکفايته، خونسرده او د امر خاوندانو له جملې څخه ول، چي ډزې يې کولې؛ خو ډزې نه پرې کيدې.

"د کومي لوا ياست؟"

وه هغه ته يې وويل.

"کوم غنډ؟"

بيا يې وه هغه ته وويل.

"له خپل غونډ څخه ولي رابېل شوي ياست؟"

هغه يې مخاطب کړ.

"ستا تراوسه په دې سر نه خلاصيږي، چي يو پوځي بايد له خپلي ډلې بېل نه شي؟"

هغه پوځي په دې قانون پوهېده.

خبره خلاصه شول. يو بل افسر په خبرو شروع شو.

"ته او ستا په شان خلک وه، چي دې وحشيانو ته يې اجازه ورکړه، چي پر دې سپېڅلې مځکه خپل ناپاک قدمونه کښېږدي".

ډگرمن وويل "بخښنه غواړم، تاسي څه وويل؟"

"ستاسي د بې سارې خيانت له امله موږ د بري ميوه له لاسه ورکړل".

ډگرمن وپوښتل "تراوسه دي په يوه شاتگ کي برخه اخيستې؟"

"ايټاليا بايد هيڅکله شاتگ ونه کړي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باران تر څاڅکو لاندي د دوی وه باندار ته غوږ وو. موږ او افسران مخ په مخ ولاړ وو. زندانیان له موږ نه لږ وړاندي ولاړ ول.

ډګرمن "که مو زما وژل هدف وي، د مهربانۍ له مخي له دې بېځایه پوښتنو تېر شئ او خپل کار مو په بېړه وکړئ. دا د وړوکو په څېر سوال و جواب پرېږدئ". د صلیب نښه یې پر ټټر وکښل. افسران په خپل مینځ کي سره وبښیدل، یوه یې پر کاغذ باندي یو څه ولیکل.

ویې ویل "خپله ډله یې ترک کړي، باید وویشتل شي".

دوو ټوپکوالو ډګرمن تر باران لاندي د سیند غاړې ته رهي کړ. پوخ عمره وو. په لڅ سر له دوو ټوپکوالو سره رهي شو. د ده ویشتل مي ونه لیدل، خو د ډزو ږغ مي واورید. څنګه چي د ډګرمن کار خلاص شو، له یوه بل نفر نه یې تحقیقات پیل کړل. دغه افسر هم له خپلو پوځیانو رابېل شوی وو، خو بیچاره یې خبرو ته پرېښنود. د مرګ د حکم په اورېدو په ژړا شو. دی یې د ویشتلو لپاره بوت او له بل نفر څخه یې تحقیقات پیل کړل. د مخکني پوښتل شوي کس د ویشتلو پر مهال، له یوه بل نفره پوښتنې ګروېږنې کول یې د ځان ژمنتیا ګڼل. له دې طریقې څخه دا واضح کېدل، چي دوی ته له وژلو پرته بل څه ورپاتي نه وه. زه دوه زړی شوم، چي تحقیقاتو ته منتظر شم او که د خلاصون یوه لار وسنجوم؟ د دوی په نزد دا یوه ښکاره حقیقت وو، چي زه په ایټالوی جامه کي یو جرمنی وم. پوهیدم چي د دوی دماغونه څه ډول کار کوي، که یې دماغ درلودای او که یې دماغ کار کولای. هغوی ټول ځوانان ول او خپل هیواد یې ساته. دوهم پوځ د ټګلیامنټو شاته د بیا راټولیدو او منظمیدو په حال کي وو. د رتبې په لحاظ له تورن څخه کښته ټول اشخاص، چي له پوځ څخه بېل شوي ول، د اعدام حکم پرې صادریده. په ایټالوۍ جامه کي د راغلو جرمنیانو کیسه یې په څو شېبو کي پایته رسول. د دوی فولادي خولۍ په سر وې. په موږ کي یوازي دوو نفرو فولادي خولۍ په سر کړي وې. ځینو ټوپکوالو هم په سرکړي وي. پاتي ټوپکوالو غټي خولۍ په سر کړي وې. دوی ته به موږ الوتکې ویل.

تر باران لاندي ولاړ وو، له موږ څخه یې یو یو بېلاوه، تحقیقات به یې ځیني کول او بیا به یې د ویشتلو حکم پرې کاوه. تراوسه چي یې له کومو کسانو څخه تحقیقات کړي ول، ټول د ټوپک په مرمۍ سوري شوي ول. تحقیق کونکي د هغه ډول انصاف او عدل لرونکي وه چي له مرګ سره یې نیغه اړیکه لرل کار وو او بېله دې، چي راتلونکو خطراتو ته پام وکړي، امر یې کاوه. د جبهې له یوه ډګرواله یې پوښتني کولې. درې نفره نور یې هم راوستل او له موږ سره یې یو ځای کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"د ده غنډ چيري وو؟"

پر ټوپکوالو مي يو نظر وځغلاوه. نوي راغلي کسان يې په ځير تر څارنې لاندې نيولي ول. پاتو ټوپکوالو بيا وه ډګروال ته کتل. زه يوناڅاپه خم شوم. د دو نفرو له منځه د سيند په لور په ځړيدلي سر په منډه شوم. د سيند پر ژۍ ودريدم او له يوه شړپ سره مي ځان اوبو ته وغورځاوه. اوبه ډيري يخي وې او تر څو چي طاقت مي کيده لاندي پاتي شوم. اوبو تاو راتاو کړم. په اوبو کي دومره پاتې شوم، ان فکر مي وکړ، چي نور به هيڅکله راپورته نه شم. يو ځلي راپورته شوم، ساه مي واخيستل او بيرته په بېړه اوبو کي غوټه شوم. له دومره زياتو جامو او بوټانو سره تر اوبو لاندي پاتېدل اسانه وه. کله چي دوهم ځلي راپورته شوم د سر له پاسه مي يوه لرګينه ټوټه وه. لاس مي وروغځاوه او راکش مي کړل. تخته مي د سر له پاسه ونيول او آن وه دې ته مي د کتلو هڅه هم ونه کړل. ما نه غوښتل چي د سيند غاړې ته وګورم. زما له ځغاستي او د لمړي ځل راپورته کيدو پر مهال شاوخوا د ډزو ږغونه ول.

چي کله مي سر راپورته کړ ډزې وې، خو اوس ډزې نه وې. د لرګي ټوټه په اوبو کي څرخيدل البته په يوه لاس مي تکيه کړې وه. د سيند ژۍ ته مي وکتل داسي ښکاريدل چي په تيزۍ سره ځيني روان يم. د اوبو پر سر ښه ډير خس خاشاک راټول شوي وه. اوبه ډيري يخې وې. د اوبو له پاسه، چي خاشاک پرې راجمع شوي ول، روان وم. تخته مي په غبرګو لاسو نيولې وه او ځان مي دې ته ورسپارلی وو. د سيند ژۍ اوس نه ښکاريده.

يوديرشم فصل

کله چي د اوبو جريان ورو وي، څوک نه پوهېږي، چي څومره وخت په اوبو کي پاتې شوی. ته به وايې چي ډېر وخت به دننه پاتي شوی يم، خو دومره وخت نه وي تېر شوی. اوبه يخې او سيلابي وې. د سيند له يوې څپې سره د اوبو له پاسه ټول خس و خاشاک ښه ليري ولاړل. زه نيکمرغه وم چي د ځان پرې تکيه کولو لپاره يوه غټه تخته په لاس راغلې وه. د يخو اوبو په مينځ کي وم. پر تخته مي زنه لګولې وه او په نرمۍ مي په دواړو لاسو تخته نيولې وه. پر دې بيريدم، چي ستړی نه شم؛ خو هيلمن وم چي ځان به تر ساحله پوري ورسوم. اوبو تختې ته يو اوږد څرخ ورکړ او ښه ډېر يې مخ ته بوتلم. د رڼا له خپريدا سره مي د ساحل پر غاړه، چي کوم خس او خاشاک وه، وليدل. بره خوا کي د خاشاکو يوه جزيره وه. اوس د ساحل پر لور روان وو. فکر مي وکړ، چي جامې او بوټونه به وباسم او ځان به تر ساحله په لامبو ورسوم، خو نيت مي بدل شو. د بل هيڅ شي فکر راسره نه وو، پرته له

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې چې تر ساحله ځان ژر ورسوم. که چېرې په لڅو پښو هوارې ته ختلی وای، امکان وو، چې ژوبل شم. ما باید په یو ډول نه یو ډول ځان (میستريې) ته رسولی وای.

د سیند غاړې ته مې وکتل، ورو ورو رانژدې کېدل. په همدې وخت کې اوبو لړګې ته څرخ ورکړ او لیرې شوم، خو بیرته ژر ورنژدې شوو. د اوبو له پاسه کرار روان وو او د سیند غاړه هم وار په وار رانژدې کېدل. د سیند پر ژۍ باندې ولې ولاړې وې. تخته یو ځلې بیا وڅرخیدل، د سیند غاړې ته مې شا شول او پوه شوم، چې په ګرداب کې یم. یو وړوکی څرخ یې راکړ. دا ځلې چې مې د سیند غاړې ته وکتل، بیخې رانژدې شوې وه، ځکه مې نو په خپل وس، لاس و پښې وهل پیل کړل، خو هڅې مې بې ثمره پاتې شوې. وبیریدم چې له څرخک نه رابهر نه شم، په یوه لاس مې تخته ونیول پښې مې پرې راپورته کړې او وه تختې ته مې سیخې کړې. ځان مې په زوره د ساحل وه لور ته ورټیله کړ. زما له مسلسلو هڅو او لامبو وهلو باوجود اوبو زه پر خپله مخه پسې واخیستم. فکر مې وکړ چې د درنو بوټو له لاسه به غرق شم، خو لاسونه او پښې مې اخوا دیخوا وهل او مبارزې ته مې دوام ورکړ او په عین حال کې، چې کله مې ساحل ته وکتل، زه ورته د نژدې کېدو په حال کې وم. څومره چې مې وس کیده، هغومره په تیزی مې لامبو پیل کړل؛ څو چې ځان مې سیند تر ژۍ پورې ورساوه. لاسونه مې د ولې پر یوه راځړیدلې ښاخله پورې ټینګ کړل، خو دومره سبک راپکښې پاتې نه وو، چې وه وچې ته ورپورته شم. البته دومره پوهیدم، چې نور نو له خطرې خلاص شوم. د ډوبېدو بېره مې هغه وخت لا لیرې شول، چې کله مې په لمړې ځل پر تخته لاس ټینګ کړ. د پرله پسې لامبو له امله مې سینې درد کاوه. دلته مې نو، پر ښاخلو لاسونه ونیول او د دمه کېدو په نیت تم شوم. په ځان کې له لږ سبک احساسولو سره مې ښاخله راکش کړل، لاسونه مې پرې نور هم ټینګ کړل او د ولې په مرسته باندې وه هوارې ته ورپورته شوم. نیمه روښنایې وه. د انسان ذات څرک نه وو. همدلته د سیند پر غاړه پرېوتم، د سیند د یاغې څپو شرهارې او باران ته غوږ شوم.

شیبه وروسته راپاڅیدم او د سیند پرغاړه روان شوم. پوهیدم چې تر لاټیسنا پورې د سیند له پاسه بل پل نشته. به ګمان اغلب اوس به د سان ویټو پر مخامخ وم. له ځانه سره مې وویل، باید له دې زندان څخه د وتلو یوه لاره چاره وسنجوم. وړاندې یوه ویاله وه چې سیند ته وربهیدل. همالته ورغلم. سیند ته تر غورځېدو وروسته مې د انسان ذات بوی لا نه و حس کړی. همالته د وښو په مینځ کې کښېناستم، بوټونه مې وکښل او له اوبو څخه مې وڅنډل. کوټ مې وکیښ، له جیبه مې لنده بټوه، اسناد او پیسې رابهرکړې او کوټ مې ونښتېځه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پتلون مي هم ایسته کړ او ومي نښتیځه. بیا مي انګیا او لاندنی جامې وچې کړې. په لاسو مي بدن مالش کړ او بیا مي جامې واغوستې. خولۍ مي بې وفایې راسره کړې وه.

د کوټ له اغوستو وړاندي مي له لستونیو نه ستوري ایسته کړل او په جیب کي مي له پیسو سره کېښېښودل. پیسي مي که څه هم لندې وي، خو سلامتي وې. شمېر مي کړې، درې زره او څو لیرې وې. د جامو لوندواله مي پر بدن احساساوه. بدن ته مي بیا مالش ورکړ تر څو د وینې جریان پکښې روان پاتې شي. یو نخې نیکر مي هم اغوستی وو. زه ډاډه وم که چیري روان وه اوسم له یخ نه به په امان یم. توپنچه یې همالته پر سړک رانه اخیستې وه او کمربند مي له کوټ نه لاندي تړلی وو. کوسۍ مي نه وه اغوستې، څنګه چې به باران شو، یخ به هم حاضر شو. د سیند پر ژۍ وړاندي روان وم. ورځ روښانه وه او شاوخوا علاقه لنده، کېښېناستلې او مړاوې ښکاریدل. شاوخوا کښتونه سپیره ښکاریدل. ښه لیرې، د یوې غونډۍ له پاسه مي یو څلی ولید. وه سړک ته راپورته شوم. لږ وړاندي پر سړک یو څو پوځیان راروان ول. له دوی څخه د پټېدو په خاطر د سړک یوې ډډې ته شوم. دوی تېر شول، خو زه یې ونه لیدم. د مشین ګنو په تولۍ پوري مربوط ول، چې د سیند وه پاس خواته تلل. نور نو پر سړک د خپل مزله په لور رهي شوم.

په هماغه ورځ د وینیشن له هوارې نه تېر شوم. دا یوه کښته سیمه وه، په باران کي به نوره هم کښته کېدل. له دریاب سره په خوا کي د وښو ډمونه او څو سړکونه غځېدلي ول. سړکونه ټول له رود سره اوږه پر اوږه تللي ول، چې دغه رود بیا وه دریاب ته تویېده. له دې دښتو او باندو څخه د وتو یوازینی لار دا وه، چې زه باید د ویالو پر ژۍ ژۍ وړاندي تللی وای او ځان مي تر هدفه رسولی وای. زه له شمال څخه د جنوب په لور پورېوتم. له ګنو وړوکو سړکونو، د اورګاډي له دوو پټلیو او ښه مزل طی کولو نه وروسته د یوې بلې اورګاډي پټلۍ ته راووتم، چې له یوې زیمناکي ساحې سره په خوا کي تېره شوي وه. دغه عمومي پټلۍ له وینیس نه تر تریست پوري تللې وه. د پټلۍ دواړو اړخو ته محکمه پټم[24]، تر اوسپنیزي پټلۍ لاندي کلک بستر او له پاسه پرې د اورګاډي ډبله کرښه پرته وه. د کرښې د ساتني پوسته له ما څخه لږ څه وړاندي وه، پر پیره ولاړ عسکر مي هم ولیدل. د کرښې په هاغه بل اړخ کي یوه ویاله وه، چې وه مرداب ته تویېدل او له پاسه پرې یو پل پروت وو. د همدې پله له پاسه هم یو پیره دار ولاړ وو او ما لیده. زه له دې کښت و کروندو څخه د شمال په لور پورېوتم چې پر پټلۍ باندي پر راروانې اورګاډي مي سترګې ولګېدې. سیمه هواره وه، ځکه نو اورګاډي تر لیري لیري پوري له کومې ستونزې پرته معلومېدل. زه له (پورتوګرارو) نه د

[24] Embankment پښتو کي پټم یا بند هغه ځای ته ویل کیږي، چې د اورګاډي پټلۍ یا هم سړک پرې سپور وي. ډبل اړخونه یې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوې بلې اورګاډي په تمه وم. پيره دار عسکر ته مې وکتل او له پټم سره داسې پرېوتم، چې د پټلۍ دواړه اړخه مې تر نظر لاندې وه. د پله له پاسه ولاړ عسکر د پټلۍ هغه ځای ته، چې زه پروت وم رارهي شو؛ خو د لار په نیمایي کې بیرته وګرځېد او پله ته ولاړ. زه وږی تږی پروت وم او اورګاډي راتګ ته مې شیبې شمېرلې. په راروانې اورګاډي پسې دومره ډېې تړلي وې، چې په کشولو کشولو یې په لوکوموتیو[25] باندې ستمهاری کاوه. اورګاډي ته په ورختو کې مې کومه ستونزه نه لرل. د اورګاډي له رارسېدو مې نژدې امید ختلی وو، چې یو ناڅاپه مې پر راروانې اورګاډي سترګې ونښتې. لوکوموتیو نیغ زما لور ته راروان وو او ورو ورو نور هم رانژدې کیده. د پله له پاسه ولاړ پیره دار عسکر ته مې وکتل. د پټلۍ له هاغاړي سره نژدې د پله له پاسه یې ګزمه کول. بخت مې په دې هم یاري راسره کول، چې کله اورګاډي راورسېدل زما او د ده تر مینځ حایل شول او ده زه نه لیدم. لوکوموتیو چې ګڼې ډبې پرې تړلي وې، وار په وار رانژدې کیده. بیچاره خورا په تکلیف راروان وو. دلته مې بیا دا ډار په زړه کې راولوېد، چې کیدای شي په اورګاډه کې ساتونکي هم وي، ځکه مې نو د هغوی په لټه پسې سترګې ورغړولې، خو و مې نه لیدل. په هر حال لوکوموتیو تر ما پوري ځان راورساوه، ډبې په چغ و بغ وړاندې رواني وې. د اورګاډي انجنیر ته مې یې وکتل، تیر شو. زه له خپل سنګره راپاڅیدم او روانو ډبو ته ورنژدې شوم. البته که پیره دارانو له پټلۍ سره نژدې؛ ولاړ لیدلی وای، کیدای شوه، راباندې شکمن شوي وای. څو باربرې ډبې مې پرلپسې له مخې تېرې شوې. بیا مې یوه وړوکې ډبه چې دوی (ګنډولا) بلل او له پاسه ټاټ پرې هوار وو؛ مخې ته په تېرېدو شوه. ګنډولا له نیمایې تیر شوې نه وه، چې ورټوپ مې کړل. پر دستګیر باندې مې لاسونه ټینګ کړل او ځان مې لوړ ورټیله کړ. د ګنډولا په منځ او د باربرې ډبو تر شا پر سینه باندې وڅکیدم. فکر نه کوم چې چا دې لیدلی وم. پر دستګیر مې لاس نیولی وو، خم شوم او د اتصال پرځای باندې مې پښې کښېښودې. موږ نو اوس تقریباً پله ته رانژدې شوي وو. د پله له پاسه ولاړ پیره دار مې تراوسه یاد دی، له پله نه د تیریدو پر مهال یې ما ته کتل. ځوان وو، غټه خولۍ یې پر سر وه. په یوه تحقیر امېزه نظر مې سترګې پرې وګنډلې، خو مخ یې رانه واړاوه. کیدای شي د ده په نظر زه د اورګاډي یو کارمند وم.

له ده راتېر شوو، ما چې ورته وکتل، په لړمانه کې څه نا څه ناارامه غونډي راته ښکاره شو او د اورګاډي پر نورو ډبو یې سترګې وګنډلې. ما له ده څخه مخ راوګرځاوه او ټاټ مې وکتل، چې څه ډول یې تړلی. څنډه یې په ګورمیټ باندې په رسۍ تړل شوي وه. له جېبه

---

[25] پر پټلۍ باندې هغه تلونکی موټر، ماشین او یا هم مخکنۍ ډبه ده چې د اورګاډي نوري شاتنۍ ډبې ورپسې کشیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي چاړه راوايسته، رسۍ مي پرې کړل او لاس مي تر ټاټ لاندي کړ. تر ټاټ لاندي چې د باران له امله کلک شوی وو، لکي و بوکي موجودي وي. د اورګادي پر مخکنيو ډبو مي يو سرسري نظر راتېر کړ، په مخکنيو ډبو کي د يوې باربري ډبې له پاسه يو ساتونکی ناست وو، خو هغه هم مخامخ کتل. ما دستګيرونه ايله کړل او تر ټاټ لاندي ورغړېدم. وچولی مي له کلکي اوسپنې سره ونښت، سخت يې خوږ کړم. ګړی وروسته مي د وينې تود جريان پر مخ حس کړ. خو له ځنډه پرته وښکېدم او اوږد وغځېدم. بيا راوښرخېدم او ټاټ مي په ځان پسي ټينګ وتاړه.

تر ټاټ لاندي له وسلو سره يو ځای پرېوتم. له دوی نه د تېلو او تازه ګريسو بوی راته. تر ټاټ لاندي غلی پروت وم. د باران څاڅکو او پر پټلۍ باندي د رواني اورګاډي کړپهاری مي اورېده. د ټاټ له سوريو څخه لږ لږ رڼا دننه راتله. زه پر خپل ځای بت غوندي پروت وم او وسلو ته مي کتل. هره يوه يې جلا جلا په پراشوټ کي ترلې وه. ممکن دغه وسلې له دريم لښکر نه راليږل شوي وې. د وچولي ګړل شوې ناحيه وپړسېدل. تر هغو چې پر وچولي مي وينه پرندېدل، غلی پروت وم. کله چې وينه کلکه شوه، په احتياط مي د ژوبل ځای له شاوخوا ناحيي نه د وينې خورونه ايسته کړل. کومه خاصه خبره نه وه. د وچولي د پاکولو لپاره دستمال راسره نه وو، د ټاټ له سوريو نه اوبه څک څک راتويېدې. هغوی ته مي لاس ونيو او پر وچولي باندي وچه شوې وينه مي پرې پاکه کړل او وروسته مي د کوټ په لستوڼي، لوند ځای وچ کړ. ما نه غوښتل يو څوک راباندي شکمن شي. دماغ مي اشارې راته کولې، چې بايد مسترې ته تر رسېدو وړاندي له اورګاډي کښته شم، ځکه د دې شونتيا وه چې د اورګاډي ساتونکي د وسلو په ښار پسي دلته راشي. پوځ د هېرولو يا هم له لاسه ورکولو لپاره وسلې نه درلودې. معده مي يو مخ خالي وه.

دوه دير شم فصل

د موټر په مينځ کي تر ټاټ لاندي د وسلو په ګاونډ کي، لوند، يخ وهلی او سخت وږی پروت وم. په اخره کي ورغړېدم، پړمخې پرېوتم او سر مي پر ځنګلو باندي کښېښود. ځنګون مي کلک، خو تر پخوا ښه وو. ولانتيني ډېر ښه عمليات کړي وه.

د شاتګ نيمايي لار مي په پښو طی کړې وه او د تګلیامنتو يو څه حصه مي د ده په ښه لامبو وهلې وه. ريښتيا هم، دا ځنګون د ډاکټر ولانتيني وو، خو هغه بل زما خپل وو. ډاکټران د ناروغ عمليات کوي، له هغه څخه وروسته بيا دا بدن د ده نه وي. سر او ګېډه زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله وه، خو په ګېډه کي د لوږې له لاسه طاقت نه کېده. داسي مي احساسول لکه معده، چي مي خپله پر سپېره ډاګ باندي خود بخوده څرخي. سر مي خپل وو، خو د کار نه وو. د فکر کولو لپاره نه، یوازي د یادولو،هغه هم زیات یادول نه.

د کاترین یادونه مي ذهن کي اخوا دېخوا کېدل، خو دا چي زما او د دې بیا ځلي ملاقات په شک کي وو، نو که مي د دې په اړه فکر کولای، لیونی کیدم. د هغې په اړه مي فکر نه کاوه. یوازي لږ غوندي فکر. یوازي د هغې په خاطر. ډېه ورو ورو له کړپهاري سره یو ځای وړاندي تلل. تر ټاټ لږ رڼا راتلل. د ډبې په کلک غولي کي پروت وم او زه چي له ډیر وخته اوږد غځیدلی وم، فکر مي نه کاوه، یوازي مي احساس کاوه. کالي مي لانده وه او د موټر غولی هم هرځلي ورو خوځیده. له دننه زړه تنګه او یوازي وم. د میرمنې پر ځای له سخت او کلک غولي او لندو جامو سره پروت وم.

نه د اورګاډي د ډبې پراخ غولی، نه په پراشوټ کي پېچل شوي وسلې، نه هم د غوړي شوي اوسپنې بوی او نه هم هغه ټاټ چي سوری وي او اوبه ځیني راڅاڅي د چا په طبیعت لګیږي؛ خو بیا هم تر ټاټ لاندي له وسلو سره یو ځای، ښه خوند یې کاوه. خبره دلته دا وه چي زما مینه او علاقه له یوه داسي چا سره وه، چي دلته یې د موجودیت تصور لا نه شوای کیدای. اوس هرڅه روښانه او یخ ښکاریدل، خو دومره یخ هم نه لکه روښانه او خالي ګیډه. پر تشه ګېډه باندي پړمخي پروت وم، سترګې مي رغړولې او وینې چي یوه پوځ میدان پرېښود او بل پوځ راوړاندي شو. خپل مال و سامان د هغه شاګرد په څېر داسي له لاسه ورکوې، چي د دوکان ټول هست و نیست یې په اور کي لولپه شي او جالبه لا دا چي دوکان بیمه شوی هم نه وي. نور اوبه له ورخه تېري دي هیڅ مسولیت یې ستا پر غاړه نشته. که له اورلګېدني وروسته شاګردان، په دې ګناه چي هغوی په یوه بېله لهجه باندي خبرې کولې وویشتل شي؛ بیا نو چي کله دوکان بیرته خلاص شي باید د دې شاګردانو د راتګ انتظار ونه شي، ځکه هغوی به په یو بل کار پیل کړي وي. هغه هم په هغه صورت کي که بل کار وي او پولیسو نیولي نه وي.

غصه او د مسؤلیت تعهد دواړه د سیند په اوبو کي پرېولل شوي ول. تعهد هغه وخت لا پایته رسیدلی وو، کله چي ټوپکوال زه ترغاړې ونیولم. نیت مي وکړ، چي اغوستی یونیفورم هم وکاږم، خو ما د یونیفورم وه ظاهر ته چنداني اهمیت نه ورکاوه. له لستوڼو مي هم ستوري ځکه ایسته کړل، چي څوک خند راته جوړ نه کړي. چنداني د ویاړ ښنه هم نه وه. البته زه د هغوی مخالف نه وم. هرڅه یو سرګذشت وو. د دوی د نیکمرغۍ په هیله وم. د دوی په مینځ کي پاک زړي، دلاوره، ارام، غلي او احساس لرونکي خلک موجود ول، چي دوی یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مستحق وه؛ خو له جګړې سره زما اړيکه نوره پايته رسېدلي وه او زړه مې غوښتل چې دغه لعنتي اورګاډي ژر مسترې ته ورسيږي، چې ډوډۍ وخورم او نور له فکر نه خلاص شم. بايد بس کړي مې واى.

پياني به ټولو ته ويلي وي، چې زه مړ شوى يم. زما ملګري و دوستان به د وژل شوو کسانو جيبونه پلټي، چې زما درک معلوم کړي؛ خو زما اسناد به هغوى ته په لاس ور نه شي. کيداى شي دوى فکر وکړي، چې زه په سيند کې غرق شوى يم. انديښمن وم، چې په امريکا کې زما کورنۍ به زما په اړه څه اوريدلي وي. هغوى به دا فکر کاوه، چې زه د سختو ټپو او يا هم د يوه بل علت له امله وژل شوى يم. اوه، خدايه وږى يم. نه پوهيدم چې له پادري سره به په خوړنځاى کې څه شوي وي. او ريناليډي، هغه به ممکن په (پورډينون) کې وو؛ خو په دې شرط که يې نور شاتګ نه وو کړى. په هر حال، زه او دوى د تل لپاره سره بېل شوو. بيا به يو بل هيڅکله سره ونه وينو. د ژوند هغه پړاو نور پايته ورسېد. فکر نه کوم، چې ريناليډي دې سفلس وو. ډاکټرانو به ويل که يې پر وخت درملنه وشي، دومره د انديښنې وړ ناروغې نه ده. خو دى به هر وخت انديښمن وو. که زه د ده پر ځاى واى زه به هم انديښمن واى. هر يو بايد د خپل ځان په اړه فکرمند وه اوسي.

زه د فکر کولو لپاره نه وم پيدا شوى. زه د خوراک لپاره پيدا شوى وم. زما خدايه، هو. خوراک، څښاک او له کاترين سره ناسته پاسته. نه دا ممکنه نه وه، خو سبا ماښام. موږ دواړه يو ځاى، په هوټل کې، خوندور خواړه به وي او بيا به د بېلتون نوم و نښان لا نه وي. کيداى شي له ناچارۍ نه په بيړه ولاړ شو؛ خو دا ځلي به زه يوازې نه يم، دا به هم راسره مله وي. زه پوهيدم چې دا به هم ولاړه شي. خو څه وخت؟ پر دې خبره بايد غور شوى واى. تياره ورو ورو خپرېدل. زه د ډبې پر غولي باندې ارام پروت وم او په دې اړه مې فکرونه وهل، چې چيري به ځو او کوم ځاى کې به اوسو؟ ځايونه بې شمېره ول.

دري ديرشم فصل

سهار له لمر راختو وړاندي، چې کله اورګاډي په ميلان کې ورو شول، زه ځيني راوغورځېدم. له پټلۍ واوښتم او د دنګو تعميراتو له منځه کوڅې ته ور ووتم. هماالته يوه فعال کافي شاپ ته د ناشتې لپاره ورغلم. اوس لا ګهيځ وو. د کافي شاپ مخ يې جارو کړى وو او د راولاړ شوي ګرد او د قهوې بوى مې تر سږمو راورسېد. د دوکان څښتن د کاونټر شاته خزه وو. کافي شاپ کې دننه پر يوه مېز باندې دوه پوځيان ناست ول. کافي شاپ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبنبناستم کي؛ قهوه او يوه ګوله ډوډۍ مي وخوړل. قهوه په شيدو خړ رنګه شوې وه. په ګوله مي د قهوې پاسنۍ برخه راپورته کړل. دکاندار ته مي پام شو، په ځير ځير يې راکتل.

"يو ګيلاس ګراپا څيښې؟"

"نه. مننه".

"يو ګيلاس زما لپاره". يو وړوکی ګيلاس يې ډک کړ او زما لور ته يې راټېل واهه.

"په جبهه کي څه کيسې وې؟"

"د جبهې په اړه په هيڅ شي نه يم خبر".

"هغوی نشه دي". وه پوځيانو ته يې اشاره وکړل. باور پرې کيدای شوای. نشه ښکاريدل.

ده وويل "راته ووايه. په جبهه کي څه حالات دي؟"

"زه په ټکي لا نه يم خبر".

"له ديوال نه د راکښته کيدو پرمهال مي وليدلې. له اورګاډي نه راکښته شوې".

"ډير ستر شاتګ پيل شوی".

"زه اخبارونه لولم. څه پيښيږي؟ جګړه پايته رسيږي؟"

"فکر نه کوم".

له يوه وړوکي بوتل نه يې خپل ګيلاس ډک کړ.

بيا يې وويل "که په کومه ستونزه کي يې، زه دي مرسته کولای شم".

"مننه. تراوسه خو لا کومه ستونزه نشته".

"بيا هم که چيري په يوه ستونزه کي يې، همدلته پاتيدای شې".

"کوم ځای کي؟"

"په همدې بيلډينګ کي. ګڼ کسان همدلته اوسيږي. هرڅوک چي په ستونزه کي يې همدلته اوسي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ډیر خلک دي؟”

“دا نو بیا په ستونزه پوري اړه لري. ته د سهیلي امریکا یې؟”

“نه”.

“په اسپانوي خبري کولای شې؟”

“لږ لږ”.

پر کاونټر یې صافه راکش کړل.

“په اوسنیو شرایطو کي د هیواد پرېښوول له ربړو خالي نه دي؛ خو ناشوني هم نه ده”.

“زه له هیواده د تیښتي هوډ نه لرم”.

“ته هره وخته چي خوښه دي وي، همدلته پاتېدای شي. ما به هم وپیژنې، چي څنګه سړی یم؟”

“نن باید ولاړ شم، خو د بیا راتلو په خاطر به ستاسي پته له ځان سره وساتم”.

سر یې وښوراوه “که دي دا ډول خبرې کولې فکر نه کوم چي بیا دي راشې. ما فکر کاوه چي ته په کومه ستونزه کي یې”.

“که څه هم زه په ستونزه کي نه یم، خو د یوه ملګري پته یاد ساتل ما ته ارزښت لري”.

پر کاونټر مي د قهوې څښنلو، په خاطر لس لیرې ورته کښېښودې.

ما ورته وویل “له ما سره یو ګیلاس ګراپا وڅښه”.

“تشکر”.

“فقط یو ګیلاس”.

دوه ګیلاسه یې ډک کړل.

ده وویل “زما خبره یاد ساته، د دې ځای دروازه هر وخت ستا مخي ته خلاصه ده. نورو ته وخت مه ورکوه چي تا بوزي. دلته تا ته هیڅ مشکل او خنډ نشته”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زه پر تا باور لرم".

"باور لرې؟"

"هو".

دی جدي وو. "يوه مشوره درکوم. دغه کوټ چې تا اغوستی، له دې سره يوځای دباندې مه وزه".

"ولې؟"

"د کوټ پر لستوڼي دې له ورايه معلومېږي چې ستوري ترې ايسته شوي. ټوکر يې بل ډول رنګ لري".

ما څه ورته ونه ويل.

"که اسناد نه لرې، زه يې درکولای شم".

"د څه شي اسناد؟"

"د رخصتۍ اسناد".

"زه وه اسنادو ته هيڅ اړتيا نه لرم. زما سره خپل اسناد شته".

ده وويل "ډير ښه. خو که چيرې وه اسنادو ته محتاج شوې، زه يې درکولای شم".

"په څو دي؟"

"د هغوی پر نوعيت پورې اړه لري. قيمت يې مناسب دی".

"في الحال خو اړتيا ورته نه لرم".

اوږې يې پورته واچولې.

ما ورته وويل "د شيطان غوږونه دې کاڼه وي، تراوسه خو لا کومه ستونزه نشته".

د وتلو په حال کې يې تر غوږ راتيره کړل "دا مه هيروه چې زه ستا ملګری يم".

"نه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده وویل "که ژوندي وو، بیا به سره وینو".

ما ورته وویل "له خیره".

بهر له تمځای نه چیري چي نظامي پولیس ولاړ ول، لیري ولاړم. د یوه وړوکي پارک وه څنګته مي یو ټکسي والا ته لاس ورکړ. وه موټړوان ته مي د روغتون پته وروښوول. په روغتون کي نیغ د چوپړوال کوټې ته ورغلم. میرمنې یې چي څنګه ولیدم غیږ یې رابانديراتاو کړل. له خاوند سره مي یې سترړي مشي وکړل.

"تاسي پخیر راغلاست؟"

"هو. خیر دي په نصیب شه".

"ناشته دي کړي؟"

"هو".

میرمنې یې له ما څخه وپوښتل "بریدمنه تاسي څنګه یاست؟ حالات څنګه دي؟"

"زه ښه یم".

"ناشته به په ګډه وکړو".

"نه، مننه. دارته ووایاست چي مس بارکلي په روغتون کي ده؟"

"مس بارکلي؟"

"هغه بریتانوی نرسه".

میرمنې یې وویل "هغه د ده میرمن". پر لاس یې وټکولم او راته مسکی شول.

چوپړوال "نه. هغه ولاړل".

سرسامه شوم "ریښتیا وایې؟ هغه قدبلنده او طلایي وریښتان لرونکې میرمن درته ښیم".

"زه ریښتیا وایم. هغه وه ستریسا ته ولاړل".

"څه وخت؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

“دوې ورځې وړاندې له يوې بلې بريتانوی سره ولاړل”.

ما ورته وويل “ښه. له تاسي دواړو يوه غوښتنه لرم، انسان ذات ته لا ونه واياست، چې زه مو ليدلی يم. او دا خبره ښه سمه ياد ساتئ”.

چوپړوال “موږ به هيڅ چا ته هيڅ ونه وايو”. ده ته مې لس ليره يې نوټ ورکړ، خو بيرته يې راواپس کړ.

وې ويل “زه ژمنه درسره کوم چې وه هيچا ته به نه وايم. پيسې نه غواړم”.

ميرمنې يې وپوښتل “ښاغلی بريدمنه، ستاسي څه ډول خدمت کولای شو؟”

ما ورته وويل “بس هماغه”.

چوپړوال “موږ ګونګيان يو. واوره، ورور دې ستا لپاره سر ورکولو ته لا تيار دی”.

ما ورته وويل “ژوندي اوسئ. د خدای په امان. که خدای کول بيا به له خيره سره ووينو”.

تر دروازې يې بدرګه کړم، په دروازه کې ودرېدل او ما پسې يې کتل.

زه وه ټکسي ته ورپورته شوم او زما د ملګري، سيمونز پته مې ورکړل. دی مې هماغه ملګری؛ سيمونز وو، چې د سندرو په زده کړه بوخت وو.

سيمونز له ښاره ليرې په پورتهامګينتيا کې هستېده. زه چې د ده کره ورغلم، دی لا د خوب په بستره کې وو او له سترګو يې ښکارېدل، چې خوب يې لا نه دی سر شوی.

سيمونز “زما له غرونو پناه ياره، بيخي وختي دې راوپاڅولم”.

“زه په وختي اورګاډي کې راغلم”.

“د غټ شاتګ اوازې دي. آ ښه دا بيا کوم کيسه ده؟ ته په جبهه کې وې؟ سګرېټ څکوې؟ د ميز پر سر په قوطی کې پراته دي”. غټه خونه وه، له ديواله سره په خوا کې يو کټ، پاس يوه پيانو، ليرې په يوه کونج کې يو شوکېز او يو ميز پروت وو. يوه چوکۍ مې راکش کړل له کټ سره مې نژدې کښېښوول او پرې کښېناستم. سيمونز پر بالښت ځنګ واچاوه او سګرېټ يې بل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "سیمه، وایي یار د یار لپاره خوري د غوایي غوښې. اوس په یوه مصیبت کي راګیر یم".

"زه هم. زه هم تل په ستونزو کي راګیر یم. سګرېټ نه څکوې؟"

ما ورته وویل "نه، وه سویزرلنډ ته څه ډول تلای شم؟"

"ته څې؟ ایټالویان به تا له هیواده بهر پرېنږدي".

"هو پوهیږم. خو سویس، دوی به څه وکړي؟"

"که هغوی ته په لاس ورشې، زندان ته به دي ولیږي".

"پوهیږم. خو سویس ته څنګه تلای شم؟"

"ډیر اسانه. اصول یې ډیر اسانه دي. ته هرځای تلای شې. فکر کوم چي یوازي باید یو ریپورټ یا بل څه وکړي. ولي؟ له پولیسو تښتې؟"

"تراوسه لا معلومه نه ده".

"که دي خوښه نه وي، مه یې راته وایه؛ خو اوریدل به یې پر غوږو ښه ولګیږي. دلته هیڅ څه نه شي کولای. په پیاسینزا کي د مینه والو په راجلبولو کي پاتي راغلم".

"ډیر خواشینی شوم".

"اوه، له همدردۍ دي مننه.... که څه هم ما ښې سندرې وویلي، خو بیا هم کارونه خراب شول. په لایریکو کي یې یوځلي بیا امتحانوم".

"کاشکي همالته درسره تللای وای".

"ته ډیر مودب یې. صحت خو به دي ښه وي. که څنګه؟"

"نه پوهیږم".

"که نه غواړي مه راته وایه. له دي پدرلعنته جبهې څخه څنګه رالیري شوې؟"

"هوډ مي کړی، چي بیا به د جګړې او جبهې نوم په خوله لا نه اخلم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"شاباس. زه پوهيدم چي ته هوښيار يې. په هرحال زه کومه مرسته درسره کولای شم؟"

"ته خو بيخي ډېر بوخت ښکارېږي".

"زما ګران انډيواله، محض امر کوه. زه به ډير خوشحاله شم چي ستا لپاره يو څه وکړم".

"زما و ستا قد يو شان دی. ته به له خيره داسي وکړي، چي بازار ته به ولاړ شي او زما لپاره به يوه جوړه ملکي جامې وپيرې. زه جامې لرم، خو هغه په روم کي دي".

"تا په روم کي ګذاره کړې؟ بيخي چټل ښار دی. هلته دي څنګه ګذاره کول؟"

"ما غوښتل له ځانه معمار جوړ کړم".

"هغه ځای د دې لپاره نه دی. جامې مه رانيسه، زه به ستا تر بسه کالي درکړم. زه به دي په جامو داسي پټ کړم چي خپله به وايې شپاړس. کالو اغوستلو کوټې ته ولاړ شه؛ هلته يوه الماری ده، هرڅه چي دي پر زړه ولګيدل ځيني راويې خله. زما ګران ملګرې د جامو وه رانيولو ته هيڅ اړتيا نه لرې".

"سيمه، زه وايم که يې وپيرم ښه به وي".

"زما ګران ملګرې، زما لپاره د بازار تر تګ دا اسانه ده چي زه خپلي جامې درکړم. پاسپورټ درسره شته؟ بيله پاسپورټه به ولاړ نه شې".

"هو، پاسپورټ اوس هم راسره شته".

"نو بيا زما خوږ ملګرې، ورشه ځان تيار کړه او سويس ته له خيره ولاړ شه".

"سويس ته تګ دومره اسان هم نه دی لکه ته چي وايي. لمړی بايد ستريسا ته ولاړ شم".

"سويس ته تګ نو څه زور غواړي؟ په کښتئ کي سپور شه او په پارو وهلو وهلو ولاړ شه. که زه وزګار وای، زه هم درسره تلم. په هرصورت، زه بيا وروسته درپسي درځم".

"نارې وهلای شې؟"

"زما ګران ملګرې، نارې هم وهلای شم او زما دا خبره د زړه له تله ومنه، زه ريښتيا هم سندرې ويلای شم. هغه يوه جلا برخه ده".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زه سل په سلو کي او په ډاډ سره ویلای شم، ته یو ښه سندرغاړی یې".

سګرېټ په لاس بیرته پر کټ اوږد اوږد وغځېد.

"که څه هم زه سندرې ویلای شم، خو له حده زیات پر ځان باوري کېدل هم ښه نه دي. سندرې هم هر څوک نه شي ویلای، خو هڅه کوم چې سر و لای یې ورسره برابر کړم. سندرې ویل مي خوښیږي. غوږ شه". په غړمبیدو یې پیل وکړ."افریکانا..." غاړه یې د ډېر زوره له لاسه سره شول او رګونه یې وپړسېدل. بیا یې وویل "سندرې ویلای شم. نور نو که د هغوی خوښیږي که نه". ما له کړکۍ نه بهر وکتل "زه به لاندي ورشم او ټکسي والا به رخصت کړم".

"زما خوږ انډیواله بیرته ژر راشه. ناشته به یوځای وکړو". له کټ نه راکوز شو. سیخ ودرید، یوه ژوره ساه یې واخیستل او په تمرین یې پیل وکړ. زه کښته ولاړم او ټکسي والا ته مي د هغه کرایه ورکړل.

څلور دیرشم فصل

په شخصي جامو کي ځان بیخي بل ډول راته ښکاره شو. له ډېره وخته مي نظامي جامې اغوستې، اوس مي عادت ورسره نیولی وو او که ریښتیا شي، اوس د دې نورو جامو رنګ لا رانه هیر شوی وو. پتلون راباندي غټ وو. په میلان کي مي د ستریسا ټکټ واخیست. یوه نوې خولۍ مي رانیول. د سپږ خولۍ مي پر سر نه سمیدل، خو جامې یې ښکلې وې او د تمباکو بوی هم ځیني راولاړیده. څنګه چې په اورګاډې کي کښېناستم، په کړکۍ کي مي دباندي وکتل، خولۍ ته مي پام شو، هغه نوې وه، خو جامې زړې وې. ځان مي د لمپارډ د باران وهلي مځکي په څیر چې د اورګاډي تر کړکۍ دباندي ښکاریدل خفه احساساوه. زموږ په ډبه کي څو پیلوټان هم راسره ول، خو ما ته یې چنداني پام د اهمیت په نظر نه کتل. هڅه یې کول، چې ما ته ونه ګوري. ځکه زما په عمر نفر یې په ملکي جامه کي خورا حقیر ګانه؛ خو خپله مي ځان سپک نه احساساوه. که پخواني وختونه وای، کیدای شوای دوی مي سپک کړي او جګړه مي ورسره کړي وای. پیلوټان په ګالاریټ کي پلي شول، د دوی په پلي کیدو خوشاله شوم. اخبارونه راسره ول، خو ما ځکه نه ویل چې نه مي غوښتل د جګړې په اړه کوم څه ولولم. غوښتل مي، جګړه هیره کړم. ځانته مي د سولې یوه بېله نړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړه کړې وه. ځان مې ډېر يوازې احساساوه. څنګه چې اورګاډې ستېريسا ته ورسيدل، د ارامۍ ساه راپکښې وچلېدل.

په تمځای کې يو ګړی ودريدم او منتظر وم، چې د هوټل کوم خادم يا چوپړوال به راشي، خو څوک رانغلل. ډېر وخت يې کيده چې موسم يې تېر شوی وو، نو ځکه د مسافرو ښه راغلي ته هم څوک نه راوتل. له خپلې غوټې سره چې سېم راکړې وه له اورګاډي نه پلی شوم. ډېره سپکه وه، د دوو جامو پرته بل څه پکښې نه وه. زه له باران نه نهام تر سايوان لاندې ودريدم. اورګاډي پخپله مخه ولاړل. هماالته په تمځای کې مې له يوه نفر نه د فعالو هوټلو په اړه وپوښتل. (ګراند)،(ديس اسلز بورروميز) او څو نور وړوکي هوټلونه چې ټول کال خلاص وي، فعال ول. په باران کې د اسلز بورروميز په لور روان شوم. په لار کې له يوې بګۍ سره مخ شوم، چلونکي ته مې يې لاس ورکړ. فکر مې وکړ، چې که هوټل ته په بګۍ کې ورشم ښه به وي. بګۍ د يوه غټ هوټل په دخولي دروازه ورننوتل. خادم سايوان په لاس زمونږ هرکلي ته راودانګل.

يوه ښه کوټه مې ونيول. ډېره لويه، روښانه او د سيند پر مخ وه. د سيند له پاسه غونډۍ غونډۍ وريځ ګرځېدې، چې ښکلا يې بيا د غروب پر مهال دوه برابره کيدل. هوټل والاو ته مې وويل چې ميرمن مې هم راسره ده. په کوټه کې يو لوی کټ چې له پاسه پرې ساټني روجايي هواره وه، پروت وو. ډېر عصري هوټل وو. تر اوږده دهليز تېر شوم، پر پراخو زينو کښته شوم او د کوټو له لارې مې ځان تر باره ورساوه. مشر ساقي مې شناخته وخوت. پر يوه غټه چوکۍ ورته کښېناستم، مالګه وهلي بادام او چيپس مې نوش جان کړل. مارټيني ډېر ښه او مزه دار وه.

ساقي د دوهم ځلي د مارټيني له ګډولو وروسته وپوښتل "تاسي دلته څه کوی؟"

"په رخصتۍ راغلی يم. د صحت موندلو رخصتي".

"دلته هيڅوک نشته. زه نه پوهيږم چې دوی هوټل ولي فعاله ساتلی".
"د ماهيانو په نيولو پسي نه يې وتلی؟"
"څو ډوله ښکلي ماهيان مې نيولي. هرڅوک چې د کال په دې موسم کې د ماهيانو په مېله وځي، ډېر ښکلي ډولونه په لاس ورځي".

"هغه زما راليږلي تمباکو درته راورسيدل؟"
"هو، هغه زما کارډ تا ته در ونه رسيد؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وخندل. زه د تمباکو په پیداکولو ونه توانیدم. ده پیپ والا امریکایي تمباکو غوښتل، خو هغه له دې امله هیڅکله زموږ تر ګوتو را ونه رسیدل چي یا خو زما کورنۍ له ځان سره ایښي وه یا خو هم ضبط شوي وه.

ما ورته وویل "زه به یې له یوه ځای نه درته راوړم. خیر، ته اوس ما ته دا ووایه چي په ښار کي دي دوې بریتانوۍ نجونې لیدلي؟ پرون نه وړمه ورځ راغلي دي".

"په هوټل کي نشته".

"هغوی نرسانې دي".

"دوې نرساني مي لیدلي، ته صبر وکړه، زه یې ولټوم چي چیري دي".

ما ورته وویل "یوه یې زما میرمن ده. زه یې لیدو ته راغلی یم".

"هغه بله یې بیا زما میرمن ده".

"زه ټوکې نه کوم".

ده وویل "بخښنه غواړم. پوه نه شوم". پاځید او ښه شیبه غایب وو. ما زیتون، مالګه وهلي بادام او چپس وخوړل. د بار وه شاته په راځوړند هنداره کي مي خپل ځان په ملکي جامه کي ولید. ساقي بیرته راستون شو."له تمځای سره نژدې، په یوه وړوکي هوټل کي دي".

"سانډویچ شته؟"

"زه به زنګ ووهم چي رایې وړي. ته به هم معلومات لرې، په ښار کي اوس ډیر کم خلک شته. اوس په سل کیلومترۍ کي هم څوک نه تر سترګو کیږي".

"ریښتیا هم څوک نشته؟"

"ریښتیا وایم. که وي هم، شمېر یې ډیر لږ دی".

سانډویچونه هم راورسیدل، درې داني مي له څو ګیلاسه مارتیني سره یوځای چټ وهل. دغه ډول خوندور خواړه مي تراوسه نه وه خوړلي. له دې وړاندي مي ښه ډیر شراب، ډوډۍ، پنیر، بدخونده قهوه او ګراپا څیښلي وه. د ښکلي شیشم ونې او په ژیړو کي د نیول

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي هندارې پر مخامخ د کوم فکر او اندیښنې پرته ناست وم. ساقي يو څو سوالونه راباندي عطا کړل.

ما ورته وويل "د جګړې په اړه بحث مه کوه". جګړه له ما نه ډېره لیري وه. کیدای شوه جګړه ګرد سره وه نه. البته دلته اوس جګړه نه وه. بیا مي ځانته قناعت ورکړ چي جګړه یوازي زما لپاره پایته رسیدلې. په سلو رګو کي مي یوه رګ لا نه ویل، چي جګړه دي ختمه شي. زما حالت د هغه زده کونکي په څیر وو، چي له ښوونځۍ نه تللی وي، خو بیا هم په دې فکر کي وي چي اوس به په ښوونځۍ کي څه روان وي؟

هوټل ته چي ورغلم کاترین او فرګوسن ماښامنۍ ډوډۍ خوړل. له دهلېز نه مي د دوی میز تر سترګو شو. د کاترین څیره مي سمه نه شوای صحیح کولای. خو د وریښتانو لیکې، ښکلې څیره، اوږې او غاړه مي يې ولیدل. فرګوسن خبري کولې. څنګه چي يې زه ولیدم، باندار يې بس کړ.

دې وويل "اوه، زما خدایه! ته او دا ځای!"

سلام مي ادا کړ "سلام".

کاترین "دا تاسي یاست!" څیره يې وغوړېدل. له خوښۍ نه يې هیڅ باور نه کیده. ښکل شول. کاترین شرم غړانده شول او پر چوکۍ باندي ننوتلې غوندي کښېناستل.

فرګوسن "ته هم له کوم سرخوږي نه کم نه يې. دلته څه کوې؟ ډوډۍ دي خوړلې؟"

"نه". د هوټل خادمې ته مي، چي پر میزو يې غابونه يې ایښوول، د خوړو د راوړلو وويل. کاترین له ما څخه ګردسره سترګې نه اړولې.

فرګوسن "په دې ملکي جامو کي دلته څه کوي؟"

"د کابیني غړی شوم".

"فکر کوم بیا دي له ځان سره کوم سرخوږی راوړی".

"وخانده فرګي. په ژوند کي خوشالي ته هم یو څه ځای ورکړه".

"زه، چي تا وینم، زما څخه خندا هېره شي. زه پوهیږم چي دغه نجلی تا د ستونزو په ډم کي غورځولې. زما له تا نه کرکه کیږي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاترین راته مسکۍ شول او تر میز لاندي یې په پښه وښورولم.

کاترین "فرګي، زه هیچا په ستونزو کي نه یم اچولې، ما خپل ځان په خپله په ستونزو کي غورځولی."

فرګوسن "زه نور دی نه شم زغملای. ده پخپلو ایټالوي چلوټو ستا د تباه کولو پرته بل څه کړي؟ امریکایان تر ایټالویانو ډیر ناوړه دي".

کاترین "سکاټلنډیان ډیر مهذب دي".

"زما موخه هغه نه ده. زما هدف د ده ایټالوي پست فطرتي ده".

"فرګي، زه پست فطرته یم؟"

"هو ته یې. ته تر پست فطرته لا ورهاخوا یې. ته د مار په څېر یې. په ایټالوی جامه کي یو مار او له پاسه پرې کوسۍ".

"نور مي ایټالوی یونیفورم هم په تن نه دی".

"همدا دي د پست فطرتۍ یوه بله نښه ده. ټوله دوبی دي د مینې تارونه ورسره غځولي وو، حامله دي کړل او اوس فکر کوم، چي پر سپیره ډاګ به یې پرېږدې".

زه وه کاترین او کاترین وه ما ته مسکی شول.

کاترین "موږ دواړه به ولاړ شو".

فرګوسن "تاسي دواړه یو شان یاست. کاترین بارکلي، زه په تا شرمیږم. ته هیڅ شرم و حیا نه لرې. ته هم د ده په شان ذلیله یې".

کاترین ورو د دې پر لاس لاس ورکښېښود. "فرګي، داسي مه وایه. پر ما تهمت مه وایه. ته پوهیږې، چي موږ یوه له بل سره مینه لرو".

فرګوسن "لاس دي ایسته کړه". څیره یې سره واوښته."که تا شرم درلودای اوس به حالات بل ډول وای. خو اوس خدای خبر څومره وخت کیږي چي حامله ګرځې او دا هرڅه تا ته ټوکې ښکاري. تاسي وه دې ته خوښ یاست چي یو بل غولونکی راځي. تاسي هیڅ شرم او حیا نه لرئ". په ژړا یې پیل وکړ. کاترین ورنژدې شول او لاسونه یې پرې راچاپیره کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي دا د فرګوسن د دلاسايي لپاره ورپاڅيدل، په هيکل کي مي يې کوم توپير تر سترګو نه شو.

فرګوسن په سلګيو کي وويل "زما يې په څه، نتيجه که يې ښه وي که بده هر څه به ستاسي په برخه کيږي".

کاترين دا دلاسا کړل "سمه ده، سمه ده. فرګي زه شرم کوم. فرګي مه ژاړه، مه ژاړه زما ګراني فرګي".

فرګوسن بيا په سلګيو کي وويل "زه نه ژاړم. زه نه ژاړم، زما ژړا يوازي ستاسي پر دې ناوړه حالت ده". ما ته يې وکتل او ويې ويل "له تا مي نفرت کيږي. دا نه شي کولای ما ستا څخه د نفرته راوګرځوي. بي غيرته امريکايي ايټالويه". له ژړا سره يې پزه او سترګې سرې شوي وې.

کاترين ما ته مسکی شول.

"پر ما لاس چاپيره، وه ده ته مه خانده".

"فرګي، ته بيخي بې منطقه خبرې کوي".

فرګوسن په داسي حال کي چي سلګۍ يې وهلې وويل "پوهيږم. تاسي بايد له ما څخه خفه نه شئ. زه ګنګسه يم. دليل و منطق نه لرم. ما ته معلوميږي. زه ستاسي دواړو ښېګڼه غواړم"

کاترين "موږ دواړه يو له بله راضي يو. فرګي، ته ډيره ښه يې".

فرګوسن بيا په ژړا ژړا کي وويل "زه په دغه ډول رضايت خوښه نه يم. تاسي واده ولي نه کوئ؟ بله ښځه خو به دي نه وي کړې؟"

ما ورته وويل "نه". کاترين وخندل.

فرګوسن "دا د خندا خبره نه ده. ډېر خلک شته، چي څو څو ميرمنې لري".

کاترين "که ته په دې خوشاليږي، موږ به همدا اوس واده وکړو".

"زما د خوښۍ لپاره نه، بلکي د خپلو ځانو په خاطر".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"موږ له ډیره وخت مصروفه وو".

"هو، پوهیږم. مصروفیت اولادونه هم زیږوي". فکر مي وکړ چي بیا به په ژړا شي، خو پر ځای یې ترخې پیل کړې "نن شپه هم غواړې، له ده سره ولاړه شې؟"

کاترین "هو، که د ده خوښه وي".

"نو بیا زه؟"

"ته له یوازیتوب نه ډاریږې؟"

"هو".

"نو بیا به زه له تا سره پاتې شم".

"نه، له ده سره همدا اوس ولاړه شه. زه ستاسو دواړو له دیدن نه مړه شوې یم".

"لمړی به ډوډۍ وخورو بیا به ولاړ شو".

"نه. همدا اوس".

"فرګي، په هوښ کي شه".

"زه وایم همدا اوس ولاړ شئ. دواړه ولاړ شئ".

ما ورته وویل "نو بیا درځه". زه هم له فرګي څخه موړ شوی وم.

فرګوسن بیا موږ مخاطب کړو "تاسي غواړی، چي ولاړ شی. ورته وګوره، ډوډۍ لا نه راسره خورئ. ما تل غوښتل چي د ایټالوي جهیلونو سیل وکړم، خو اوس حالت دا ډول دی. اوه، اوه". په سلګی شول، بیا یې وه کاترین ته وکتل او ټوخی یې وکړ.

کاترین "موږ تر ډوډۍ خوړلو وروسته هم پاتیږو او که چیري ته غواړې له هغه نه وروسته به هم تا یوازي پرېږدو. فرګي، زه به تا یوازي پرېږدم".

"نه. نه. تاسي ولاړ شئ. زه ستاسي په تګ راضي یم". سترګې یې پاکې کړې"زه ډیره بي عقله یم، لطفاً له ما مه خفه کیږئ".

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې نجلۍ، چې خواړه يې ايښوول، له دې ژړا څخه متاثره شوې وه، اوس چې بيا ځلې راغلل او ويې ليدل، چې حالات عادي شوي نو د ارامۍ ساه يې واخيستل.

هماغه شپه په هوټل کې په خپله کوټه کې وو. دهليز لوی، خو خالي وو. زموږ بوټونه بهر له دروازې سره پراته ول. د کوټې په غولي کې يو نری کارپيټ هوار شوی وو. له کړکۍ نه مې دباندې وکتل، باران وريده. خونه روښانه، ښکلې او زړه وړونکې وه او بيا چې کله، څراغونه ګل شول ښايستو روجايانو او ښکلي کټ بيخي بېل ډول ښکاريد. داسې لکه خپل کور ته چې راغلي يو. نور نو د يوازيوالي احساس زموږ له زړونو نه کډه کړې وه. د شپې چې به په موږ دوو کې هر يو راويښ شو، يو بل مو نژدې موندل او ليدل مو چې څوک چيرې نه دی تللی. له ټولې نړۍ رابېل وو او په خپله نړۍ کې ګرځېدو. له سترګيا سره بيديدو او کله چې به يو راپاڅيد؛ هغه بل به هم راپاڅيد او زړه ته مو دومره وخت نه ورکاوه، چې د يوازيتوب احساس وکړي. ځينې وختونه نارينه غواړي چې يوازې وه اوسي او نجلۍ هم غواړې يوازې وه اوسي، خو که يوله بل سره مينه ولري په دې اړه يو له بل سره حسد کوي، خو زه په ډاډ سره ويلای شم چې زموږ په برخه کې داسې نه وه. کله چې به يو له بل سره وو د يوازيوالي احساس به مو کاوه. د نورو په وړاندې يوازيوالی. يوازې يوځلې دغه ډول حالت پر ما راغلی. ما له ډېرو ښځو سره د يوازيوالي احساس کړی، خو موږ چې به هر کله يوځای وو، هيڅکله يوازې او ترهېدلي نه وو. زه پوهېږم چې ورځ د شپې په څېر نه وي. هرڅه توپير کوي او په ورته وخت کې شپنې موضوعات په ورځ کې نه شي بيانيدلای، ځکه هغه مسايل نور وجود نه لري او شپه ممکن د هغه چا لپاره کوم چې يوازيوالی يې پيل شوی وي، ډېره دردونکې وي. خو کله چې به له کاترين سره وم وضعيت هيڅ توپير نه درلود، لا چې تر پخوا به ښه وم. که خلک نړۍ ته بېشانه زړه ورتوب راوړي، نړۍ هغوی له پښو غورځوي. هغوی وژني. بيا نو طبيعي ده چې محوه کيږي. نړۍ ټول له پښو غورځوي، خو ځيني بيا هم پر خپل ځای ولاړ وي، خو که له پښو ونه غورځي، بيا يې وژني. د نړۍ ډېر ښه ښاغلي او زړور خلګ يو شان وژني. که له دې ډول خلګو څخه نه يې نو يقين وکړه چې وژني دې؛ البته په دې اړه به کومه خاصه بيړه نه وي.

ياد مې دي، په هماغه سهار، کله چې راپاڅيدم کاترين بيده وه. لمر راختلی وو او وړانګې يې د کړکيو له لارې کوټې ته راتلې. باران دريدلی وو. له کټه راکوز شوم او د کړکۍ خوا ته ورتېر شوم. لاندې باغونه ښکاريدل. ونې که څه هم، اوس سپيرې ښکاريدې خو د هغوی ښه ترتيب يې ښکلا ساتلې وه. فرش شوي لار، ونې، له جهيل سره په څنګ کې ډېرين ديوال او پر سيند باندې د لمر ژړې وړانګې؛ بيخي ښه خوند يې کاوه. د سيند په هاغاړه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونه ښکاريدل. ګړۍ همدلته ولاړ وم او يوه شيبه مي د دباندي منظره وکړل. بيرته راتېر شوم، کټ ته چي راغلم کاترين راويښه شوي وه او ما ته يې کتل.

"ګرانه څنګه يې؟ ورځ څنګه ده؟"

"ته څنګه يې؟"

"زه بيخي ښه يم. ښکلې شپه وه".

"ناشته کوې؟"

موږ دواړه وږي وو. د نومبر د لمر وړانګي له کړکۍ څخه راتلې، د ناشتې پتنوس لاندې پروت وو.

کاترين "اخبارونه نه لولې؟ په روغتون کي خو دي هروخت لوستل".

"نه. اوس مي علاقه ورسره نشته".

"يعني جګړه دي دومره بده ايسي، چي په اخبارو کي دي هم نه خوښيږي؟"

"نور نه غواړم د جګړې خبرونه ولولم".

"کاشکې زه هم د جګړې په ډګر کي درسره وای، اوس به زه هم په هر څه خبره وای".

"پروا نه لري. که مي تيري شوي کيسې ذهن ته راغلې، بيا يې درته وايم".

" که يې ته په دې ملکي جامه کي ونيولې، زنداني ته دي اچوي؟"

"کيدای شي سيده ډزې راباندي وکړي".

"نوبيا دلته نه پاتيږو. له دغه هيواده بايد وزو".

" زما هم همدا نظر دی".

"له هيواده وزو. خو تر څو چي په دې هيواد کي يو، بايد ډير احتياط وکړو. ښه داراته ووايه، له مسترې نه ميلان ته څنګه راغلې؟"

"په اورګاډي کي راغلم. هغه مهال په پوځي جامه کی وم".

"نو هغه وخت په خطره کي نه وې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ډېر نه. ځکه ما د تګ یو زوړ امر درلود. تاریخ مي په میسترۍ کي ورتبدیل کړی وو".

"ګرانه، هره شیبه د دي امکان شته چي تا ګرفتار کړي او زه دا هرڅه نه غواړم. د احتیاط په خاطر باید اوس سترګې څلور کړي. ښه ته داراته ووایه که یې ونیولې، څه به کوو؟"

"دغه بحث به پرېږدو. زه نور تر پزې ځیني راغلی یم".

"که دوی ستا د نیولو لپاره دلته درپسي راشي، بیا څه کوې؟"

"ډزې وربانديې کوم".

"ورته وګوره، بیخي بې منطقه. تر څو چي په دې هیواد او دغه ښار کي یو، ته به له هوټله ګردسره نه وزې".

"کوم هیواد دي له خیره په نظر کي دی؟"

"اوه، زما مجنونه دغه ډول خبرې مه کوه. هر ځای چي ستا خوښ وو، همالته ځو، خو اوس سمدستي یو ځای وټاکه".

"له سینده ورهاخوا سویس دی، همالته به ولاړ شو".

"سویس ډېر ښکلی ځای دی".

پر اسمان بیا ورځي اخوا دیخوا کیدې او پر جهیل خو اوس لا تیاره وه.

ما ورته وویل "کاشکې مو د مجرمینو په څېر ژوند نه کولای".

"ګرانه، دا ډول خبرې مه کوه. ستا ډېر وخت نه کیږی چی ده یوه تورن په حیث اوسې. بل دا چي موږ به هیڅکله د مجرمینو په څېر ژوند ونه کړو، موږ د څپل ښه ژوند په لور د سفر په نیمایې کي یو".

"ځان د یو مجرم په څیر احساسوم. له پوځه تښتیدلی یم".

"ګرانه منطقې اوسه. دا له پوځه تیښته نه ده، دا یوازي ایټالوی پوځ دی".

ما ورته وخندل "ته ډېره پاک زړه یې. ځای ته راشه هلته زه د راحت احساس کوم".

شیبه وروسته کاترین وویل "ته خو به ځان یو مجرم نه احساسوې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

“نه، کله چي له تاسره يم دا ډول احساس نه کوم”.

“ته هم عجبه يې. خو ته به زما تر څار لاندې يې. ښه ګرانه داراته ووايه دا بيخي عجبه نه ده، زه سهارنی مريضي[26] نه لرم”.

“ريښتيا هم. بيخي عجبه ده”.

“ته بايد په ما غوندي، يوې ښې ميرمنې وویاړې، خو کومه خبره نه ده. زه به تا ستا د دښمنانو له ګرفت څخه ډير ليري بوزم. همالته به يو ښکلی ژوند ولرو”.

“درځه همدا اوس به ولاړ شو”.

“له خيره ولاړ به شو، صبر وکړه. ټولو هغو ځايونو ته به ولاړ شو، چي ستا خوښ وي”.

“راځه، د دې غمګينې نړی له غمو سره به د يو ګړي لپاره مخه ښه وکړو”.

“سمه ده”.

پنځه دېرشم فصل

کاترين د سيند پر غاړه وه وړوکي هوټل ته د فرګوسن ليدو ته ولاړل. زه ساقې خانې ته ولاړم او هلته مې اخبارونه وويل. کافي شاپ کي ښکلي او پستې چرمي چوکۍ پرتې وي، همالته پر يوه باندی کښينستم او ساقي ته منتظر شوم. پوځ په تګليامنيتو[27] کي تر ډيره مقاومت ونه شوای کړای. (پياو) ته يې شا تګ راکړی وو. پياو مي څه نا څه په ياد وو. د جبهې اورګاډي له دغه ښار سره نژدې په سان ډونا کي تيريده. د اورګاډي پټلۍ په هغه ځای کي ګړنګ وزمه او بر يې تنګ وو. تر پټلی کښته په ويالو کي د غوماشو د لښکرو حساب نه وو. ځيني ښکلي مانۍ هم وې. يو وخت د جنګ ترمخه چي وه کورټ ډې امپيزا ته تلم څو ساعته مو د غونډيو په لمن کي مزل وکړ. پاس د اوبو جريان داسې ښکاريد لکه د ماهيګر جال. په کم عمقه ساحه، د صخرو په مينځ او سايه کي اوبه ډيري ورو تلې. سړک په کادور کي ترې تاويده. زه حيران دې ته وم، چي پاس په غره کي پوځيان به لاندي څه ډول راتا کيږي. په همدې فکرې نړی کی ګرځيدم چي ساقې راننوت.

[26] په حامله ښځو کي د استفراق او ګنګسيت ناروغي ته وايي.
[27] تګليامينتو او پياو ده ايټاليا ښارونه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي راته وويل "کانت ګريفي ستا پوښتنه کول".

"چا؟"

"کانت ګریفی. هماغه سپین ږیری سړی. هغه تیر ځل چي ته راغلی وې او بانډار مو سره وکړ".

"آ، هاغه. هغه تراوسه لا ژوندی دی؟"

"هو. دا ځلي له خپل وراره سره راغلی. ما ستا له راتګه خبر کړ. غوښتل يې چي له تا سره بیلیارډ لوبه وکړي".

"چیرې دی؟"

"هغه اوس قدم وهلو لپاره تللی".

"اوس څنګه دی؟"

"ډیر نه دی زوړ شوی، البته نور هم ځوان شوی، برايي شپه يې تر ماښامنی مخکې درې بوتله چامپنه[28] وڅیښل".

"د هغه د بیلیارډ لوبه څنګه ده؟"

"بیخي عجبه لوبه کوي. درې ځلي مي لوبه ورسره کړې، دري سره واره يې مات کړی یم. ستا د راتګ چي مي ورته وويل، خورا خوشاله شو. څوک نشته چي لوبه ورسره وکړي".

کانت ګريفی څلورنوې کلن وو. د مترنیخ هم عصره وو. سپین بریتونه يې وه او ښکلي اخلاقي سړی وو. په ایټالیا او اتریش دواړو هیوادو کي يې دیپلوماتیکي دندې مخته وړې وې. د ده کلیزه په میلان کي په خورا شاندارو مراسمو لمانځل کیده. تر سل کلنی پوري ېې د ژوند کولو هوډ وو. ډیر ښه او منظمه بیلیارډه لوبه يې کول چي د ده د څلور نوی کلنیتوب او له کاره لویدو سره په مغایرت کی وه. ما یوځل په ستریسا کی چي بي وخته تللی وم دی ولید. د بیلیارډ لوبې پرمهال مو چامپن هم څیښنه. زما په نظر دا یوه ښه طریقه وه. ده په هغه وخت کي ما ته له سلو څخه پنځلس نومرې راکړې او لوبه يی رانه وګټل.

ساقي ته مي وويل "تا ولي ما ته نه ویل چي دی همدلته دی؟"

[28] يو ډول اروپايي مشروب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هیر مې شول".

"نور څوک شته؟"

"ستا ملګري نشته. ټوله شپږ نفره دي".

"ته اوس څه کوې؟"

"هیڅ نه. بیکاره یم".

"راځه چي ماهیان ونیسو".

"زه یوازې یو ساعت وزګار یم".

"راځه، جال هم درسره راواخله".

ساقي کوټ واغوست او په ګډه رهي شوو. د سیند له غاړې سره مو یوه کښتۍ پیدا کړل. ما پارو وهی او ساقي د کښتۍ په شا کي راته ناست وو. د ماهیانو د جلبولو لپاره یې یو لرګی، چي یوه ټوټه دروند تور پرې ځوړند وو، لاندي اوبو ته ځړولی وو. له ساحل سره نژدې مو ماهیان ټینګول. ساقي جال په لاس د کښتۍ په پای کي ناست وو او ګړی په ګړی به یې جال ته ځنډ ورکاوه. ستریسا له ساحل نه ډیره لیري ښکاریدل. د سپیرو ونو اوږده قطارونه، غټ هوټلونه او بندي ماڼۍ مو لیدې. د (ایزولا بیلا) له لارې تر دیواله پوري ولاړو، له دیواله سره یو دم اوبه ژورېدې. په رڼو اوبو کی ډبرین دیوال، چي لاندي کج و وج تللی وو، ډیر واضح ښکاریده. د سیند په پاسنی برخه کي د ماهیګیرانو جزیره وه. د لمر وړانګې په وریځو کي تتي شوي وې. اوبه یې تاریکي، خو رواني او ډیري یخې وې. د اوبو پر صافه او ښوی سطحه مو څو ځلي د ماهیانو دایروې شکلونه او د تګ راتګ څرک لګولی وو، خو تراوسه مو لا کوم ماهی په ګیر نه وو راغلی.

کښتۍ مي د ماهیګیرانو د جزیرې په لور بوتلل، هغوی هم خپلي کښتۍ له اوبو راویستې وي او خپل جالونه یې ګنډل.

"څیښاک کوو؟"

"هو. ښه نظر دی".

کښتۍ مي د ډبرین میل لور ته بوتلل. ساقي جاله له اوبو نه راوایستل او د کښتی په منځ کي په دایروي شکل ورله ټوله کښېښوول. چنګک یي پر کښتي باندی وځړاوه. زه له کښتی نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتا شوم او کښتۍ مي وتړل. وه يوې وړوکي ساقي خانې ته ورغلو. هلته پر يوه خالي لرګينه چوکۍ کښېنستو او د ورموت اډر مو ورکړ.

"کښتۍ خو سترې نه کړي؟"

"نه".

"د دې خوا کښتۍ ما ته راپرېږده او ته ماهيان نيسه".

"نه زه يې خپله وهم".

"زما خبره واوره، که دا ځلي جال ته ونيسي، کيداى شي يو دانه مانه په جال کي بند شي."

"سمه ده".

"ښه داراته ووايه، جګړه څنګه روانه ده؟"

"حالات ډېر وران دي".

"په ما نه ورکه ده، نه ودانه. د جګړې نه يم. د کانت ګريفي په ځېر بوډا شوى يم".

"کيداى شي، په همدې بوډاتوب کي دي احضار کړي".

"ريښتيا هم. اورېدلي مي دي، وايي راروان کال زما په عمر خلګ وه جلب احضار ته ورغواړي؛ خو فکر نه کوم چي زه دي ورشم".

"نو څه کوي؟"

"هيواد پرېږدم. نه غواړم، جګړه کي ځان ښکېل کړم. زه يو ځلي وه حبشې ته د جګړې لپاره تللى يم. ته ولي تللى وې؟"

"نه پوهيږم. بي عقلي مې وکړل".

"يو بل ورموت څيښې؟"

"هو، سمه ده چي ته وايې وبه يې وڅيښو".

د بيرته تګ پر وخت کښتۍ ساقي چلول. له ستړيسا سره نژدې او د ساحل سره په کم واټن کي مو په ماهيانو پسي تور اخوا ديخوا کاوه. جال مي په لاس کي نيولى وو او څو ځلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرلپسې يې ورو ورو ټکانونه وخوړل. موږ نور هم ژورو اوبو ته ور ننوتو او له ساحله لیري کیدو. ساقي ښه په خلاصو لاسو پارو واهه او وړاندي روان وو، چي جال بیا ټکانونه وخوړل. په همدې ټېل ماتېل کي جاله يو ناڅاپه درنه شول او بيرته يې سمدستي شا خوا ته زور کړ. ما د جال راپورته کولو هڅه وکړه، داسي ښکاريدل، لکه يو غټ ماهی چي پکي بند شوی وي. جالې بيا څو ټکانونه وخوړل، موږ چي ځانونه اماده کول، ښکار مو له لاسه وتلی وو.

"ډیر غټ وو؟"

"هو ښه په پوره اندازه غټ وو".

"يوه ورځ يوازې د ماهيانو په نيولو پسې راوتلی وم، جال مي په غاښو نيولې وو. ناڅاپه ماهی پکښې بند شو، نژدې وو، چي زامه يې رانه کښلې وای".

ما ورته وويل "ښه طریقه يی دا ده، چي د جالې تناب دې په پښو کي تړلی وي".

"اوه، هغه مهال د سړي فکر په ماهي کی وي، چی څه ډول يې ونيسې، غاښونه له لاسه نه ورکوې".

لاس مي په اوبو کي ډوب کړ، ډيرې يخې وې. اوس نو تقريباً د هوټل پر برابري وو.

"هوټل ته د تګ وخت ډير رانژدې شوی. يوولسو بجو ته بايد همالته يم. د لهيورې ډی کوکتيل لپاره".

ما ورته وويل "سمه ده".

رسۍ مي راوکښل او پر لرګي باندې مې چي په دواړو سرونو کي يې سوري درلودل وپیچل. ساقي کښتۍ ډيرين ميل ته رانژدې کړل او په ځنځير يې پسې قلف کړل.

"هر وخت چي دې کښتۍ په کارشول، درسره بيولای يې شې".

"مننه".

له سينده راوختو او د هوټل ساقي خانې ته راغلو. سهار وختي وو، ځکه مي نو ډير څښناک ته هم زړه نه کيده. ايله مي هوډ وکړ، چي ځان خپلي کوټې ته ورسوم. کوټې ته چي ورددننه شوم، خادمې تازه په تازه منظمه او پاکه کړې وه، خو کاترين لا نه وه راغلې. پر کټ اوږد وغځېدم او کوښښ مي کاوه چي له فکرو نه ځان لیري وساتم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاترین په راتګ سره مي ټولې پریشانی ایسته شوې. فرګوسن یې لاندي ودرولې وه. غرمنۍ یې له مورږ سره خوړل.

کاترین "زه پوهیږم، ته به د هغې په راتګ نه خفه کیږې".

"نه، ما ته کومه اهمیت نه لرې".

"څه خبره د ګرانه؟"

"نه پوهیږم".

"زه پوهیږم. ته کومه سرګرمې نه لرې ځکه داسي یې. ستا هست و نیست زه یم او زه هم درڅخه ولاړه شم".

"همداسي ده".

"بخښنه غواړم. فکر کوم دغه ډول چي یو څوک یو ناڅاپه یوازي شي، بیخي ډیر بدخوند کوي".

"بېله هغه هم زما ژوند ډیر نیمګړی دی او که ته هم رانه ولاړه شې، زه به له یوازیوالي څخه مړ شم".

"خو زه به تل له تا سره یم. یوازي د دوو ساعتو په مخه درنه ولاړم، یو بل کوم مصروفیت نشته، چي لاس دي پرې اخته شي؟"

"له ساقي سره د ماهیانو په نیولو پسې تللی وم".

"څنګه وو ساعت مو تېر شو؟"

"هو ښه پوره".

"زما په نه شتون کي زما په اړه فکر مه کوه".

"چي په جبهه کي وم، همداسي مي کول. خو همالته د کولو لپاره نور ډیر څه هم ول".

کاترین په ټوکو وویل "اوتیلو له خپلو کارونو سره ولاړئ".

"اوتیلو یو تور پوستی وو. خو د هغه ورهاخوا زه بخیل نه یم. په زړه کي مي ستا د محبت پرته بل څه نشته".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"له میس فرګوسن سره به په مخ کیدو کي څنګه یې؟ سم با اخلاقه او نرم اوسه".

"له هغې سره زما راشه درشه ډیره ښه ده، خو که مي دا ونه ښکنځي".

"ارام اوسه. حوصله کوه. دې خبرې ته پام وکړه، مور د هغې په نسبت ډېر څه لرو".

"فکر نه کوم، چي دا دي هغه څه وغواړي، چي مور يې څښتنان يو".

"ته نادان یې، ستا په دې شیانو سم سر نه خلاصیږي".

"ښه سمه ده زه به د دې په وړاندې له حوصلې نه کار واخلم".

"پوهیږم، ته ډیرښه یې".

"فرګي له ډوډوی خوړلو وروسته پاتیږي؟"

"نه. ځان به ترې فارغه کړو".

ما ورته وویل "بیا بیرته کوټې ته راځو؟"

"هو ولي نه. ستا په نظر نور باید څه وکړم؟"

مور له فرګوسن سره د غرمنۍ خوړلو په نیت راکښته شوو. د هوټل مجلل والي او ښکلا خورا تر تاثیر لاندي راوستې وه. د خوندوري ډوډۍ له پاسه مو دوه بوتله سپین کاپري وڅیښل. کانت ګریفي هم همالته وو. د ده حال و احوال مي واخیست. وراره یې هم ورسره وو، هغه خاص زما د انا په څېر وو. کانت ګریفي مي بارکلي او فرګوسن ته ورمعرفي کړ په اوریدو یې فرګوسن خورا ځیني متاثره شول. هوټل ډیر غټ او پراخه، خو خالي وو. البته خواړه یې ډیر خوندور ول. شراب ډیر خوندور وه چي په څیښلو یې د ټولو طبیعتونه ور واړول. کاترین نورې خوشالۍ ته اړتیا نه درلودل. اوس ډیره خوشحاله وه. فرګوسن هم اوس په سد شوې وه، زه هم خوشاله وم. د ډوډۍ له خوړلو وروسته فرګوسن د خپل هوټل په لور رهي شول. د رخصت پر مهال یې مخاطب کړو، ویل یې اوس ځم او بیدیږم.

ماپښین ناوخته وو، چي دروازه وټکېدل.

"څوک یې؟"

"کانت ګریفي تا ته منتظر دی، هغه غواړي ستا سره بیلیارد لوبه وکړي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساعت ته مي وکتل نه وو، تربالښت لاندي مي ایښی وو.

کاترین ورو وویل "ته خامخا ځې؟"

"چي ولاړ شم، ښه به وي". په ساعت کي پاوباندي بالا څلور بجې وې. یوڅه په لوړ اوازمي ورته وویل "کانت ګریفي ته ووایه پر پنځه بجې لاندي درځم".

پاو کم پنځه بجې وې چي کاترین د خدای په امانی په دود ښکل شول. تشناب ته د کالو اغوستلو لپاره لاړم. نیکټایې مي تړل ځان مي په هنداره کي ولید، څیره مي بیخي عجیبه غوندي راته ښکاره شوه. د نوو جرابو او کالو رانیول مي باید له ذهنه نه وای ایستلي.

کاترین "تر ډېره دباندي پاتېږي؟" په ځای کي ښکلې ښکارېده "ږمنځ به یو ځل رانکړې؟"

وربېښتان یې ږمنځول او ما ورته کتل. سر یې پر یوه اړخ ځړولی وو، ټوله وریښتان یې پر همدې اړخ راتوی شوي وو. بهر تیاره وه، خو په کوټه کي د څراغ رڼا چي د دې پر وریښتانو او غاړه لګېدل، وریښتانو ته یې پړکا ورکول. ور تیر شوم او د ښکلیدو هڅه یې وشوه، له هغه لاس نه مې چي ږمنځ یې په نیولې وه ونیول. سر یې لاندي وځړید. ځان مي د دي سره په بیحده مینه کولو له امله کمزوری احساساوه.

"د لیلا و مجنون تر مینځ فراق مي نه دی خوښ. زړه مي نه غواړي چي ورشم".

"زما هم نه ده خوښه چي ولاړ شې".

"نو بیا نه ځم".

"نه، ولاړشه. یو څو شیبې تیرې کړه بیرته بیا راشه".

" د ماښام ډوډۍ به همدلته په کوټه کي وخورو".

"سمه ده. ته اوس ژر ولاړشه او بیرته ژر راشه".

کانت ګریفي د سنوکر لوبې په کوټه راته منتظر وو. خپله نښه یې پخول. د سنوکر میز د پاسه د ځوړند څراغ په رڼا کي خورا ضعیفه ښکاریده. له څراغه لږ ها خواته پرمیز باندي یو له یخي څخه ډک یو سلور رنګه سطل ښکارید، چي له لیري لا د چامپن د بوتلانو راوتلي سرونه پکي ښکاریدل. د ده پر لور ورهي شوم، کانت زما په لیدو پر خپل ځای باندي راجست شو. لاس یې راوړاندي کړ. "ډیر د خوښۍ ځای دی چي تاسی دلته یاست. تاسي زما سره د لوبې لپاره ډیر لطف وکړ".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“دا ستاسو پيرزوينه وه، چي موږ ته مو د لوبې کولو بلنه راکړل”.

“ستاسي صحت خو به ښه وي؟ خبر شوم چي په ايسونزو کي زخمي شوی واست. ستاسي د روغتيا په هيله”.

“اوس حاضردمه د خدای پاک فضل دی ښه يم. تاسي څنګه ياست؟”

“اوه، زه خو نه مريضيږم، هر وخت ښه يم. خو ستونزه دا ده چي زړيږم. د زړښت علامې اوس کرار کرار احساسوم”.

“داسي ژر زړه مه اچوه. تراوسه لا ځوان يې”.

“ياره څه درته ووايم؟ غواړې په ثبوت يې درته ورسوم؟ زه په ښه اسانی سره په ايټالوي خبرې کولای شم، خپل ځان د ډيسپلين په چوکاټ کي ساتم، خو کله چي بيا ستړی يم په ايټالوي خبرې کول خورا راته اسانه شې، نو همدا مي د بوډاتوب يوه نښه ده”.

“په ايټالوي خبري کوو کوم مشکل نشته، زه هم لږ غوندي ستړی يم”.

“اوه، خو ته چي بيا ستړی يې، ستا لپاره به په انګليسي خبرې کول اسانه وي”.

“په امريکايې ژبه”.

“هو. مهرباني به دي وي، که په انګليسي خبرې وکړې. ډيره ښکلې ژبه ده”.

ما ورته وويل “امريکايان دلته يوه دانه په ټکټ نه پيدا کيږي”.

“ياديږی به دې هم. د هر چا خپل هيوادوال په تيره بيا هيوادواله ډيره ياديږي. دا ما تجربه کړې. لوبه کوو که ستړی يې؟”

“نه ستړی نه يم. هغه مي محض يوه ټوکه درسره وکړل. څومره وخت به ما ته راکړې؟”

“له هغه راهيسي به دي ګنې لوبې کړي وي؟”

“نه، ما بيا ګردسره دې لوبې ته لاس لا نه دی وروړی”.

“ته به ښه لوبه وکړي. لس نمرې په سلو کي؟”

“ته زما ستاينه کوې”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" پنځلس؟"

"ښه خبره ده، خو فکر کوم، شکست به زما په برخه وي".

"خوښه دي نه ده، چي شرطي لوبه وکړو؟ ستا خو هر وخت داهیله وه چي شرطي لوبه وکړې".

"هو فکر کوم ښه به وي".

"سمه ده. اتلس نمرې درکوم، پر هره نمره باندي یوه یوه افغانۍ".

ډېره خوندوره سنوکر لوبه یې وکړل. په هغه چانس کي، چي ما په پنځوسو کی درلود زه یوازي تر ده څلور نمرې مخکي وم. کانت ګریفی د ساقي د راغوښتلو لپاره پر دیوال ځوړند زنګ وواهه.

هغه چي راغلی، ورته وې ویل"که تکلیف نه وي، یو ځلي خو دا د بوتل سر خلاص کړه". شیبه وروسته یې ما ته مخ کړ "څېښاک ښه دی، ستړیا پرې لیري کیږي". شراب د یخي د ټوټو په مینځ کي یخ شوي ول او زبردست خوند یې کاوه.

" راځه په ایټالوي به خبري سره کوو. ستا خو به ډېره خوا نه بدېږي؟ دا مي اوس ستره کمزورې ګرځېدلې".

لوبې ته مو ادامه پسي ورکړه. بوتل مي څنګته راته ایښی وو او په غوړپ غوړپ به مي ځیني څیښه. په ایټالوي کي مو یو له بل سره خبرې کولې، هغه هم زیاتي نه؛ ځکه ډېر فکر او تمرکز مو په لوبه کي وو. کانت ګریفي خپلي سل نمرې پوره کړې. ما ته چي کوم وخت راکول شوی وو، څلور نیوې ته پکي رسیدلی وم. دی راته مسک شو او پر اوږه یې وټکولم.

"اوس به هغه بل بوتل وڅیښو او ته به هم ورو ورو د جګړې کیسې راته کوې". زما تر ناستې پوري منتظر شو.

"پر یوه بله موضوع به مجلس وکړو، خوښه دي نه ده؟"

"فکر کوم د جګړې خبرې دي نه خوښیږي؟ سمه ده، په اخبارو کي څه چاپ شوي؟"

ما ورته وویل "هیڅ نه. پر خپل ځان باندی بیریږم یو ډول ګنګس یم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ته خو باید د ښار له اوضاع نه باخبره اوسې".

"په جګړه ایزو حالاتو کي پر کومه موضوع ډیري لیکني کیږي؟"

"د باربیوس په نامه یوه لیکوال (تر اور لاندي) او هربرت جورج ویلز د (میسټر بریټلینګ سز ترو ایټ) تر عنوان لاندي، کتابونه لیکلې."

"نه، هغه نه پکي ګوري".

"څه شې؟"

"هغه یې په دې کي نه ګوري. هماغه کتابونه ما په هغه ما په روغتون کي لیدلي وه".

"نو تر اوسه یې مطالعه کوې؟"

"هو، خو کومه ګټه مي پکي نه ده لیدلې".

"ما فکر کاوه، چي میستر بریټلنیګ د انګلیس د منځنۍ طبقې د خلکو د روحیاتو په اړه ښه اثر دی".

"د روح په اړه معلومات نلرم".

"بیچاره. موږ دواړه د روح په اړه معلومات نه لرو. ته پر خدای عقیده لرې؟"

"د ماښام له طرفه".

کانت ګریفی مسک شو او په ګوتو یې ګیلاس ته څرخ ورکړ.

کانت "له ځان سره به مي ویل، چي څومره مي عمر ډیریږي، هغومره به مي عقیده سمه شي، خو داسي ونه شول. ډیر د تاسف خبره ده".

پوښتنه مي ترې وکړل "غواړې له مرګه وروسته ژوند وکړې؟" ځان مي ناڅاپه د مرګ د لفظ په استعمال سره بل ډول احساس کړ، خو ده کوم ارزښت ورته ور نه کړ.

"دا نو بیا د ژوند پر کیفیت اړه لري. کوم ژوند چي اوس یې زه لرم، غواړم تل مدام ژوندی وه اوسم او دا دی تقریباً اوس مي هم ډیر ژوند کړی". بیا مسک شو. موږ په پراخو چرمي چوکیو کي تکیه وهلي ناست وو. د چامپن بوتلان د مېز له پاسه پراته ول، خو زموږ ګیلاسونه موږ ته نژدې پراته ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" که زما په څیر اوږد ژوند وکړې، نو له ډیرو عجبه او غریبو حالاتو سره به مخ شې".

"ته خو د ډیر عمر نه یې".

"دا ظاهري بدن دی چي زړیږي. ځینی وختونه پر دې بیریږم چي ګوته مي د تباشیر په څیر ماته نه کړم، خو زما روح نه دی زوړ شوی او نه تر دې هوښیار شوی".

"تاسي هوښیار یاست".

"نه. د بوډاګانو همدا ستره اشتباه ده. هغوی نور نه هوښیاریږي بلکي احتیاط یې ډیریږي".

"شونې ده، چي همدا هوښیارې وي".

"دا یو ډول غیر جذابه هوښیارې ده. ته په ژوند کي څه شي ته ډیر ارزښت ورکوې؟"

"هغه چا ته چي مینه ورسره کوم".

"ما هم همداسي فرض کړه. دا دانایې نه ده، ښه داراته ووایه چي ژوند ته ارزښت ورکوې؟"

"هو".

"زه هم. ځکه چي همدا زما ټوله دارایې ده او زما د کلیزو میلمستیاوې". بیا یې وخندل."ته کیدای شي تر ما پوه او دانا یې. ته خپله د زوکړې کلیزه نه لمانځې".

له ده مي پوښتنه وکړل "ښه د جنګ په اړه راته ووایه، د جګړې په اړه څه نظر لرې؟"

"زما په فکر دا یوه بیځایه جګړه ده".

"ستا په نظر دغه جګړه به څوک وګټي؟"

"ایټالیا."

"لامل یې څه دی؟"

"ځکه چي ایټالیا یو ځوان ملت او ولس دی".

"ځوان ملت او ځوان ولس هر وخت جګړه ګټي؟"

"دوی تر یو وخته د بري او سوبې لایق وي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"له هغه وروسته څه پيښيږي؟"

"بيا نو همدغه ځوان ملت زږيږي".

"تاسي ويل، چي تاسي هوښيار نه ياست".
"ګوره ځوانه، دا پوهه او دانايي نه ده. دې ته وايي(له مايوسوونکو فکرو تېښته)".

"ما ته خو همدا دانايې ښکارې".

"نه داسي نه ده. نور مثالونه هم درکولای شم. بد نه دي. فکر کوم چامپن خلاص شول".
"هو تقريباً خلاص شوي دي".

"نور څيښنو؟ له هغه وروسته بيا نو زه کالي اغوندم".

ما ورته وويل "فکر کوم د اوس لپاره همدا کفايت کوي".
"د زړه څخه وايې؟ نور نه څيښې؟"
"هو". او پاڅيد.

"هيله لرم بريالی، صحت مند، قوي او بياهم صحت مند اوسې".

"مننه. په دې هيله يم، چي دا مځکه وي او تاسي پرې ژوندي ګرځئ".

"مننه. که چيري دي يو وخت بيا عقيده جوړه شول؛ بيا که زه مړ وم په دعاو کي مي يادوه. له تا پرته مي له نورو ملګرو هم دا غوښتنه کړې. په دې ارمان وم، چي عقيده به مي جوړه شي، خو دا ارمان مي پوره نه شو". پر څيره مي يې يوه دردناکه مسکا په نظر راغلل. د ده څيره دومره ګونجي ګونجي وه، چي د خندا په تفسيرولو يې ونه توانيدم. البته د څيرې ګونجواله به يې هغه مهال لا پسي زيات شول، کله چي به په خندا شو.

ده ته مي په جواب کي وويل "کيدای شي عقيده مي جوړه شي، په هر حال په دعاوو کي به دي تل ياد ساتم".

"ما هم همدا ارمان درلود. ټوله کورنۍ مي پر عقيده باندي مړه شول، خو زما تقدير بيا بل ډول دی".

"اوس هم وخت شته".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"کیدای شي ډېر ناوخته وي. کیدای شي ما دومره ژوند کړی وي چې مذهبي احساسات مي له لاسه ورکړي وي".

"زما عقیده یوازي دشپې لخوا جوړه وي".

"نو بیا تاسي هم مین یاست. دا مه هیروئ، چې مینه مذهبي احساسات دي".

"تاسي دغه ډول نظر لرئ؟"

"هو، مننه کوم چې لوبه دي راسره وکړه". د میز لور ته ورتیر شو.

" ډېر ښه خوند یې وکړ".

"دواړه به یو ځای ولاړ شو".

شپږدیرشم فصل

یوه طوفاني شپه وه. کله، چې راپاڅیدم د باران د ځاځکو ږغ مي، چې پر کړکۍ نښتل واورید. کړکۍ خلاصه وه، ځکه یې نو ځاځکي پرته له کوم خنډ نه کوټې ته راتلل. دروازه وټکیدل. ورو په داسي ډول چې کاترین راویښه نه شي، له کټ نه راکښته شوم او د دروازې لور ته ورتېر شوم. دروازه چې مي خلاصه کړل، پر ساقي مي سترګې ونښتې. لوی باراني کوټ یې اغوستی وو. په لاس کي یې لنده خولۍ نیولي وه.

"ښاغلي، ستا لپاره مي یو خبر راوړی".

"خدای دي خیر پیښوي، څه خبره ده؟"

"خبره تر خبرې اوښتې ده". شا وخوا مي وکتل. کوټه تیاره وه. د کوټې پر غولي مي له کړکۍ نه پر راغلو اوبو باندي سترګې ونښتې "دننه راشئ". له لاسه مي ونیو او تشناب ته مي دننه بوت. دروازه مي قلف کړل او څراغ مي ولګاوه. زه د حمام د ټپ پر څنډه ورته کښېناستم.

"ایمیلیو څه خبره ده؟ ستونزه کي خو نه یې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ستونزه کي زه نه، تاسي ياست”.

“څه وايې؟”

“ پوليسو ستا د نيولو پلان جوړ کړی او سهار به يې په عملي کيدو پسي راشي”.

“دا اوس ته څه وايې؟”

“زه د دې لپاره راغلم، چي تا ته خبر درکړم. د ښار په يوه کافې شاپ کي د دوی له دغه پلانه خبر شوم”.

“پوه شوم”.

ساقي پر خپل ځای د بت په څېر له څه ويلو پرته له لانده کوټ او لندې خولۍ سره ولاړ وو.

“ زما د نيولو لامل څه دی؟”

“فکر کوم، له جګړې سره کوم ارتباط لري”.

“مشخص لامل يې درته معلوم دی؟”

“دقيقاً نه. خو فکر کوم، وړاندي يې په پوځي جامو کي ليدلی وې. له کله چي دغه شاتګ پيل شوی دوی ټوله نيسي”.

يوه شيبه مي فکر وکړ.

“پوليس څه وخت راپسي راځي؟”

“کېدای شي سهار، خو دقيق وخت يې نه دی راته معلوم”.

“ستا په نظر، بايد څه وکړم؟” خپله لنده خولۍ، چي اوس هم څاڅکي ترې تويېدل په دوشۍ کي واچول.

“که له کومي خبرې څه بيره نه لرې، زنداني کيدل دومره خبره نه ده، البته زنداني کيدل ښه نه دي، په تيره بيا اوس”.

“نه غواړم، چي زندان ته ولاړ شم”.

“نو بيا سويزرلنډ ته ولاړ شه”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"څنګه؟"

"زما په کښتۍ کي".

"اوس خو هوا طوفاني ده".

"طوفان ختم شو. که څه هم لار به تکليفي وي، خو ميوه به يې خوږه وي".

"څه وخت بايد حرکت وکړو؟"

"همدا اوس. کيدای شي پوليس ستا نيولو ته ډير وختي راشي".

"زموږ د غوټو اوسامانو په اړه څه واياست؟"

"ټول سره يو ځای کړئ. ميرمن دي تياره کړه. زه د هغو څارنه پخپله کوم".

"ته به چيري يې؟"

"تر هغو چي تاسي ځانونه اماده کوی، زه همدلته په تشناب کي ستاسي انتظار کوم. نه غواړم دباندی په دهلېز کي مي څوک ووينې". دروازه مي خلاصه کړل راووتم بيرته مي په ده پسي بنده کړل او د خوب کوټې ته ولاړم. کاترين راپاڅيدلې وه.

" څه خبره ده ګرانه؟"

"هيڅ نه. غواړې، همدا اوس سويس ته ولاړه شې؟"

"ته ځې؟"

"نه. زړه مي غواړي چي همدلته بنه ډير خوب وکړم".

"خبره څه ده؟"

"ساقي وايې چي پوليس سهار زما په نيولو پسي راځي".

"هغه خو به ليونی نه وي؟"

"نه".

"نو بيا ګرانه بيړه وکړه. ځان تياروه چي حرکت کوو". دا د کټ پر څنډه کښېناستل، تراوسه ګنګسه وه. "ساقي تراوسه په تشناب کي دی؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هو".

"نو زه به نه لمبیږم. زه جامې تبدیلوم، ګرانه که دې مخ واړوې ښه به وي. په یوه دقیقه کې ځان تیاروم". څنګه چې نایټ ګون یې ایسته کړ واورین کمر یې ولیدل شول. بیا مې د دې په غوښتنه مخ واړاوه. د حاملګۍ له امله یې ګېډه لویه ښکاریده، ځکه یې نه غوښتل چې ورته وکتل شي. ما هم ځان اماده کاوه او پر کړکۍ د باران څاڅکو ته غوږ وم. زما غوټه وړوکې وه، په یوه شیبه کې ټوله سره یوځای شول. "کاترین که ستا شیان ډیر دي، زما په غوټه کې ځای شته".

"زه اماده یم. اوه، ګرانه څومره بې عقله یم. ساقي ولي په تشناب کې دی؟"

"شش ـــ هغه زموږ غوټو وړلو لپاره منتظر دی".

"اوه، ساقي ډیر نامې سړی دی".

"هغه متل یې ناحقه نه دی کړی چې وایي، زوړ یار زین کړی اس دی. دی مې له ډیره وخته ملګر دی. یوځلې مې ده ته پایپ والا تنباکو رالیږلي ول". له کړکۍ مې بهر وکتل، تیاره وه. سیند مې نه شوای لیدای. دباندې تر شنه اسمان لاندې له تیارې او بارانه پرته بل څه نه ول. باد لا اوس خاموشه شوی وو.

کاترین "زه تیاره شوم".

"سمه ده". زه وه تشناب ته ورغلم "ایملیو غوټې دغه دي". ساقي دواړې غوټې واخیستې.

کاترین "ستاسو له مرستې مننه".

"نه اغلې دا څه دي. ستاسي سره په مرسته ډیر خوشحالیږم. او بله خبره دا، چې ستاسي سره په مرسته زه خپل ځان له ستونزو خلاصوم". ما ته یې وویل "غوږ شه زه دغه غوټې د مزدورانو د زینو له لارې لاندی وړم بیا له هغه لارې وه کښتۍ ته ځم، تاسي هم، چې بهر راځئ، ځانونه داسي واچوئ، لکه قدم وهلو لپاره چې بهر وزئ".

کاترین "د قدم وهلو لپاره ډیره ښکلې شپه ده".

"په هر صورت بیا هم نحصي ده".

کاترین "له ما سره خو لا شکر دی سایوان شته".

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کوټې رابهر شوو. دهلېز ته راووتو. په پراخو او نریو کارپیټ شوو زینو کې لاندې ولاړو. کښته له زینوسره خادم د میز تر شا ناست وو. زموږ له لیدو سره حیران شو.

خادم "تاسې دباندې وزئ؟"

"هو. موږ غواړو، په سیند کې راغلی طوفان ووینو".

"مشره، له تاسې سره سایوان شته؟"
"نه. دغه کوټ د اوبو د مخنیوي لپاره کافي دی". کوټ ته یې له شک سره وکتل " ښاغلي، تاسې تم شئ، زه همدا اوس تاسې ته سایوان راوړم". خادم له دې ویلو سره ولاړ او شیبه وروسته له یوه غټ سایوان سره راستون شو."یو څه غټ دی". لس لیرې مې ورکړې.

"اوه، صاحبه تاسې ډېر مهربان یاست. ډېره زیاته مننه". دروازه یې همداسې خلاصه پرېښودل موږ نو نور د خپل مزله په لور تګ پیل کړ. ده کاترین او کاترین وه ده ته مسکی شول.

خادم "په طوفان کې تر ډېره مه پاتېږئ، تاسې او آغلې به لانده شی". دی دوهمه درجه خادم وو، انګلیسي یې هم ماته ګوډه زده وه.

ورته ومې ویل "موږله خیره بیرته ژر راستنیږو". تر غټ سایوان لاندې په تیاره او لانده باغ کې روان شوو. له باغه چې راووتو، پر یوه سایوان لرونکې لار باندې وربرابر شوو. د سیند له پاسه ښه تند باد چلیده. هوا یخه وه او پوه شوم، چې په غرونو کې واوره ووري. د کښتیو له قطار څخه تیر او لنګر ته، چې ساقي راته منتظر وو، ولاړو. اوبه تاریکي ښکاریدې. ساقي د شا له خوا د ونو له قطاره راووت.

ساقي مخاطب کړو "ستاسي غوټې په کښتۍ کې دې".

"ستا د کښتۍ پیسې به درکړم".

ساقي "اوس څومره پیسې درسره دي؟"

"ډېرې نه دي".

"اوس پروانه لرې بیا یې وروسته راولیږه".

"څومره راولیږم؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

“هر څومره، چي ستا راباندي پيرزو وي”.

“نه، راته ووايه څومره؟”

“که له خيره ورسيداست نو پنځه سوه فرانکه راوليږه، چي ورسيږي دا دومره شی نه دي”.

“سمه ده”.

يوه کڅوړه يې په لاس کي راکښيښودل “په دې کي سنډويچ دي. په ټول هوټل کي همدا وه. يو بوتل برانډي او يو بوتل شراب هم پکښې شته”. دغه شيان مي په خپله غوټه کي کښيښودل. “د دې شيانو پيسې به درکړم”.

“سمه ده، پنځوس ليرې راکړه”. پيسې مي يې ورکړې.”دغه برانډې اعلی درجه دي. وه اغلې ته يې په ورکړه کي مه شرميږه”. ساقي کښتۍ نيولې وه، خو د ډبرين ديوال په خوا کي يې بيا هم جل واهه. له کاترين سره مي کښتۍ ته په ورختو کي مرسته وکړل. دا د کښتۍ په پای کي کښېناستل او کوسۍ يې پر ځان ټينګه راونغاړل.

“ته پوهيږې چي چيري ځې؟”

“ده سيند وه لوړې خواته”.

“د لارې واټن درته معلوم دی؟”

“تر لويينو تيريږو”.
“تر لويينو، کانيرو، کانوبايو، او ترانزانو تيريږئ. څو چي وه بريساګو ته نه ياست رسيدلي تاسي له سويس څخه دباندي ياست تر مونټې تاماري بايد تير شئ”.

کاترين “څو بجې دي؟”

“يوولس”.

“تاسي به د سهار اوو بجو ته ورسيږئ، په شرط د دې چي کښتۍ به مسلسله روانه وي”.

“لار څومره ده؟”

“پنځه ديرش کيلومتره”.

“څنګه به ځو؟ په دې باران کي يوه قطب نما هم بايد وي”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

“نه. تاسي به لمړی ایزولا بیلا ته ولاړ شئ. بیا به د ایزولامدرې په هاغه بل اړخ کي د باد په ملګرتیا مخ په وړاندي ولاړ شئ. باد به تاسي وه پالنزا ته ورسوې. همالته به تاسي رڼاوې ووینئ. له هغه وروسته پر ساحل ورپوریوزئ”.

“کیدای شي، د باد لوری بدل شي”.

“نه. باد تر درو ورځو پوري پر همدې مسیر چلیږي. له (مټرون) نه سیده راالوزې. په کښتۍ کي یو دبلی هم شته، کیدای شي له کښتۍ نه د اضافي اوبو د پاشلو لپاره مو اړتیا ورته پیدا شي”.

“د کښتۍ یوڅه پیسې به اوس درکړم”.

“اوس نه. کله، چي خپل منزل ته ورسیداست بیا یې راولیږه”.

“ سمه ده”.

“د غرقېدو خطرت لږ دي”.

“دا یې بیا بله خوشالي”.

“ورځئ له خیره. له باد سره په ملګرتیا کي ولاړ شئ”.

“سمه ده”. زه هم وه کښتۍ ته ورپورته شوم.

ساقي “د هوټل کرایه دي پریښودل؟”

“هو. زموږ په خونه کي مي په یوه پاکټ کي ایښي”.
“سمه ده. ښه بخت مشره”.

“نیکمرغه اوسئ او ډیره زیاته مننه”.

“که غرق شوې، بیا به مننه راڅخه ونه کړې”.

کاترین “دی څه وایې؟”

“وایي ښه سفر ولرئ”.

کاترین ده ته وویل “ښه بخت او ډیره زیاته مننه”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

“تاسي اماده یاست؟”

“هو”.

دی را چوک شو او کښتۍ يې راتيله کړه. ما اوبو ته پاروګان ورواچول. وه ساقي ته مي لاس وښوراوه. ده هم لاس راته وښوراوه. له هوټل نه راوتونکي رڼاګانې مي ليدلې او پارو مي واهه. تر هغو مي سيده پارو واهه، چي رڼاګانې مي له سترګو نهامي شوې. سيند ارام او خاموشه وو، خو موږ له باد سره په ملتيا وړاندي روان وو.

اوه ديرشم فصل

په تياره کي مي پاروګان وهل او وړاندي روان وو. باران اوس دريدلی وو، خو کله چي به سيلۍ راوالوته د باران څاڅکي به هم ورسره مله ول. بيخي تپه تياره وه او له بلي خوا بيا د يخ باد له لاسه هم طاقت نه کېده. کاترين د کښتۍ په پای کي ورله تولپه ناسته وه. دا مي ليدل؛ خو د پاروګانو سرونه مي نه ليدل چي چيري ډوبېدل. اوږده اوږده پاروګان ول، خو په چرم کي نه وو نيول شوي، چي له خوړلو او ګړلو څخه ژغورل شوي وي. زه به يو ځلي تيټ شوم، بيا به راپورته شوم، بيا به مي ځان مخ ته ټيله کړ او هڅه مي کول چي په ارامۍ پاروګان ووهم. پاروګان مي د باد له امله پر نه کړل. پوهيدم چي لاسونه به مي تناکي کيږي، خو دومره ژر مي تناکي کېدو ته نه پرېښودل. کښتۍ سپکه وه په اسانۍ وړاندي تلل. په تاريک سيند کي په تياره اوبو کي روان وو. په تياره کي د لاس ګوتې له نه ښکاريدې، خو دعا مي کول چي له خيره ژر پالنزا ته ورسيږو.

پالنزا مو ګردسره ونه ليدل. باد له کښي نه پورته چلېده. خپل تګ ته مو ادامه ورکړه، چي خبريدو له پالنزا نه تېر شوي وو او د ښار رڼاګانې مو هيڅ ونه ليدلې. په سيند کي له ښه مزله وروسته، د رڼا يوڅه ځرک ولګېد. ساحل ته چي ورنژدې شوو، هغه(انترا) وه. له دې رڼاګانو چي تېر شوو، بيا مو تر ډيره نه کومه رڼا او نه هم ساحل وليد. بس يوازي موږ وو او د څپو له پاسه ښه په زور پارو وهل وه. ځيني وختونه به څپو کښتۍ پورته کړل او وچ پاروګان به مي په لاسو کي پاتې شول. زښت په زحمت او تکليف وو، خو موږ هم همت نه بايلوده او پارو مو واهه. په لار کي د يوې صخرې له برامدګۍ سره، چي زموږ په خوا کي وه، مخ په مخ شوو. اوبه به پر صخره لګيدلې، شړپهاری به يې کاوه، پاس به تللې بيا به بيرته يو ناڅاپه لاندي راتلې. ښی پارو مي په زوره راکش کړ او په چپ پارو مي اوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوري وهلې، او دوهم ځلي بیا سیند ته ورداخل شوو. صخره ورو ورو له موږ څخه لیري کیدل او وروسته له سترګو پناه شول او موږ د سیند د هاغاړې په لور حرکت کاوه.

کاترین ته مي وویل "د سیند په څنډه کي روان یو".

"له پالنزا راتېر شوو؟"

"هو. داسي ښکاري، لکه ځیني راتېر شوي یو".

"ګرانه سترې شوی خو به نه یې؟"

"تراوسه لا نه".

کاترین "پاروګان ما ته راکړه، یو ګړی به یې زه ووهم".

"نه. تراوسه خو لا زه پرې غښتلی یم".

کاترین "بېچاره فرګوسن، سهار چي کله زموږ لیدو ته راشي، ځای به وي جولا به نه وي".

"په هغه خبره مي لا چنداني فکر نه دی خراب. زه غواړم، وړاندي له دې چي سهار شي او ساحلي ساتونکي مو ویني، ځان سویس ته ورسوم".

"اوس څومره لار پاتې ده؟"

"تقریبا دیرش کیلومتره".

ګرده شپه په پارو وهلو راباندي تېره شول. په اخر کي مي د بدن سېک بیخي ختم شو. ان پاروګان مي یو له بل سره نژدې کولای نه شوای. څو ځلي د سیند له غاړې سره ښه ټینګ ټکر شوو. له دې بیرې چي په سیند کي ورک نه شو، د سیند پر څنډه څنډ روان وو. په ټګ ټګ کي به یو ځلي د سیند څنډې ته دومره ورنژدې شوو، چي د سړک اړخو ته ولاړ، د ونو قطارونه او د غره ډډې به لا معلومیدې. وریځي له اوبو نه خالي شوي وې، ځکه نو باد په وریځو پسي رااخیستې ول او اسمان یې په یوه شیبه کي صاف کړ. د اسمان له صافېدو سره سپینه سپوږمۍ راښکاره شوه. شاته مي وکتل، د کستاګنولا[29] له پاسه تپه تیاره وه. د سیند واورو ته ورته څپو کي د سپوږمۍ انځورو او د واورینو غرو له پاسه اصلي سپوږمۍ زموږ سیل کاوه. دې هرڅه تر ډیره دوام ونه کړ، وریځ بیا پر اسمان خپره شول او په څو

---

[29] د سویس د لوګانو ساحلي ښار پر څنډه یو پروت کلی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیبو کي يې سپوږمۍ، غرونه او د سیند څپې زموږ له سترګو پناه کړې. البته رڼا د پخوا په نسبت زیاته شول او ساحل راته ډېر واضح ښکارېد. هر څه ډېر واضح ښکارېدل. هڅه مي کول، کښتۍ له دغه ځایه لیرې بوزم، ځکه که پر سړک باندي پولیس وای موږ يې لیدلو او ما نه غوښتل، چي پولیس مو وویني. اسمان چي بیا ځلي صاف شو، د غره په ډډو کي ولاړې سپیني او دنګي ماڼۍ او د ونو د قطارو له مینځه سپین سړک راښکاره شو. خو زه لا تراوسه مقصد ته رسیدلی نه وم او پارو مي واهه.

سیند برداره شو او له ساحله ورپورته، د غره له ډډې سره بیا د رڼا څرک راښکاره شو. به ګمان اغلب همدا لوینو وه. د ساحل په هغه بل اړخ کي مي د غرو په منځ کي یوه خالیګاه غونډې ځای تر سترګو شو، فکر مي وکړ، چي همدا به لوینو وي. که چیري هغه لوینو وه، نو زموږ سفر په ښه حالت کي وو. پاروګان مي له اوبو راوکښل او د کښتۍ په سیټ کي مي ځان وغورځاوه. پاروګانو خورا او بېحده ستړی کړم وم. بازوګانو، اوږو او شا مي درد کاوه. لاسونه مي د حرکت نه ول.

کاترین "زه به سایوان پاس ونیسم، باد هم چلیږي د باد په مرسته کولای شو، وړاندي ولاړ شو".

" ما ته لار راښوولای شې؟"

"هو، کومه ستونزه به نه وي".

"نو بیا دغه پارو درواخله. له بازو سره يې جوخت ونیسه او د کښتۍ له ژۍ سره کښېنه. زه به سایوان ونیسم". د کښتۍ پای ته ورغلم او پارو نیولو چم مي وروښود. د خادم راکړی لوی سایوان مي راواخیست، د کښتۍ په مخ کي کښېناستم او له یوه کرېپ سره مي خلاص کړ. دواړې پښې مي خلاصې کړې، په سیټ کي کښېناستم او په دواړو لاسو مي سایوان ښه محکمه ونیو. باد چي څنګه تر سایوان لاندي شو، پرته له ځنډه کښتۍ په حرکت شول. تر خپله وسه مي هڅه کول، چي سایوان د کښتۍ له دواړو څنډو سره ښه سم ونیسم. ده بېحده زور واهه او ورسره کښتۍ هم ښه په سپیډ روانه وه.

کاترین "وا وا، ډېر ښه روان یو". د سایوان د لاستي پرته مي بل هیڅ شی نه لیدل. ده زور واهه او کشېده، ورسره موږ هم وړاندي روان وو. پښې مي راټولي کړې او سایوان ته مي سیخي کړې. که مي کتل، سایوان یو ناڅاپه راکوږ او یوه څنډه يې زما پر تنده باندي ولګیدل. کوښښ مي وکړ، چي سایوان بیرته نېغ ودروم، خو باد تر لاندي وو او ما ته يې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمبډو وخت رانه کړ. سایوان له سره تر پایه پوري په ښور کي وو. د ده له سمبډو چي ناامیده شوم، باره مي نو له چوکۍ نه راخلاص کړ او په کښتۍ کي مي کښېښود. زه بیرته کاترین ته ورغلم، چي پارو ځیني واخلم، خو د هغې خوله له خندا نه ډکه کېدل. زما لاس یې ونیو او لا یې خندل.

پارو مي ځیني واخیست او ورته ومي ویل "څه خبره ده؟"

"سایوان چي دي نیولي وو، بیخي بل ډول ښکاریدې".

"ریښتیا هم".

"ګرانه، غصه کیږه مه. واقعاً جالبه وه. سایوان چي دي نیولی وو، ډیر برداره او معصوم ښکاریدې". له خندا یې ستونی وچ شو.

"زه به کښتۍ وچلوم".

" ته یو ګړی استراحت وکړه. یو څه ځیښاک هم وکړه. ډیره اوږده شپه ده او ډیره لاړ مو وهلې".

"کښتۍ باید د سیند له څپو وباسم".

"زه به مشروب درته راوړم. یوه شیبه هوسایي ښه ده ګرانه".

پاروګان مي راواخیستل او بیا رهي شوو. کاترین بیک خلاص کړ، د برانډي بوتل یې ځیني راوایست او ما ته یې راکړ. له بوتله مي سرپوښ ایسته کړ او یو غټ غوړپ مي ترې وکړ. غوړپ خوندور او ګرم وو. ګرمواله یې زما په ټول بدن کي غځوني وکړې او یو نوی روح یې راپکښې پوه کړ "برانډي ډیر ښه خوند کوي". سپوږمۍ بیا د وریځې تر شا پټ پټانی کاوه، خو بیا هم ساحل ښکاریده. داسي ښکاریدل چي یوه بله دماغه هم تر ډیره په سیند کي ننوتي وه.

کاترین ته مي وویل "کاترین، یخ خو دي نه کیږي؟"

"نه زه ښه یم. خو یو څه خسته غوندي یم".

"تر پښو لاندي اوبه سیند ته واچوه او پښې دي لاندي کښیږده".

له څیښاکه وروسته، مي بیا پارو ته کش ورکړ او کاترین بیا له کښتۍ نه اوبه لاندي پاشلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

“دبلی خو راکړه، یو څه اوبه پکښې څیښنم”.

“هغه بیخي چټل دی”.

“پروا نه لري، زه به یې پریولم”.

کاترین لمړی دبلی پریولی او بیا یې له اوبو ډک ما ته ونیو. د برانډې له څیښنلو وروسته تږی شوی وم، اوبه هم یخي زمریني وې، چي ومي څیښنلې غاښو مي څانګې ورسره وکړې. ساحل ته مي وکتل، اوس نو دماغې ته ورنژدې شوي وو. له وړاندې پراته خلیج نه رڼاوي ښکاریدې.

کاترین ته مي وویل “مننه”. دبلی مي بیرته ورکړ.

“تشکر. نوري هم شته، که یې څیښې”.

“د خوراک یو شی درکړم؟”

“اوس نه. یو څه وخت وروسته، چي وږي شوو، وبه یې خورو”.

“سمه ده”.

په سیند کي وړاندي روان وو او هغه څه چي موږ ته له لیري څخه یوه دماغه ښکاریده یوه کوچنی شانته جزیره وه. د سیند په هغه برخه کي چي موږ پکښې روان وو، ورو کمبره کېده. سپوږمۍ یو ځلي بیا راپورته شول، اوس نو که ساحلي ساتونکي پر ګزمه باندي وای، موږ یې په ډېره اسانی لیدای شوای.

کاترین مي وپوښتل “څنګه یې؟”

“ښه یم. څومره لار لا پاتې ده؟”

“تقریباً اته میله به پاتي وي”.

“اوس هم ډېر لار ده. خوارکیه، بیچاره. ته لا ژوندی یې؟”

“ هو. تراوسه خو لا ساه راپکښې چلیږي، خو لاسونه مي یو څه درد کوي”.

په سیند کي نور هم وړاندي ولاړو. د سیند په ښي اړخ کي د پراته غر په مینځ کي یوه سوړه وه. د سیند له دغې څنډې سره د مځکي او اوبو تر مینځ چنداني ډېر واټن نه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا کانوبیو وه. موږ چې د سیند له څنډې سره ښه نژدې روان وو، د ساحلي ساتونکو له بیړۍ بیرته له څنډې لیرې شوو. په مخکې مو یو بل لوی غر پروت وو. که څه هم د حرکت نه وم، خو بیا مې هم ځانته ډاډ ورکاوه، چې اوس نو دومره لار نه ده پاتې. البته بیا هم له کاره وروسته، چې کله څوک ستړی شي، وړوکې ستونزه ورته لویه ښکاري. پوهیدم، چې لمړی باید له هماغه لوی غره نه تېر شم او له پنځه میله تګ وروسته به سویسي اوبو ته ورداخلیږو. سپوږمۍ ورو ورو په کښته کیدو وه، خو وراندې له دې چې بشپړه کښته شي، وریځ پرې راغلل او پټه یې کړل. بیا تیاره شوه. اوس به مې نو یوه شیبه پارو واهه او بیا به مې یوه شیبه هوسایې کول.

کاترین "اوس به نو یو ګړی زه پارو ووهم. پارو راکړه".

"تراوسه لا زه پرې غښتلې یم".

"بیخي نه. ما ته یې راکړه زما به هم یوه شیبه پام په بله شي".

"وایم ما ته یې راپریږده".

"بلکل نه. ورو ورو پارو وهل د حامله میرمنې لپاره ګټه لري".

"سمه ده. خو احتیاط کوه. زه به همالته درشم. او ته د کښتۍ پر دواړو څنډو لاس نیسه او راشه".

د کښتۍ پای ته ولاړم او همالته کښېناستم. د کوټ کالرونه مې راجګ کړل او کاترین ته مې کتل چې پارو یې واهه. ښه پارو یې واهه، خو پاروګان ډیر لوی ول او همدې لویواله دې ته مزاحمت کاوه. ما خپل بیګ خلاص کړ، یو څو سنډویچه مې ترې راوایستل او له براندې نه مې غوړپ وکړ. دومره خوند یې وکړ، چې وایم شپاړس. بل ګیلاس مې هم ډک کړ.

"هر وخت چې ستړې شوې، بیا رارګ کړه". شیبه وروسته مې بیا ورته وویل "پام کوه چې پارو دې له نس سره ونه نښلي".

کاترین په داسې حال کې چې پاروګان یې په لاس کې نیولي وو، وویل "که ونښلي نو ژوند به نور هم اسانه شي".

یو بل ګیلاس براندې مې ځانته ډک کړ.

ما ورته وویل " ته څنګه یې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بیخي سمه یم".

"که ستړې شوې، بیا ږغ راباندې وکړه".

"سمه ده".

له لږ برانډې ځیښلو وروسته مې د کښتۍ دواړې څنډې ونیولې او وړاندې ورغلم.

"اوس نه. ډېر ښه روان یو".

"ته بیرته خپل ځای ته ولاړه شه. ما ځان هوسا کړ".

یو څو شیبې د برانډې په زور ښه په بېړه او سرعت وړاندې ولاړو. شیبه وروسته مې نو د بدن سیک ورو ورو مخ په ختمیدو شو. په څو لحظو کې مې ژامې په لړزه شوې. له برانډې ځیښلو نه وروسته له مسلسل پارو وهلو له امله مې د ژړو د راپورته کیدو احساس کاوه.

کاترین ته مې وویل "په ګیلاس کې یوڅه اوبه راکړه".

"همدا اوس به یې درکړم".

له صبح دم سره لږ لږ باران پیل شو. باد نه وو، که وو هم پر موږ نه لګیده، ځکه شاته مو غر وو. پوه شوم، چې نور نو سهار کیدونکی دی، نو ګونډې مې ورته ووهلې او داسې ښه سم مې پارو ته کش ورکړ. نه پوهیدم، چې چیرې او په کوم ځای کې یو؛ خو زما هدف د سیند سویسی برخې ته ځان رسول وو. ګهیځ وختې ساحل ته نژدې راورسیدو. د سیند ډبرینه څنډه او له هغې سره ولاړې ونې له کومې ستونزې پرته ښه سمې معلومیدې.

کاترین "دا د څه شي ږغ دی؟" پر پاروګانو مې تکیه وکړل او غوږونه مې څرک کړل. په سیند کې یوه ماشیني کښتۍ راروانه وه. خپله کښتۍ مې لږ څه ګوښې ته کړل او دواړه غلي کښیناستو. د کښتۍ ږغ ورو ورو رانژدې کیده. ورته کتل مو په باران کې له موږ لږ شاته تېره شول. د کښتۍ په پای کې څلور ساحلي ساتونکي ولاړ ول. الپیني ډوله فولادي خولۍ یې پر سر کړې وې. د باراني کوټ کالرونه یې جګ درولي ول. توپکان یې شاته پسې ځوړند ول. ګهیځ وو، دوی ټول خوبوړي ښکاریدل. پر خولۍ او د باراني کوکټ پر کالر باندي یې ژړ ډوله کرښې ګنډل شوي وې. کښتۍ په خپل برهاري کې نوره هم وړاندې ولاړل او بیا له سترګو پناه شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرته په سیند ورګډ شوم. اوس موږ وه سرحد ته دومره نژدې وو چې د ساتونکو وه ښه راغلاست ته اړتیا نه وه. تر باران لاندې مو درې پاوه نور مزل وکړ. د ماشیني کښتۍ بړهارۍ مې یو ځلې بیا واورید، دا ځلې هم تر هغو غلې وو، څو چې کښتۍ ښه را نه لیرې او بړهارۍ یې د سیند په څپو کې نهام شو.

ما ورته وویل " کاترین، فکر کوم سویس ته له خیره راورسېدو".

"ریښتیا؟!"

"هر وخت چې مو له سویسي پوځیانو سره ولیدل، باور به مې راشي".

"یا هم د سویس له سمندري پوځیانو سره".

"د سویس سمندري پوځ کوچنۍ خبره نه ده. کیدای شي، هغه کښتۍ چې اوس تیره شول د سویس د سمندري پوځ وي".

"که سویس ته راغلي یو، نو ناشته به وکړو. د دې ځای رولونه، کوچي او مربا ډېره خوندوره ده".

تازه سهار او ښکلی باران وریده. له موږ نه ښه لیرې د سیند په مینځ کې لا اوس هم باد چلیده او د اوبو له پاسه یې له موږ نه لیرې سپینو سپینو حبابو موجونه وهل. اوس له خیالې نړۍ پرته په حقیقي نړۍ کې باوري وم، چې په سویس کې یم. ساحل سره د ولاړو ونو تر شا ګڼ کورونه ښکاریدل. لږ ورهاخوا یو کلی وو، د غونډۍ له پاسه څو ډبرین کورونه، ماڼۍ او یوه کلیسا له ورایه معلومېده. د سیند له څنډې سره پر تېر شوي سړک باندې مې په پولیسو پسې وکتل، خو څوک مې تر سترګو نه شو. اوس نو سړک ته ډېر ورنژدې شوي وو. یو عسکر مې چې له خوړنځای نه راووت، ولید. خړه دریشي او د جرمنیانو په څېر فولادي خولۍ یې په سر کړې وه. ځوان، او تکړه ښکاریده. د چارلي چاپلین په څېر بریتونه یې پرې ایښې ول. پر موږ یې هم یو نظر راعطا کړ.

کاترین ته مې وویل "لاس ورته وښوروه". کاترین هم لاس ورته وښوراوه، هغه ورته مسک شو. کښتۍ مې پر هماغه ځای ودرول، اوس نو د کلي پر برابري رارسیدلې وو.

کاترین مې مخاطب کړل "درځه له خیره، نور به نو سویس ته ورداخل شو".

"له ډېر احتیاط سره باید وړاندې ولاړ شو، زه نه غواړم، چې سرحد ته مو بیرته واپس کړي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ سرحد اوس له دې ځایه ډیر لیري دی. زما په نظر دا یو سرحدي ښار دی. زه په ډاډ سره ویلای شم، چې همدا بریساګو ښار دی”.

“دلته به ایټالویان نه وي؟ په ګمرکي ښارو کي تل دواړه اړخونه وي”.

“البته په جګړه ایزو حالاتو کي نه. فکر نه کوم، چې دوی دي ایټالویانو ته، سرحد ته د رااوښتو اجازه ورکړي وي”.

د ښار په لیدو نه مړیدم. په لنګر کي د ماهیګیرانو ګڼي کښتۍ او د ماهیانو نیولو جالونه پراته ول. ښکلی باران وریده.

“څنګه نور نه کښته کیږو؟ سهارنی به هم وخورو”.

“سمه ده”.

په چپ پارو مي کښتۍ وه ساحل ته نژدي کړل. بیا وه لنګر ته نژدي ورغلو. کښتۍ مي سیده کړل او یوه څنګته شوو. پاروګان مي په کښتۍ کي پریښوول. یوه اوسپزه ټوټه مي راواخیستل، پر یوه لنده ډبره می کښیښوول، پښه مي پر تکیه کړل او د سویس په خاوره کي مو قدم کښېښود. کښتۍ مي وتړل او کاترین ته مي د مرستې لپاره لاس وروغځاوه.

“راځه له خیره. ډیر خوشحاله یم”.

“هغه زموږ سامانونه؟”

“همدلته یې په کښتۍ کي پریږده”.

له کاترین سره مي په ګډه د سویس پر خاوره قدم کښېښود.

کاترین “ډیر ښکلی هیواد دی”.

“ ښه ځای نه دی؟”

“راځه، له خیره اوس به ناشته وکړو”.

“ښه هیواد نه دی؟ تر قدمو لاندي مځکه یې لا یو بېل ډول خوند لري”.

“زه ډیره ستړې یم، احساسات مي چنداني په مزه کي نه دي، خو بیا هم ښکلی هیواد معلومیږي. ګرانه، ته ریښتیا هم ډاډه یې چي موږ له هماغه خونړي هیواده راوتلي یو؟”

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بلکل. زه ډاډه يم. البته زما هم وړاندي هيڅ باور نه کيده".

"هغه کورو ته وګوره. عجب ښکلی هيواد! همالته به يو ځای ناشته هم وکړو".

"باران يې لا خوند کوي. دا ډول باران په ايټاليه کي نه وو. ډير خوندور باران دی".

"او موږ هم راورسيدو! ستا ريښتيا هم باور کيږي، موږ سويس ته راغلي يو؟"

ريستورانت ته دننه ورغلو او يوه پاک لرګين ميز ته کښيناستو. موږ دواړه له خوښۍ نه په جامو کي نه ځايېدو. يوه نفيسه ميرمن چي پيش بند يې تړلی وو، زموږ خواته راغلل او د اډر په اړه يې پوښتنه رانه وکړل.

کاترين "رول، مربا او قهوه".

" د بخښني په غوښتو سره بايد درته ووايم، چي په جګړه ايزو حالاتو کي موږ رول نه لرو".

"نو بيا ډوډی راوړه".

"ډوډۍ به برشته کړو".

"سمه ده".

کاترين ورته وويل "زما لپاره يو څو هګۍ هم درسره راوړه".

"او د ښاغلي لپاره څومره هګۍ؟"

ما ورته وويل "درې دانې".

"څلور دانې ګرانه".

"څلور دانې".

ميرمن ولاړل. کاترين ښکل شول او لاس مي يې ټينګ ونيو. په ريستورانت کي ناست او يو بل ته مو کتل.

"څومره مينه ناکه ځای دی".

"ريښتيا هم مينه ناک دی".

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاترین وویل "که رول نشته، پروانلري. ټوله شپه مي د رول په اړه فکرونه وهل. خو کومه خبره نه ده. زما هیڅ فکر نه دی په خراب".

"فکر کوم، ډیر ژر به مو ګرفتاره کړي".

"فکر مه خرابوه. له هر څه نه وړاندي به ناشته وکړو. ناشته چي مو وکړل، که مو بیا ونیسي هم کومه خبره نه ده. بیا دوی په موږ څه کولای هم نه شي. ځکه بریتانوي او امریکایي تابیعتونه لرو. هغه هم له ښه شالید سره".

"له تا سره پاسپورټ شته؟"

کاترین "هو. دغه بحث به پریږدو. د خوښۍ او خوشالۍ نړۍ ته راشه".

ما ورته وویل "تر دې زیاته خوشحالي نه شم کولای".

یوه پنډه، خړه او لکۍ داره پیشې مي راښکاره شوه. زموږ د میز لور ته رارهي شول. لکۍ یې پورته نیولې وه، ځان یې زما پر پښه باندی ومښه له هر ځل مښلو سره یې پرهاری کاوه. لاس مي وروغځاوه او ومي رټل. کاترین راته پام شو او ویې خندل.

"کافي هم راورسیدل".

له ډوډۍ خوړو وروسته زموږ د هرکلي لپاره پولیس راغلل. زموږ سامانونه په کښتۍ کي پراته ول، نو ځکه لمړی د کلي له لارې کښتۍ ته ولاړو، همالته مو عسکر ولید، چي له کښتۍ سره اخوا دیخوا کیده.

" دا کښتۍ ستاسي ده؟"

"هو".

"له کومه راغلي یاست؟"

"ده سیند له ها غاړې".

"له ما سره راځۍ".

"هغه زموږ غوټې او سامانونه؟ "

"هغه هم درسره راواخلۍ".

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوټې مي راواخيستې. زه او کاترين څنګ په څنګ د ګمرک د زړې ودانۍ په لور روان شوو. عسکر زموږ تر شا راپسې ول. په زاړه ګمرک کي يوه ډنګر او نظامي دوهم بريدمن له موږ څخه پوښتنې ګرويږنې پيل کړې.

"د کوم هيواد ياست؟"

"د بريتانيا او امريکا".

" پاسپورټونه مو راکړئ".

ما خپل پاسپورټ ورته ورکړ. کاترين هم خپل پاسپورټ له لاسي بټوې نه راوايست. ښه ګړی يې پاسپورټونه مخي ته نيولي ول.

"تاسي سويس ته په کښتۍ کي ولي راغلاست؟"

ما ورته وويل "زه يو لوبغاړی يم. کښتۍ چلول زما ذوق دی. کله چي وخت پيدا شي بس کښتۍ چلوم".

"نو دا ځای مو ولي غوره کړ؟"
"د ژمنيولوبو لپاره. موږ سياحان يو او دلته د ژمنيو لوبو په نيت راغلي يو".
"دلته خو د ژمنيو لوبو لپاره ځای نشته".
"خبر يو. موږ غواړو هغه ځايو ته چي همالته ژمنۍ لوبې کيږي ولاړ شو".
"تاسي په ايټاليا کي څه کول؟"
"زه خپله هلته د معمارۍ زده کړه کوم او د خاله لور مي هنر وايي".

"د هغه ځای د پريښودو لامل څه وو؟"

"غواړو ژمنۍ لوبې وکړو. دا چي اوس په ايټاليه کي جګړه روانه ده، ځکه نه شو کولای خپلو درسو ته دوام ورکړو".
دوهم بريدمن موږ مخاطب کړو "تاسي همدلته تم شئ". دی زموږ له پاسپورټو سره يو ځای تعمير ته ولاړ.
کاترين "ډير ښه. همدغه چل ته نور هم ادامه ورکړه. ته غواړې، چي ژمنۍ لوبې وکړې".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ته د هنر په اړه یو څه معلومات لرې؟"
"ربنز[30]".

ما ورته وویل "هغه لویه او پیړه ښځه".

"ټیټیان[31]".
"هغه طلایې وریښتانو والا، د مانتیګنا په اړه څه وایاست؟"
"سخت سوالونه مه را نه کوه. که څه هم په اړه یې پوهیږم ـــــ ډېر تریخ".
دې ته مي وویل "ډېر تریخ. د میخو له سوریو نه مالامال".
کاترین "ورته وګوره، ته څومره لایقه میرمن لرې. زه به له دې ګمرکیانو سره د هنر په اړه ښه ډیري خبرې وکړم".

ورته ومي ویل "هاغه دی راروان دی".

ډنګر دوهم بریدمن د ګمرک له ودانۍ نه زموږ پاسپورټونه په لاس راروان وو.

دوهم بریدمن "تاسي به په یوه بګۍ کي له ساتونکي سره یوځای وه لوکارنو ته ولاړ شئ".
ده ته مي په جواب کي وویل "سمه ده. هغه زموږ کښتۍ به څه په وکړو؟"
"هغه زموږ سره ضبط ده. له تاسي سره په دې غوټو کي څه دي؟"

زموږ دواړه بیکونه یې وپلټل او نیمه ډک د برانډي بوتل یې ځیني راوایست.

بریدمن مي مخاطب کړ "که دي خوښه ده وبه یې څښو".
"نه مننه". راپاڅید او سیخ ودرید.

"دا راته ووایاست، څومره خوشمړي درسره دي؟"

"دوه زره پنځه سوه لیرې".

ډېر زیات تر تاثیر لاندي راغلی. "د خاله لور نه دي هم وپوښته. له هغې سره څومره ورسره دي؟"

له کاترین سره څه باندي ۱۲۰۰ لیرې وې. دوهم بریدمن په بریتو کي خورا خندنی وو. له موږ سره یې چلند هم توپیر وموند.

---

[30] پیټرپاول ربنز(۱۵۷۷-۱۶۴۰) د اوسني هالنډ یو رسام وو، چي د ۶۲کلنو په عمر کي مړ شوی دی.
[31] تیتیان(تیزیانو ویسلي) د اوسنی ایټالیې یو مشهور رسام تیر شوی دی. په انګلیسي کي په ټیټیان نامه مشهور دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

“که تاسي د ژمنيو لوبو په نيت راغلي یاست. نو وینګن يې مرکز دی. زما پلار په وینګن کي خورا ښکلی هوټل لري، بله داچي هغه هوټل هر وخت خلاص وي”.
“ډیر ښه. هوټل په کوم نامه مشهور دی؟”
“زه به يې پر یوه کاغذ درته ولیکم”. په ډیر احترام يې کارډ راکړ.

موږ يې مخاطب کړو ”عسکر به مو وه لوکارنو ته ورسوي. ستاسي پاسپورټونه به هم له هغه سره وي. د دې هرڅه په اړه معذورت غواړم، خو دا مراحل ډیر اړین دي. هیله من یم، چي دوی به په لوکارنو کي وه تا ته ویزه یا د اوسیدو اجازه درکړي”.

پاسپورټونه يې عسکر ته ورکړل او له غوټو سره د کلي په لور روان شوو، چي له هماغه ځای نه بیا په بګۍ کي لوکارنو ته ولاړ شو.
دوهم بریدمن په عسکر پسي راناريې کړل “هی”. په جرمني باندي يې یوڅه ورته وویل.
عسکر خپل ټوپک شاته واړاوه او زموږ غوټې يې راڅخه واخیستې او خپله يې پر اوږو پورته کړې.

کاترين ته مي وویل “ډیر میلمه پال هیواد دی”.

“وایم هیڅ ویل پکښي نشته”.

بریدمن ته مي وویل “کور دي ودان”. لاس يې راته وښوراوه.
“ستاسي په خدمت کي یو”. په خپل محافظ پسي ورپسې شوو.

په بګۍ کي د لوکارنو په لور رهي شوو. عسکر په مخ کي سیټ کي له ګاډیوان سره ناست وو. په لوکارنو کي له کومې ستونزې سره مخ نه شوو. سوال و جواب په ډیر ادب او اخلاقو وشول، ځکه له موږ سره هم پاسپورټونه ول او هم پیسې. هیڅ فکر مي نه کاوه، چي زموږ پر دې له ځانه جوړه شوې کیسه دي باور وکړي. فکر می وکړ چي دا مي بي عقلي وه، خو دا داسي ښکاریدل لکه یوه محکمه، منطقي دلایلو کار نه کاوه. یو څه چالاکي او هنر پکار وو، چي انسان ځان وربانديي ونښلوي او ځان خلاص کړي، بیله دي چي ځانته يې واضح کړي. بله دا چي له موږ سره پاسپورټونه وه او پیسې مو هم مصرفولې. په هرحال، موږ ته يې موقتي ویزې راکړې. دغه ویزې هر وخت فسخه کیدای شوای او هر وخت چي موږ یو ځای ته تلای، نو اړ وو چي پولیسو ته مو اطلاع ورکړي وای.

ایا موږ د خپل خوښي ځای ته تلای شوای؟ هو. خو چیري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

(په دې ځای کې د دوی او د پولیس ماموړینو تر مینځ بحث پیلیږي).

"کاترین، ستا په نظر موږ باید چیرې ولاړ شو؟"
کاترین "مونټریکس."

یوه مامور وویل "هغه ډیر ښکلی ځای دی، زما په نظر هغه ځای به مو خامخا خوښ شي."

بل مامور"همدلته په لوکارنو کې ښه ځایونه شته. زه ډاډه یم، چې همدلته په لوکارنو کې به دې پام ډیر په بله شي. ډیر ښه ځایونه شته".
"موږ غواړو یوه داسې ځای ته ولاړ شو، چې ژمنۍ لوبې پکښې کیږي".
"په مونټریکس کې ژمنۍ لوبې نشته".
"بخښنه غواړم. زه د مونټریکس څخه راغلی یم. له مونټریکس اوبیرلند برنویس ریل پټلۍ سره ګڼې ژمنۍ لوبې کیږي. فکر کوم چې که زما مشوره ونه منې ډیره لویه غلطي به دې وي".
"زه يې نه ردوم. ما صرف دا ویل، چې همالته ژمنۍ لوبې نشته".

"زه ستاسو پر دې ادعا او ستاسو پر خبرو نیوکه لرم".

"زه پر خپله خبره باندې ولاړ یم".
"زه پر دغه نظر باندې نیوکه لرم. ما خپله د مونټریکس په کوڅو کې لوژینګ کړی. یوځل نه بلکې په سلهاو ځله. لوژینګ خپله یوه ژمنۍ لوبه ده".

هغه بل مامور ما ته مخ راوګرځاوه.
"ښاغلې، ستاسې په نظر لوژینګ یوه ژمنۍ لوبه ده؟زما په نظر دلته په لوکارنو کې به دې ډیر ساعت تیر شي. د دغه ځای اب و هوا او چاپیریال ډیر جذاب دی. خلص به درته ووایم، چې ډیر ښه ځای دی".
"د مشر هیله داده، چې مونټریکس ته ولاړ شي".
پوښتنه مې ځینې وکړل " لوژینګ څه شی دی؟"

"ورته وګوره، ده تراوسه د لوژینګ نوم لا نه دی اوریدلی!"

په دې پوښتنه سره هغه بل مامور چې د موقع په لټه وو، ډیر خوشحاله شو.

لمړني مامور وویل "لوژینګ، توبوګان سورلې کول".
لمړي مامور سر وښوراوه "ستاسې په اجازه. زه د دې مخالفت کوم. بیا هم باید مخالفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړم. توبوګان له لوژینګ سره ډیر توپیر لري. توبوګان په کاناډا کي په غټو لرګیو سره کوي. لوژینګ یو معمولي لرګی دی. دقت هم یو شی دی".
پوښتنه مي تري وکړل "موږ لوژینګ کولای شو؟"
"ولي نه. ډیر ښه توبوګان کولای شې. په مونټریکس کي ډیر ښکلي کاناډایي توبوګان لرګي پیداکیږي. (اوک برادرز) ډیر ښه توبوګان خرڅوي، هغوی یې خپله راواردوي".

دوهم مامور مخ رواړاوه "توباګان لوبه یو ډول خاص پیست غواړي د مونټریکس په لارو کوڅو کي توبوګان نه کیږي. دلته نو ته دریږي چیري؟""

ورته ومي ویل "موږ نه پوهیږو. له بریساګو نه دلته په بګۍ کي راغلو، هغه هم تراوسه بهر ولاړه ده".
لمړي مامور بیا موږ مخاطب کړو "که زما مشوره منې، مونټریکس ته ولاړ شه. د هغه ځای ښکلې هوا به دي پر صحت ډیره ښه ولګیږي. بله دا چي که وه ژمنیو لوبو ته تللې هم، دومره فاصله به نه وي".
دوهم مامور بیا په راګډ شو "که ریښتیا هم غواړې، چي ژمنۍ لوبې وکړې، نو (اینګادین) یا هم (مورین) ته ولاړ شه. زه د مونټریکس پر تجویز، چي د ژمنیو لوبو لپاره شوی انتقاد لرم".
"تر مونټریکس لږ څه ورهاخوا په لیس کي د هر ډول ژمنیو لوبو لپاره ځای شته". هغه مامور چي د مونټریکس پر لور یې زور وو، خپل رقیب ته وکتل.

ما ورته وویل "ښاغلو، بخښنه غواړم موږ باید نور ولاړ شو. د خاله لور مي ډیره خسته شوې. وه مونټریکس ته به هم یو ځل بیا سر ورښکاره کړو".

لمړي مامور زما لاس وښوراوه او وې ویل "تبریک، خو دا یاد ساته، چي د لوکارنو په پریښودو سره به ارمان وکړې".

دوهم مامور هم خپل وار تیر کړ "په هرحال هر ځلي باید په مونټریکس کي وه پولیسو ته خبرتیا ورکړې".
لمړي مامور راته وویل "همالته به دي له پولیسو سره کومه اوقات تلخي رامنځته نه شي. له هغوی سره تر ګذارې وروسته به درته معلومه شي، چي هغوی څنګه خلک دي".
ما ورته وویل "له تاسو دواړو نه مننه. ستاسي له ګټورو مشورو نه زیاته مننه".
کاترین "ستاسي په اجازه. له تاسو دواړو نړۍ نړۍ مننه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر دروازې يې بدرګه کړو. د لوکارنو پلوي رويه يو څه سړه غوندي ښکاريدل. تر زينو راکښته شوو او بګۍ ته وختو.

کاترين وويل "اوه خدايه. لږ په بيړه نه شو تلای؟" د يوه هوټل نوم مې، چي مامورينو راښوولی وو، ګاډيوان ته ورکړ. ده هم کيزه راپورته کړل.

کاترين "ساتونکی دې هير کړ". دی د بګۍ څنګ ته ولاړ وو. د ده په لاس کې مې د لسو ليرو يو نوټ ورکښېښود. ده ته مې وويل "تراوسه لا سويسی پيسې راسره نشته". له مننې او سلامې کولو وروسته پر خپله مخه رهي شو. بګۍ هم په حرکت شول او د هوټل په لور رهي شوو.

له کاترين څخه مې وپوښتل "مونټريکس دې څنګه غوره کړ؟ ته ريښتيا هم غواړې هلته ولاړه شې؟"

کاترين "ما له لمړي سر نه د دغه ځای په اړه فکر کاوه. ښه ځای دی. لوړ په غره کې يو کور پيداکولای شو".

"تا ته خوب درځي؟"

"زه دادی همدا اوس بيده يم".

"ښه ډير خوب به وکړو. بيچاره کاترين ټوله شپه دې په ويښو تيره کړل".

کاترين "زما خو خپله ډير پام په بله شو. په تيره بيا کله، چې دې سايوان لوړ نيولی وو".

ما ورته وويل "ستا باور کيږي، چې موږ دې په سويس کې يو؟"
"نه، بيريږم، داسې نه دا هر څه يو خوب وي، چې په راپاڅيدو سره به هر څه له منځه ولاړ شي".
"زه هم".
دې راته وويل "دا ريښتيا دي که څنګه؟ زه خو به اوس د ميلان[32] وه تم ځای ته له تا سره د خداي امانی لپاره نه ځم؟"
"زه خو په دې اميد يم چې داسې نه وي".

[32] ميلان د ايټاليا يو ښار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاترین "داسي مه وايه، زه بيريږم. کيدای شي دا هغه ځای وي".

"زه له خپل عادي حالته ورو ورو وزم، په هيڅ شي نه پوهيږم".

"ته دي لاسونه رانژدې کړه، چي وې ګورم".

لاسونه مي ور وړاندي کړل. دواړه لاسونه مي ټټاکې ټټاکې ول.

ورته ومي ويل "لاسونه مي لا تراوسه سوري شوي نه دي".

"مقدساتو ته سپکاوی مه کوه".

زيات خسته او يو ډول ګنګس وم. خوښي مي له سره الوتې وه. بګۍ لا رهي وه.

کاترين وويل "سوليدلي او ځوربدلي لاسونه".

"لاس مه ور وړه. اوه، خدايه دا اوس موږ چيري يو؟ ګاډيوانه دا اوس موږ چيري ځو؟" ده بګۍ ودروله.

"وه ميټروپول هوټل ته، ولي هلته نه ځې؟"

"هو، سمه ده درځه".

کاترين "سمه ده درځه. مه پريشانه کيږه. په خوب به ښه ارمان وکاږو، کله چي سهار راپاڅيدې، بيا به تر و تازه يې".

"زه بيخي ګنګس يم. داسي ښکاري لکه يو ټوکيز پرو ګرام. اوه، زه خو وږی هم يم".

"ته ستړی يې. اوس چي ولاړو ښه ډېر استراحت به وکړې".

بګۍ د هوټل مخي ته ودريدل. يو نفر زموږ د غوټو وړلو لپاره راغلی.

ورته ومي ويل "زه اوس ښه يم".

له بګيه راکښته او د هوټل په لور روان شوو.

"زه پوهيږم چي ښه به شې. ته يوازي ستړی يې".

"په هر صورت، موږ دغه دی راورسيدو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هو رېښتيا موږ دا دی په رېښتيا سره راورسيدو".

په هلک پسي چي زموږ غوټي ورسره وې، روان شوو.

اته دیرشم فصل

په هماغه مني کي واوره وځنډېدل. موږ د غره په ډډه کي په يوه خړ لرګين کور کي اوسېدو. د شاه بلوط ونو يوځنګل رابانديي راچاپېره وو. په شپه کي به پرخه وريدل. سهار چي به کله راپاڅېدو په قفسچه کي د پرتو منګيانو د اوبو له پاسه به د يخي يو نازک ورغ پروت وو. اغلې ګوټينګن ګهيځ مهال د کړکيو بندولو او په نغري کي د اور بلولو لپاره کوټې ته راغلل. د اور لپاره به يې د جلغوزيو بوټي کارول. لرګو ته يې خاشه ووهل له بڅرکو غورځولو وروسته اور ښه په زور کي بل شو. ګوټنګن بيرته دباندي ولاړل له ها خوا نه يې د نغري لپاره نور لرګي او يوه بدنۍ ګرمي اوبه راوړې. کوټه، چي ګرمه شول د سهارنۍ تيارولو پسي ولاړل. پر کټ به کښېناستو او ډوډۍ به مو خوړل. له دې ځايه به مو سيند او ورهاخوا فرانسوی اړخ هم ليده. د غرو څوکي سپينو واورو پوښلي وې او د غره په ډډه کي بهاند سيند اسماني ښکاريده.

زموږ د کور پر برابري باندي، يو سړک پاس په غرو کي تللی وو. پر سړک باندي د تيرو شوو وسايطو د پلونو موږې د يخ له لاسه د اوسپنې په شان کلکي شوي وې. سړک پاس په غره کي په مارپيچ شکل وړاندي تللی وو. په شنه چمن او زرغون بستر کي ښکلي وړوکي کورونه له غوجلو سره يو ځای اباد ول. د کورو پر مخامخ يوه ژوره دره وه. د درې په مينځ کي يوه ښکلې وياله بهېدل، دغه وياله په پای کي په سيند باندي ورګډيدل. کله چي به پر دره باد راوالوت نو د اوبو شرپهاری به زموږ تر غوږو رارسېده.

ځيني وختونه د جلغوزيو ځنګله ته تلو. مځکه يې پسته وه. د يخ تاثير تر سړک دلته کم وو. که څه هم سړک ښوی وو، خو موږ ته يې کومه ستونزه نه وه جوړه کړې ځکه زموږ د بوټو تر تليو لاندي ميخونه ول. ميخو به خوله پر يخي لګول او وړاندي به روان وو. له دې سره به مو لا ډېر توان په خپل ځان کي احساساوه. د ځنګله سياحت ښه خوند کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د کور پر مخامخ غر، د سیند وه څنګته درې ته ګړنګ وزمه کښته شوی وو. موږ به په برنډه کي د لمر پټاوي ته ناست وو او د غره په ډډه کي به مو د سړک کږلیچو او د انګورو وچو شوو تاکانو ته کتل. د دې باغو تر مینځ د حایل په ډول ډبرین دیوالونه پورته شوي ول. ورلاندي په وړوکې دره کي کورونه اباد وه. د سیند په مینځ کي یوه جزیره وه، چي یوازې دوې ونې پکښې ولاړي وې. دغه دوې ونې خاص د ماهي نیونکو د دوو کښتیو په څیر ښکاریدې. د سیند په هاغه غاړه کي غرونه دنګ او لاندي بیا ډېر ګړنګ وزمه ول. د سیند سره د څنګ دښتې په پای کي د رون دره وه، چي د غرو د دوو لړیو په منځ کي وه. د درې په پای کي چي هلته بیا غرونو یو له بل سره قطعه کېدل، ډینت ډو میډي یو په واوره پوښلی غر وو. پر دره باندي راچاپیره شوی وو، خو سایه یې ځکه پر دره باندي ډېره نه وه، چي یو څه لیري وو.

کله چي به هوا صافه او لمرینه وه نو غرمنۍ به مو په برنډه کي خوړل، خو د نورو وختو ډوډۍ به مو پاس په یوه لرګینه کوټه کي، چي یو غټ نغری یې هم درلود، خوړه. په ښار کي مو ګڼ کتابونه او مجلې رانیولې. یوه له هغو نه "هویل" وه چي ښه ډېري دوه نفري د ورقو لوبې مو ترې زده کړې. وړوکې خونه چي نغری پکښې وو، زموږ د اوسیدلو کوټه وه. په همدې کوټه کي دوې ښه غټې چوکۍ او د کتابو لپاره یو ښکلی میز پروت وو. له ډوډۍ خوړو وروسته چي به کله غابونه او لوښي ایسته شول، نو پر هماغه به مېز به مو د ورقو لوبه پسي پیل کړه. اغلې ګوتنګن او خاوند یې کښته اوسیدل. دواړه پر خپل حال راضي ښکاریدل. ماښامي مهال چي فارغه به شول، باندار به یې کاوه؛ ځیني وختونه به یې خبرې موږ هم اوریدې. دوی دواړو په یوه هوټل کي چي خاوند یې همالته سرخادم وو کار کاوه. پیسې یې سره رایوځای کړي وې او بیا یې همدا کور پرې رانیولی وو. د دوی زوی هم د خپل پلار پر نقش قدم د دوام لپاره زده کړې کولې. زوی یې د زیوریخ په یوه هوټل کي کار کاوه. زموږ تر چت لاندي یو میلمستون غوندي ځای وو، چي شراب او بیر یې پکي پلورل. ځیني وختونه به مو بهر د ګاډیانو کړپهاری او د ګڼي ګوڼي اوازونه اوریدل. له ګاډیانو به خلک راکښته کېدل او میلمستون ته به دننه ورتلل.

د کوټې له دروازې سره له بوټو نه ډک یو کارټن پروت وو. له همدې کارټن څخه به مو بوټې رااخیستل او کوټه به مو پرې ګرمه ساتل. د شپې به تر ډېره ویښ نه پاتیدو. د تیارې له خپریدو سره به د خوب د لویې کوټې په لور رهي شوو. جامې به مې وکښلې، له خلاصي کړکۍ سره به ودرېدم، په اسمان کي به یخ ستوري او کښته به د شاه بلوط ونو ځنګل معلومېده او بیا به مي په بېړه ځان تر بسترې رساوه. بسترې ته تر راتګ وړاندي یخي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

صافي هوا او له کړکۍ دباندي شپې، ډېر ښه خوند کاوه. د شپې به مو ډېر ارام خوب کاوه، خو که د يوه لامل په وجه به راپاڅېدم، روجايي به مي ډېره ورو، چي کاترين راوېښه نه شي پر ځان بيا سمه کړل او بيرته به مي له يوه نوي کيفيت سره ځان د خوب غېږې ته وسپاره. موږ اوس له جګړې نه ډېر ليري وو، خو بيا هم له حالاتو نه د خبرو په واسطه خبرېدم او داسي ښکارېدل، چي د واورې د نه ورښت له امله اوس هم په غرو کي جګړه دوام لري.

ځيني وختونه به له غره راکوزېدو او مونټريکس ته به تلو. د غره په کږليچو کي يوه لار کښته تللې وه، دا چي هغه بيخي ګړنګ وزمه وه، ځکه نو زموږ تګ و راتګ پر يوه ښوی او برداره سړک باندي وو. دغه سړک د کروندو په مينځ کي له تيرېدو وروسته، د انګورو د باغو په مينځ کي تيرېده، چي هر يو باغ د ډبرين ديوال په مرسته يو له بل نه بيلېدل، له دې وروسته نو بيا دغه سړک د لارې په اوږدو کي پر پرتو کليو باندي سپور وو. په لار کي درې کلي ول، چيرنيکس، فونټان وينټ او د وروستي کلي نوم مي د دماغ له ډکشنرۍ نه ډيليټ شوی. بيا به په لار کي د غره په لمن کي له يوې زړې ډبريني کلا څخه تيرېدو، چي مخي ته يې د انګورو يوه وړوکې باغچه وه. د انګورو ډېری تاکان په نورو وړوکو لرګيو باندي تړل شوي ول، چي کاږه نه شي. تاکان له يوې مخي ټول خړپړ ښکارېدل، لکه د مني باد چي وهلي وي. مځکې د واورې راتګ ته شيبې شميرلې او د سيند تل داسي ښکارېده لکه زنګ وهلې وسپنه. سړک د زړې کلا له مخي تر تيرېدو وروسته کښته تلی، بيا ښي اړخ ته تاويده او بيا ګړنګ وزمه نور هم لاندي تلی. لار تر مونټريکس پوري کرېږ شوي وه.

په مونټريکس کي نه چاپيژاندو او نه موږ څوک پيژانده. په لار کي به د سيند په څنده څنډه باندي ميده ميده روان وو. د سيند له پاسه قاز، ګول[33] او ټرن[34] ښکاريدل، سيند ته په رانژدې کيدو سره به يې ريز کاوه. د سيند په مينځ کي کي ګريب[35] په ډله ډله ګرځيدل کله چي به په سيند کي لمبيدل اوږدې کرښې به يې د اوبو پر سر پرېښوولې. د ښار په عمومي واټونو کي به ګرځېدو او د هټيو سيل به مو هم کاوه. د ښار مرکزي او لوی هوټلونه ټول بند ول، خو هټۍ فعالي او پير و پلور يې کاوه. هټيوال زموږ په ليدو من من غوښه اخيستل. په ورځو کي يوه ورځ کاترين په بازار کي د وريښتانو لنډولو لپاره يو سينګارځای ته ورپورته شوه. د دوکان څښتنه يوه ډېره بااخلاقه ميرمن وه. په ټول مونټريکس کي مو يوازي همدا

[33] يو ډول سمندري مرغان دي، په فارسي کي ورته مرغ نوروزي ويل کيږي. په شمالي اروپا او اسيايي هيوادونو کي پيدا کيږي.
[34] د ګول کورنۍ يو ډول مرغان دي، په فارسي کي ورته چلچله دريايي وايي. په ټوله نړۍ کي په تيره بيا په ساحلونو کي ډېر پيداکيږي.
[35] دا هم يو ډول مرغان دي، په فارسي کي ورته کشيم ويل کيږي. ماهيان او حشرات يې خوراکه ده. د اوبو پر سر ګرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژندل. کاترین مي همدلته پرېښوول او د بير څښلو په نيت يوې هټۍ ته ورپورته شوم. هټۍ کي مي د ميونيخ تاريک بير وڅښل او د اخبار سرټکي مي هم څه ناڅه ولوستل. له پاريس نه راغلي (کوريرې دی سارا)، انګليسي او امريکايي اخبارونه مي تر نظر تېر کړل. اعلانات او اشتهارات يې له دښمن سره د اړيکو د نيولو د مخنيوي له امله بند کړي وو. اخبارونه مي هم ښه ونه ايسېدل. حالات ډېر نازک ول. زه د بير له يوه غټ منګي او په کاغذه کي د پيچلي مالګيني ډوډۍ سره پر يوه چوکۍ کښېناستم. او د دې ګډوډو حالاتو په اړه مي څه مطالعه کړل. زه د کاترين په انتظار ناست وم، خو هغه وځنډېدل او درک يې معلوم نه شو. د تګ په نيت راپاڅيدم، اخبارونه مي پر ميز کښېښول، د بير پيسې مي ورکړې او د کاترين په لور وررهي شوم. سړه، يخه او خوپه ورځ وه. په لار کي مي د کورو ديوالو ته وکتل، فکر مي وکړ چي د دوی هم لکه چي يخ شوی. کاترين لا تراوسه په سينګارځای کي وه. ارايشګرې يې وريښتان توني کول. زه همالته ورته کښېناستم او سيل مي يې کاوه. هر څه بيخي عجبه ښکارېدل، کاترين راته مسکی شول او خبرې يې راسره پيل کړې. اواز مي د يوه عجبه احساس له امله بيخي نری شوی وو. له نوسي نه يو زړه راښکونکی اواز وته. کاترين می په درو هندارو کي ليدل. دباندي که څه هم يخ وو، خو دلته هوا بده نه وه. ارايشګرې د کاترين وريښتان سره ورسم کړل. کاترين په هنداره کي وکتل او يو ګړی يې ګوتې پکي ووهلې، بيا په سنجاق کي بند کړل او راولاړه شول. "بخښه غواړم. پر تا مي ډېر ناوخته کړ".

ارايشګره مسکی شول او وې ويل "ميسير[36] يې خورا جذب کړی وو. همداسې نه ده؟"

ورته ومي ويل "همداسي ده".

دباندي وه کوڅې ته راووتو. له يوې خوا هوا يخه وه او له بلي خوا بيا ښه تند باد هم چليده.

کاترين ته مي وويل "اوه، ګراني مينه درسره لرم".

"ما ته غوږ شه، راځه نن به له خيره د چايو پر ځای بير وڅښو. د ماشومې کاترين لپاره هم ګټور دی، نوره يې هم وړوکې ساتي".

ما ورته وويل "کوچنی کاترين، ناشولته".

36 په فرانسوي ژبه کي د نارينه د احترام لپاره کارول کيږي. په پښتو کي لکه ښاغلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاترین راغبرګه کړل "تر اوسه خو لا ښه ده. لږ و ډېر مي تکليفوي. ډاکټر ويل چي بير ستا لپاره ښه دي او بله دا چي دا هم وړوکې ساتي".

"که يې ډېره وړوکې کړي او هغه هلک شو، کيداى شي ښه اس سپور ترې جوړشي".

کاترين وويل "زما په نظر وړاندي تر دې چي ماشوم مو وشي، بايد واده وکړو". د بيرو د دوکان په پاى کي پر يوه ميز ناست وو. ورو ورو تياره کيدل. که څه هم اوس لا وختي وو، خو ورځ تاريکه وه. ترغونى هم وختي راپورته شوى وو.

ما يې په جواب کي ورته وويل "راځه، همدا اوس به واده وکړو".

کاترين "نه. اوس يې لا وخت نه دى. ګېډه مي بيخي راوتي ده او په دې راوتلې ګېډه خو ګردسره نه غواړم، چي واده وکړم".

"کاشکي مو واده کړى واى".

"زه هم همدا ارمان لرم، خو څه وخت مو کړى واى؟"

"نه پوهيږم".

"زه په يوه شي پوهيږم. په دغسي حالت کي له يوه کورداره سره واده نه شم کولاى".

"ته داسي نه ښکاري لکه يوه کورداره".

کاترين "اوه يم. په سينګارځاى کي ارايشګرې پوښتنه راڅخه وکړل، ويل يې دا مو لمړى اولاد دى؟ درواغ مي ورته وويل. ما ورته وويل دوه هلکان او دوې نجونې هم لرو."

"په هر صورت داراته ووايه، واده کله کوو؟"

"د ماشوم له زيږيدو وروسته. بيا چي دي زړه شو هغه وخت. زه غواړم داسي واده وکړو، چي ټوله ګوته په غاښ ورته پاتي شي".

"يعني ته اوس پريشانه نه يې؟"

"اوه ګرانه، زه نو ولي پريشانه شم؟ يو ځل چي ځان راته سپک ښکاره شو هغه په ميلان کي وو، چي يوازي يې اوه دقيقي طول ونيو. او هغه هم له اثاث البيت له امله. ولي زه ستا لپاره يوه ښه ميرمن نه يم؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"نه. ته یوه ډېره ښه میرمن یې".

"بس یې ده. نور ډېر مه علمي کېږه. چي څنګه مو ماشوم پیدا شو، واده به وکړو".

"سمه ده".

"یو بل بیر وڅیښم؟ ډاکټر زما د ملا په اړه راته وویل، ویل ملا دي نسبتاً نرۍ ده. هر څومره چي ځوانه کاترین وړوکې ساتو ښه دی".

د دې خبرو په اندېښنه کي کړم، ځکه مي نو پوښتنه ورنه وکړل "ډاکټر نور څه وویل؟"

"هیڅ نه، ګرانه زما د وینې فشار بیخي ښه وو. بیخي ورته ګوته په غاښ وو".

"ستا د نرۍ ملا په اړه یې څه وویل؟"

"هیڅ نه. هیڅ یې ونه ویل. خو دا یې راته وویل چي باید سکې ونه کړم".

"ډېر ښه".

"هغه راته وویل چي د شروع کولو لپاره یې اوس ډېر ناوخته دی. دا یې هم راته وویل چي سکې کولای شم، خو په دي شرط چي پر مځکه ونه لوېږم".

"ډاکټر هم بلا کوي".

"رېښتیا هم، خو ډېر ښه سړی وو. د زېږون پر مهال به همدا ډاکټر راوغواړو".

"د واده په اړه دي پوښتنه نه ځني وکړل؟"

"نه. ډاکټر ته مي وویل، چي زموږ د واده څلور کاله کېږي. دې ټکي ته متوجه شه، که چیري زما او ستا واده تر امریکایي قوانینو لاندي وشي زه به هم امریکایي تبعه شم او اولاد به مو هم قانوني وي".

"دا هر څه دي چیري زده کړل؟"

"په نیویارک ورلډ المناک کتابتون کي".

ما ورته وویل "ته هم بیخي عجبه یې".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“زه به ډېره خوشحاله شم که امریکایي تابعیت واخلم. امریکا ته به ولاړ شو که څنګه؟ غواړم چي دنیګارا څړوبی ووینم”.

“ته ډېره ښه یې”.

“یو بل ځای هم دی، چی باید یوه لیدنه ځیني وکړم، خو نوم می یې ذهن ته نه راځي”.

“مسلخ؟”

“نه، نوم مي يې ذهن ته نه راځي”.

“ولورت تعمیر؟”

“نه. هغه هم نه دی”.

“ستره دره؟”

“نه. هماغه هم نه، خو غواړم، چي ستړې درې ته هم په منظره ولاړ شم”.

“کوم ځای دی؟”

“طلایې دروازه. دا هغه ځای دی چي باید ويې وینم. طلایې دروازه چیري ده؟”

“په سانفرانسیسکو کي”.

“نو بیا درځه چي هلته ولاړ شو. سانفرانسیسکو به هم ووینو”.

“سمه ده، هلته به هم ولاړ شو”.

“اوس راځه چي پاس وه غره ته ولاړشو. که څنګه؟”

“تر پنځو بجو لږ څه وروسته اورګاډي حرکت کوي”.

“نو بیا درځه. داسي نه چي اورګاډي رانه ولاړه شي”.

“سمه ده. زه به یو څه بیر لا وڅیښم”.

له هټۍ نه بهر کوڅې ته راووتو او تمځای ته رهي شوو. هوا ډېره سړه وه. له رون درې نه د باد یوه یخه څپه راالوتې وه. په ډبرینو زینو کي پاس تمځای ته روان وو. په لار کي مو هټیو ته کتل، له کړکیو نه یې د څراغانو رڼاګانې راوتې. برقي اورګاډي د تګ لپاره شیبې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمیرلې. بتۍ یې تولي روښانه کړي وي. د اورګاډې د تګ مهال ویش معلوملو لپاره یې یوه پاڼه ځړولې وه. ټول وختونه پرې لیکل شوي ول. خپل لاسي ساعت ته مي وکتل لس بالا پنځه بجې یې ښودلې. بیا مي د تمځای وه ساعت وکتل، پنځه بالا وي. وه اورګاډي ته چي وروختم ډریور او کلینر مي یې ولیدل، چي له ساقي خانې نه راووتل. موږ کښېناستو او کړکۍ مو خلاصه کړل. اورګاډې په برق سره تودیدل، یو څه تربوختي یې جوړه کړې وه. خو له کړکۍ نه بیا تازه هوا راتلل.

کاترین مي وپوښتل "کاترین، ستړې خو نه شوې؟"

کاترین "نه، تراوسه خو لا ښه یم".

"فکر کوم اورګاډي سفر به ډیر وخت په بر کي ونه نیسي".

"زما سفر خوښ دی. ګرانه زما په اړه تشویش مه کوه، زه ښه یم".

له کریسمس نه درې ورځې وړاندي لا واوره نه وه، خو یوه ورځ سهار، کله چي راپاڅیدو واوره وریدل. له بسترې نه ونه خوځیدو. په ځای کي همداسي غلي پاتې شوو. په نغري کي د اور لمبې تاو راتاو کیدې او کوټه یې ښه ګرمه ساتلي وه. د واورې سپینو او پر مځکه راپرېوتونکو غټیو ته مو کتل. اغلي ګوتینګن د سهارنۍ لوښي یووړل، خو له تګه وړاندي یې نغري ته نور بوټي ورواچول. د واورې یو لوی طوفان راالوتی وو. د دې له خولې خبر شوو، چي واوره د شپې په نیمایي کي پیل شوې وه. د کړکۍ لور ته ورتیر شوم، خو د سړک ها خوا نه ښکاریدل. واوره او باد ښه په درز کي راالوتي ول. بیرته خپل ځای ته د باندار لپاره راستون شوم.

کاترین "کاشکي مي سکې کولای شوای. خو افسوس چي چل یې نه راته راځي".

"یوه دانه بوبسلیډ به رانیسو، وروسته به وه سړک ته ووزو. د موټر تر سورلی زیات مضر نه دی. د دی ضرر له موټر چلولوزیات نه دی".

"هوا خو به ډېره خرابه نه وي؟"

ما ورته وویل "د طوفان د زور تر لږېدو پوري به یو څه صبر وکړو".

کاترین "خدای دي وکړي، چي طوفان ډیر قوي نه وي".

"ګړی وروسته به د سپیني واورې په مینځ کي ګرځو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاترین "ډوډۍ به اوس نه خورو. له دباندي چي کله راغلو، ښه به ستړي يو او اشتها به مو هم ښه خلاصه شوي وي".

"زه خو هر وخت وږی يم".

کاترین "زه هم ستا په څېر يم".

بهر چي واورې ته ورووتو، يو څو قدمه به وړاندي تللي وو، چي باران پيل شو. نور هم وړاندي ولاړم او تر تمځايه مي يو خط ډوله کرښه پر ځای پرېښوول، چي په ځان خبريدو ډيره لار مو وهلې وه. د واورې د طوفان له لاسه مو په ډيره سختی لار صحيح کولای شوای. د اورګاډي له تمځای سره په خوا کي يوه ميلمستون ته ورننوتو. همالته مو جامې له واورې څخه وڅنډلې، پر يوه ميز کښېناستو او د ورموت اډر مو ورکړ.

د ميلمستون خادمې مخاطب کړو "د واورې طوفان رااللوتی".

"ريښتيا هم".

"واوره سږ کال ناوخته شول".

"هو".

"يو دانه چاکليټ وخورم؟ غرمنۍ څه وخت خورو؟ زه خو هر وخت وږې يم".

ما ورته وويل "سمه ده، يو دانه وخوره".

کاترين "ګورګورې والا چاکليټ خورم".

خادمه "هغه ډير ښه خوند کوي. زما خپله ډير خوښ دي".

ما ورته وويل "زه به يو بل ورموت هم وڅښم".

کورته د ستنېدو پر مهال مي په لاره کی زموږ د پښو پلونو ته پام شو، چي واورې پټ کړي ول، خو لږ نښې نښانې يې اوس هم ښکاريدې. واوره مخامخ رابانديي وريدل، ورسره موږ په سختی سره کولای شوای، چي لار ووينو. کور ته له رسېدو سره سم مو له واورې ځانونه وڅنډل او د غرمنۍ خوړلو په نيت لوړ کوټې ته پورته شوو. د اغلې ګوتنګن خاوند ښاغلي ګوتنګن غرمنۍ تياره کړې وه.

"سبا له خيره سکې لوبې کيږي. ښاغلی هنري تاسي ګډون پکي کوی؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"نه. خو غواړم چي زده یې کړم".

"زده کړه یې ډیره اسانه ده. زما زوی په کرسمس کی له خیره راځي.هغه به یې درته وښیي".

"ډیر ښه، نو هغه له خیره څه وخت راځي؟"

"سبا ماښام".

له غرمنۍ وروسته په کوچنۍ کوټه کي په نغري کي بل اور ته ناست وو او له کړکیه دباندي مو وریدونکي واورې ته کتل.

کاترین "دباندي تګ ته خو به دي زړه نه کیږي؟ غواړې له نارینه و سره سکې وکړي؟"

"نه. ولي؟"

"همداسي مي ویل. ځیني وختونه له ځان سره فکر کوم، کیدای شي، له ما پرته دي د بل چا لیدو ته هم زړه کیږي".

"ولي؟ دلته خو به دي نفس نه وي تنګ شوی؟"

"نه".

" ما هم همداسي وګڼه".
"پوهیږم. خو زما و ستا تر مینځ توپیر شته. زه ځانته په دې قناعت ورکوم، چي حامله یم ځکه نو چنداني هوا خوردني او دباندي تګ ته مي هوا نه کیږي. ما ته معلومیږي اوس بي عقله شوي یم او کیدای شي په ډیرو خبرو مي ته هم یو څه تنګ کړی یي، نو په زړه کي مي راوګرځیدل ما ویل که ته یو څه وخت دباندي تېر کړي، یو څه پام به دي په بله شي، بیا نو زه هم نه درباندي غمیږم".

"ستا خوښه ده، چي دباندي ولاړ شم؟"

"نه. زما خوښه دا ده، چي زما مجنون له ما سره پاتې شي".

"زما هم همداسي خوښه ده".
کاترین "دلته راشه. غواړم په وریښتانو کي دي ګوتې ووهم". په وریښتانو کي یې ګوتې وهلې. "ګرانه، ښه به نه وي، چي ږیره پریږدې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ستا همداسي خوښه ده؟”

“ډیر به ښه وي. زما داسي خوښه ده، چي ږیره پریږدې”.
“سمه ده. پرې به ایږدم. له همدې شیبې نه مي پریښوول. ښه نظر دی. زما هم همداسي خوښه ده”.
“بیکارې خو به غمیدلې نه وي؟”

“نه. تراوسه لا نه. تراوسه خو لا له کومي ستونزې سره نه یم مخ شوی. ته څه نظر لرې؟”

“زه هم له خپله ژونده راضي یم. خو زه د خپلي ګیډې غټواله په فکر کي اچولې یم. هسي نه چي تا ته مي کوم سرخوږی جوړ کړی وي”.

“اوه، کاترین ته نه پوهیږې، زه تر خپل ځان زیات له تا سره مینه لرم”.
“په اوسني حالت کي هم؟”

“هو. په همدې حالت کي هم. زه له خپله ژونده راضي یم. ته پر خپل ژوند راضي یې؟”

“هو، خو زما سره بیا ستا د نفس تنګی فکر راسره وي”.
“زه نفس تنګه نه یم. البته ځیني وختونه د جبهې او زما د جګړې د مهال د ملګرو په اړه فکر کوم، خو طبیعیت مي نه په خرابوم. دا مي عادت دی چي د هیڅ شي په اړه ډیر فکر نه کوم”.
“په ملګرو کي دي کوم یو ډیر یادیږي؟”

“رینالډي، پادري او ځیني نور ملګري. خو په اړه یې ډېر فکر نه کوم. که ریښتیا درته ووایم، ګردسره د جګړې په اړه فکر لا نه کوم”.

“اوس د څه شي په اړه فکر کوې؟”

“د هیڅ شي په اړه”.
“ستا له څیرې نه ښکاري، چي ته یو څه پټوې. راته ووایه خبره څه ده؟”

“د رینالډي په اړه مي فکر کاوه، چي هغه په سفلیس ناروغي اخته وو که یا”.

“همدومره؟”
“هو”.
کاترین “رینالډي سفلیس وو؟”

(c) ketabton.com: The Digital Library

"خبر نه یم".

"ډیره خوشحاله یم، چي ته نه یې پرې اخته. تراوسه دي دا شان ناروغې تیره کړې؟"

"یو ځلي ګونوریهی[37] وم".
"نه غواړم په اړه یې واورم. ډیر یې په تکلیف کړی وې؟"

"ډیر زیات".

"کاشکي زه هم په دغه ناروغي اخته وای".
"نه. خداي دي نه کوي".
"هو، کاشکي زه هم وای بیا به نو ستا په څیر وای. کاشکي ستا له ټولو نجونو سره وای چي هغوی مي ستا لپاره مسخره کړي وای".

ما ورته وویل "جالبه ده".

"ستا په ګونورهیا اخته کیدل جالبه نه ده".

"پوهیږم. اوس به دا بحث پریږدو. ښکلې واوره ده، ته ورته وګوره".
کاترین راته وویل "زه د واورې پر ځای تا ته ګورم. وریښتان دي ولي نه غځوې؟"

"څه ډول غځول؟"

"یعني یو څه یې نور هم غټ کړه".
"همدا حالت یې سم دی".
"نه. یو څه یې نور هم غټ کړه، زه به بیا خپل وریښتان یو څه لنډ کړم، باره به نو زه او ته یو شان شو".

"ستا وریښتان پر همدې حالت مناسب دي".

"ګردسره نه. زه بیخي تر پزې ځیني راغلې یم. په شپه کي مي ډېره په تکلیفوي".

"که زما دا مني، پر همدې حالت سم دي".
کاترین "ستا نه ده خوښه چي لنډ یې کړم؟"

[37] یو ډول مریضي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ومي ویل "خوښ به مي شي، خو دغه اوسني حالت کي هم بد نه دي".

" زه وایم، چي لنډ شي ښه به وي، ځکه باره به زه او ته یو شان شو. اوه ګرانه، بیخي ډېره مینه درسره لرم، غواړم چي زه ته اوسم".
"هو ته یې. موږ دواړه یو، یو".
"شپې ډیري ښې دي".

"غواړم چي موږ دواړه یو په بل کي وه اغښل شو. زه نه غواړم چي له ما نه لیري ولاړ شې. همدومره مي درته وویل. که غواړې، چي ولاړ شې، ولاړ شه خو ژر راستون شه. ځکه کله چي ته نه یې ما ته ژوند معنی نه لري."

"زه اصلاً نه ځم، زه هم له تا پرته ژوند نه شم کولای. له تا پرته ژوند نه ژوند".

"نه. زه غواړم ته ژوند وکړې، هغه هم داسي ژوند، چي له خوښیو مالامال وي. خو موږ به یو ځای یو. که څنګه؟"
ورته ومي ویل "ښه اوس دا راته ووایه، چي زړیره پریږدم، که یې وخریم؟"

"نه لویه یې کړه. ډیر ښه خوند به وکړي. کیدای شي د نوي کال لپاره هم وي".

"شطرنج نه کوو؟"
"نه. لوبه چي درسره وسي ښه دی".
"نه، شطرنج به وکړو".

"له هغه وروسته بیا لوبه کیږي؟"

"هو".

"سمه ده".

زه پاڅېدم د لوبې لپاره مي شیان میان سره برابر کړل او په داسي حال کي چي دباندي ښه درنه واوره وریدل، لوبه مو پیل کړل.

یو ځلي د شپې په نیمایي کي راویښ شوم، که مي کتل کاترین هم ویښه وه. سپوږمۍ راختلې وه او له کړکۍ نه یې په راتلونکې رڼا کي په کړکۍ د پرتو شیانو سایه د کوټې په مینځ کي اچولې وه.
"ګرانه، ته راویښ شوې؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

"هو، تا ته خوب ولي نه درځي؟"

"زه همدا اوس راويښه شوم او په دې سوچو کې وم، چې په لمړي ځل چې کله ستا سره مخ شوم؛ نژدې وو ليونۍ شم. ستا په ياد دي؟"
"لږ ليونۍ غوندې وې".
"اوس د پخوا په شان نه يم. اوس ډېره ښه يم، ګرانه ته ووايه ډېر ښه، ووايه ډېر ښه".

"ډېر ښه".

"اوه ګرانه، زما ژوند يې او زه اوس پر سد يم. اوس ډېره ډېره خوشحاله يم".

"سمه ده. اوس بيده شه".
کاترين "سمه ده. راشه دواړه به پر يوه وخت بيده شو".

"سمه ده".

خو داسې ونه شول. تر ډېره وخته په چورتو کې ډوب وم او د بيدې کاترين ځيرې ته مې کتل. څه وخت وروسته زه هم خوب وړی وم.

نهه ديرشم فصل

د جنورې د مياشتې منځنۍ شپې و ورځې رارسيدلې وې. ږيره مې غټه شوې وه. ژمی له سختو سړو شپو او ورځو سره راته واړول. پر سړکانو مو تګ راتګ بيا پيل کړ. واورې هر څه پوښلي ول. له لرګو نيولې، بيا تر وښو او د غره په ډډه کې تر ولاړو ونو پورې؛ ټول يې سپين ګرځولي ول. واورې تقريباً تر مونټريکس پورې هر څه پوښلي ول. د سيند د ها غاړې ټول غرونه سپين ګرځېدلي ول او د رون درې تپې خو ګردسره په واورو کې غرقې وې. موږ به په هغه بله غاړه کې تر بينز دې الياژه پورې پلی تګ کاوه. کاترين به له ميخ لرونکو بوټانو، باراني کوټ او يوې تيرې نوک لرونکې لکړې سره ګرځېده. په باراني کوټ کې چنداني لويه نه ښکارېده. ډېر تېز به هم نه وو روان، خو کله چې به دا ستړې شول، د ونو پر تنو چې د سړک په څنډو کې به پرتې وې، څه ګړی به کښېناستو او يوه شيبه به مو ځانونه دمه کړل.

په بين دې الياز کې د ونو په مينځ کې يو وړوکی ميلمستون وو. محلي لرګي وهونکي به همدې ميلمستون ته راتلل، چای مای به يې څيښلې او يوه شيبه به يې استراحت کاوه. موږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم به ځیني وختونه ورتلو، ځانونه به مو تاوده کړل او څو ډوله ګرم سره شراب به مو څيښل. دغه سره شراب يې (ګلووين) بلل، چي د بدن د حرارت د معتدل ساتلو لپاره ښه وه. دننه میلمستون تیاره او له دوده ډک وو، بهر، چي به راووتو داسي به ښکاریدل لکه د پڼې پر سر، چي غوماشې چيچلی یو. له میلمستونه چي رابهر شوو، شا ته مي وروکتل، له کړکیو نه یې دباندي رڼاوې راوتې. د میلمستون مخي ته به لرګي وهونکو خپل اسان تړلي ول او لاندي به يې واښه ورته اېښي ول. اسانو به کله سرونه پورته کړل، کله به یې کښته کړل. د وربوز پر وريښتانو یې پرخه لوېدلي وه، کله چي به يې ساه وکښل، ساه به يې د دود په څېر هوا ته پورته شول. پر سړک د کور په لور روان وو، سړک تر يو ځایه ښوی او صاف وو. اسانو تر هغه ځای چي د لرګيو کرښه نوره تاوېدل، ټول يخی سړک نارنجي کړی وو. په ځنګله کي تیر شوی سړک پر هماغه خپل حالت باندي وو. کور ته د راستنیدو پر مهال دوه ځلي له ګیدړو سره مخ شوو.

ښکلی وطن وو. هر ځلي، چي به له کوره دباندي راووتو، خامخا به مو پام په بله کېده.

کاترین "ږیره بیخي ښه خوند درسره کوي، خاص د لرګو وهونکو په څیر ښکارې. هغه سړی دي ولید چي کوچني طلایي غوږوالي یې په غوږ کړي ول؟"
"هغه د غرڅو ښکاري وو. دوی په دې عقېده چي د دې غوږوالو په غوږ کولو سره د دوی د اورېدو حس پیاوړی کیږي".
"ريښتيا؟ زما خو هيڅ باور نه په کیږي. ما فکر کاوه، چي دوی غوږوالي په دې خاطر په غوږ کوي، چي وښيي، دوی د غرڅو ښکاریان دي. دلته نژدې شاوخوا غرڅې شته؟"

"هو. له دینت دی جامان سره شته".

"د ګیدړو لیدو بیا بېل خوند وکړ".

"دوی چي کله بیدیږي، د ځان تودولو په خاطر خپله لکۍ پر ځان راچاپېره کوي".
"بیخي جالبه".

"کاشکي ما هم د دوی په څېر لکۍ درلودای. که موږ هم د ګیدړو په شان لکۍ درلودای ښه به نه وای؟"

"د کالو اغوستلو پر مهال نو له ستونزو سره مخ کیدو".
"متل یې کړی، وايي اړتیا د ایجاد مور ده. باره به مو نو بیا د هغه وخت په څیر کالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړولای او یا به یوه داسي هیواد ته تللي وای، چي د کالو اغوستنګ یا نه اغوستنګ کومه خبره نه وای".

کاترین "یوه شیبه به دلته کښېنو. یو څه ستړې شوم".

د ونې پر تنه بغل پر بغل کښېناستو. په مخکي مو یو سړک وو، چي ځنګله ته دننه تلی.

"دا خو به زما او ستا تر مینځ بیلتون نه راولي؟ ماشوم دربنیم".

"نه. زما او ستا تر مینځ د نفاق اچولو موقع به ور نه کړو".
"د پیسو له اړخه په کوم حال کي یو؟"

"پیسي ډیري دي. هغه وروستی حواله یې هم رالیږلي".

"کورنۍ به دي هم خبره شوي وي، چي تاسي سویس ته راغلي یاست، نو په تا پسي نه راځي؟"
"کیدای شي، راشي. یو لیک ورلیږم".
"تراوسه دي لیک نه دی ورلیږلی؟"

"نه. یوازي حواله".

"اوه، خدایه شکر چي زه خو ستاسي د کورنۍ نه یم".

"یو تلګراف له خیره ورلیږم".
"د کورنۍ فکر درسره نشته؟"
"ولي نه، خو زموږ په مینځ کي دومره نادرۍ پیښي شوي، چي د دوی له نظره هرڅه له منځه تللي دي".

"کیدای شي، طبیعت مو سره ولګیږي. کیدای شي ستا له کورنۍ سره ښه مینه ناک ژوند ولرو".

"که مو موضوع ته تغیر ورنه کړ، کیدای شي د هغوی په اړه په اندېښنو کي شم." شیبه وروسته مي ورته وویل "که دمه شوي یې، نو درځه له خیره".

"دمه شوم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر سړک رهي شوو. ورو ورو تياره کېده. تر بوټو لاندي واورې شنهارى کاوه. هغه شپه وچه، خو يخه او صافه وه.
کاترين "ږيره ښه خوند درسره کوي. ږيره دي ګڼه، ښه پسته او نرمه ده".

"په ږيره کي ښه ښکارم، که له ږيري پرته؟"

"فکر کوم په همدې حالت کي ښه ښکارې. دا يوه خبره مي واوره تر څو چي وړوکې کاترين نړۍ ته راغلې نه وي، وريښتان نه لنډوم. اوس بيخي غټه او مړوښه ښکارم، البته د دې تر زيږون وروسته يې لنډوم. وروسته به نو په يوه بېل ډول باندي يم. دواړه به يوځاي ولاړ شو او وريښتان به لنډ کړو. او يا به زه يوازي ولاړه شم، لنډ به يې کړم او تا به حيران کړم".

د دې د خبرو په جواب کي مي څه ونه ويل.
"ته خو به مي نه مانع کيږې؟"
"نه. او دا به بيخي جالبه وي".

"اوه، ته ډېر ښه يې. زه به بيا په يوه بېل ډول ښکارم. ډيره به ډنګره شم او تا به بيا د مينې په دام کي بند کړم".

"بېځايه خبرې مه کوه، زه اوس هم بېحده مينه درسره لرم. څه رانه غواړې؟ تباه کوې مي؟"

"هو. زه غواړم چي تباه دي کړم".
ورته ومي ويل "ډېر ښه زه هم همدا غواړم".

څلويښتم فصل

ښه ژوند وو. د جنورۍ او فبرورۍ سړې مياشتي ښه په خوشالۍ تېري شوې. څو ځلي د باد نرمي او ګرمي څپې راوالوتې، واوره هم ويلي شوه او هوا به خاص د پسرلي په څېر شول، خو هر ځلي به د ژمي سړې څپې بيا بيا راغلې او ژمی به يې بيا راته ميشت کړ. اخر په مارچ کي د ژمي لمړنۍ ماته پيل شوه. شپه وه، چي باران پيل شو. راروانه ورځ هم ټوله ورځ وورېد، واوره يې ويلي کړل. پر غره پرتې واورې هم په نه زړه له خپل تمځای سره وداع ته تياری ونيو غر يې له فراق سره غمجن شو. د سيند او درې له پاسه اوس هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وريځي په ډېر غرور سره اخوا ديخوا ګرځيدې. کاترين خپل غټ باراني بوټونه او ما بيا د ښاغلي ګوتنګين ربړي بوټان په پښو کړل، سايوان مو راسره واخيست او پر هغه ښوی سړک چي د باران اوبو پرېولی وو تر تمځايه ولاړو، په لار کي يوه مېلمستون ته وروګرځېدو، د غرمي ډوډۍ ته لا وخت پاتي وو، ځکه مو نو د ورموت اډر ورکړ. همالته په مېلمستون کي ناست وو او دباندي مو د باران شړپهاری اورېده.

“څه فکر کوې، که په ښار کي هستوګن شو؟”

کاترين په جواب کي راته وويل “ته په دې اړه څه نظر لرې؟”
“که ژمی ختم شوی وي او باران هم دغه شان وريږي نو بيا د دې ځای خوند نشته، د ماشومي کاترين راتګ ته څومره خت پاتي دی؟”
“يوه مياشت يا هم لږ”.

“موږ بايد نور له دي ځايه کډه او مونټريکس ته ولاړ شو”.

“لوزين ته به ولاړ شو. همالته روغتون هم شته”.

“سمه ده. خو فکر کوم هغه بيخي غټ ښار دی”.
“څه فرق کوي، همالته به هم د دې ځای په څېر يوازي ژوند کوو. کيدای شي هغه ځای تر دې لا ښه وخيژي”.

“نو څه وخت له خيره حرکت کوو؟”

“دغه فيصله ستا په واک کي درکوم. هر وخت چي دي زړه وو هماغه وخت به ولاړ شو. زه خو خپله نه غواړم دغه ښار پريږدم”.

“هوا ته به ګورو”.

درې ورځې پرلپسي باران وورېد. د واورې زور اوس تر تمځای لاندي پر غر وو. بل اړخ ته بيا سړک خړو اوبو پر سر اخيستی وو. پر سړک باندي بيخي د نه منلو اوبه ولاړې وې. د باران درې ورځې وشوې، په سهار مو يې پريکړه وکړل، چي ښار ته ځو.

ښاغلي ګوتنګن “ښاغلی هنري، کومه ستونزه نشته. تاسي اړ نه ياست چي وار له مخه موږ ته خبر راکړی. فکر نه کوم چي د هوا له خرابيدو سره دي تاسي دلته تم شی”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل "میرمن مي ناروغه ده، نو هرڅومره چي روغتون ته نژدې، يو ښه دی".
ده وویل "ما ته معلومیږي. د ماښوم تر زیږېدو وروسته د راتګ پلان لرې؟"
"ولي نه. په دې شرط که مو تشه کوټه درلوده".
"په پسرلي کي چي کله هوا ښه جانانه وي راشئ. ډیر به مو پام په بله شي. ماشوم او پرستاره به په هغه لویه کوټه کي، چي اوس بنده ده اوسي. تاسي او خانم به په هماغه پخوانۍ کوټه کي واوړئ. له هغه ځایه د سیند ښکلې منظره هم کولای شئ".
ده ته مي وویل "که مو د راتګ پلان درلود، نو وړاندي له راتګ نه تاسي ته خبر درکوو."

غوټې مو سره ټولي کړې او تمځای ته رهي شوو، اورګاډي له غرمنۍ وروسته د تګ تابیا درلودل. اغلې ګوتنګن او خاوند يې دواړه تر تمځایه له موږ سره ولاړل. خاوند يې په دې شرپهاري کي له موږ سره زموږ د غوټو په وړلو کي همکاري وکړل. دوی دواړه د تمځای سره په خوا کي ودریدل او لاسونه يې راته ښورول.

کاترین "دوی ښه خلک وه".
"ریښتیا هم له موږ سره يې رویه ډیره ښه وه".

له مونټریکس نه په اورګاډي کي د لوزیان په نیت رهي شوو. له کړکیو نه مو وه هغه ځای ته چي پکي اوسیدو، کتل. پر غرو باندي وریځ ورو ورو راغونډېدل. اورګاډې یو ځلي په ویوې کي ودریدل. له دې ځایه بیرته رهي شوو. د لارې په یوه اړخ کي مو سیند په بل اړخ کي مو خړ خړ کښتونه، تش ځنګلونه او باران وهلي لانده کورونه ول. لوزیان ته له رارسېدو سره مو په یوه متوسط هوټل کي واړول. له تمځای سره، نژدې یوې بګۍ ته ورپورته شوو او هوټل ته راغلو. باران تراوسه ښه په شرپهاري وربده. د هوټل د ناظم په چپه ګردن ځوړند کیلۍ، لفټ، په کارپیټ فرش شوی دهلیز، سپینه چیلم چۍ له ښکلو ظرفونو سره، ژړ رنګه کټ او ښکلې لویه کوټه دا هرڅه ډیر زړه راښکونکي او خیالي ښکاریدل. له کړکۍ نه ورلاندي یو لوند بڼ ښکاریده، د دیوال له پاسه يې اوسپنیزه کټارې راتاو شوي وې. زموږ له هوټل نه لږ ورهاخوا دې ته ورته یو بل هوټل وو، چي خاص د دې بڼ په شان بڼ همالته هم وو. تر کړکۍ لاندي مي فوارې ته وکتل، چي د باران څاڅکې پکي رالوېدل.

کاترین څراغان روښانه کړل او د غوټو په خلاصولو يې پیل وکړ. د یوه بوتل ویسکي او سوډا راوړلو اډر مي ورکړ. د ویسکي او سوډا تر رارسیدو پوري پر کټ اوږد وغځیدم او په تمځای کي رانیولی اخبار مي مخي ته ونیو. اوس د ۱۹۱۸میلادي کال د مارچ میاشت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه. جرمني پر فرانسې حمله کړې وه. ویسکي او سوډا مې وڅښل او اخبارونه هم مې هم تر نظر تېر کړل. کاترین هم د غوټو له شنلو نه فارغه شوې وه او په کوټه کې شاوخوا راګرځېدل.

کاترین "ستا په نظر اوس باید څه شی رانیسو؟"

"څنګه څه شي رانیسو؟"
"د ماشوم جامې او پوښاک ښیم. خلک وړاندې له دې چې زما حالت ته راورسیږي، د ماشوم ټول اړین مواد یې تیار کړي وي".
"ولاړه شه او ویې پېره".
"همداسې کوم. سبا له خیره بازار ته ځم او ټول اړین شیان رانیسم".
"ستا باید په هرڅه سر خلاص وي، نرسه هم یې".
"البته په جګړه ایزو حالاتو کې ډېر کم موندل کیږي، چې پوځیان دې پلرونه شي".
"زه خو دادی پلار شوم".

بالښت یې راباندې راخیر کړ، سوډا او ویسکي چپه شول.
کاترین "د یو بل بوتل د راوړلو به ورته ووایم. ډېره بخښنه غواړم اشتباه زما وه".
"بوتل کې ډېر څه نه وو پاتې. دلته راشه".

"نه. کوټه ډېر کار غواړي، باید د یوڅه په څیر خو ښکاره شي".

"د څه په څیر؟"
"زموږ د کور په څیر".
"د متفقینو بیرغ پکي را ځوړند کړه".
"غلی شه".
"دا جمله بیا ووایه".
"غلی شه".
"څومره ورو دې وویل، داسې لکه د یو چا ازارول دې نیت کې نه وي".
"هو نه غواړم".
"نو بیا راشه".

"سمه ده". راغلل او د کټ له پاسه کښېناستل "کرانه پوهیږم چې د کوم درد نه دوا کیږم. اوس د اوږو د ګونې په څیر شوي یم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“نه. نه يې. ته ډېره ښکلې او ښه يې”.
“په هرصوت، بيا هم نادره ده، چې ما غوندې بدقواره دې د خپل ژوند ملګرې وګرځول”.
“نه داسې نه ده. ته هر وخت ښکلې وې”.
“خو دا خبره واوره، زما ګېډه به بيا له خيره وړوکې شي”.
“اوس هم بده نه ايسې”.
“ته لا تراوسه څښناک کوې؟”
“يوازې سوډا او ويسکي دي”.
“هاغه دی، په دهلېز کې د يو چا د پښو کړپهار دی. ورته وبه وايو چې زموږ ماښامنۍ دلته کوټې ته راوړي”.
“که داسې وشي، ښه به وي”.

کاترين وويل “که مو ډوډۍ همدلته وخوړه، نو بيا دباندې تګ ته اړتيا نشته. همدلته به پاتې شو”.

“او لوبه به وکړو”.
کاترين “زه به يو څه څښناک وکړم. فکر نه کوم، چې مضر دې وي. هماغه پخواني کاپري شراب به وڅښو”.
“سمه ده. دلته په هوټلونو کې ايټالوي شراب ډېر پيداکيږي”.

خادم دروازه وټکول. دی له يوه پتنوس سره، چې د يخې ټوټې، يو بوتل ويسکي او يو کوچنی بوتل سوډا پکښې وه کوټې ته راننوت.
ده ته مې وويل “مننه. همالته لاندې يې کښېږده. که تکليف نه وي، دوه نفري ماښامنۍ له دوه بوتله کاپري او يخې سره راوړه”.
“خوښه مو نه ده چې ماښامنۍ په سوپ سره پيل کړئ؟”
“کاترين، ته سوپ خورې؟”
“هو”.
“سوپ د يوه نفر لپاره”.
“مننه ښاغلې”. بهر ووت او دروازه يې بنده کړل. بيرته مې اخبارونه مخې ته ونيول او په اخبارو کې روانې جګړې ته ورستون شوم. ګيلاس کې پراته يخې او ويسکي باندې مې ورو سوډا ورتوی کړل. دا خبره مې هېره شوه، چې خادم ته مې ويلې وای، چې يخی په ويسکي کې وانه چوي، بلکې جلا يې راوړي. پدې سره پوهيږو چې په ګيلاس کې څومره ويسکي شته او ناڅاپه که سوډا ګيلاس ته واچوم ويسکي به نه نرۍ کيږي. ما بايد ويسکي د مخه لا

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانيولي واى، سوډا او يخې مي له دوى نه غوښتي واى. همدا يې ښه لاره وه. ښه ويسکي خوندوره وي.

"په څه سوچو کي ډوب يې، ګرانه؟"

"د ويسکي په اړه مي لږ فکر کاوه".

"څه فکر دي کاوه؟"
"دا چي څومره ښه خوند کوي".
کاترين په بېل انداز وويل "ډېر ښه".

په هماغه هوټل کي مو درې اونۍ تېري کړې. بد نه وو، خوړنځاى به ډېرى وختونه تش وو او کله کله به مو د شپې ډوډۍ په خپله کوټه کي خوړه. په ښار کي به ګرځېدو راګرځېدو، ځيني وختونه به په اورګاډي کي (اوچي) ته د منظرې لپاره تلو. هوا خاص د پسرلي په څير معتدله شوې وه. ارمان مو کاوه چي کاشکي بيرته هماغه غرني کور ته ولاړ شو، خو دې کاذب پسرلي ډېر لږ دوام وکړ او بيرته د ژمي يخي څپې راوالوتې.

کاترين ټول هغه شيان چي د ماشوم لپاره اړين ول، وپيرل. ما د ښار په يوه جمنازيم کي بوکسنګ پيل کړ. سهار وختي به چي کاترين به لا بيده وه کلب ته تلم. په کاذب پسرلي کي تر بوکس کولو وروسته لمبا، بيا په کوڅه کي تګ، د پسرلي ښکلي هوا تنفس کول، په کيفې کي کښېناستل او د خلکو تګ راتګ ته کتل، د اخبار له لارې له نړۍ نه ځان خبرول له دې سره جوخت د ورموت څيښل او بيا په هوټل کي له کاترين سره ناشته کول؛ دا هرڅه ډېر پام اړونکي ول. د بوکس لارښود مو يو بريتور او ډېر باريک بين انسان وو. ډېر چسپانده وو، که به چا هغه په تمرين کي تعقيباوه نو خامخا به ستړى کيده. هماغه جيمنازيم کي به مي پام هم په بله کيده. په ښکلي هوا او تر رڼا لاندي مو سخت تمرينات کول. تر رسۍ اوښتل، شيډو بوکسينګ او د نس حرکات، دې ټولو تمريناتو د لمر د وړانګو په وړاندي، چي له خلاصي کړکۍ نه دننه راتلې ډېر ښه خوند کاوه. ځيني وختونه به مو د تمرين پر مهال زموږ لارښود هم ډاروى. په پيل کي مي د اوږدې او نرۍ هينداري په وړاندي شيډو بوکسينګ نه شواى کولاى، ځکه په ږيره کي تمرين راته بيخي بل ډول ښکاريدل. خو وروسته ورسره عادي شوم. کله چي مي بوکس پيل کړ د ږيرې خريلو نيت مي وکړ، خو کاترين راسره ونه منل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني وختونه به زه او کاترين د اس سورلۍ لپاره د ښار څنډو ته په بګۍ کي تلو. که به هوا سمه او صافه وه نو سورلۍ به ډېر ښه خوند کاوه. د خوراک او دمه کېدو لپاره مو دوه ښکلي ځايونه غوره کړي ول. کاترين په دې شپو او ورځو کي ډېر پلی تګ نه شواى کولاى، زما بيا دا ارمان وو، چي د ښار په څنډو کي د سړک پر ژيو تر ډېره وګرځو. په هغه ورځ چي هوا به سمه او معتدله وه، ډېر ساعت به مو تېريده او په خپل منځ کي مو تشويش ته هيڅ ځاى نه ورکاوه. په عين زمان کي پوهيدو، چي د ماشوم راتګ ته ډېر وخت پاتې نه دى او داسي مو احساسول لکه يو بيړنى کار چي مو پاتې وي، ځکه مو نو يوه شيبه هم يو له بل نه په جدايي کي نه تيرول.

يو څلويښتم فصل

يوه شپه نژدې درې بجې وې، چي راپاڅيدم. کاترين ته چي مي وکتل، په ځاى کي پرله اوښتل.

"کاترين، خيريت خو به وي؟"
"له يو ګړي راهيسي مي دردونه کيږي".
"مسلسل او منظم دي؟"
"نه، زيات نه".
"که دردونه مسلسل وي، نو بيا روغتون ته درځه".

ډېر خوبوړى وم او په څو شيبو کي بيرته خوب راباندي غالبه شو. شيبه وروسته بيا راپاڅيدم.
کاترين "فکر کوم که ډاکټر ته ټيلفون وکړې ښه به وي. فکر کوم دردونه يې پيل شوي".

د تليفون لور ته ورتېر شوم او ډاکټر ته مي ټيلفون وکړ پوښتنه يې رانه وکړل"دردونه څه وخت راځي؟"

"کاترين، دردونه څه وخت راځي؟"

کاترين "فکر کوم هر پنځلس دقيقې وروسته راځي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر "نو بیا په بېړه روغتون ته ځانونه رسوئ. زه خپله په بېړه کالي تبدیلوم او هلته درځم".

ټیلفون مي بند کړ او وه ګاراج ته مي په ټکسي والا پسي زنګ ووهه. ښه ډېر زنګونه مي ور ووهل، خو چا جواب رانه کړ. کاترین هم ځان اماده کړ او ټول هغه شیان چي په روغتون کي ورته اړتیا پېښېدل، را واخیستل. ښه ځنډ وروسته یوه سړي وعده راسره وکړل چي لږه شیبه وروسته به یو ټکسي رااستوي. دباندي له چوکیداره پرته بل څوک نه وو. خپله مي لفټ راپورته کړ او د کاترین غوټه او شیان مي پکښې ځای پر ځای کړل. دا هم پکښې سپره شول او راکښته شوو. چوکیدار دروازه خلاصه کړل او بهر پر سړک وه ټکسي ته منتظر شوو. هوا ښه صافه وه، ستوري هم ځلیدل. خو کاترین حیرانه دریانه پاتې وه.
کاترین "په پیلیدو یې خوښه شوم. ښه دی، چي غم یې ژر لنډ شي".
"ته ډېره زړوره یې".

"ډار نه دی په کار. خدای دي وکړي، چي دا ټکسي اوس ژر راشي".

د ټکسي غرهاری مو واورېد. په مخ کي لګیدلي بتۍ باندي مي سترګې ولګیدې. موږ ته رانژدې شو. له کاترین سره مي موټر ته په ورپورته کېدو کي مرسته وکړه. موټروان زموږ غوټې د موټر په مخکني سیټ کي کښېښودې.

موټروان ته مي وویل "وه روغتون ته درځه".

سړک ته ورپورته شوو او د روغتون پر لور رهي شوو. روغتون ته له رسیدو سره سم مي له ټکسي نه غوټې راکښته کړې او روغتون ته دننه ورغلو. روغتون کي د میز تر شا یوه میرمن ناسته وه. د کاترین نوم، عمر، پته، خپلوان او مذهب یې په کتاب کي درج کړل.
کاترین ورته وویل چي لامذهبه ده. هغې هم په کتاب کي د دغه لفظ په مقابله خانه خالي باندي کربښه راوکښل. خپل نوم یې کاترین هنري وریاد کړ.

د میز تر شا ناستي میرمن مخاطب کړو "زه به تاسي ته ستاسي کوټه دروښیم". په لفټ کي لوړ ولاړو. بیا یې لفټ ودراوه، دباندي راووتو او په دهلېز کي په دې پسې شوو. کاترین ټینګ له لاسه نیولی وم.
"دغه ستاسي کوټه ده. جامې تبدیلي کړئ او پر هاغه کټ پریوزئ. شپنی جامې هم شته".
کاترین "زما سره خپلي شپنۍ جامې شته".
هغې ورته وویل "که هماغه جامې واغوندې ښه به وي".

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بهر راووتم او په دهلېز کي پر چوکۍ کښېناستم.
میرمني راته وویل "تاسي اوس دننه راتلای شئ". دننه ورغلم کاترین پر یوه نري کټ باندي پرته وه او غټ چارتراخه کي شپنۍ جامې یې اغوستي وې. له خالص شیټ څخه جوړ شوي وه. زما په لیدو راته مسکۍ شول.
کاترین "دردونه اوس کم شوي". هغې ښځې د کاترین مړوند نیولی وو او په خپل لاسي ساعت باندي یې د دردو وخت اندازه کاوه.
کاترین "اوه، بیا یو غټ درد راغلی". له ځیرې نه یې ښکاریدل، چي څومره تاثیر یې پرې کړی.
زموږ له لارښودي مي وپوښتل "ډاکټر چیري دی؟"
"بیده دی، که هغه ته اړتیا شول بیا یې راغواړو".
نرسه "د اغلې لپاره اوس په بېړه زه خپله یوه چاره کوم، کیدای شي یو ځلي بیا ووزئ؟"

زه بیا وه دهلېز ته راووتم. دهلېز تش تور ولاړ وو. له دوو بندو کړکیو او بندو دروازو پرته بل څه نه وو. د دواوو بوی مي پزه بوخته ساتلي وه. همدلته پر یوه چوکۍ باندي کښېناستم، سر مي لاندي وځړاوه او د کاترین لپاره په دعاو مشغوله شوم.
نرسه "تاسي راتلای شئ". دننه ورغلم.
کاترین "سلام ګرانه".
"دردونه اوس څنګه دي؟"
"اوس بیا ژر ژر راځي." ځیره یې الوتي وه. راته مسکۍ شول.
"هغه دی بیا راغلی، نرسې کیدای شي چي لاس مو زما وه شاته ونیسئ؟"
نرسه "که ستاسي د درد دوا کیدای شي، ولي نه".
کاترین "ګرانه ته تلای شې. دباندي ولاړ شه او د خوراک لپاره یو څه راوړه. نرسه وایي کیدای شي دا لړۍ ډیر وخت ونیسي".
نرسه "اول واري(لمړنی) ولادت تل تکلیفي وي".
کاترین "لطفا دباندي ولاړ شه او د خوراک یو شی راوړه. زه ریښتیا درته وایم ښه یم".
"زه به یوه شیبه لا ودریږم".

دردونه بیا پرلپسي راغلل، خو بیرته یودم ورک شول. کاترین حیرانه دریانه پاتې وه. کله چي به دردونه سخت وه نو ښه به یې بلل، بیا چي به کله ولاړل ناامیده او شرمغړاندې به شول.
کاترین مخاطب کړم "ته ورشه. فکر کوم چي ستا موجودیت مي په تکلیفوي" ځیره یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننوتې ښکاريده.
"هغه دی. هغه ښه يې دی. زه غواړم چې يوه ښه ميرمن وه اوسم او پرته له کومې ستونزې ماشوم نړۍ ته راوړم. لطفا دباندي ولاړ شه او د سهارنۍ لپاره يو څه درسره راوړه. بيرته بيا راشه، فکر کوم چې ستا کمی به محسوس نه شي. نرسه له ماسره ډيره مرسته کوي".
نرسه "په بيغمه زړه ناشته کولای شئ".

"نو بيا زه ځم. د خدای په امان ګرانې".
"په مخه دي ښه. او ياد يې لره، چې زما سهارنۍ دي هم له ياده ونه وزي".
له نرسې مي وپوښتل "سهارنۍ لپاره چيري ولاړ شم؟"
"له څلور لارې چې تير شوې، هماغته په کوڅه کي يو کافي شاپ دی، کيدای شي اوس هم خلاص وي".

ورو ورو سهار کيده. په تشه توره کوڅه کي د کافي شاپ په لور پلې روان شوم. په کړکۍ کي يې څراغ لګيده. دننه ورغلم او يوه زاړه سړي راته يو جام له ډبل روټۍ سره راته وړاندي کړ. ډبل روټي د تيرې ورځې وه. هغه مي په جام کي غوټه کول او خوړل او په پای کي مي يو ګيلاس قهوه هم پسي وڅښل.
زاړه سړي پوښتنه راڅخه وکړل "په دي سهار وختي څه کوي؟"
"ميرمن مي د کوچني مريضي لري".
"د ښه بخت په هيله يې يم".
"يو بل جام هم راکړه".

بوتل يې پر جام باندي راپورته کړ او تر خولې يې راډک کړ. څو څاڅکي پر ميز هم ترې توی شول. هغه جام مي هم تر ستوني کړ. د سهارنۍ پيسې مي ورکړې او دباندي را ووتم. دباندې په کوڅه کي د کچرې سطلونه، وه مزدور ته په انتظار پراته ول. هماغته يوه ولاړ سپي پر يوه سطل باندي پزه راکښنل.
له ده مي وپوښتل "څه شي لټوې؟" په سطل کی مې وکتل چې که يو شی مي پيداکړ او ورته وريې کړم، خو د قهوې له دبليو او ځينو مړاوو ګلانو پرته بل څه نه ول.
ورته ومي ويل "سپيه دلته خو کوم شی نشته". سپي د کوڅې يو بغل ونيو او ولاړ. په روغتون کي هغه پوړ ته چې کاترين پکښې بستر وه، ورروختم او د کاترين د کوټې دروازه مي وټکول. چا جواب رانه کړ. دروازه مي ور ټيل وهل، د کاترين د غوټو او شپنيو کاليو پرته، چې پر ديوال ګير باندی ځړيدل بل څه نه وو. بيرته وه دهليز ته کښته شوم او شاوخوا ګرځيدم چې يو څوک پيدا کړم. په اخره کي مي يوه نرسه پيداکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

“اغلې هنري چیرې ده؟”
“یوه خانم یې همدا اوس وه ولادت خانې ته بوتلل”.
“ولادت خانه چیري ده؟”
“زه به یې درته وښیم”.

زه یې د دهلېز پای ته بوتلم. د کوټې دروازه لږ خلاصه وه. د دروازې له چولې نه مې کاترین ته وکتل، چې پریوه کټ باندې پرته وه او یوه برستن پرې هواره وه. نرسه یې یوه څنګته او ډاکتریې وه دا بل څنګته له څو ډبو سره ولاړ وو. ډاکترله یوه ربړي ماسک سره، چې یو پیپ پرې تړلی وو، ولاړ وو.
نرسه “زه به یوه چپنه درکړم بیا کولای شي چې دننه هم ورشي. مهرباني وکړئ دلته راشئ”.

سپینه چپنه مې واغوستل او په سنجاق باندې مې پسې ټینګه کړل.
“اوس دننه ورتلای شئ”. دننه ورغلم.
کاترین په لړزانده اواز وویل “سلام ګرانه. وضعه مې لا نه ده سمه شوې”.
ډاکتر“تاسي ښاغلی هنري یاست؟”
“هو. ډاکتر صاحب د ناروغ وضع څنګه ده؟”
ډاکتر“خدای پاک مهربان دی. دلته ځکه راغلو چې د اړتیا په وخت کې اکسیجن ژر ورکولای شو”.
کاترین “رایې کړه”. ډاکتر ربړي ماسک د دې پر خوله باندې ورکېښېښود او ډایل یې سره وڅرخاوه. کاترین ته مې کتل چې ژوره او په بیړه یې ساه اخیستل. شیبه وروسته کاترین ماسک له مخې لیرې کړ. ډاکتر هم اکسیجن پرې بند کړ.

کاترین “دا ځلې دومره غټ نه وو. څو شیبې وړاندې یې ډېره په تکلیف کړم. ډاکتر زه بیخي بیهوښه کړم که څنګه ډاکتر صاحب؟” اواز یې بیخي لړزانده وو، د ډاکتر له ویلو سره یې اواز راپورته شو. ډاکتر مسک شو.
کاترین “هله بیا یې راکړه.” ربړي ماسک یې پر خوله باندې جوخت ونیو او په بیړه یې ساه واخیستل. زګیروی مې یې واورید. بیا یې ماسک له مخې لیرې کړ او مسکۍ شول.
کاترین “دا یې هم له هغه غټو څخه وو. بیخی غټ. خو ګرانه ته مه پریشانه کیږه. ته ولاړ شه یو ځلې بیا هم ناشته وکړه”.
ما ورته وویل“نه زه به همدلته پاتې شم”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سهار نژدې درې بجې به وي، چې موږ روغتون ته ولاړو. تر غرمې پورې لا کاترین په ولادت خانه کې وه. دردونه اوس بیا لږ څه کم شوي وه. دا ډېره ستړې او کوتل شوې ښکاریدل، خو بیا هم همت بایللي نه ښکاریدل.
کاترین "ګرانه زه ښه نه یم. ډېره بخښنه غواړم، ما فکر کاوه، چې دا هرڅه به ډیر ژر ختم شي.اوس ـــــ دادی بیا ـــــ" لاس یې راوړاندې کړ او ماسک یې پر خپل مخ باندې ورجوخت کړ. ډاکټر بیا ډایل وڅرخاوه او دې ته یې وکتل. شیبه وروسته درد بیا ختم شو.
کاترین "دا ډیر غټ نه وو". راته مسکی شول"په دغه اکسیجن پسې لیونی شوې یم. ډیر ښه خوند کوي".
دې ته مې وویل " کور ته به یې هم له خیره یوسو".
کاترین یو ناڅاپه وویل "هغه دی بیا راغی". ډاکټر بیا ډایل وڅرخاوه او ساعت ته یې وکتل.
ما پوښتنه ځیني وکړل "اوس د دردونو تر منځ فاصله څومره ده؟"
"شاوخوا یوه دقیقه".
ما ورته وویل "د غرمې ډوډۍ کله خورې؟"
ده وویل "اوس به یې وخورم".
کاترین "ډاکټر صاحب تاسي باید ډوډۍ وخورئ. بخښنه غواړم چې تاسي مې ځنډولي یاست. زما خاوند اکسیجن راکولای شي؟"
"که ستاسو خوښه وي بیا نو سمه ده. دغه نمبر پر دوه باندې ودروه".
ما ورته وویل "سر مې په خلاص شو". پر ډایل باندې یوه نښه وه چې په لاس باندې څرخیدل.
کاترین"هله ژر یې راکړه." ماسک یې بیا پر خوله باندې جوخت ونیو. ما نمبر پر دوو باندې ودراوه او چې کله کاترین ماسک ایسته کړ بیرته مې اکسیجن پرې بند کړ. د ډاکټر له خوار راسپارل شوې دنده راته په زړه پورې وه.

کاترین "اکسیجن تا راکړ؟" زما مړوند یې ټینګ ونیوه.
ما ورته وویل "هو".
"ته ډیر ښه یې". اکسیجن پر دې باندې اغیز کړی وو.
ډاکټر وویل "زه به په دا ځنګ کوټه کې یو څه ډوډۍ وخورم. که مو زه په کار شوم، راته ویلای شئ".

ډاکټر ته به مې هر ګړی کتل. ډوډۍ خوړلو باندې بوخت وو. څو شیبې وروسته مې، چې کله ده ته وکتل، ډډه یې لګولې وه او سګرېټ یې څکاوه. کاترین شیبه په شیبه نوره هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستړې کیدل.
کاترین "څه فکر کوې، ته وا ماشوم به دې نړۍ ته راوړو؟"
"هو. ولې نه".
"زه تر وسه وسه هڅه کوم، چې نژدې راشي. هغه دی بیا راغلی. هله اکسیجن ژر راکړه".

څه کم دوې بجې له روغتونه، د غرمې ډوډۍ په نیت ووتم. کافي شاپ کې يو څو نور کسان هم ناست ول. مخې ته يې د الوبالو او مارک شراب پراته ول. زه هم پر يوه ميز باندي کښېناستم. " د خوراک لپاره څه درسره شته؟"
"د غرمنۍ وخت تیر شوی".
"اوس هیڅ هم نه شته؟"
"چکروت شته".
"يو چکروت له بیر سره راوړه".
"نیمايي که بشپړ؟"
"لږ څه نیمايې".

د کافي شاپ خادم له هاخوا نه له يوه لوښي ساورکرات چې له پاسه پرې غوښې ايښوول شوي وې او يوه ساسيج سره، راغلی. پر دوی سربېره مي بير پسي وڅښنل. ډېر وږی وم. همدلته مي پر ناستو خلکو يو نظر وځغلاوه. د يوه ميز له پاسه ورقې کيدې. زما ګاونډ کې دوو نفرو بانډار کاوه او سګرېټ يې څکاوه. دلته د دود له لاسه طاقت نه کېده. په کافي شاپ کې اوس درې نفره په کار بوخت ول. يو بوډا، يوه تورکالی او خړيته ميرمن، چې هر څه يې تر خپل ځار لاندي ساتلي ول او يو ځوان چې پيش بند يې تړلی وو. تورکالی ميرمن د کاونټر شا ته، تکيه وهلې ناسته وه. دې خبرې ته فکر وږی وم، چې د دې به څومره اولادونه وو؟

ډوډۍ چې مي وخوړل، بیرته روغتون ته راغلم. کوڅه يې پاکه کړې وه او کچره دانۍ يې توله وړي وې. که څه هم خال خال وريځ وه، خو لمر به بيا هم يو وار وار تر وريځو راوته. روغتون ته له رارسېدو سره په لفټ کي لوړ وختم. د کاترين کوټې ته، چې ما خپله چپنه پکښې پرې ايښې وه، ورغلم. چپنه مي واغوستل او په غاړه کي مي په سنجاق باندي بنده کړل. په هنداره کي چې مي ځان ته وکتل، شکل مي بيخي يوه جعلي ډاکټر ته پاتېده. بيرته راکښته شوم او ولادت خونې ته ورغلم. دروازه يې بنده کړې وه. ما چې وروټکول، چا جواب رانه کړ، خپله مي دروازه خلاصه کړل او وردننه شوم. ډاکټر له کاترين سره نژدې ناست وو. نرسه د کوټې په پای کي په يو څه باندي بوخته وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر کاترین مخاطب کړل "ستاسي خاوند راغلی".
"اوه ګرانه! ډاکټر صاحب ډېر ښه او مهربانه دی." دغه جمله يې په یوه سختی سره ووېل.
"دی بیخي ښه خوندوري کیسې راته کوي او چي کله مي دردونه شدید شي، نو مي بیخي بېهوښه کړي. ډاکټر صاحب تاسي ډېر ښه شخصیت یاستی".
دې ته مي ووېل "ته په سد کي نه يې".
کاترین "پوهیږم، خو تا ته يې د ویلو اړتیا نشته. هله هغه راکړه. هله هغه راکړه". په بېړه يې ماسک پر خپله خوله باندي جوخت ونیو. څو پرلپسې او ژورې ساه ګانې يې واخیستې. له هر ځل ساه کښلو سره به تنفسي آلې یو ډول اواز کاوه. په اخره کي يې یو غټ اسویلی وکیښ. ډاکټر خپل چپ لاس ور وړاندي کړ او ماسک يې ځیني واخیست.
کاترین "ډېرسخت وو". اواز يې ډېر توپیر کړی وو."اوس نو، نه مړه کیږم. د مرګ له ځایه اوس راتېره شوې یم. ګرانه ته خوشحاله نه يې؟"
"بیا يې اړخ ته لا ورتېره نه شې".
"نه مړه کیږم. له مرګه نه ډاریږم. مرګ له ما څه غواړي؟ ګرانه زه نه مړه کیږم".
ډاکټر "داسي نه شي کیدای. ته خپل خاوند یوازي نه شې پرېښودئ".
"اوه، زه نه مړه کیږم. زما مرګ نه دی خوښ. مرګه ته مي لا ډېر وخت پاتي دی. هغه دی بیا راغلی".

څو شیبې وروسته ډاکټر مخاطب کړم "ښاغلی هنري! که تکلیف نه وي، د یو څو شیبو لپاره دباندي ولاړ شئ. زه به یوه معاینه وکړم".
کاترین "دی زما سیل ته ولاړ دی. خو ته کولای شې، چي بیا راشې، همداسي نه ده ډاکټر صاحب؟"
ډاکټر ووېل "همداسي ده. که تا ته اړتیا پیدا شول، بیا دي موږ راغواړو".

زه دباندي راووتم او په هغه کوټه کي، چي له زیږون نه وروسته يې کاترین ورته راوستل، کښېناستم. یوه چوکی مي راکش کړل، پرې کښېناستم او شاوخوا مي کتل. غرمه چي د ډوډۍ لپاره بازار ته وتلی وم، بازار کي مي اخبارونه رانیولي وو، له جېبه مي راوایستل او ومي لوستل. ورو ورو تیاره کېده. زه پاڅیدم او ګروپ مي ولګاوه. ګړی وروسته مي اخبارونه یوه بغل ته کړل، ګروپ مي خاموشه کړ او دباندي مي کتل. دې فکرو، چي ډاکټر لا ولې تراوسه یو نفر نه راپسي راولیږه، پر سر واخیستم. کیدای شي همالته زما نه شتون تر شتون بهتره وو. کیدای شي د هغه غوښتنه همدا وه، چي زه د یو څو شیبو لپاره بهر ولاړ شم. خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسي ساعت ته مي وکتل. هوډ مي وکړ که تر څو شيبو پوري يو ځوک راپسي راونه ليږي، نو له سته پرته به ورځم.

بيچاره، بې وزله زما ګرانه کاترين. دا د يوځای بيديدو بيه وه، چي اوس مو پرېکول. همدا د لومې پای وو. همدا يو له بل سره د مينې کولو پايله وه. په هر صورت بيا هم د خدای پاک شکر دی چي ګاز شته. آ ښه که د بيهوښۍ درمل نه وای، نو؟ دردونه چي به يو ځلي پيل شول نو بيا بيا ځلي به تکرارا راتلل. کاترين تر زيږون پوري له کومې ستونزې سره مخ نه شول. هر څه عادي ول. ان ډيره کمه به ناروغه کېدل. تر دا وروستيو مياشتو پوري خو چنداني په تکليف هم نه وه. له پيښي نه تيښته نشته. څه غضب وهلی تګ! که مو پنځوس ځله هم واده کړی وای پايله به يې همدا وای. که دا مړه شي نو؟ نه داسي نه شي کيدای. په اوس وخت کې ځوک د ولادت پر مهال نه مري. ټوله ميړونه همدا ډول فکر کوي.هو، خو که مړه شي نو؟ دا نه شي مړه کيدای. اول واري ولادت خو همداسي تکليفي وي. دا هرڅه يوازي يو څو شديد دردونه دي. خو کوم شديد دردونه؟ کاترين بيا وايې په ريښتيا چي دومره بد نه وه. ښه که دا مړه شي نو؟ نه داسي نه شي کيدای. هو همداسي ده. خو که مړه شي نو؟ خو زه درته وايم چي دا نه شي مړه کيدای. بې عقل کيږه مه. دا يوازي يو څو دردونه دي. دا يوازي طبيعي تکليف دی چي دې ته ورکول کيږي. لمړی ولادت خو له معمول سره سم تکليفي وي. هو، خو که دا مړه شي نو؟ داسي نه شي کيدای. ولې مړه شي؟ ايا د دې د مرګ کوم لامل شته؟ يو کوچنی دی محض تولد کيږي. د ربړو او مشکلاتو بوجۍ يوازي همدا دی دی. وه دې نړۍ ته راځي، بيا يې پالنه کيږي. ممکن ښه دي هم ترې راشي. خو که مړه شي نو؟ دا هيڅ شونتيا نه لري. خو که مړه شي نو؟ نه داسي نه شي کيدای. هغه سمه دمه ده. خو که مړه شي نو؟ دا امکان نه لري. خير، خو که مړه شي نو؟ که مړه شي نو څه؟

ډاکټر کوټې ته راننوت.
ما ورته وويل "د ناروغ وضعه څنګه ده؟"
ډاکټر وويل "د وضعې خوند نشته".
"څه شي؟"
"بس همدا. معاينات مي يې وکړل....". د معايناتو نتايج يې راته توضيح کړل. "له هغه راهيسي ورته منتظر يم، خو هيڅ توپير تراوسه نه دی تر سترګو شوی".

"ته يې په اړه څه وايې؟"
"اوس دوه لارې پاتې دي. لمړی دا چي زيږون به د انبور په وسيله سرته رسيږي، له دې سره د زياتي ژوبلېدا او د خطر اندازه زياتيږي. د ماشوم لپاره هم زيانمن ثابتيدای شي او بله

(c) ketabton.com: The Digital Library

طریقه یې هم د سزارین عملیات دي".
"د سزارین خطر بیا څه دی؟ که مړه شي نو بیا؟"
"خطر یې تر معمولي زیږون ډیر نه دی".

"عملیات تاسي خپله کوی؟"
"هو. د اړتیا وړ شیانو تیارول نژدې یو ساعت وخت غواړي. کیدای شي تر دې لږ".
"ستا په نظر اوس باید څه وشي؟"

"زما په نظر د سزارین عملیات به یې ښه حلاره وي. که زما خپله ښځه وای، ما به همدا عملیات کول".
"جانبي عوارض به یې څه وي؟"

"جانبي عوارض نه لري. یوازي یو ټپ پاتیږي".

"که مکروبي شي بیا؟"
"خطر یې نسبت وه انبوري عملیاتو ته زیات نه دی".
"که یې پر همدې حالت پسي پریږدو او منتظر شو؟"
"یو څه باید وشي. میرمن دي اوس لا، تر پخوا ډیره کمزوره شوي. هر څومره چي ژر شوني وي باید عملیات شي".

ما ورته وویل "نو بیا چي څومره ژر شوني وي، عملیات یې کړئ".
"زه ځم، وه نرسانو ته لازمې لارښووني کوم".

ولادت خونې ته ورغلم. کاترین پر یوه کټ باندي پرته وه. له پاسه پرې یوه نازکه روجایې اچول شوې وه. څنګ ته یې یوه نرسه ولاړه وه. رنګ الوتې او خسته ښکاریدل.
کاترین "له ډاکټر نه دي پوښتنه وکړل، هغه یو څه کولای شي؟"

"هو، خدای پاک مهربان دی".
"ډیر ښه. اوس به دا هر څه له خیره ژر پایته ورسیږي. زه یې هم له اخه و ټوخه واچولم. غوټه یې ماته کړم. هله هغه راکړه. آخ دا خو کار نه کوي. اوه خدایه دا خو هم له کاره ولوېد!"

"ژوره ساه واخله".

"سمه ده. اوه دا خو بیا کار نه کوي. له کاره ولوېد!"
نرسې ته مي وویل "یو بله ډبه (سلنډر) راوړه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دغه ډبه نوې ده. څو شیبې وړاندې مو راوړل".
کاترین "ګرانه، زه بیخي ناکاره یم. دې هم کار پرېښود". په ژړا یې پیل وکړ."اوه خدایه، ما غوښتل چې اولاد مې وشي خو پرته له مشکل نه. اوس خبره خلاصه شوې، زه مړه کېږم، دا هم کار نه کوي. اوه ګرانه. دا خو بلکل کار نه کوي. پروا نه لري چې مړه شم، خو چې دا دردونه مې ارام شي. اوه، خدایه! ګرانه دا دردونه لیرې کړه. هغه دی بیا راغلی اوه اوه اوه!". د سلګیو وهلو پر مهال یې په ماسک کې ساه واخیستل."له کاره ولوید. کار نه کوي. بیکاره شو. ګرانه، له ما مه خفه کیږه. لطفا مه ژاړه. زما په خبرو سر مه ګرځوه. زه یې غوټه ماته کړم. زما مجنون بېچاره. مینه درسره لرم زه به ډیر ژر ښه شم. زه به ډیر ژر روغه شم. دوی ما ته یو شی نه شي راکولای؟ فقط یو شی دي راته راکړي".

"زه به یې اوس سم کړم. درجه به یې تر وروستیو پوري وځرخوم".
"ژر یې راکړه".

ډایل مې تر وروستۍ درجو پورې وځرخاوه. کاترین له یوه ژور تنفس وروسته ماسک پرېښود. ما ګاز بند کړ او ماسک مې ترې پورته کړ. کاترین له یوه اوږده ځنډ وروسته بیرته په حال شول.
"ګرانه ډیر ښه وشول. ته زما لپاره ډیر ښه یې".

"له همت نه کار واخله. زه یې هر ځلي نه شم کولای. کیدای شي همدا دي ووژني".
"په ما کي نور همت نه شته. زه یې غوټه ماته کړې یم. نور یې نه شم زغملای. زه اوس د دې دردو په سختواله پوه شوم".

"دا دردونه یوازې ته نه، ټول یې زغمي".

"خو زه یې بیخي له حرکته وغورځولم. تر هغو چې څوک ښه ستړی نه کړي، نه یې پرېږدي".
"یو څو شیبې لا صبر شه، هر څه به په خیر شي".
"څومره ښه. ګرانه زه خو نه مړه کیږم. همداسي نه ده؟"
"ته به نه مړه کیږې. له ما سره ژمنه وکړه، چې نه مړه کیږې".

"زه هم نه غواړم، چې مړه شم او تا یوازې پرېږدم. خو زه یې دومره ناهیلې کړې یم، چې اوس مرګ ته په تمه یم".

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بېځایه خبرې مه کوه. ته له همداسي فکر کوي".
"ځیني وختونه فکر کوم، چي زه مړه کېږم".

"نه. داسي نه شي کېدای".
"خو که مړه شم نو؟"

"زه به تا د مرګ کومي ته پرېنږدم".

"هله هغه ژر راکړه. ژر کوه".

"نه مړه کېږم. زه ځان د مرګ کومي ته نه سپارم".
ما ورته وویل "بلکل همداسي ده".
"ته له ماسره پاتېږې؟"
"د سیل لپاره نه".

"نه، یوازي همدا ستا د شتون په خاطر".
"ولې نه. زه به هر وخت له تا سره یم".
"ته ډېر زړه سوانده یې. هغه دی بیا راغلی. ماسک ژر اکړه. هله ژر کوه. اوه خدایه دا خو بیا کار نه کوي".

ډایل مي له درو نه وه څلورو ته وڅرخاوه. دعاوې مي کولې چي ډاکټر ژر راشي. زه له دوه نه په پورته شمېرې باندي بیریدم.

بنه ګړی وروسته یو نوی ډاکټر له دوو نرسانو سره کوټې ته راننوت. کاترین یې په یوه اربه لرونکې تذکیره کي پرې ایستل او په دهلېز کي رهي شوو. تذکیره په بیړه د لفټ په لور روانه وه. لفټ ته ورپورته شوو. له ګټې ګوټې نه په ډک لفټ کي راټول شوو. لوړ ولاړو، بیا د لفټ دروازه خلاصه او ترې رابهر شوو. تذکیره په ربړې اربو باندي وه عملیات خونې ته وردننه شول. ماسک وهلی او خولی پر سر ډاکټر مي ونه پیژاند. همالته یو بل ډاکټر او څو نرسانې هم ولاړې وي.

کاترین "د درد د آرامي لپاره باید یو څه راکړي. اوه ډاکټر صاحب لطفا ما ته تسکینونکې درمل راکړئ".

د ډاکټرانو له مینځ نه یوه د کاترین پر خوله باندي ماسک ورکښېښود. له دروازې نه مي د ولادت خونې وه وړوکي امفي تیاتر ته کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوې نرسي راته وویل "که تکلیف نه وي، له دغه ځایه تیر شئ، همالته په هغه بله کوټه کي کښېنئ". د کټارې تر شا په رڼا کي سپین میزونه ښکاریدل. کاترین ته مي یو نظر کاته وکړل، پر خوله باندي یې ماسک وراینی وو. اوس د پخوا په نسبت غلې وه. تذکیره یې وړاندي بوتلل. زه بیرته راوګرځیدم او دهلېز کي روان شوم. دوې نرسانې په بیړه د دخولي دروازې په لور رواني وې.

یوې یې وویل "سزارین دی. دوی سزارین عملیات کوي".

هغه بلي یې وخندل "دوی هم پر وخت راورسیدل. بخت یې کار وکړ. که څنګه؟" پر هغه دروازه باندي وردننه شوې چي وه دالان ته ورغلې وه.

یوه بله نرسه راغلل، د دې هم بیړه وه. ما ته یې وویل "همدا اوس له دې ځایه ولاړ شه. همدا اوس ولاړ شه".
"زه بهر تم کیږم".

همداسي په بیړه ولادت خونې ته وردننه شول. زه په دهلېز کي پورته او کښته کیدم. له دننه ورتګ نه بیریدم.. له کړکۍ نه مي بهر وکتل. ماښام وو، خو د څراغانو په رڼا کي د باران وریدونکي څاڅکي ښکاریدل. د دهلېز په پای کي وه یوې کوټې ته ورغلم. هلته مي په یوه ښیښه یې الماری کي پر بوتلانو نوشتې ولوستې. بیا راووتم، بهر په تش دهلېز کي ودریدم او د عملیات خونې دروازې ته مي په برندو سترګو کتل.

له ولادت خونې نه یو ډاکټر، چي نرسه هم ورسره وه دباندي راووت. په دواړو لاسو کي یې یو شی نیولی وو. یوه تازه پوست شوي سوی ته ورته وو. په ډیره بیړه له دهلېز نه ووتل او پر یوه بله دروازه وردننه شول. دوی مي تعقیب کړل، یوې خونې ته وردننه شول همالته په یوه نوي زیږیدلي ماشوم باندي بوخت وه. ډاکټر هغه ما ته د راښکاره کولو په نیت راپورته کړ. تر پوندو یې ونیو او په چپلاخه یې وواهه.

"څنګه دی؟"
"ښه دی. پنځه کیلو دی".

په زړه کي مي ورته کوم احساسات نه درلودل. داسي نه ښکاریدل چي له ما سره دي کومه اړیکه ولري. اصلاً د پلارولی احساس مي نه کاوه.

نرسې پوښتنه رانه وکړل "تاسي د زوی په پیدایښت خوښ نه شوی؟"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی لمړی ماشوم پریولی او بیا یې په یوه ټوکر کې وپېچه. توربخنه څېره او لاسونه مې یې ولیدل، خو کوم خوځښت او کړیکه مې وانه ورېدل. ډاکټر هغه یوې خوا او بلې خواته کړ او وروسته ماښېچڼ ودرېد.

ما ورته وویل "یا داسې نه شي کېدای. نژدې وه، چې خپله مور یې وژلې وای".
"ګناه د ماشوم نه ده. تاسې اولاد نه غوښت؟"

ما ورته وویل "نه". ډاکټر په هغه مصروفه وو. بیا یې تر پښو ونیو او په چپلاخه یې وواهه. زه یې لیدو ته تم نه شوم. بیرته وه دهلېز ته ولاړم. اوس دننه ورتلای او کتلای مې شوای. په دروازه ورننوتم او په دهلېز کې یو څه وړاندې ولاړم. له کټارې سره پر پرتو میزو څو نرسانې ناستې وې، زما له لیدو سره یې ما ته اشاره وکړه، چې ورشم. ما د نه په دود سر ورته وښوراوه. دوی مې لیدای شوې.

ما چې ویل کاترین مړه شوې. خاص د مړې په څېر ښکارېدل. د څېرې هغه برخه یې چې ما لیدل خړرنګه وه. ولادت خونه کې ډاکټر وه رڼا ته د یوه اوږد او نري زخم په ګنډلو بوخت وو. یوه بل ماسک تړلي ډاکټر د بیهوښۍ درمل ورکول. له ډاکټرانو سره دوې همکارې نرسانې د هغوی په څنګ کې ولاړې وې. دغه صحنه د منځنیو پیړیو وه بې رحمیو ته ورته وه. څنګه چې مې دوی ته وکتل، فکر مې وکړ چې ټول عملیات زما په وړاندې شوي؛ خو داسې نه وه او خوشحاله هم وه، چې د عملیاتو پر وخت خپله حاضر نه وم. فکر نه کوم، هغه ځای چې ډاکټرانو څېرلی وو، ما دې لیدلی وي؛ خو د یوه ماهر موچي په څېر باتجربه ټکانو ته مې کتل، چې ټپ یې ګنډه. او ورته خوشحاله هم وم. د ټپ له ګنډلو او پیوستولو وروسته دباندې راووتم. ګړی اخوا دیخوا کېدم، چې ډاکټر هم راووت.
"زما میرمن څنګه ده؟"

"روغه رمټه ده. تا راته کتل؟"

ډاکټر ستړی ښکارېده.

"د ټپ ګنډلو پر مهال مې درته کتل. زخم ډېر اوږد ښکارېده".
"تا همداسې فکر کاوه؟"
"هو، ټپ به یې بیرته هوار شي؟"
"اوه، هو".

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو لحظې وروسته یې اربه لرونکې تذکیره راوایستل او په ډیر بېړه یې په دهلېز کې د لفټ په لور روانه کړل. زه هم پسې ورغلم. کاترین زګیروی کاوه. لاندې په کوټه کې یې پر یوه کټ باندې پرې ایستل. زه یې له پښو سره کښېناستم. په کوټه کې یوه نرسه هم وه. لږ وروسته راپاڅیدم او کاترین ته نژدې ودرېدم. په کوټه کې تیاره وه. کاترین له روجایې نه لاس راوایست.

کاترین "سلام ګرانه". ږغ یې ډېر بې سېکه او ښتیځلی شانته وو.

"سلام ګرانې".
"نجلۍ وه که هلک؟"
نرسه "شش..... خبرې مه کوه".

"هلک. غټ، اوږد او تور".
کاترین "سم خو به وي؟"

نرسې موږ ته ږد ږد کتل.

کاترین "بدن مې ټوک ټوک دی او سخت درد کوي. ته څنګه یې ګرانه؟"
"ښه یم. نورې خبرې مه کوه".
"ته ډیر ښه یې. اوه ګرانه ډیرسخت درد مې کیږي. کوچنی څنګه ښکاري؟"
"داسې ښکاري لکه د سوی نه چې پوست وکاږې او لکه د یوه بوډا بونجی خیره".

نرسه "ته دباندې ووزه. اغلې لطفا خبرې مه کوئ".
ما ورته وویل "زه به ووزم".
"ورشه، یو څه ډوډۍ وخوره".

"نه. زه بهر تم کیږم". کاترین مې ښکل کړل. څېره الوتې، کمزورې او ستړې ښکاریدل. نرسې ته مې وویل "له تاسې سره یو څو خبرې لرم." موږ دواړه دهلېز ته راووتو. له کوټې څو قدمه هاخوا تېر شوو.

له نرسې څخه مې پوښتنه وکړل "په ماشوم څه شوي؟"

"ته نه یې په خبر؟"
"نه."

(c) ketabton.com: The Digital Library

“هغه ژوندی نه وو”.
“مړ وو؟”

“دوی یې په تنفس کښلو بریالي نه شول. نه پوهیږم چې پړی یې په غاړه کې تاو شوی وو، او که بله مسله وه”.
“نو مړ شو؟”
“هو. ډیر د شرم ځای دی. ډیر تندرست او غټ هلک وو. ما فکر کاوه، چې ته خبر یې”.

دې ته مې وویل “زه نه وم خبر. مننه. که اوس بیرته وه اغلې ته ورشې، ښه به وي”.

پر یوه چوکۍ باندې کښېناستم. پر مخامخ مې یو مېز او یو چنګک په دېوال کې ټک وهل شوی وو، چې نرسانو به د خپلو کړنو ریپورټ پرې نښلاوه. له کړکۍ مې دباندې وکتل، د څراغ په رڼا کې د باران د څاڅکو پرته بل هیڅ شی نه ښکارید. ماشوم ومړ. د ډاکټر د ماښېچڼ کیدو لامل هم هماغه وو. خو دوی په هماغه کوټه کې له ده سره دا هرڅه نه کول؟ دوی به دا فکر کاوه، چې کیدای شي اوس به ساه اخیستل پیل کړي. زه لادین وم، خو زما په نظر ده ته باید غسل تعمید ورکړل شوی وای. څه پروا لري چې ده ګرد سره تنفس ونه کړی. ماشوم د کاترین د ګېډې پرته ګردسره ژوند ونه کړ. په وارو وارو مې د ده لغتې وهل احساس کړي وه. خو د یوې اونۍ راهیسې دا هرڅه نه وه. کیدای شي په همدې موده کې خفه وو. بیچاره ماشوم. ارمان مې درلود چې زه هم د ده په شان خفه وای. نه، نه مې غوښتل. نور مرګ ګټه نه درلودل چې پناه دې وروړې وای. کیدای شي کاترین یې وژلې وای. همدا د عمل جزا وه. مړکیږې، خو نه پوهیږې چې ولې؟ هیڅکله یې د لامل لټولو لپاره ژوندی نه پاتیږې. دوی دې لمړی ننباسي، بیا قوانین درته وایې او له هغه نه وروسته دې وژني او یا هم د ایمو په څېر پرته له کوم دلیله وژل کیږي. یا هم په سفلس باندې مړ کیږي، لکه ریناالډي. له مرګه په هیڅ ډول چاره نشته. که نن زما نوبت دی، سبا بیا ستا نوبت دی.

یو وخت مې په کمپ کې له میږیانو نه ډک یو لرګی د اور له پاسه کښېښود. څنګه چې لرګي اور واخیست، میږیان تبجن شول، د لرګي له ګوګ نه راووتل او د اور په لور په ځغاسته شول. همالته له رسیدو سره یې بیرته شاتګ راوکړ او ټول د لرګي په اخره کې راغونډ شول. څنګه چې د لرګي پر اخره باندې د میږیانو شمېر زیات شو، لرګی د اور مینځ ته ولوېد. ځیني یې په سوځلو بدنو اخوا دیخوا په ځغاسته شول، خو نه پوهیدل چې اوس کوم لور ته ولاړ شي. ځیني یې بیرته د اور په لور روان وه، په همدې ټېل ما ټېل کې یې ډیری

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه اور ته ولوېدل. په هماغه شېبه مي فکر وکړ، چي دا د نړۍ پای دی. له ځان سره مي فکر وکړ، چي که غواړم له ځانه مسیح جوړ کړم همدا یې ښه موقع ده، باید دغه لرګی له اور نه راایسته کړم او بیا یې پر مځکه کښېږدم چي میړیان په اور کي له لولپه کېدو نه په امان شي. خو ما داسي ونه کړل. البته ګیلاس کي موجودي اوبه مي پر اور وپاشلي، هغه هم د دې لپاره چي ویسکي او اوبه سره ګډي کړم او بیا یې وڅښم. فکر مي وکړ، چي د اوبو له پاشلو سره میړیان بخار شول.

اوس په دهلېز کي ناست وم او د کاترین په اړه مي غوړونه په بې صبرۍ سره، د یو څه اورېدولو په تمه ول. نرسه تراوسه دننه په کوټه کي وه. د حوصلې کاسه مي ډکه شوه، د دروازې په لور ورتېر شوم او دننه مي ورو‌کتل. لمړی مي څه نه لیدل، ځکه په دهلېز کي څراغ ډېر روښانه او په کوټه کي تیاره وه. وروسته مي نرسه ولیدل، له کاترین سره نژدې ولاړه وه. کاترین پر یوه بالښت سر ایښی وو او یوه نغاړکۍ پرې هواره وه. نرسې د کاترین پر شونډانو ګوتې کښېښودې. بیا راپاڅیده او د دروازې لور ته راغلل.
له دې مي پوښتنه وکړل "دا څنګه ده؟"

نرسه "ښه ده. ته ولاړ شه ډوډۍ وخوره او که دي خوښه وه بیا بیرته راشه".

په دهلېز کي رهي شوم، د زینو له لارې لاندي راکښته شوم او بیا له روغتون نه دباندي ووتم. په تیاره کوڅه کي د باران په څاڅکو کي کافي شاپ ته ولاړم. دننه ښه روښنایي وه، د خلکو شمېر هم زیات وو. په یوه خالي مېز پسي مي یوې خوا او بلي خوا ته وکتل، خو په نظر مي رانغلی. خادم یې زما لور ته راتېر شو له ما نه یې لوند کوټ او لنده خولۍ واخیستل او د یوه نشه بوډا څنګ ته وه پرتې چوکۍ ته یې اشاره وکړل. بوډا بیر څښېنل او ماښامني اخبارونه یې لوستل. زه کښېناستم او له خادم نه مي د ورځې د خاصې غذا په باب پوښتنه وکړل.

"د ګیلګي غورمه، خو هغه خلاصه شوي".

"اوس د خوړلو لپاره څه شته؟"

"غوښې، هګۍ، هګۍ له پنیرو سره او ساسیج".

ما ورته وویل "ساسیج مي نن غرمه وخوړل".

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده وویل "هو، ریښتیا. تاسي نن غرمه ساسیج وخوړ". دی پوخ عمره، نزله ختلی او ښوی سری سړی وو. مهربانه څیره یې درلودل.
"اوس مو څه شي ته زړه کیږي؟ هګۍ، غوښې او که هګۍ او پنیر؟"

ما ورته وویل "هګۍ او غوښې له بیر سره".
"نیمایي؟"

"هو".

ده وویل "زما یاد دي، غرمه دي هم نیمایې څیښلی وو".

غوښې او هګۍ مي وخوړل او له پاسه مي بیر پسي وڅیښه. غوښې او هګۍ په یوه ګردي غاب کي وي. هګۍ د غوښو له پاسه پرتې وې. خواړه ګرم وه، په دې چي خوله مي ونه سوځي، نو مي په لمړنیو څو ګولو پسي هر ځلي د بیر غوړپ کاوه. ټینګ وږی شوی وم، خادم ته مي د یو بل خوراک د راوړو وویل. څو ګیلاسه بیر مي پرلپسې وڅیښل. د دنیا او مافیها پرېشانی او فکرونه مي ایسته کړل. زما پر برابري ناست سړي، اخبار مخي ته نیولی وو، زما چي پام ورواوښت، په شاتنی برخه یې ما پیل وکړ. په جبهه کي یې د بریتانویانو د ماتې په اړه یو مطلب لیکلی وو. ده چي ما ته وکتل چي زه یې د اخبار شا لولم؛ اخبار یې کت کړ. فکر مي وکړ چي وه خادم ته د اخبار راوړلو ووایم، خو فکر مي راغونډ نه وو. په کافي شاپ کي ګرمې وه، اصلاً هوا یې د کار نه وه. اکثره کسان، چي دلته ناست ول، یو بل یې پېژندل. د څو مېزو له پاسه د ورقو لوبې کیدې. خادمان سخت لګیا وه. ډک جامونه به یې اینوول، تش به یې بیرته وړل. دوه نفره پر دروازه رادننه شول، شاوخوا یې په یوه خالي مېز پسي وکتل، خو پیدا یې نه کړ. زما پر برابري باندي راته ودریدل. ما د یوه بل بیر اډر پسي ورکړ. اوس لا وختي وو، د تللو اراده مي لا نه وه کړې. البته اوس لا روغتون ته د تګ وخت نه وو. هڅه مي کول چي له سوچو نه ځان وژغورم او په بشپړه توګه ارام وه اوسم. هماغه دوه نفره اخوا دیخوا شول، خو چا له خپل ځای نه ښور ونه خوړ، بیرته ووتل. ما یو بل بیر هم کورت کړ. اوس مي د نالبکیو یو غونډ وه مخي راټول شوی وو. زما وه مخ ته ناست سړي له سترګو نه عینکې ایسته کړې او په پوښ کي یې واچولې. اخبار یې کت او په جیب کي یې کښېښود. د لیکویر ګیلاس یې په لاس کي نیولی او شاوخوا یې سترګي رغړولي. یو ناڅاپه مي په زړه کي راوګرځیدل چي باید ولاړ شم. خادم مي راوغوښت، خپل حساب مي تصفیه کړ. کوټ مي واغوست، خولۍ مي پر سر کړل او د دروازې په لور رهي شوم. په باران کي د روغتون په لور رهي شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زينو کي له نرسې سره چي لاندي راکوزيدل، مخامخ شوم.

ما ته يې وويل "ما همدا اوس په تا پسي وه هوټل ته ټليفون وکړ". د بدن وجغونې مي زيړې شوې.

"خدای دي يې خير کړي، څه خبره ده؟"
"د اغلي وينه تويېدنه شوې(خونريزي)".

"زه دننه ورتلای شم؟"
"نه، اوس نه. ډاکټر همالته دی".

له نرسې مي وپوښتل "خونريزي خو به خطرناکه نه وي؟"

"ډيره خطرناکه ده". نرسه کوټې ته دننه شول او دروازه يې بنده کړل. زه دباندي په دهلېز کي کښېناستم. هيڅ په سد کي نه وم. دماغ مي کار پرېښود. بيخي بېحاله غوندي وم. دومره پوهېدم، چي کيدای شي مړه شي، خو دعاوې مي کولې، چي داسي ونه شي. خداي پاک دي يې نه مړه کوي. اوه، خدايه ته خو يې مه مړه کوې. که مړه نه شي زه به ستا لپاره هرڅه وکړم. لطفاً، لطفاً، لطفاً اه خدايه پاکه ته خو يې مه مړه کوې. زه به ستا د خوښۍ لپاره هر څه وکړم. ماشوم دي ځانته در وغوښت خو دا مه راڅخه اخله. هغه پروا نه کوی خو دا مه راڅخه اخله. لطفاً، لطفاً اوه خدايه دا مه راڅخه اخله.

نرسه راووتل. او د ګوتې په اشاره يې وروغوښتم. زه کوټې ته دننه ورغلم. زه چي ورغلم، کاترين پاس ونه کتل. زه ورتېر شوم او له کټ سره په خوا کي ودريدم. ډاکټر د کټ په بل اړخ کي له کټ سره ولاړ وو. کاترين ما ته وکتل او مسکۍ شول. زه ورخم شوم او ژړه غونی شوم.

کاترين په يوه بې سېکه اواز وويل "زما مجنون بيچاره". ډيره کمزورې ښکاريده.

ما ورته وويل "کاترين، په تا هيڅ نه دي شوي. ته به ډير ژر بيرته جوړه شې".
زه يې مخاطب کړم "زه مړه کيږم". بيا تم شول او وې ويل "نفرت مي ترې کيږي". لاس مي يې ونيو.

وې ويل "لاس مه راوړه". لاس مي يې ايله کړ. مسکۍ شول.
"ګرانه، څومره چي زړه دي وي، لمسولای مي شې".

"کاترين، ته به ډير ژر بيرته روغه شې. زما زړه راته وايي چي ته به جوړه شې".

(c) ketabton.com: The Digital Library

“ما غوښتل چي يو ليک درته وليکم که داسي وشول له تاسره به وي، خو و مي نه شواى کولاى”.

“غواړې چي يو پادري يا بل څوک راولم، چي تا وګوري؟”

ما ته يې وويل “يوازي تا غواړم”. شيبه وروسته يې بيا وويل ”زه له مرګه نه ډاريږم، فقط کرکه مي ورځني کيږي”.
ډاکتر “تاسي بايد دومره زياتې خبرې ونه کړئ”.

کاترين وويل “سمه ده”.
ما ورته وويل “کاترين، زه ستا لپاره کوم څه کولاى شم؟ يو شی درته راوړلاى شم؟”

کاترين مسکۍ شول “نه”. شيبه وروسته يې بيا وويل ”زما او ستا تر مينځ چي کوم څه شوي، هغه خو به له يوې بلي نجلۍ سره نه شريکيږي. که څنګه؟”

“داسي به هيڅکله ونه شي”.

“خو بيا هم زما رايه دا ده، چي ښځه ولرې”.
“هيڅوک مي نه دي په کار”.

ډاکتر “تاسي له حده زياتي خبرې کوی. ښاغلی هنري تاسي بايد ولاړ شئ. تاسي بيا وروسته راشئ. ته نه مړه کيږې. بې عقلي مه کوه”.
کاترين “سمه ده. زه هم بيا درځم او سره يو ځای به يو”. کاترين په ډيره سختۍ سره خبري کولې.

ډاکتر “لطفا بهر ولاړ شه. تاسي بايد له خبرو نه ډډه وکړئ”. کاترين ما ته سترګه ووهل. د خيرې رنګ يې الوتی وو. ورته ومي ويل “زه دباندي درته منتظر يم”.

کاترين “تشويش مه کوه. زه هيڅ نه بيريږم. يوازي يوه عجبه لوبه ده”.

“زما زړورې مينې”.

زه دباندي په دهليز کي منتظر شوم. زما انتظار ډير وخت ونيو. نرسه له کوټې راووتل او نژدې راتېره شول. بيا يې وويل ”زه بيريږم. د اغلې وضعيت ډير وخيم دی. ډيره بيريږم”.

“مړه شول؟”
“نه، تراوسه لا بېهوښه ده”.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي ښکاريدل چي د کاترين پرله پسي خونريزۍ شوې وه. ډاکټران يې د خونريزي په مخنيوي کي پاتې راغلل. کوټې ته دننه ورغلم او تر هغو چي روح يې له بدنه سره مخه ښه کول، ورته ولاړ وم. ټوله وخت په بېهوښۍ کي پرې تېر شو او روح يې بيخي ژر له بدنه ووت.

له کوټې راووتم او په دهلېز کي مي له ډاکټر سره خبرې وکړې "زما لپاره کوم امر وي؟"

"نه. نه. هيڅ نشته. زه دې تر هوټله ورسوم؟"
"نه، مننه. زه همدلته يوه شېبه تم کيږم".

"زما سره د خبرو الفاظ نشته. زه نشم ويلای چي.......".

"نه. مننه".

ډاکټر "يوازي همدا لار پاتې وه، عملياتو ثابته کړه چي.........".
ما ورته وويل "زه نه غواړم په اړه يې خبرې وکړم".

"تر هوټله به دي ورسوم".
"نه، مننه".

دی په دهلېز کي رهي شو. زه ولادت خونې د دروازې په لور ورتېر شوم.

يوې نرسي وويل "تاسي دننه نه شئ راتلای".

ما ورته وويل "له مخي مي ليري شئ".

"تاسي لا تراوسه د دننه راتګ اجازه نه لرئ".

ما ورته وويل "تاسي ټول ووزئ".

کله چي دوی ټولې دباندي ولاړې، دروازه مي بنده کړه. څراغ مي ولګاوه، خو کومه فايده يې نه لرل. داسي وه لکه د يوې مجسمې سره چي خدای په امانی کوم. څو شيبې وروسته راووتم، روغتون مي پرېښود او په باران کي د هوټل په لور روان شوم.

پای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژباړن لنډه پېژندګلوي

ښاغلی رزاق راحل له نن څخه یوویشت پسرلیه وړاندي د افغانستان په تاریخي ولایت، کندهار کي زیږیدلی. په کال ۱۳۹۳ کی له ښونځی نه فارغ شوی او سمدستي د کانکور ازمویني له لارې د کندهار پوهنتون د ښووني او روزنې پوهنځی، پښتو څانګي ته بریالی شو. ښاغلی رزاق راحل انګلیسي ژبه په کندهار کي لوستې او له پښتو ادب سره د بې حده میني په خاطر یې (له وسلې سره مخه ښه کتاب) له انګلیسي نه راپښتو کړ. البته همدا یې لمړنۍ ژباړه هم ده. هیله ده، پښتو ژبې ته خپلې دغه هڅې لاپسي پراخي کړي. بریالی دي وي

د خدیجة الکبرا فرهنګي او ټولنیزه ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library